

EROTIKA VÖRÖSBEN

ANONYMOUS

FELNŐTTEKNEK

Gyönyörre
gyönyör

ANONYMUS

Gyönyörre gyönyör

ANONYMUS

*Gyönyörre
gyönyör*

GARABONCIÁS KIADÓ • BUDAPEST

A mű eredeti címe: PLEASURE UPON PLEASURE

COPYRIGHT © 1990 BY RED STRIPE BOOKS

ALL RIGHTS RESERVED

PUBLISHED BY RED STRIPE BOOKS

120 ENTERPRISE AVENUE

SECAUCUS, N. J. 07094

IN CANADA: MUSSON BOOK COMPANY

A DIVISION OF GENERAL PUBLISHING CO. LIMITED

DON MILLS, ONTARIO

MANUFACTURED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

MAGYAR FORDÍTÁS COPYRIGHT © BY „SINE NOMINE” -
GARABONCIÁS KIADÓ, 1991

91-1767 PÉCSI SZIKRA NYOMDA

FELELŐS VEZETŐ: DR. FARKAS GÁBOR IGAZGATÓ

Miközben Bob beállt az Apex vállalat parkolójába, arra gondolt, bárcsak lenne még egy igazgatója a cégnek, aki elvégezné helyette a piszkos munkát. Valaki, akinek lenne egy kis tapasztalata abban, hogyan kell a folyton alkalmazottakkal foglalkozni. Valaki, akivel értelmesen el lehetne beszélgetni, aki képes lenne értelmes válaszokat adni. Az jó és helyénvaló volt, hogy ő a kis vállalat főigazgatója, de az már nem, hogy egyúttal ő volt az egyetlen főnök is. Fájdalmas mosoly suhant át az arcán, mikor a soron következő megbeszélésre gondolt. Erről az esetről szívesen lemondana, oldja meg valaki más.

Nina Moran. Az ügynevezett titkárnője. Haha! Ez a nő kétlábon járó karasztrófa, úgy botladozik keresztül az életen, hogy közben káoszt és pusztítást hagy maga után.

Bob a fejét csóválta, mikor erre a nőre gondolt. Egy hónapja dolgoztak együtt. Manny Abel ajánlotta, mikor nem tudta tovább alkalmazni.

Az előtt, hogy Ninát megismerte volna a bemutatkozó beszélgetés során, Bob azt hitte, Manny talán egy problémás kapcsolattól akar megszabadulni, hogy talán volt köztük egy kis etye-petye, ami már kezdett Mannynek terhessé válni, és ezzel az ürüggyel akart kibújni a következmények alól. Az első találkozás alkalmával azonban rájött, hogy nem így áll a helyzet - hacsak Manny ízlése meg nem változott időközben a nőkkel kapcsolatban -, hiszen a kis, sötétszemű barnákat kedvelte.

Nina huszonegynéhány éves, fiatal lány volt, középmagas, nyugodt arccal, s izgató, nagy, tágra nyílt, kék szemekkel, és lágy, félhosszú, szőke hajjal. A tejesasszonyok halvány bőréhez meglehetősen szögletes állkapocs és széles száj társult, s ajkai mintha egy kissé túl keskenyek is lettek volna. Nem volt szépnek mondható, de elég csinos volt. Német származását le sem tagadhatta volna, vonásai és alakja miatt. Manny a vidám kis pofikat kedvelte, s Nina nagyon is csendes és prűd volt. Modora és öltözködési stílusa túlságosan is szerénynek tűnt. Manny Abelnek kétségtelenül más volt az esete.

Nina úgy robbant be a céghez, mint az ágyúgolyó. Gyorsan beletanult a különböző eljárásokba és a papírmunka özönébe, rátermetten kezelte a telefont és a FAX-ot, s mindent egybevetve, egészen jól végezte a dolgát. Mikor Bob már azt hitte, Önálló munkát bízhat a lányra, Nina kezdett lazítani. Az első néhány

héten rendszeren dolgozott, azután elhagyta magát.

Tulajdonképpen tegnap délutánig semmi komoly dolog nem történt. Akkor jött a negyedéves jelentés. Pont a jelentésnél kellett leállnia. Hétfőre a testületnél kellene lennie a kimutatásnak, legkésőbb délig, különben kimarad a negyedéves mérleg anyagából. S most teljes a csőd.

Felcserélt számok, rossz helyre sorolt vagy teljesen hiányzó adatok. Még teljes mondatok is kimaradtak! Bob tegnap még jóval éjfél után is fenn volt, hogy megpróbálja helyrehozni a dolgot, de ahhoz, hogy rendszeren megcsinálja a jelentést, túl sok olyan adatra lett volna szüksége, melyet csak a vállalati aktákban találhatott volna meg. Így aztán most itt állt, reggel hatkor, bevonszolta magát az irodába, hogy tisztességesen elvégezze ezt a munkát. Ninának már javában dolgoznia kellett volna azon az istenverte kimutatáson, s biztosan itt is lett volna, ha Bobnak meg lett volna a nő otthoni telefonszáma.

A fenébe is, fáradt volt. Amúgy is kimerítő hete volt. Két-három hosszú nap után keddre összeállította a jelentés vázlatát, majd a szerda azzal telt, hogy a testület marketinges képviselőivel és a saját ellenőreivel kidolgozta a termelési és szállítási határidőket, majd a Marinába rohant, hogy találkozzon a legénységgel. Néhány emberével elment a heti sörösdoboz verseny színhelyére, ahol egész jó sorozata volt.

Már korábban megígérte Charley-nak és Dannek, hogy ő lesz a csapatkapitány. Így aztán ő is megdolgozta egy kicsit a pult elejét. Barátom! Ha erre még egyszer sor kerül, gyakorolnia kell majd előtte egy kicsit, hogy bemelegítse az izmait. Most jutott eszébe, hogy még mindig fáj, ha a vállaival körzött. Ez volt a sörösdoboz rendezvények utolsó része, s valószínűleg megérte a fájdalmat és a feszített tempót. De a verseny, és az azt követő söröskonzerv-pukasztás között Bob nem volt éppen abban az állapotban, hogy egy ilyen katasztrofális jelentőségű találka szemben magát tegnap délután.

Most, hogy már fel tudta mérni, milyen hatókörű ez a katasztrófa, szörnyű hangulatban volt. Ma nagyon kell majd ügyelnie arra, nehogy valamelyik ártatlan alkalmazottja fejét harapja le valamelyik óvatlan pillanatban, minden ok nélkül. Már így is eléggé rászorgált a keménykezű főnök hírére. Semmi szükség nem volt rá, hogy ez még jobban elterjedjen, csak mert a rosszkedve miatt kijön a sodrából. Inkább megtartja a rossz érzését annak, akinek köszönheti.

Egy órával és négy csésze kávéval később halk hang hallatszott irodája előteréből.

- Jó reggelt, Mr. Bonner. Bevihetem a kávéját?

Bob az íróasztalán álló órára pillantott. Az ég szerelmére, tíz percet késett!

- Reggel hatkor már behoztam magamnak a

kávét. Megkérdezhetem, hogy hol a pokolban volt eddig? Nálunk hétkor kezdődik a munkaidő. Nem 7.02-kor, nem 7.03-kor és holtbiztos, hogy nem 7.10-kor!

A kirohanás hatására Nina Moran arca szemmel láthatóan megrándult, és zavarában lassan elpirult.

- Elnézést, Mr. Bonner. Forgalmi dugóba kerültem. Sajnálom - dadogta, s úgy nézett Bobra, mintha éppen el akarna szaladni.

- Az biztos, hogy fenemód sajnálhatja is. Hol van a negyedéves jelentés vázlata? - förmedt rá.

Nina visszament az irodájába, s egy perc múlva megint a küszöbön állt.

- Nem tudom, Mr. Bonner. Nincs az iratgyűjtőmben. Nyitva találtam az aktát az íróasztalomon, s a jelentés hiányzik belőle.

- Tudom, Miss Moran. Mit gondolt, ki a csoda vette ki a szekrényből az aktát? Egy gonosz boszorkány? Mertem remélni, hogy volt annyi esze, hogy eldugjon valahová egy, példányt, s gyorsan rendbehozhatjuk ezt a katasztrofális helyzetet. Bár azt hiszem, ez a csodával lenne határos - morgott Bob. - Pusztán kíváncsiságból, mi a büdös francra gondolt, miközben ezt a szemetet gépelte? Gondolkodott egyáltalán?

- Nem tudom, miről beszél. Semmiféle szemetet sem gépeltem le. Fogalmam sincs, mire gondol - mondta szomorúan Nina.

- Hát akkor hadd mutassam meg magának,

mi hozott ki a béketűrésből ma reggel - mondta mogorván Bob, miközben kezében az összegyűrt papírokkal az ijedt lány felé közeledett.— Olvassa el ezt a zagyvaságot - vágta Ninához a papírokat. A lány védekezően maga elé tartotta a kezét, mintha a férfi meg akarta volna ütni. - Miben hasonlít ez arra a vázlatra, amit én adtam magának?

Nina fogta a papírnyalábot, alaposan átnézte, s megpróbálta megfejteni azokat a jeleket és firkálmányokat, melyeket Bob írt a lapokra.

- Igen, uram, ez az a jelentés, amit legépeltem - mondta csendesen Nina, s Bobra tekintett.

- Az lehet, hogy ez az a szemét, amit legépelt, de az holt biztos, hogy nem az a jelentés, amit én írtam - tört ki Bob. - Nézze a helyesírást, a hiányzó szavakat! Az ég szerelmére! Teljes mondatokat hagyott ki. Egész adatszoportokat rakott arrébb! Még olvasni sem tud?

Nina vonásai eltorzultak, s a tenyerébe tette az arcát. A férfi kirohanása teljesen megrémítette, s Bob szavainak ütemére összeösszerándult, mintha fizikailag vernék.

- Maga, hölgyem, újra le fogja gépelni, amit sikerült helyrehoznom. Még akkor is, ha az egész hétvégéje rámegy. Választhat, vagy ezt teszi, vagy eltűnik az irodából, én pedig szerzek magamnak egy igazi titkárnőt.

- Igen, értem. Meg fogom csinálni. Bármit megteszek, amit csak akar, Mr. Bonner. Kérem, ne haragudjon rám - szipogott Nina,

miközben a szemét törölgette, s egyik kezét esedezve Bob felé nyújtotta.

- Az biztos, hogy meg is fog tenni mindent. El kellene nadrágoznom, amíg csak úgy ki nem pirosítom a fenekét, hogy rá sem tud ülni! Pár perc múlva itt lesz a lista azokról az aktákról, amelyekre szükségem van. Aztán értük megy, behozza őket nekem ide, és nem tűnik el valahol fél úton a forgalmi dugóban - morogta Bob. - Közben hívja fel Angelót, Felicát és Wongot, és mondja meg nekik, hogy húsz perc múlva itt akarom látni őket.

Később, mikor Bob a jelentés vázlatát írta újra, folyton azon járt az esze, amit Ninának mondott. Tényleg azt mondta volna, hogy el kellene fenekelnie őt? Pedig időben figyelmeztette magát, hogy vigyázzon, mert ma elszabadulhatnak az indulatai. Hát most megtörtént. Ha a lány hallotta a szavait, márpedig ki van zárva, hogy ne hallotta volna, akkor Bob most elég ronda testi sértési perre számíthat, vagy legalábbis egy szexuális megfélemlítési beadványra. Módot kell találnia arra, hogy enyhítse a helyzetet Ninával. Lehet, hogy a lány megérti majd, miért viselkedett így, ha elmagyarázza neki a helyzet súlyát.

Mióta bevitte Bobnak az aktákat, s újabb dorgálásban részesült. Nina különösen csendes és visszahúzódó volt. Tulajdonképpen nem hibáztatta a lányt, amiért igyekezett távortartani magát a tűzvonaltól. Meglepte, hogy Nina még mindig ott volt.

Bob 3.30-kor megkönnyebbült sóhajjal hátradőlt a székében, a papírhalomra dobta a ceruzáját, az ebéd maradványai közé. Nem is emlékezett, hogy evett volna. Kész. Végre. Rápillantott az órára. Az istenit, legjobb lesz, ha lemegy a földszintre a bércekekkel. Az emberek már biztosan túkőn ülnek, szeretnék már belevetni magukat a hétvégébe.

- Nina! - mondta Bob, a lány irodájába lépve -, itt a vázlat, átírtam. Kezdje el. Hol vannak a csekkek?

Nina megfordult, s míg Bob beszélt hozzá, ugrásra készen ült a székén, mint az őz, mély a veszély első jelére elszalad.

- Odaadtam a csekkeket az ellenőröknek. Megmondtam nekik, hogy ön most nagyon elfoglalt, halaszthatatlanul meg kell csinálnia valamit, s egy percnyi ideje sincs. Azt mondtam, adják át jókívánságait a hétvégére minden dolgozónak. Nagyon szívesen megteszik ön helyett, uram. Remélem, nem követtem el hibát - mondta Nina, és a vázlatért nyúlt.

Bob érezte, hogy nő benne a harag. A fenébe. Utálta, ha helyette döntenek, különösen, ha a beosztottjai teszik ezt. Már nyitotta is a száját, hogy újabb szidalmakban törjön ki, de hirtelen a hűvös értelem úrrá lett a gondolatain. Most miért boruljak ki? Helyesen lépett, jól kezelte a megoldandó helyzetet, anélkül, hogy megzavart volna téged. Nem ez a dolga? Kifizette az embereket, s azt az érzést keltette bennük, hogy

gondoskodsz róluk, még akkor is, ha története-
sen nem így állt a helyzet.

- Köszönöm Nina a figyelmességét - bökte
ki. - És szeretnék elnézést kérni magától.

- Nem, Mr. Bonner - vágott Nina rögtön a
szavába. - Hibáztam, és igaza volt, hogy meg-
mondta. Nagyon sok gondot okoztam önnek, és
nekem kell elnézést kérnem. Rögtön neki is
látok a gépelésnek.

- Igen, de elvesztettem az önuralmamot, s
olyasmit mondtam, amit nem szabadott volna.
Csak azért fordulhatott elő ilyesmi, mert
nagyon fontos ez a jelentés...

- Joga volt ahhoz, hogy mérges legyen, mu-
lasztást követtem el - vetette közbe Nina.

Bob állt, nézte a lányt, nem nagyon tudta, mit
tegyen ezek után. Nos, megpróbált bocsánatot
kérni. Lehet, hogy ennyi is számít majd a
törvényszéken.

- Igen... hát akkor még egyszer köszönöm -
mondta, s már fordult is vissza az irodája felé.

4.15-kor Bob lemondott arról, hogy még
bármilyen konstruktívat csináljon, és indulni ké-
szült.

Túlságosan elgyötört volt már ahhoz, hogy
csak üldögéljen, és várja, hogy Nina befejezze a
jelentés gépelését. Így hát fogta a kabátját és az
aktatáskáját, s az ajtóhoz lépett.

- Nina, indulok. Egyenesen a vitorlásra
megyek, ha valaki keresne. Holnap korán reg-
gel kihajózok, és egész hétfvégén távol leszek.
Úgyhogy hétfőn kora reggelre kérem ezt a
jelentést.

- Igen, uram, hétfőn, mire bejön, az íróasztalán lesz. Biztosra veheti. Kellemes hétvégét kívánok - válaszolta Nina, anélkül, hogy felnézett volna a gépelésből.

2.

- Mr. Bonner? Mr. Bonner, itt van? - hallatszott ismét a kitartó hang.

Bob hunyorogva felébredt. Mi az ördög folyik itt? Ki lehet az 04.50-kor? - gondolta, s a hajó választófalán lévő órára tekintett.

- Mr. Bonner? - hallatszott újra a halk hívogatás, kopogtatás kíséretében, a kabinajtó felől.

- Igen...ki az? - kérdezte Bob, nadrágjába bújva.

- Mr. Bonner, ön az? Én vagyok az, Nina-jött a válasz, visszafogott hangon.

Bob eltolta a tolóajtót, s Ninát látta a szeme előtt. Ott állt a lány, csöpögve és sárosan a mólón. Csendesen esett az eső, s Nina szemmel láthatóan bőrig ázott, annak ellenére, hogy kabát volt rajta.

- Nina? Mit csinál itt, ilyenkor hajnalban? - kiáltott fel Bob, miközben kinyitotta a fedélzet alá Vezető lépcső ajtaját. - Valami baj van a cégnél? Különben is, hogy a csudába talált itt meg?

- Semmi baj sincs a vállalatnál, uram - válaszolta Nina. - Ki kellett javítanom néhány

dolgot a jelentésben, s azt szerettem volna, ha ön is látja őket. Én fizettem be a hajója kikötődíját, és emlékeztem a címre.

- Igen, mindez rendben is volna, de az ég szerelmére, várhatott volna a dolog hétfőig, nem? - kérdezte Bob kissé felbőszülten. - Legjobb lesz, ha bebújik ide az eső elől, s megmutatja, mi az a szörnyen fontos dolog, ami nem tűrt halasztást.

Felkapott magára egy inget, közben felkapcsolta a lámpát és az elektromos fűtést az előtérben és a hajókonyhában. Mikor újból hátrafordult, látta, hogy Nina lefelé kászálódik a létrán, magas sarkú cipőjében és szoknyában. Megdöböntette a lány formás lábának látványa, lábszárának és lábfejének körvonalai jól kirajzolódtak mozgás közben, ahogy a merdek létrán próbálta kitapogatni a legbiztosabb lépést. Mire Bob rájött, hogy bámulja a lányt, és ezen nyilvánvalóan segítenie kell, a lány már ott is állt előtte a fedélzeten.

- Ööö, bocsásson meg... még egy kicsit kábult a fejem. Üljön le oda, a fűtőtest elé, és melegedjen fel. Felteszek egy kávé, aztán visszatérhetünk rá, miben is lehetek a segítségére - motyogta Bob, miközben a hajókonyha felé tartott.

- ..Bár, ami azt illeti elvégezhetnénk a dolgot hétfő reggel is. Nem kellett volna kijönnie vele ide ma reggel - magyarázta Bob megint.

- Megígértem önnek, hogy mire megérke-

zik, az asztalán lesz a jelentés, és be akartam tartani ezt az ígéretemet, Mr. Bonner. Nem szeretném elveszíteni az állásomat. Meg kell tartanom, és mondtam önnek, hogy mindent megteszek, amit csak kíván.

Bob a lány arcára nézett, és látta, hogy könnyek csillognak a szemében.

- Hát, jó, Nina, semmi baj. Már semmi szükség rá, hogy kiboruljon. Megcsináljuk. Öö-öő... reggelizett már?

- Nem - válaszolta. - Olyan későn fejeztem be a munkát tegnap este, hogy akkor már nem hozhattam ide. Így aztán korán felkeltem, hogy ideérjek, még mielőtt elindul a hajójával a hét végére. Majd bekapok valamit, mikor hazaérem, köszönöm.

- Hát, nekem muszáj ennem valamit, úgy-hogy, ha nem utasítja vissza, csinálok egy kis reggelit mindkettőnk számára - mondta Bob, s közben felállt az asztaltól. - Egyébként is vacog, és át van fagyva, Miért nem veszi már le ezeket a nedves holmikat? Bújjon bele valami száraz ruhába. Addig készíték egy kis ennivalót. Keressen magára valamit az akasztós szekrényben, az ajtótól balra - folytatta, a szomszédos kabinra mutatva. Nézte, ahogy Nina hangtalanul megkerülte az asztalt, majd felállt, s kiment.

Később, miközben leszedték az asztalt. Bob megkérdezte:

- Mit tervezett a hétvégére, Nina? Azt hiszem, erről még nem beszélt.

- Semmi különöset. Csak egy kis házimunkát - válaszolta. - Most veszem a holmimat, és magára hagyom, hogy elindulhasson. Köszönöm a reggelit. Nem is tudtam, hogy egy ekkora hajón is lehet főzni.

- Ez csak egy kis vitorlás, Nina, bármit is ír a tengerészeti irodalom az olyan vízijárművekről, melyek egy másikat is szállítanak. De sok mindent lehet csinálni egy ekkora csónakon - mondta Bob, s a lányra nézett. - Ezelőtt sosem volt még vitorlás fedélzetén?

- Nem Nincs sok vitorlás Wisconsinban, ahol születtem - válaszolta Nina. - Mindig azt hittem, hogy az óceánjáró vitorlások nagyok.

- Hát, lenne kedve ma egy kis vitorlázáshoz velem? - kérdezte Bob. Mi az ördögöt beszélsz, te bolond? - kérdezte közben magától. Nem randira jött ez a lány, hanem a beosztottad. És ráadásul maga a veszedelem.

- Nem szeretném még jobban megzavarni a hétvégéjét - válaszolta a lány.

- Azt kérdeztem, lenne-e kedve vitorlázni. Ha nincs, mondja meg. Ha szívesen kipróbálná, minden kertelés nélkül mondja csak azt, hogy igen - figyelmeztette Bob.

- Szívesen vitorláznék egyszer, de ezt a hétvégéjét már máshogy tervezte, s én csak terhére lennék - mondta Nina.

Bob megdöbbenve hallotta a saját hangját:

- Egyáltalán nem lenne a terhemre. Csak a szigetekre akartam átruccanni, s egy kis időre horgonyt vetni. Egyáltalán nem zavarna.

- Szeretnék elmenni, ha ön is úgy akarja.

A lányon Bob egyik inge volt, ujjá fel volt hajtva, fölötte a férfi egyik régi kezeslábasa, szorosán összefogva a derekán, s lábán egy pár gypjúzokni. Úgy nézett ki, mint egy lelenc, levetett ruhákba öltözve.

Bob izgatottan vette észre, hogy mikor Nina lehajolt, a túlságosan bő ing lecsúszott a melléről s a férfi tisztán és szinte teljesen fedetlenül látta a lány jobb mellét, mellbimbója úgy megduzzadt, mint egy kis, kemény gyümölcsbogyó. Telt volt, sima, szimmetrikus és... Bob megpróbált újra arra koncentrálni, amit éppen csinált. Tudta, Nina kissé furcsa tekintettel néz rá.

A férfi érezte, hogy elpirul, zavarba jön, amiért rajtakapták, akár egy iskolásfiút, aki titkon leselkedett.

- Igen ... hát akkor... majd... elrámolunk innen, és elindulunk - hadarta Bob. - Talál majd vízhatlan ruhát a háta mögötti szekrényben, és kell lenni valahol egy pár csizmának is, ami, ha elég zoknit húz fel, nem is lesz majd túl nagy magának. Öltözzön fel, én meg előkészítem a vitorlást az induláshoz.

Ja, és nem kellene telefonálnia valakinek, hogy megmondja, hová megy? - mondta Bob, mikor újból működni kezdett az agya.

- De igen. Ha nincs ellene kifogása, felmenék a parkolóba, a nyilvános telefonhoz - mondta Nina.

Szükségtelen odáig elmennie, hacsak nem ragaszkodik hozzá, természetesen. Van a hajó-

állomáson is egy telefon, ott, a háta mögött - mutatott arra Bob. - Használja nyugodtan ha akarja. Mindenesetre, nem ázik meg annyira. Én addig beöltözök, és a fedélzeten leszek, ha valamire szüksége lenne.

Később, mikor Bob már felerősítette a dízel motort, megerősítette a vásznakot, és útjára indította a vitorlást, Nina feljött a kabinból. A vastag védőruha, melyet magára vett, túl nagy volt neki. Érdeklődve figyelte, mit csinál a férfi, s egy kicsit megrémült, amikor észrevette, hogy nem Bob kormányozza a csónakot, hanem magától forog a kormánykerék.

Bob már várta az elkerülhetetlen kérdéseket az automata vezérlésről, a vitorlákról, hogy miért van annyi kötél, s hogy honnan lehet tudni, melyik kötél mire való, és így tovább. Egy kicsit meglepte, hogy egyetlen efféle kérdés sem hangzott el. Úgy tűnt, Ninának tökéletesen elég, ha Bobot, s a körülöttük lévő tájat figyeli.

Az esőből zápor lett, s a partot szinte teljesen eltakarták a ködfoltok. A hullámok enyhén tornyosulni kezdtek a feltámadó szélben, élénk, de nem kellemetlen mozgásba hozva a csónakot.

- Honnan tudja, hogy éppen hol van, és hogyan juthat oda, ahová akar? - kérdezte Nina, mikor Bob elhelyezkedett a kormányosfülke szélmenti oldalán, a kormánykeréknél.

- Tulajdonképpen sok mindenből. Van nálam tengerészeti térkép, mely sok információ-

val szolgál, s egyszerűen csak követnem kell a leírást, amerre menni akarok. A hajósok csomóban mérik a haladási sebességet, s kompaszszal nézik az irányt. A távolság és idő egyenlet segítségével ki tudom számolni, milyen messzire jutottam egy bizonyos irányban, illetve mennyit kell még haladnom, hogy odaérjek. Ha mindez felmondja a szolgálatot, itt a radar és a rádió - mondta Bob az antennákra mutatva.

- Oda mehet ezzel a... csónakkal, ahová csak akar, ugye? - kérdezte Nina.

- Igen, ha elég idő és élelem áll rendelkezésre. Néha kísértést is érzek rá, hogy eltűnjek egy időre - mondta Bob mosolyogva.

Bob elmerült a teendők ritmusában, figyelte a látóhatárt, ellenőrizte a vitorlák állását, feljegyezte az útirányt és a sebességet, követte a radarjelzéseit, majd ismét a látóhatárt figyelte. A csatornában elég erős volt a kereskedelmi hajóforgalom ahhoz, hogy a kisebb hajók kapitányaitól figyelmet és óvatosságot követeljen.

Egy pillantás Bob órájára elárulta, hogy másfél órája voltak úton.

- Nina, válaszolna egy kérdésemre? - kérdezte Bob.

- Bármire, amit csak tudni szeretne.

- Lehet, hogy személyes jellegű a kérdés, és nem szívesen válaszol rá, s ebben az esetben meg is értem, de mondott valamit tegnap, ami kíváncsivá tett - mondta.

- Semmi sem lehet túl személyes, ha önt érdekli, Mr. Bonner-válaszolta Nina.

- Nos, azt mondta, szüksége van az állására, s úgy tűnt, nagyon is aggódik, hogy el ne veszítse. Azon töprengtem, vajon miért ragaszkodik annyira éppen ehhez az álláshoz - mondta Bob.

- Mikor eljöttem Wisconsinból, a nagybátyám három hónapra érvényes retúrjegyet adott nekem, és három hónapra elegendő pénzt. Azt mondta, ha ennyi idő alatt nem helyezkedem el, vissza kell mennem Wisconsinba. Nem akarok visszamenni, de nem engedhetem meg magamnak azt sem, hogy ne legyen állásom. Tudom, mi a véleménye azokról, akik nem akarnak dolgozni, a rossz munkaerőkről, s féltem, hogy kirúg. Mindent megteszek, amit csak kíván - mondta a lány.

Bob rájött, hogy egy kissé átfagyott a szélben, s mikor utasára pillantott, észrevette, hogy Nina egész szorosan összehúzta magán a ruhát, hogy ne fázzon.

- Nina, menjen le, és melegedjen meg egy kicsit. Szólhatott volna már hamarabb is. Attól tartok, elég rossz házigazda vagyok, ami azt illeti.

- Köszönöm, lemegyek. Nem fázom nagyon, de azt hiszem, nem szoktam még hozzá ehhez a szélhez - válaszolta a lány, miközben a tolóajtó felé ment.

- Van meleg víz és kávé a termoszkban, a hajókonyhában. Melegítettem vizet, mielőtt elindultunk, hogy tudjunk teát vagy levest csinálni. Készítsen magának valami meleget. Nekem

is hozhat majd egy csésze kávé, ha már felmelegedett egy kicsit. Ellenőrizhetné a tűzhelyet is, hátha kell még rá egy kis szén - mondta Bob.

- Kávé - jött vissza Nina néhány perc múlva. Térdével a létra legfelső fokára támaszkodott, s egy csésze gőzölgő kávé nyújtott a férfi felé.

Mikor Bob a kávéért nyúlt, tekintete megint Nina egyik mellére tévedt, ahogy az ing félrecsúszott a lány testén. Az ördögbe is, gyönyörű cicijei vannak! Hogy lehet, hogy az irodában még sohasem vettem észre?

A forró kávé a kezére ömlött, így az égő fájdalom visszaterelte figyelmét a csésze kávéhoz. Gyorsan letette a gőzölgő folyadékot a mellette lévő ülésre. Annyit sikerült elérnie, hogy már csak egy kicsit lötyköljön.

- Jaj, megégette magát. Mutassa csak, hadd segítsek. Jaj, de sajnálom. Biztosan én öntöttem magára. Kérem, bocsásson meg - beszéd közben Nina kijött a fedélzeti nyílásból, és letérdelt Bob elé. Megfogta a kezét, magához szorította, s törölgetni kezdte róla a kávé az inge sarkával.

Az első fájdalom elmúltával Bob ráeszmélt, hogy keze egy kemény mell párnáján nyugszik. Alighogy ráébredt erre, Nina megfordította a férfi kezét, és a tenyerét és a csuklóját kezdte törölgetni. Így Bob ujjai a lány mellének alját fogták körül, melynek melegsége, tapintása, súlya és puhasága megbabonázta a férfit.

Aztán Bob arra is rájött, hogy Nina már befejezte a ténykedését. Felnézett a lányra, s

közben kezét elkapva a meleg, puha fészekből ezt dadogta:

- Öööö ... köszönöm... köszönöm, Nina. Én tehetek az egészről. Semmi baj... már nem fáj... menjen le nyugodtan.... még mielőtt újból átfagy. Köszönöm, mostmár rendben van - tódította, s megpróbálta visszanyerni a higadságát. Örült, hogy a sok ruha eltakarja a lány szeme elől a duzzadó ágyékát.

Nina fogta a csészét, és a lejárathoz indult.

- Elnézést kérek. Majd hozok még egy csészével.

- Köszönöm, Nina. Nagyon kedves magától. Igen... kérek még egyet - mondta, s nézte, hogyan távozik a lány. Mikor Nina lehajolt, hogy lemenjen a fedélzeti nyíláson, Bob a lány combjának és fenekének kerek formáit nézte, amint a lány a bő kezeslábasban mozgott.

Az istenit, ember! Tudd, hogy mit teszel. Ez itt egy alkalmazott, ráadásul hiányzik egy kereke. Elég nagy bajban vagy már vele így is. Észnél légy! - gondolta magában mérgesen, miközben fészkelődve próbálta duzzadó péniszét kényelmesebb helyzetbe hozni. Az ég szerelmére, úgy viselkedsz, mint egy megszedült kamasz. Láttál már cicit máskor is, ez a cici pedig a titkárnyóde. Szépnek szép, de nem ér fel a karrierreddel, te ütődött! Uralkodj magadon!

Mikor Nina megjelent a feljárathoz a kávéval, Bob szándékosan elfordította a fejét. A lány letette az italt a férfi melletti ülésre, és visszafordult. Mikor Nina átment a fedélzeten,

és lehajolt, hogy lemenjen, Bob megint a lány fenekére pillantott. Igen, Nina sokkal nőiesebb, mint amilyennek az irodában látszott, az egyszer szent - gondolta magában.

Néhány órával később már lehetett látni a szigetet, s Bob irányt változtatott, hogy a horgonyzóhelyre jussanak a szélőtől mentes oldalon. Hívta Ninát is, hogy jöjjön, nézzen körül, s a lány elbűvölten nézte, hogyan bukkan elő a sziget a ködből, hogyan ölt alakot és színt, ahogy egyre jobban megközelítették.

Mikor Bob észrevette, hogy rajtuk kívül senki sincs a horgonyzóhelyen, a kedvenc helyére manőverezett, először a taton, majd a hajó orrán eresztette le a horgonyokat. Miután bebiztosította a vitorlákat, s meggyőződött róla, hogy a horgonyok biztonságosan fekszenek, mindketten leültek, nézelődtek, s csendben beszélgetni kezdtek. Bob felhívta az elragadtatott Nina figyelmét néhány jellegzetességre és érdekességre.

Egy kis idő múlva Bob rájött, hány óra, és arra is, hogy éhes. Lementek, s Nina nekilátott, hogy főzzön valamit Bobnak. Miután a férfi megmutatta, hogy melyik szekrényben vannak az ételkonzervek, a hűtő és a háztartási eszközök, hátradőlt a széken, s figyelte, milyen ügyesen és gyorsan készíti el a lány az ételt. Még azt is felajánlotta neki, hogy elmossa az edényeket, de a lány határozottan kituszkolta a konyhából. Aztán felment a fedélzetre, s azzal foglalta el magát, hogy újra ellenőrizte a horgonyo-

kat, majd oldalt leengedte a kis csónakot, s a hajó tatjához erősítette.

Nina Bob egyik hosszában csíkos dzsekijében megjelent a fedélzeten, s azonnal ráállt, hogy sétáljanak egyet a parton. A partra eveztek, négy-öt órát töltöttek ott, elpiszmogtak a homokos parton, majd sétálgattak a partmenti ösvényeken, s csak sötétedés előtt tértek vissza a vitorlásra.

- Elnézést, hogy ilyen sokáig itt tartottam, Nina. Egy kicsit korábban akartam visszaindulni, hogy még idejében hazaérhessen. Különösen, hogy nem aludt valami sokat tegnap éjjel - mondta Bob. - Felhúzó a kis csónakot a fedélzetre, s már indulhatunk is vissza.

Nina a lejáró előtt állt, a tengert nézte.

- Mindig ilyen csendes ez a hely? - kérdezte.

- A nyári szezonban már nem. Olyankor rendszerint sok vitorlás gyűlik itt össze - válaszolta Bob. - Ezért szeretek inkább ebben az időszakban vitorlázni. A horgonyzóhely csendes, nincs szóváltás, és általában a szél is jobb - fejezte be, kajánul nevetve férfi. - Szóval, igen, ebben az évszakban csendes itt minden.

- Itt töltötte volna a hétvégét, ha én nem jelenek meg, ugye? - kérdezte a lány, s a férfi felé fordult.

- Igen, valószínűleg - mondta Bob. - De holnap visszajövök ide, vagy valamelyik másik szigetre. Még nem tudom. Tetszett az első vitorlázás?

- Ó, igen, csodálatos volt. Sohasem fogom elfelejteni - mondta Nina, s közben Bob tekintetét kereste. - Kérdezhetek valamit?

- Persze, Nina. Miről van szó?

- Mi lenne, ha itt maradna éjszakára, és ha én is a vitorlásra maradnék? Úgy értem... nem lenne-e szemtelenség részemről, ha ezt javasolnám? M á r . . már eddig is sok kellemetlenséget okoztam önnek... és tudom, hogy talán nem szeretné, hogy továbbra is a nyakán maradjak ... de ... szóval... borzasztó elképzelni is, hogy ma éjjel még egyszer megtegye ezt az utat, s aztán megint kijöjjön ide holnap... és... - elcsuklott a hangja, és lehajtotta a fejét.

Bob állt, nézte a lányt, figyelte folyton változó arckifejezését, tudta, milyen ellentmondásos érzelmek játszódnak le benne, s szórakoztatónak találta, hogy a lány zavarában elpirult.

- Jó ötlet, hacsak nem várja valaki haza ma estére. Előfordulhat, hogy van, aki nem tartja helyesnek, hogy kettesben töltsük itt az éjszakát - mondta Bob halkán.

- Önt zavarná? Engem nem.

- Nem, nem zavarna. Jól telt magával ez a kirándulás, de várják, igaz? - válaszolta a férfi.

- Tulajdonképpen nem. Mikor telefonáltam, azt mondtam, egy barátommal vagyok, s lehet, hogy csak vasárnap estére érek haza - mondta Nina, és lopva a férfira pillantott. - Nem tudtam, meddig maradunk, s nem akartam hosszasan magyarázkodni. S az engem nem izgat, mit gondolnak majd az emberek, mert

egyszerűen nem is tudnak majd róla, hacsak ön el nem mondja majd valakinek. És ha ön úgy dönt, hogy mások is tudjanak erről a dologról, nekem semmi kifogásom sincs ellene - fejezte be szinte suttogva a lány.

Bob nézte, ahogy a lány beszéd közben a kezét tördelte maga előtt, s hirtelen megértette, mennyire szeretne Nina a vitorlásra maradni, csak nem akarta a másik nyakába varrni magát. Arra is rádöbbsent, mennyire szeretne ő maga is itt maradni. Ha ezt Manny valaha megtudja, nem hagyja annyiban!

- Rendben, Nina. Ha akarja, itt maradunk éjszakára, és holnap megyünk haza. - Bobnak az a benyomása támadt, hogy amíg beszélt, Nina alig észrevehető mozdulatot tett felé, de ez a mozdulat félbe is maradt, mintha csak a csónak ringásának ritmusát követte volna.

Később, a kiadós vacsora után kényelmesen üldögélek az előtérben. Úgy látszott, a kályha melege és a tevékeny nap megtette hatását, mert lassan kifogytak a szóból.

Nina elnézést kért, s elment az elülső kabinba, melyről Bob korábban azt mondta, a lány szálláshelye lesz. Néhány percig ott maradt, majd visszatért, s megállt Bob széke mellett.

- Kérdezhetek valamit?

- Huh, mi az, Nina? - kérdezte Bob, s felnézett a lányra. Észrevette, hogy Nina a kezében szorongatja maga előtt a kezeslábast.

Nina a fedélzet deszkáit bámulta a lábainál, arca elpirult.

- Azt mondta, úgy el fog náspángolni, hogy nem tudok majd a fenekemre ülni, s csak azt szeretném tudni, mikorra tervezi majd a verést?

Bob rámeredt az előtte álló lányra, fel sem tudta fogni, amit hallott.

- Mi? - mondta értetlenül.

- Tudja, ez volt az egyik feltétele annak, hogy a titkárnője maradhassak, s nem tudom, mikor akar megbüntetni. Csak ezt akartam megkérdezni - mondta csendesen, szemében könnyek csillogtak.

- Ó, Nina, sajnálom, hogy ilyet mondtam. Nem gondoltam én azt olyan komolyan, ahogy hangzott. Én nem tennék... képtelen lennék... - hebegte Bob.

- Ó, nem, kérem, Mr. Bonner. Tudom, hogy rászolgáltam - mondta Nina szipogva. - És ez volt az egyik feltétele annak, hogy továbbra is megtarthassam az állásomat, s én értem is, hogy miért, s önnél szeretnék dolgozni.

Ahogy befejezte a mondatot, Nina az asztalhoz lépett, Bob elé. Elengedte a kezeslábast, s az a földre esett. Combját az asztal széléhez nyomta, s felemelte magán az inget, épp a melle aljáig. Ráfeküdt az asztalra, alsó karjára fektetve fejét.

Bob döbbsen ült, s-a lányra bámult.

- Nina... mi az ördög folyik itt? - mondta levegőért kapva.

- Verjen meg alaposan és gyorsan, úgy, ahogy a nagybátyám szokta. Akkor tudom,

hogy a fájdalommal elmúlik majd a vétkem is - mondta a lány halkán szipogva.

Abból, ahogy beszélt, Bob biztosan érezte, hogy valaha sokszor mondhatták ezt Ninának. Most mi az ördögöt csináljon?

- Nem, Nina. Nem fogom elnászpángolni. Nem... Szó sem lehet róla! - sikerült végül összeszednie magát.

3.

Bob megfordult, és körbejárt a szinte csupasz lány körül, aki az asztalon hasalt előtte.

- Kérem, meg kell tennie. Azt mondta, rászolgáltam, s meg kell tennie, hogy megmaradjon az állásom önnél. Kérem, kérem, Mr. Bonner, könyörgök!

- Nem, nem lenne helyes, Nina. Ez... ez egyszerűen nem való... - Maga az a gondolat, hogy ez a fiatal lány levetkőzik előtte, s aztán felajánlja magát neki... hogy verje meg... a fenekét!

Tudatában volt az ágyékában feszülő, kényelmetlen érzésnek. A látvány és a lány közelsége megtette a hatását.

Nézte az asztalon fekvő, szipogó kis alakot, a lány bőre aranyszínűben csillogott a kerozén lámpák fényében, s miközben arra gondolt, hogy sajnálnia kellene őt, s átéreznie a helyzetét, egyre erősödő késztetést érzett, hogy ki nyújtsa a kezét, s megüsse a lány alsó felét... majd megsimogassa... és ha ő is akarja,..

Istenem, gyönyörű ez a lány! - gondolta, amint elnézte a tehetetlenül és kiszolgáltatottan fekvő alakot. Fehér, sima bőrét, izmos fenéke gömbölyűségét, mely combjai kecses oszlopai-ban folytatódott.

A férfi jobb keze szinte magától mozdult meg, s pihent meg Nina derekán, valamivel a lány bal csípője fölött. Ujjai érezték a hús simaságát, s a telt csípő kezdetét. Tenyerével érzékelte a lány melegét. Hüvelykujját lassan mozgatva a lány puha fenekének bal oldalát simogatta, s érezte, hogy a bársonyos bőr alatt, érintésére, az izmok játékba kezdenek.

Bob keze lassan lecsúszott a lány hátsó felén, majd fel, fenekének gömbjére. Ujjai gyengéden megmasszírozták az érett testrészt, hüvelykujja a dombocskák közötti vágatba tévedt. A meleget, a selymes simaságot, a lány formáját és vonalait tapintotta és ízlelgette, amint keze a lány testén siklott.

Nina megmozdult Bob keze alatt, s ezzel megtört a varázs. A férfi elkapta kezét, mintha forró szénhez ért volna. Úr Isten, mit csinállok? -gondolta.

A lány felsóhajtott, és mocorgott egy kicsit, hogy testsúlyát áthelyezze.

- Meg kell büntetnie azért a sok bajért, amit okoztam. Rászolgáltam arra a beígért alapos fenékelésre.

- Nina...

- Szépen kérem, annyira szükségem van rá -
jött a panaszos válasz.

Egy hosszú percre mindketten mozdulatlan­ná váltak. Csak a tenger hangja hallatszott a hajótest mellől, meg a vitorlázat szüntelen nyi­korgása, a kronomé­ter tiktakkolása a választó­fal­on, s a két ember lélegzése.

Bob az előtte lévő dús alakra bámult. Keze megint lassan a lány felé nyúlt, majd megállt a bal fenék fölött, s egy villanásnyi idő alatt felemelkedett, s éles csattanással belecsapódott a párnás puhaságba.

- Ahhhh ... - kiáltott fel a lány, s mivel az ütéstől összerándult, most újra elhelyezkedett az asztalon.

Bob elragadtatással bámult a tejfejér húsrá, mely sápadt fehérségével azonnal kiadta kezé­nek körvonalait, hogy egy pillanat múlva sötét rózsaszínűvé piruljon, amint a vér visszaáram­lott az érintett területre.

Csitt-csatt, CUPP, hallatszott, amint Bob keze a lány kitárt fenekét csapkodta, s az utolsó hangot az okozta, hogy a húsos halom koronáját érte az ütés.

Bob érezte, hogy emelkedik benne a szenvedélyes tűz, miközben a lányt fenekeli. Óriásira nőtt pénisze nyomta a nadrágját, sátorszerűen kitolva az anyagot. Annyi időre, míg kényelme­sebb helyzetbe rakta ezt a keménységet, abba­hagyta a ténykedését, majd újból felemelte a kezét.

A gömbölyű popó belső oldala volt a sorozatos paskolás célpontja, s Nina moco­rogni kezdett a kellemetlen érzéstől, amit a célba ért csapások okoztak.

Bob szünetet tartott, s elhatározta, hogy áttér a fenék másik oldalára, mely jobban kezére esett. Rátette kezét Nina fenekének jobboldali félgömbjére, s. ahogy a lány mögött mozgolódott, azon kapta magát, hogy a lány nemi szervének kis függőjét nézi. Keze gyorsan lejjebb csúszott, és ujjai megsimogatták az alsó ajkak. Meglepetten érezte, hogy az ajkak nedvesek voltak, s Bob ujjai végigsiklottak rajtuk, egészen a kiálló kis gombig, mely kidugta fejét az ajkak közül. Nina levegőért kapott, mikor a férfi ujjai klitoriszához értek, s a lány hátsó fele önkéntelenül felemelkedett.

- Kérem - nyögte halkan.

Bob összeszorította a fogait, bal kezét a lány hátuljára helyezte, s jobb kezét újra felemelte.

- Maga akarta - és már kezdte is az újabb sorozatot a lány fenekének jobboldalára.

Váltogatni kezdte az ütések közötti szünetek hosszúságát, s a művelet célpontját úgy nézte ki, hogy a domborulat legfelső pontjától a felé eső húsos terület felé haladjon. Néhány perc múlva rájött, hogy megfájdult a keze és a karja az ütésektől és a megerőltetéstől.

Mikor abbahagyta, hogy felmérje művét, látta, hogy Nina fenekének két oldala vörösen izzik, a legélénkebb színe a félgömbök koronájának volt. A lány mocorgott a fájdalmas ütésektől, de nem volt lehangolt. Ágyéka az asztal pereméhez dörgölődött, amit az is tanúsított, hogy fenekének izmai ritmikusan feszültek meg.

Bob lihegve nézte, mint aki hosszú futásból érkezett, s elfogta a vágy, szinte kéjsóváran, hogy lássa, amint Nina a fenekelés miatt úgy sír, mint egy kislány.

Tudta, hogy keze már nem engedelmeskedne, ezért valami jobb eszköz után nézett. Talált is egy három lábnyi hosszú, fél hüvelyknyi széles nejlon horgonykötelet. Tökéletes volt. Annak idején úgy választotta meg a kötélméreteit, és úgy csavarta össze a két végét, hogy a horgonyzat fékköteleként használhassa szükség esetén. Ez lesz az igazi.

Kettéhajtotta a kötelet, s a jobb keze köré csavarta, s körülbelül tizenkét hüvelyknyi kiálló hurkot hagyott. Bal kezét Nina hátára helyezte, hogy megtartsa a lányt, s nyújtott karral lecsapott az elé tárulkozó fenékre.

A hatás nem váratott magára, olyan volt, mintha áramütés érte volna a lányt. Nina boltívszerűen felemelkedett az asztról, levegő után kapott, lábai felcsapódtak, úgy, hogy teste hosszú másodpercekig az asztal szélén lebegett, míg a korbácsütés perzselő tüze át nem járta a testét.

- Aaaaaaaa... - hallatszott a sikoly, melyet a fájdalom szakított fel a lány torkából.

Karjai hátracsapódtak, kezei a megbüntetett húst keresték, hogy megvédhessék a további ütésektől, de sohasem érték el egészen. Nyilvánvalóan a gyerekkori neveltetése gátolta meg, hogy azt tegye, amit a vak ösztön követelt.

Nina feje visszahanyatlott az asztal tetejére,

kezei a feje felett megkeresték, és megmarkolták az asztal szélét, térde körül a bőr fehér volt a ránehezedő nyomástól. Lába visszazuhant a fedélzet deszkáira, lábfeje, mely bokájánál a kezeslábba gabalyodott, támaszt keresve küszködött. Combjai hullámzottak, ahogy egyik lábáról a másikra nehezedett, hogy megpróbálja csillapítani az égő fájdalmat.

Bob nagyon meg volt elégedve az ütés hatásával, s újból rácsapott a lány gömbölyű fenekére, hasonló eredménnyel.

- Ennnnyyy... - nyögött fel Nina.

Bob egy kicsit balra húzódott, s rézsútosan sok kis ütést záporoztatott Nina popsijának alsó és combja felső részére.

- Oóó... Kérem, ne... ott ne... kérem - zihált Nina, fenekét dobálva. Bob ügyet sem vetett a könnyörgésre, s áttért a lány felkínálkozó hátsó felének másik oldalára, s visszakézből korbácsolni kezdte az előbbiekhöz hasonló és az azokat keresztező átlós csapásokkal.

- Ujjujj - sikította megint az elgyötört lány, teste ívben megfeszült a fájdalomtól, s szinte hisztérikus zokogásban és sírásban tört ki. - Au... au... au... aaa... aaa... au... - szipogta, levegő után kapkodva, szeméből patakzottak a könnyek. Erőtlenül feküdt az asztalon, arcát karjaiba temette, úgy szipogott.

Bob megdermedt a lány sikításától, kezéből lógott a zsinór, s elragadtatott rémülettel figyelte a síró lányt és a bántalmazás nyomait.

Nina fenekét skarlátvörös csíkok barázdálták ott, ahol a nejlonkötél a lány húsába mart.

Bob gondolkodás nélkül eldobta a fékkötelet, s vállánál fogva felemelte a szipogó teremtet, átölelte, magához szorította. Nina karjai önkéntelenül Bob nyakára fonódtak, s ahogy a férfihez simult, lábát és combját fájdalomában a másikéhoz dörgölte. Ziháló szipogása sírásba fordult, ahogy megszabadult a gyötrelemtől és a fájdalomtól. Miközben zokogott, felső teste a férfiéhoz ért.

Bob magához ölelte, bal keze lesiklott a lány hátán, s megsimogatta a popsiján a felsértett húst. Keze végigsiklott rajta, tenyerébe fogta, s közelebb nyomta magához a lányt.

Nina első reakciója az volt, hogy elhúzódott a kéztől, melynek érintése fájdalommal járt, s ahogy teste Bobéhoz közeledett, újból a kéz felé mozdult, mintha menekülne az érintések elől.

Bob ráébredt, hogy szorongó érzés fogja el, amikor a lány az ágyékához simul. Ráadásul már szinte elviselhetetlenné vált testében a nyomás, melyet a fiatal lány elfenekelésének élménye váltott ki belőle. Mikor a férfi megpróbálta elmozdítani alsótestét a lányétól, Nina ágyékával újból hozzásimult, mintha nem engedné, hogy kiszakítsák abból a biztonságból, melyet Bob közelsége jelentett számára.

Amint a lány abbahagyta a sírást, és testében feloldódott a feszültség, Bob finoman megfordította, és gyengéden a székre eresztette.

A lány megfeszítette a testét, és visszatartotta a lélegzetét, amint az ülés anyaga a bőréhez ért, majd lassan teljes súlyával ráereszkedett. Bob lágyan kezébe fogta a lány arcát, s Nina odafordította a fejét, megfogta a férfi kezét, nehogy Bob elvegye az arcáról.

- Nina... Nina, én... úgy... s... - kezdte Bob.

Nina megint elfordította az arcát a férfi kezében, és csókolgatni kezdte az ujjait és a tenyerét.

- Köszönöm, hogy megbüntettet, hogy megbocsát a hibákért - mondta lágyan, szinte szeretettel a férfinak, s közben tovább csókolgatta a tenyerét, s arcát a férfi tenyeréhez dörgölte.

Mikor Nina kinyitotta a szemét, azon kapta magát, hogy a férfi nadrágjának jól látható dudorodását bámulja.

- Ó, Mr. Bonner... bocsásson meg. Csak magamra gondoltam. Engedje, hogy... - mondta, s közben elengedte Bob kezét, és a férfi nadrágjának zippzárja felé nyúlt. Lassan lehúzta a zippzárt, s másik kezével megragadta a lüktető férfiasságot, gyengéden kiszabadította a ruha alól, és előhúzta.

- Megengedi? - kérdezte Nina, a lüktető, csillogó férfiasságra meredve.

Bob tehetetlenül és megbabonázva nézte, ahogy Nina előrehajolt, és ajkaival és nyelvével csókolgatni és mosdatni kezdte a péniszét. Teljes hosszában végigcsókolta, majd nyelvvel körbeszaladt a merev testrészen, végül kinyi-

totta a száját, s olyan mélyen az ajkai közé vette, amennyire csak tudta.

Bob önkéntelenül megrázkódott a heves érzés hatására, melyet a lány nyelvének és meleg, nedves szájának erőteljes érintése keltett benne. Kéjes nyögés tört fel belőle. Egyik kezét a lány tarkójára helyezte, s finoman ki-be mozgott Nina szájában.

Érezte, hogyan mozgatja a lány a nyelvét a testén, hogyan nyalja és simogatja, hogyan öleli és dédelgeti a húsát, mikor szájával szívja... és érezte, hogy kitörni készül belőle a spermium, a megkönnyebbülést hozó robbanással,

- Nina ... Nina, jobb lenne, ha ... jobb lenne, ha már abbahagyná. Mindjárt... mindjárt... jön... engedjen ...

Miközben Bob beszélt, Nina levette kezét a férfi nadrágja elejéről, és a lábaira fonta a karjait, hogy az ágaskodó dákóhoz szoríthassa magát. Bob csípője mozgatásával megpróbálta kihúzni magát a lány szájából, de Nina rátapadt, ajkai és nyelve szüntelenül dolgoztak.

- Ó, Istenem .. .jön ... aaaa... - kiáltott fel Bob, s teste vad lökéseket diktált a lány meleg szájába, közben a lány hajába markolt, és magához szorította őt.

Amint ondója a lányba lövellt, érezte a magömlés szinte fájdalmas összerándulásait, egyszer... kétszer... újra meg újra, lábai remegtek a megerőltetéstől és a megkönnyebbülés tomboló mámorától, szaggatottan és zihálva

lélegzett, fejét hátravetette, s szája hátrahúzó-
dott a gyönyör grimaszával.

4.

Amint a szenvedély vihara elült, Bob keze, mely a lány hajába markolt, elernyed, s elengedte Nina fejét. Állt, levegő után kapkodva, s lassan visszatért agyába az értelem és a tudat.

Ránézett az előtte térdelő lány hajkoronájára, s simogatni kezdte. Láta, hogy Nina a még mindig merev dákóját dajkálja, egyik tenyerébe fogta, a szájához közel tartva, s másik kezével simogatta. Görcsösen nyelt, de tekintete a csillogó, spermiumlepte vesszőre szegeződött.

Mikor Bob kinyitotta a száját, hogy megszólaljon, Nina lehajtotta a fejét, s szájával nyalni és szopogatni kezdte a férfi szenvedélyének maradványait a péniszről.

Mikor befejezte a tisztogatást, gyengéden a kezébe fogta a dákót, simogatni és cirógatni kezdte, kezét lágyan fel-le húzogatta a férfi vesszőjének teljes hosszán, finoman, egészen a herezacskóig, majd felemelte a férfi golyóit, és kiemelte őket a nadrágból. Hirtelen előrehajolt, megcsókolta a zacskókat, s szájába véve a heregolyókat gyengéden mosta és tapogatta őket nyelvvel és ajkaival, majd elengedte, hogy figyelmét újból a vessző felé fordíthassa.

Bob felfigyelt rá, hogy az előbbi élmény hatására a lány lélegzete is mélyé és szaggatottá vált.

Nina felemelte a fejét, Bobra tekintett, szemei ragyogtak.

- Kérem, szeressen ... Szükségem van rá...

Annak ellenére, hogy nyilvánvaló volt, hogy sürgetően égette a vágy, Nina továbbra is szinte csaknem passzív maradt, s kitartóan a férfi szemébe nézett.

Bob rámosolygott, kezét a lány tarkójára csúsztatta. Nina szemében félreérthetetlenül a megkönnyebbülés tükröződött, s halvány mosoly suhant át az arcán.

Még mielőtt Bob felsegíthette volna, Nina felállt, s várakozóan állt a férfi előtt. Bob az asztalra támaszkodott, s a lány hol a férfi kezére, hol a szemébe nézett. Majd láthatóan gyorsan döntött, Bob és az asztal között állva lábujjhegyre emelkedett, összefogta, és a derekáig felhúzta az inge sarkait, s fenekét az asztalra csúsztatta, közben lerúgta magáról a kezeslábast.

- Ingben, vagy ing nélkül kívánja?-kérdezte Nina. Fejét lehajtottá, arcát elrejtette a haja.

- Ing nélkül - felelte Bob, önkéntelenül.

Nina megemelte az ing felső részét, s lassan gombolgatni kezdte. Bob lenyűgözve nézte, hogyan nyílik egyre jobban szét az ing egymásra hajló két szárnya, hogyan tárul fel a lány mellei között a kis völgy, majd a köldök, a has, s hogyan tűnik elő a lány lábainak találkozásánál a sötétszőke erdőcske. Mikor az utolsó gombbal is végzett, Nina felemelte a kezét, megragadta az inget, s szétnyitotta magán, hogy kitárja Bob

előtt melleit. Lassan hátrahúzta a karjait, az ing lecsúszott rajtuk, s mellei a férfi felé emelkedtek, s a lány mozdulatainak ritmusára mozogtak és ringtak Nina mellkasán.

Bob szemeivel itta az elétáruló női szépséget. Nina mellei magasan ültek a mellkasán, magabiztosan csúcsosodtak a bimbóudvar felé, a kiálló, bíborszínű bimbókba. Formásak és teltek voltak.

Bob megmozdította a kezét, tenyerébe fogta az ajándékba kapott meleg, sima gyümölcsöt. Ujjait és tenyerét a lány melle alá csúsztatta, hogy megtartsa terhét, felül hüvelykujjával pedig a mellbimbót cirógatta. Nina, mikor megérezte a férfi érintését, levegőért kapott, lefelé nézett, s figyelte testén a férfi mozdulatait. Szája résnyire kinyílt, lélegzete elmélyült, mellkasát, kebleit Bob kezéhez nyomta.

Bob egy pillanatra elengedte a lányt, hogy magáról is lehúzza az inget, kikapcsolta a szíját és a gombokat, a földre engedte a nadrágját, s kilépett belőle.

A lány lábai közé állt, s mindkét kezével megragadta Nina melleit, s gyengéden visszanyomta őt az asztalra. Nina hanyatt fekvé felemelte, és széttárta a lábait, hogy a férfi teste még közelebb kerülhessen az övéhez. Amint Bob a lány fölé hajolt, merev férfi-húsa lándzsaként ágaskodva pihent a lány ágyékának erdején.

Bob Nina mellére hajtotta a fejét, s az egyik finom kis bíborszínű cseresznyét a szájába vet-

te. Valahol, tudata mélyén érdeklődve jegyezte meg, hogy nagyon kicsi volt a lány cicijén a lapos felület, s hogy milyen büszkén ágaskodtak ezek a cicik Nina mellkasán, hódolatra hívva a férfi száját. Bob felváltva szopta és csókolgatta őket, közben kezével cirógatta és csavargatta a bimbókat. Majd felső fogsora és alsó ajka közé fogta őket, s nyelvvel gyötörte, előre-hátra pöccintve a kis gombokat.

Aztán száját lassan lejjebb csúsztatta a dús gyümölcsön, s széttárt ajkakkal beszívta a lány testét, amennyire csak tudta. Nina felnyögött a mellbimbóját feszítő kéjes érzéstől, s ahogy Bob tovább szopta és rágta őket, egyre érzékenyebbé váltak. A férfi fogaival végigcibálta a lány mellén a bőrt, s mikor abbahagyta, kis hullámokban áradt szét az érzés Nina testében.

Bob egyre nagyobb szenvedéllyel kezdte csavargatni és csipkedni a lány melleit, szája egyre jobban felfedezte őket. Ajkait visszahúzta a fogairól, s harapdálni és csipkedni kezdte Nina melleinek alját és oldalát.

Nina feje hátracsuklott, álla a mennyezeti világítás felé mutatott, szemei becsukódtak, szinte elveszett az érzések és érzelmek örvényében. A férfi támadása hatására mozogni kezdett, a szenvedély kis önkéntelen nyögésekben és sikolyokban szakadt fel előle.

Nina ágyéka is mozogni kezdett az emelkedő érzelmek hatására. Lábaik hátra és oldalra húzta, nemi szervét a férfi elé tárva. Csípője lanyhán mozgott a szenvedély örök női táncában.

Alsó lábszárát most úgy helyezte, hogy puha sarkai Bob hátának alján pihenjenek, gyengéden arra ösztönözve a férfit, hogy teljesítse be a párosodás aktusát.

Bob csípője a lányéval összhangban mozgott, lándzsája a lány szeméremajkai közötti barázdába fészkelte be magát, dörzsölve, simogatva a lány testét. Nina klitorisza felágaskodott, ahogy a férfi mozgása simogatta és lángba borította, s a lány remegni és borzongani kezdett, ahogy a tűz egyre magasabbra emelkedett benne.

Fenekén és felső lábszárán a felsértett és érzékeny bőr kéjesen fájdalmas érzéseket küldött a lány agyába, amint Bob Nina testéhez lökte magát, s mozgás közben heregolyói Nina ágyékához és fenéke belső hajlatához ütődtek.

Nina feje előre-hátra hánykolódott, karjai csépeltek, kezei az asztal peremét szorították, majd végigsiklottak a férfi hátán, és görcsösen saját lábait fogták és markolták, ahogy érzékszervei megteltek az érzésekkel és a tűzzel. A nyögéseket és sikolyokat heves, lelke mélyéből jövő könyörgés váltotta fel, mely a lány vágyának ritmusára lüktetett.

- Most...! Most... Ó, uram,... most, gazdám ... - lihegte Nina, amint a férfi magához préselte őt. - Ó . . kérem... most!

A lány kiáltásaira szinte ösztönösen reagálva Bob Nina medencéjébe hatolt, hímvesszője a lányba ütközött, klitoriszát és szeméremajkait nyomta, ütlegelte. Közben kezei a bennük rejlő gyümölcsöt facsarták, feje lecsapott, hogy el-

nyelje az egyik kiálló, duzzadt mellbimbót, harapdálta, rágta tomboló szenvedélyében.

Amint a férfi fogai bezárultak a mellbimbó körül, Nina érezte, hogy a vágy égető íve fellángol benne, hogy egyesüljön a klitoriszából felszabaduló energiával, mely egész testét mozgásra serkentette.

Lábai megfeszültek, sarkai a férfi hátának aljába fúródtak, medencéje felfelé görbült, és Bobhoz préselődött. Karjai szorosán a férfi háta köré fonódtak, s így még erősebben magához nyomta a férfit. Feje előrecsapódott, száját szétfeszítette a teste mélyéből felszakadó sikoly,

- Aaaaaiiiieeeeeennnnngghhh...

Testük összefonódott, miközben a kéz és a szenvedély lökései rázták meg Nina testét, mely vonaglott, hánykolódott és remegett a megkönnyebbüléstől.

Mikor az utolsó hullám is elvonult, s a feszültség elszállt Nina testéből, a lány visszahuppant az asztal lapjára, karjai és lábai szorítása enyhült, majd végtagjai nyugalmi helyzetbe ereszkedtek. Szemeit becsukta, arca elsimult és megnyugodott.

Bob felemelte a fejét a lány testéről, mintha a szenvedély örvényeiből bukkanna fel. s tekintete a lány arcáról az alatta fekvő, gyönyörű testre vándorolt, mely még a csúcspont fényében és a heves mozgás verítékében ragyogott.

Izmainak kis összehúzásával a lányhoz érintette még mindig kemény lándzsáját, s ezzel

rögtön önkéntelen választ csalt ki a teste alatt fekvő lányból. Nina szempillái szétrebbentek, szemei csodálkozva és egy árnyalatnyi ijedtséggel meredtek a férfire. Arca, és nyakának oszlopa megint visszanyerték színüket, amint Nina mély nyugalomba dermedt, mintha csak a férfi újabb vágyára várna.

Bob rámosolygott, s bál karját a lány köré csúsztatva felsőtestét a sajátjához emelte, s jobb karjának segítségével mindkettőjüket függőleges helyzetbe hozta. Ahogy felemelkedtek, a férfi jobb karja megmozdult, hogy a lány alsó testét a sajátjához húzza, s felemelte Ninát az asztalról. Így felemelkedve a lány lábait és karjait a férfi köré fonta, s a melléhez szorította magát. Hogy jobban megtámaszthassa a lány súlyát, a férfi Nina fenekére tette a kezét, nyomkodni, cirógatni kezdte, s közben felkapta a lányt.

Terhével az elülső kabin felé vette az útját, óvatosan belépett az ajtón, s a széles ágyhoz ment. A takaróért nyúlt, megragadta, és a földre rántotta őket, majd lehajolt, s a hűvös lepedőkre eresztette a lányt.

Nina szorítása megint enyhült, hagyta, hogy Bob elhelyezkedjen a teste fölött. Amint a férfi kihúzta kezeit a lány háta mögül, tenyerébe fogta a lány melleit, s hüvelykujjával nyomkodta a puha mellbimbókat. Majd ujjait hanyagul lecsúsztatta a lány két oldalán, végig a csípőjén és fel a lábain, hogy saját oldalához húzza őket.

Amint háta az ágyneműhöz ért, a lány kinyitotta szemét, s tekintetük összefonódott. Mikor a férfi kezei a lány melléhez értek, Nina levegő után kapott, orrlukai lágyan kitágultak, s kis reszketés futott végig a testén, míg a férfi kezei lejjebb csúsztak a testén.

Bob tekintete áthatóan a lányra tapadt, s miközben mozgatni kezdte a csípőjét, lágyan döfködte a lány testét. Nina érezte, hogy a férfi mozgása egyre erőteljesebbé válik a testében, s visszatartotta a lélegzetét. Bob úgy irányította a mozdulatait, hogy kemény vesszője lágyan csusszanjon előre és hátra a lány szeméremajkai között, mind mélyebbre és mélyebbre hatolva a nedves testrészen.

Bob nézte, hogyan játszanak és suhannak át az érzések és az érzelmek a lány arcán, tekintetét egy pillanatra sem vette le Nináéről. A lány szinte megigézve bámult vissza rá, képtelen volt arra, hogy kivonja magát Bob hatása és irányítása alól.

Kölcsönös görcsös összerándulás jelezte, hogy a férfi lándzsájának érzékeny hegye a lány vaginájának kapujához ért. Röpke mosoly és Bob táguló orrlukai hirdették a férfi győzelmét, mikor az apró rezdülésekből kiolvasta a lány várakozását. Bob a lányba eresztette kőkemény szerszámját, ízlelgetve a lány tüzét és simaságát. Amint egyre mélyebbre csúszott a lány testében, a lány lábait saját vállaihoz emelte, s felső karjával megtámasztotta, hogy megint a lány felfelé gyűrődő mellei után nyúlhasson.

Nina eleinte lassan lélegzett a férfi behatolásának tempójára, majd visszatartotta lélegzetét, mikor a dákó egyre mélyebbre és mélyebbre ért. Szemeit becsukta, s szinte robbanásszerűen tört ki tüdejéből a levegő, mikor medencéjük lágyan összeért, s ágyékukon a szőrzet összevegyült. Bob a lány mélyébe lökte magát, és mozdulatlaná vált, hogy Nina tüzében és nedvességében áztathassa magát.

Mikor a lány kinyitotta a szemét, tekintetük újra egymásba fonódott, Bob szemei ragyogtak a győzelem és a kéj mámorától, Nina tekintetét pedig meglágyította az alázat. A férfi gyengéden mozogni kezdett a nőben, apránként erősödő lökésekkel, és egyre hosszabb felületen érintkezve ki és be, míg végül szinte pénisz hegyéig visszahúzta magát, hogy újra a lehető legmélyebbre temetkezzen.

A férfi többnyire kiegyensúlyozott ritmusban mozgott, bár időről időre rövid kis lökésekkel váltotta fel az egyenletes ritmust, hogy megfigyelhesse a lány reakcióját. Hosszú percekig folytatta ezt a kéjes dörzsölődést, hogy újra feltüzelje Ninában a szenvedélyt.

A lány szemei becsukódtak, s feje oldalra fordult, ahogy lélegzete ismét elnehezült és rendszertelenné vált. Az érzés halvány kis grimaszba húzta szét ajkait, miközben lassan ő is mozogni és lökni kezdett, arra vágyva, hogy a férfi legbelsőbb porcikájáig hatoljon. Karjai teste mellett maradtak, ahová az előbb hullottak, de kezei hol összeszorultak, hol pedig

szétfeszültek érzelmei árapályának megfelelően.

A férfi lélegzete szaggatottá vált, zihált és fújtatott, amint beszívta az oxigént, hogy vágyának tüzét táplálja, miközben a kezeivel a mellket markolta és facsargatta. Amint erőfeszítései lassan a csúcshoz juttatták, és érezte, hogy az égő nyomás, melyet kitörni kész ondója idézett elő, egyre nő benne, testét kezdte a lányéba csapkodni, lökdöste és vonaglott a vágytól, hogy magjait mélyen a lányba lövellje. Nina hasonló erővel válaszol, teste viszonzta a férfi csúcspontjának ősi jeleit.

A lány teste korbácsként csapódott le, amint saját szenvedélyének tetőpontja rátört, hátát ívben megtámasztotta karjának tartópilléreivel, így próbálta meg elősegíteni, hogy a férfi még mélyebbre hatoljon benne. Az orgazmus dala megint hevesen sóvárogva tört fel a lány torkából, s a férfi megérezte a vagina izmainak szorítását vesszője tövén, mely robbanásszerűen meghozta a megkönnyebbülést. Bob a lány testének feszült, férfiasságát a végsőkéig a lányba temette, kezei facsarták és dörzsölték a nő puha mellét, feje hátravetődött, hasának, vállainak és nyakának izmai megfeszültek, mint a kötél, a testében tomboló erőktől.

- Aaarr... arrgh... arrr... aaaa - kiáltott fel a férfi, abban az ütemben, ahogy spermája görcsös összehúzódások közepette a lány testébe lövellt. Teste ritmikusan vonaglott, miközben ösztönösen a lányba fúrta magát, s a

beteljesülés vágyától hajtva altestével ütlegelte őt.

Amint Bob túl volt ezen a görcsös vajúdáson, ahogy energiái hirtelen felszabadultak, megkönnyebbült, s zihálva a lány lábára dőlt. Mikor fülében elhalt a zene, ráébredt, milyen testtartásban maradt, felnyomta magát, arca mellett elhúzta a lány lábát, s Ninát oldalára fordítva az ágyba csúszott a lány háta mögé, anélkül, hogy ágyékuk szétvált volna. Elernyedő vesszőjét gyengéden a lányba nyomta, biztos fészket keresve a meleg, nedves vaginában.

Az utolsó éber gondolata az volt, hogy betakarja felhevült testüket, mely egyre inkább érezte az éjszaka hűvösségét.

5.

Bob néhány óra múlva ébredt fel, csak lassan fogta fel azt a tényt, hogy nincs egyedül az ágyában. Ez a hír nem volt éppen lehangoló, s mikor kinyitotta a szemét egy borzas, szőke fej mellett találta magát.

Jóleső érzéssel töltötte el, hogy ez az álomtól átmelegedett test itt van mellette. Majdnem úgy feküdtek, mint a szerelmesek. Nina feneke a férfi csípőjéhez simult, Bob jobb lába a lány lábai közé fészkelte, Nina félig a hátán feküdt, bal karja a hasához lapult a férfi bal karjának súlya alatt. Bob keze a lány jobb mellét fogta, mintha csak az övé lenne, s érezte, hogy mozog

légzés közben. A férfi jobb karja a lány párnája alatt volt, alátámasztva a lány fejét. Nina mélyen és nyugodtan aludt.

Amint még álmosan feküdt, s magába szívta azt az érzést, hogy a lány buja teste az övéhez simulva pihen, gondolatban végigfutott azon, ami az előző este történt.

Lágyan megmarkolta kezében a meleg terhet, s ettől az alvó mocoogni kezdett. Bob nem akarta megzavarni a lány álmát, lassan és óvatosan kikecmergett az ágyból, a főkabinba ment, s becsukta maga mögött az ajtót.

Felpizskálta a tüzet, megint megrakta, hogy ne legyen olyan hideg, felöltözött, kávé csinált a konyhában, s csendben felment a fedélzetre, hogy igyon egy csészével. Az előző nap szélrohamai elcsitultak, s a pirkadó keleti égbolt felhői szomszédságában, nyugaton csillagok ragyogtak a sötétségben, ebben a hajnal előtti órában. Bob csendben jött-ment a csónakon, ellenőrizte a horgonyt és a vitorlákát, hátha valahol meglazultak vagy javításra szorulnak. Miután mindent rendben talált, letelepedett a kormányosfülkében, hogy élvezze a napfelkelést.

Kis idő múlva az az érzése támadt, hogy lenn sürgölődés folyik, de olyan jól esett neki ez a nyugalom, és annyira magával ragadta a körülötte ébredező reggel, hogy nem reagált erre a sejtelemre.

Eltűnődött azon, mi is történt az előző éjszakan. Zavarba ejtette, hogyan történhetett meg

ilyesmi. Egyáltalán nem volt meggyőződve arról, hogy teljes nyugalommal tud majd Nina szemébe nézni. Úr Isten, gondolta, nem elég, hogy elpáholta a lány csupasz fenekét, ami már önmagában is elég baj, ráadásul szabályszerűen megkorbácsolta egy darab zsinórral, mint valami polgárháború előtti munkafelügyelő. De hogyan reagált minderre a lány?! A verés szinte feltűzelte a szexre!

Persze, olvasott már ilyesmiről, ábrándozott is már róla, mint bármelyik más férfi. De hogy valóban részt is vegyen benne!

Tulajdonképpen szinte érdekes volt. Reggel pokolian kemény lett még a gondolatától is. Majdnem megzavarodott a múlt éjjel! Nem emlékezett rá, hogy korábban bármelyik nőt is annyira kívánta volna, mint Ninát az előző éjszaka. És ez nem azért volt, mintha Nina különösen sokat jelentett volna számára, hanem csak azért, mert a lány egyszerűen jelen volt! Erotikus célponttá vált, s Bob tökéletesen a hatalmába akarta keríteni. Az igazat megvallva, az volt a véleménye, hogy egészen jól csinálta.

Sohasem áltatta magát azzal, hogy érzéki, romantikus férfi volna. Tudta, hogy meglehetősen nyílt típus, ki akár gyengéd is tud lenni, ha akar, és a helyzet úgy kívánja, de nem volt egy Rómeó.

Az ördögbe is, mikor Carolynnek udvarolt, s később, mikor elvette feleségül, bőven megbizonyosodhatott erről. S a nő hűtlensége és

általában az aljassága, mikor Bob rajtakapta, sem segített túlságosan, hogy megváltoztassa a romantikáról vallott nézeteit. Na, mindegy, pokolba az egészszel. Túl van már rajta! Pontot rá.

De mi a csudát kezdjen ezzel a kis teremtéssel? Hogy a pokolba tarthatja meg ez után az epizód után a cégnél? Tekintettel a történetekre, hogy fog megszabadulni a lánytól? Mit mond majd neki: Hé, szívem, nagyszerű vagy az ágyban, és pokolian élveztem, mikor elfenekeltelek, de ki vagy rúgva? Így biztosan nem megy.

De ha a cégnél tartja, kihívja maga ellen a sorsot. Mikor a lány legközelebb úgy dönt majd, hogy fizetésemelést kér, minden bizonynyal meg is szerzi majd. Vagy ami még rosszabb, mi lesz, ha úgy dönt, hogy újból elfenekelteti magát.

Hallotta, hogy a tolóajtó hátracsúszik. Megfordult, és nézte, ahogy Nina feje és csupasz vállai felbukkannak a nyíláson.

A lány megfésülködött már, lófarcokba fogta a haját a feje tetején; arcát az imént készíthette ki, és ki is rúzsozta magát. A fiatalság és szépség áradt belőle. Mikor körülnézett, szemeiben csillogott a kíváncsiság minden iránt, ami a környezetében volt, s végül tekintete Bobon pihent meg.

- Jó reggelt, Mr. Bonner. Kér még egy kis kávé?

Bob most vette csak észre, hogy a lány pokrócot csavart maga köré, hogy ne fázzon, s

egy csésze gőzölgő kávét tartott a kezében maga előtt.

- Jó reggelt, Nina. Igen, kérek, köszönöm- mondta, miközben felemelkedett a kormányfülke üléséről. Cseréljük ki a csészéket, jó?

Észrevette, hogy a lány épp csak akkorára nyitotta ki a tolóajtót, hogy átférjen rajta a feje és a válla, s előlről az ajtó takarta el. Mosolyogva átnyújtotta a férfinak a tele csészét, s elvette tőle az üreset, közben lehetővé téve, hogy Bob a melleire pillanthasson, mikor karját a férfi felé nyújtotta meglazult elöl az öltözéke: Nina fogta a csészét, és visszaosont a fülkébe, majd néhány perc múlva megint felbukkant egy csésze friss kávéval, melyet magának szánt. A pokróc még mindig szorosan teste köré volt csavarva.

Legalább jókedélyű volt, s úgy tűnt, nincs benne rosszindulat. Bob megkönnyebbült ettől egy kicsit. És attól sem fél, hogy felébressze egy kicsit a férfi érdeklődését, úgy mutogatja a bájait, gondolta magában mosolyogva Bob.

- Jól aludt?

- Csodálatosan. Nem is gondoltam volna, hogy a csónak ringatása ilyen pihentető lehet.

Nem is beszélve arról a kimerültségről, amit egy kis különecnek való szex okozhat, gondolta Bob, s elpirult, miközben ez járt az eszében.

- Megtalált lenn mindent, amire szüksége volt?

- Igen, köszönöm. Érdekes, mennyi mindent tárol odalenn.

- Hát igen, már a régiek is úgy találták, hogy a vitorlások fedélzetén mindennek van hely, ha minden a helyén van. Ez többnyire igaz is. Aztán az ember azt is megtanulja, hogy minél kevesebb dologgal minél többet meg tudjon csinálni. Van kedve csatlakozni hozzám? - kérdezte Bob.

- Ha nincs ellene kifogása, itt maradok egy kicsit a melegben. Önhatalmúlag nekikezdttem a reggelikészítésnek, úgyhogy nemsokára mennem kell.

- Úgy látszik, megint rossz házigazdának bizonyultam. Nekem kellett volna elkészítenem a reggelit magának.

- Maga a kapitány. És a kapitányok nem törődnek a főzéssel és a hasonló dolgokkal. Ők irányítják a hajót és a legénységet - mosolygott Nina. - Én leszek a legénység ezen az utazáson. Majd szólok, ha elkészült a reggeli, Kapitány - mondta, miközben eltűnt a tolóajtó mögött, becsukva maga után.

Bob visszatért elmélkedéseihez, s megpróbált újra rátalálni arra a pontra, mely igazán gondot okozott neki: amit a lánnyal tett, s a befolyás, melyre ennek eredményeként a lány szert tett a férfi fölött.

- Reggeli, Uram - hallatszott néhány perc múlva. Bob felkelt, még egyszer körülnézett, s kinyitotta az ajtókat és a tolóajtót, s lement, mindent becsukva maga mögött.

A fülkében meleg volt, s a reggeli illata terjengett. Amint elment a hajókonyha mellett,

észrevette, hogy Nina a tegnapi gyapjúszoknyáját viseli, s alul csupasz a lábszára. Érdekes hatást keltett ez az öltözék, s Bob azon kapta magát, hogy megpróbál a szoknya széle alá kukucskálni, miközben a kabátját és a csizmáját vette.

Leült az asztalhoz, s Nina megrakott tányérral közeledett a hajókonyha felől. Amint letette a tányért Bob előtt, a lány előrehajolt, s a férfi odapillantott, hogy lássa, vajon az ing ugyanazt a látványt kínálja-e számára, mint tegnap. Bőséges jutalmat nyert. Nina nem gombolta be a legfelső három gombot, s ahogy előrehajolt, teste derékig meztelen volt. Futó pillantás elárulta, hogy a lány felvette a bugyiját.

Bob máris érezte ágyékában az izgató hatást, melyet a lány jobb mellének látványa keltett, amint mozgott és himbálózott, ahogy a lány körülötte sürgölődött. Mikor Nina felegyenesedett, a férfi az arcára pillantott, de a lány figyelme máshol járt, s már indult is a hajókonyha felé.

- Szabad a legénységnek a kapitánnyal ennie a hajón? - kérdezte, mikor visszajött az asztalhoz, egy újabb tál étellel.

- Csak ha hajlandó a kapitány mellé ülni, és hallgatni a bókjait - válaszolta Bob mosolyogva.

Nina lerakta az ételét, s Bobot újabb látnivalóval jutalmazta meg. Fürgén a férfi melletti székre ült, s Bob a lány ingének elejét nézhette, s az ing alatt a melleket. Hál Istennek még

időben, míg Nina a hajókonyhában volt, eszébe jutott, hogyan helyezkedjen. Ugyanis most már teljesen merev volt, s örült, hogy ült, bár korántsem kényelmesen.

A beszélgetés teljesen általános témákról folyt, s Bob jó étvággal evett, eltekintve attól, hogy Nina közelsége és látványa sokszor elvonta figyelmét az evésről. Mikor befejezték az étkezést, Nina azonnal leszedte az edényeket, s mosogatni kezdett a hajókonyhában.

Mikor a lány végzett a munkával a konyhában, Bob felállt az asztaltól, bement a konyhába, és megállt a lány háta mögött, kezeit a lány vállaira helyezte. Amint megérintette Ninát, a lány abbahagyta, amit csinált, s várt, hogy kiderüljön, mire készül Bob.

- Nina, azt hiszem, beszélnünk kellene az éjszaka történetekről - mondta halkán.

- Szeretném megköszönni, amit tett. Az éjjel elfelejtettem megköszönni.

- Igen, de amit tettem ... - kezdte Bob.

- Az volt, amit megérdemeltem a vétkeimért - szakította félbe sietve Nina. - Mondja, hogy megbocsátott, és tovább dolgozhatom Önnél.

- De Nina, azok után, amit magával tettem...

- Tudom, hogy nem lesz könnyű velem dolgozni mindazok után, amit tettem, de megígérem, hogy még jobban igyekszem majd. S ha megint valami olyat tennék, ami önnek nem tetszik, kérem, büntessen meg bármilyen módon, amit csak alkalmasnak tart.

- Igen, ha akarja. De Nina, tisztáznunk kell a kapcsolatunkat. Néhány dolgot meg kell beszélnünk - mondta Bob, teljesen összezavarodva.

- Teljesen egyetértünk. Tudom, hogy ön a főnököm, és én vagyok a maga titkárnője, a szolgálója. És tényleg megpróbálom, hogy jól szolgáljam önt. Nem hagyhatom, hogy a gyengeségeim hátráltassák a munkában. Csak meg kell mondania, hogy mit szeretne, és én megteszem. Ha nem engedelmeskedem, már tudom, hogy meg fog büntetni, hogy emlékeztessen a kötelességemre - mondta a lány szemérmesen, kezét összekulcsolva maga előtt.

- Igen, Nina, de meg kell értenie, hogy soha, senkinek sem szabad megtudnia, mi történt itt. Úgy értem, nem értenék meg, és...

- Nekem is az a véleményem, hogy minden, ami maga és én között történik, akár itt, akár a hivatalban, szigorúan bizalmas.

Bob sóhajtott, érezte, hogy minden próbálkozása ellenére sem tudja megértetni, amit akar. Nina nagyon ügyesen elkerülte, hogy megbeszéljék az elmúlt éjszaka részleteit. Nem mintha nem értette volna, miről beszél a férfi, hanem egyszerűen nem akart beszélni róla.

Bob aggódott. Biztos, hogy sohasem tudja majd megmagyarázni, amit ezzel a lánnyal tett. Azt mondhat majd a lány, amit akar, és hinni fognak neki. A nyomok a lány fenekén hosszú-hosszú börtönbüntetésre ítélnék. Ha korábban azt hitte, hogy nyakig ül a bajban, az semmi

sem volt ahhoz képest, amilyen helyzetben most volt.

- Nina ... most indulnunk kell, hogy vissza-
érjünk, amíg a jó idő tart - motyogta Bob. -
Maga folytassa itt a munkát, és csinálja meg,
amit kell, én meg elindítom a hajót.

6.

Körülbelül fél órája lehettek úton, amikor Nina feljött még mindig csupasz lábszárral és a férfi ingében. Pokrócot dobott a Bob melletti ülésre, majd visszatért a fürkébe. Aztán újra megjelent, mindkét kezében egy-egy bögre kávéval. Az egyiket letette Bob mellé, óvatosan, nehogy kilötykölődjön, majd elvonult a pokrócára. Ahogy a lány megmozdult, a szél előzékenyen felemelte az inge alját, lehetővé téve, hogy Bob megpillanthassa a lány sima lábszárát, és kemény, kerek popsiját.

Nina maga köré csavarta a pokrócot, s a fürke választófalának dőlt. Inge elejét nyitva hagyva látni engedte mindkét mellének belső ívét, valamint hasát, egészen a köldökéig.

- Itt maradhatok magával?

- Természetesen-válaszolta Bob, miközben az elragadó látványt nézte. - Mindig ilyen választékosan öltözködik, ha a szabad ég alatt étkezik?

- Nem, csak önnel.

- Nem fél, hogy megfázik?

- Egy kicsit, talán. De semmi gond - válaszolta a lány.

- Tudja, milyen gyönyörű? Egészen felkavar itt kormányzás közben.

- Köszönöm. Nem akarom zavarni. Épp csak magával szerettem volna lenni, és azt gondoltam, így jobban tetszem majd.

- Tetszik is, Én is ezt az öltözéket javasoltam volna erre az alkalomra.

- És én bármit megteszek, amit csak akar, bármikor bárhol – mondta Nina, s komolyan nézett a férjira.

Bob egy hosszú percen át nézte a lányt, mielőtt megszólalt.

- Hogy létezik, hogy még sohasem vettem észre ezt a bomba alakot az irodában?

- Nem akartam, hogy bárki is felfigyeljen rám a cégnél, úgy aztán szolidan öltözködtem. Nem mutogattam magam.

- Miért döntött úgy, hogy most megmutatja nekem az alakját?

- Mert a titkárnője szeretnék lenni. Maga mellett szeretnék maradni, szolgálni akarom, és azt szeretném, ha megtartana engem - mondta a lány.

- Mi ez a hétvége, megvesztegetés? - csattant fel Bob.

- Nem abban az értelemben, ahogy gondolja - mondta a lány. - Azért jöttem, hogy átadjam önnek a jelentés javított példányát, és el sem akartam hinni, hogy olyan szerencsém lehet, hogy elhív magával vitorlázni. Nem tudom,

miért tette, de lelkem mélyéből köszönöm. Már azt hittem, elveszítettem magát, és itt megadta nekem azt a lehetőséget, amiért már oly régen imádkoztam. Azt akartam, hogy megbüntessen, már a második héttől kezdve, hogy önnél dolgoztam. Azt akartam, hogy megmutassa, számítok magának annyit, hogy elfenekeljen, s a gazdám legyen.

- Hogy megbüntessem, és a gazdája legyek? Kedvesem, az ilyesmi a Polgárháború óta kiment a divatból. Egyszerűen nem létezik.

- Pedig épp ezt tette. Tegnap éjjel. És szerettem magát azért, amit tett. Ön a gazdám, és én vagyok a maga rabszolgája.

- Micsoda hülyeség, kislány! Gazda? Rabszolga? Mi az ördögről beszél? Amit tegnap éjjel magával tettem, az bűntény. Még életemben nem tettem semmi ehhez hasonlót.

Nina lesújtottan nézett, mikor bejelentésére a férfi kitöréssel válaszolt. Letette a csészéjét a fedélzetre, és négykézláb Bobhoz mászott, a lábai közé térdelt, fejét a férfi ölébe hajtotta, kezével a férfi jobb lábikráját markolta a nadrágon keresztül.

- Kérem, ne haragudjon rám. Nem vagyok sem őrült, sem beteg, vagy valami hasonló. Egyszerűen csak szükségem van magára... hogy a gazdám legyen... a főnököm... az irányítóm. Szükségem van az irányítására, a gondoskodására, ennyi az egész. Szükségem van rá, hogy a magáé legyek.

- Nina, Nina... szívem, ha ez házassági

ajánlat volt, akkor a válaszom nem. Nem szeretem magát, Nina, legalábbis nem úgy. Nem vagyok nősülős fajta. Úgy kell nekem a feleség, mint púp a hátamra. És Nina, ha őszinte akar lenni magához, maga sem szeret engem. Igaz?

- Én nagyon is szeretem magát, de ez lényegtelen. Nem házasságot ajánlok magának, hiszen az elképzelhetetlen lenne. Azonban arra alkalmas lennék, hogy a rabszolgája legyek. És ezt szeretném - mondta, s könnyek szaladtak végig az arcán. - Nem leszek a terhére. Nem fogok beleavatkozni az életébe. Egyszerűen csak a magáé szeretnék lenni, és ha csak az irodában lehetek az, hát akkor ott. Kérem, ne küldjön el - motyogta halkán a férfi ölébe, szorosán a combjához simulva.

Bob a lány fejére tette a kezét, és gyengéden megsimogatta a haját.

- Az ördögbe is, mi a fenét kezdjek én egy rabszolgával? Nos, maradhat tovább, mint a titkárnőm, de egyelőre ennyiben maradunk.

Nina a lejáráthoz szaladt, s boldog mosollyal lement, egy lelkes „Köszönöm” kíséretében.

Bob csak ölt, és azon gondolkodott, mi is történt. Gazda!? Rabszolga!? Miféle civilizációban nőtt fel ez a lány? Azt azelőtt is sejtette, hogy Wisconsin valószínűleg nem a legfejlettebb a társadalmi szokások terén, de rabszolgaság? Te jó ég, nem! Még ott sem.

Nina feljött, és a férfihoz lépett, kezében egy kancsó forró kávéval, s öntött egy kicsit Bob csészejébe. Amint végzett, felállt. Melleit a

nyitott ing keretbe foglalta, hogy a férfi jól láthassa őket

A lány a férfi arcát nézte, rámosolygott, mikor tekintetük találkozott. Aztán a körülöttek csobogó hullámokat és a fejük felett repkedő sirályokat figyelte. Tökéletesen meg volt elégedve.

- Mi az ördögöt kezdek én majd magával a cégnél? Hogy viselkedem majd a társaságában? kérdezte Bob a lánytól.

- Azt csinál majd velem, amit akar. Velem és a társaságomban - válaszolta Nina. - A magáé vagyok, azt tehet velem, amit jónak tart.

- Van itt valami önellentmondás, Nina. Már az is megőrjít majd, ha arra gondolok, hogy ott ül. Soha semmivel sem készülök majd el!

- Nem kell majd gondolnia rám. Mindig kéznél leszek, ha játszani akar velem, vagy meg akar büntetni. Mikor mi éppen a szándéka.

- Folyton visszatér a „büntetni” szóhoz. Szereti ha megbüntetik? Ha elfenekelik, vagy... megkorbácsolják - azt hiszem, csak ez a szó illik arra, amit magával tettem - kérdezte Bob.

- Először nem esik jól a fájdalom, de az igen, hogy a maga keze okozza. Szeretem, ha uralkodik fölöttem, és ha bebizonyítja, hogy a hatalma alatt állok, és semmit sem tehetek azért, hogy ezt elkerüljem. Ha ez azzal jár, hogy el kell viselnem a fájdalmat, elviselem, még hozzá örömmel.

- Nina, ez hülyeség. Nem veszi észre, milyen veszélybe sodorhatja magát, ha tényleg eszerint viselkedik?

- Azt látom, hogy ha akárkinek ajánlanám fel magam, meg is sérülhetnék, vagy még rosszabb is történhetne velem. De magával nem. Maga vigyázni fog rám, és úgy bánik majd velem, ahogy megérdemlem - rámosolygott a férfitra. - Szükségem van magára, hogy a gazdám legyen.

- Most szépen kiveri a fejéből ezt a „gazda”-dolgot. Olyan mellékértelme van, aminek, úgy érzem, semmi köze a kettőnk kapcsolatához. Hívjon Mr. Bonnernek, Bobnak, Hé, Magának, vagy aminek csak akar, de nem Gazdának. Rendben?

Nina szótlánul nézett a férfire. Aztán anélkül, hogy megváltoztatná az arckifejezését, alig észrevehetően bólintott.

- Nina - mondta Bob, hirtelen elkomolyodva. - Ha most itt valami olyasmiben sántikál, ami a cégnek vagy az én ottani pozíciónak árt, nagyon szomorú kislány válhat magából.

- Mr. Bonner... Bob... Sohasem tennék olyasmit, ami árthatna magának vagy bárki másnak. Nagyon szeretem magát, és a magáé akarok lenni, és szolgálni szeretném. Ezt el kell hitetnem magával.

A férfi elnézte a lányt a fogyó napfényben, és úgy döntött, hogy bármilyen fantasztikusnak is tűnik, nagyon komolyan gondolja a lány ezt a dolgot.

- Csinált-e valaha ilyesmit Manny Able-lel? - jutott eszébe hirtelen a kérdés.

- Ó, nem, uram. Ilyesmit sohasem tennék

Mr. Able-lel mondta a lány határozottan. -
Soha.

Miért én, és nem ő?

Mert ő nem olyan, mint maga. Tőle nem kapom meg azt a biztonságérzetet és azt az irányítást, amit magától. Az volt az érzésem, hogy nem is szereti igazán a nőket, hogy tulajdonképpen fél tőlük. - Nina abbahagyta a beszédet, a férfire nézett, mintha a véleményét próbálta volna leolvasni az arcáról. - Lehet, hogy tévedek, de ezt a benyomást keltette bennem.

- Miért küldte el magát?

- Nem tudom. Egyik nap egyszerűen behívott az irodájába, és közölte, hogy csökkenteniük kell a létszámot. Azt mondta, hogy sajnálja, de a vezetőség, vagy nem tudom ki, közölte vele, hogy túl sok irodai alkalmazottja van, s mivel kezdő vagyok, engem kell elbocsátania. Azt mondta, hogy próbáljak meg az ön cégénél elhelyezkedni, és hogy majd szól egy-két jó szót az érdekemben. Mr. Able nagyon kedves ember, de nem olyan, mint maga.

- O. K. ... Az ördögbe! - sóhajtott Bob.

Nina a kormányfülkében maradt, amíg fel nem tűnt a part. Akkor Bob leküldte, hogy öltözzön fel, s mire a hullámtörő gáthoz értek, a lány már vissza is tért. Sok kis hajó volt kinn a vízen, néhányat Bob is ismert, s üdvözölték egymást, ahogy elhaladtak egymás mellett. Nina mosolyogva ült, és szégyenlősen integetett nekik, mikor Bob hozzájuk szólt. Néhányan

Ninára néztek, mosolyogtak, és barátságosan felé biccentettek a fejükkel.

- Kedves emberek, ugye? Olyan barátságosak-jegyezte meg Nina.

- A legtöbb ember, akinek saját hajója van, vagy vitorlázni szokott, barátságos és kedveli a társaságot. Ha kezdetben másképp is viselkedik, később egész biztosan ilyenné válik. Olyan ez, mint egy klub. Az embernek meg kell ismernie a többieket, ők is megismernek téged, s rájössz, hogy vannak dolgok, amelyek mindannyiótokat érdekelnek, s összebarátkoztok. A legtöbb vitorlázó úgy érzi, mintha közös családba tartoznának. Vannak köztünk nehezebb esetek is, mint bármelyik másik társaságban, de a többség nagyon kedves ember.

Bob a kikötőbe irányította a hajót, kikötötte, s elkezdte a szokásos műveleteket, hogy a következő hétre biztonságba helyezze a csónakot. Nina lement, kitakarította a hajókonyhát és a fürkét, s néhány perc múlva abban a ruhában jelent meg a fedélzeten, amelyben érkezett.

- Nagyon élveztem a vitorlázást. Remélem, valamikor elvisz majd még egyszer magával - mondta Nina, miközben lehajtott fejjel állt szorosán a férfi mellett.

- Én is nagyon jól éreztem magam, Nina. És én is remélem, hogy lesz még rá alkalmam, hogy elvigyem magát vitorlázni - mondta Bob, meglehetősen hűvös udvariassággal. - Bizonyára megérti, hogy óvatosnak kell lennem, nehogy

meglássanak az egyik alkalmazottammal. Így kezdődnek a pletykák, s a pletykák néha nagyon megkeserítik az ember életét.

- Tudom, hogy megy az ilyesmi - mondta a lány csendesen. Egyértelmű szándékkal a férfire emelte a tekintetét, de amikor meglátta, milyen kifejezés ül Bob arcán, meggondolta magát, s azt mondta:

- Köszönöm. Találkozunk holnap reggel az irodában.

Bob nézte, amint a lány végigment a mólón, lel a rámpán, a parkoló felé. Mikor eltűnt a szeme elől, sóhajtott, s újból nekilátott a feladatainak.

7.

Az egész hetet tönkretette, hogy Nina állandóan Bob közelében volt az irodában. A lány egyáltalán nem tehetett róla, vallotta be magának a férfi. Épp csak arról volt szó, amire már a hétvégén gondolt, s egyszerűen nem alkalmazkodott valami jól a helyzethez, s benne a saját szerepéhez.

Az igazat megvallva, pokolian gyötörte a bűntudat. Valamilyen ismeretlen okból meghívta ezt a kislányt egy egynapos vitorlázásra, aztán tökéletesen az akarata alá hajtotta, fizikailag arra kényszerítette, hogy eltúrje, hogy megverjék, nem, hogy alávesse magát annak az istenverte korbácsolásnak, majd mint valami hódító vadember, megerőszakolta a lányt. Két-

ségtelenül ez volt a legnagyobb hülyeség, amit valaha is tett.

Ez a szegény lány elmondta neki, hogy bármi áron, de meg kell tartania az állását, különben már utazhat is vissza Wisconsinba, hogy a nagybátyjával éljen, vagy valami hasonló. Bármi is volt az ok, elég rossz volt ahhoz, hogy a lány ne akarja, hogy bekövetkezzen, s szívesen vállalta a fenekelést is, hogy elkerülje, erre ő brutálisan bántalmazta őt. Ugy tűnt, Nina tökéletesen józanul látta a dolgot visszafelé jövet, sőt, mintha cselekedeteivel még bátorította volna a férfit. De mindettől még nem múlt el az egyre növekvő büntudata és szégyenérzése, mely annál erősebbé vált, minél többet gondolkodott a dolgon.

Nem volt éppen büszke magára, s az, ahogyan a lány ránézett, egyáltalán nem javított a helyzeten. Mi az ördögöt mondhatott volna a lánynak? Gyerünk, itt a kezem, szívesen megkorbácsoltam magát, és, mellesleg volna egy kis gépelnivaló?

És akkor, mint derült égből a villámcsapás, Alexander Sinclair, a vezetőtestület elnöke telefonált, s szinte megparancsolta neki, hogy menjen el a lakására, egy cocktailra. Tulajdonképpen nem utasította rá, de ha valaki, aki ebben a pozícióban van, meghívja az embert, aki történetesen kezdő vezető, vajon vissza szabad-e utasítani?

Így aztán meg is jelent, halálpontosan, miután egy ideig a környéken kószált, hogy elverje

azt az időt, amit arra hagyott, hogy odataláljon, s teljesítse a kapott utasítást.

Láthatóan drága környék volt, és nem az újgazdagok lakhelye. A házakat a telkek mélyébe építették, az utcáról alig lehetett látni őket, mintha a hegyek gyomrába raktak volna fészket itt fenn, a város fölött. A tulajdonosok nyilván el akartak vonulni a városi forgatagtól, s ez sikerült is nekik.

Amint az elektronikus kapu kinyílt előtte, s Bob beljebb hajtott, szeme elé tárult a nagy ház, mely a spanyol óriás farmok stílusában épült. Nagy volt, szinte autentikus jellegű, nagyon jól karbantartott, és nagyon drága.

Leparkolt, és az előcsarnokba ment, közben megcsodálta a kertet és a jólápolg gyepet. Megnyomta a csengőt, majd ismét a növényeket nézte.

Mikor hallotta, hogy kinyílik az ajtó, megfordult, és érezte, hogy megdermed a megdöbbenéstől.

A nyitott ajtóban Nina állt!

Nina, hosszú, kék köntösben.

Nina!

Mi az ördög?

Nina hátralépett, s intett Bobnak, hogy lépjen be. A férfi bement a házba.

Az első pillantás után Nina a férfi lábaira ejtette tekintetét.

- Erre, uram. A nagybátyám a könyvtárban van - mondta a lány.

Bob még mindig képtelen volt arra, hogy

összeszedje a gondolatait, megállítsa a lányt, és megkérdezze tőle, mi ez az egész. A lány megállt egy művészi faragott dupla ajtó előtt, és bekopogott. Néhány másodpercig várt, majd kinyitotta az ajtót, s bevezette Bobot. Miután belépett a szobába, Nina félreállt, s Bob megpillantotta Alexander Sinclairt, aki éppen felállt a székből, s feléjük fordult.

- Mr. Bonner, uram - mondta Nina, kis meghajlással. Majd kilépett az ajtón, és finoman becsukta maga mögött.

- Isten hozta, Robert. Köszönöm, hogy eljött ide hozzánk ma este. Nagyon kedves öntől - mondta Alexander Sinclair, s kezét nyújtotta.

- Nagyon megtisztelt a meghívásával, Mr. Sinclair. Köszönöm - sikerült Bobnak kinyögnie, miközben megrázta a felé nyújtott kezét.

- Egy kicsit meglepettnek tűnik, Robert, és el tudom képzelni, miért - kuncogott Alexander. - Kérem, ne törődjön ma este semmivel sem. Megígérem, mindent elmagyarázok, mielőtt véget ér ez az este. És kérem, szólítson Alexnek. Csak az idegenek hívnak Mr. Sinclairnek.

Belekarolt Bobba, és keresztülmentek a szobán a szoba másik végében levő teraszajtóhoz. Miközben átmentek a helyiségen, Bob körülnézett, s lenyűgözte a sok bőrkötéses könyv a falakat szegélyező könyvespolcokon, a nagy, természetes kőből készült kandalló, és a műtárgyak, melyek eredeti mesterművek voltak, ha jól emlékezett még a főiskolai műelemzés órákra.

- Arra gondoltam, ehethéne valami könnyű ételt itt kinn a verandán, vagy ha már vacsorázott, ihatnánk valamit - mondta Alexander, miközben kinyitotta a nagy kőlappal borított veranda dupla ajtaját.

- Nem, uram, nem ettem indulás előtt. Felmerült egy kis probléma a cégnél, és azután már sietnem kellett - válaszolta Bob.

- Remélem, nem volt komoly az a probléma - mondta Alexander, minden aggodalom nélkül.

- Oh, nem. Csak egy apró hiba a hajózási rendelések terén, és még a hétvége előtt rendezni kellett.

- Jó, jó! - mondta Alexander. - Remélem, méltányolni fogja a kilátást, ami innen nyílik. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy ennek az ingatlannak a tulajdonosa lehetek, mert itt a hegygerinc, csúcsán zavartalan a kilátás, és ráadásul szilárd szikla az épület alapja.

Alexander hátravezette Bobot a veranda fedett része alá, ahol asztalok és székek álltak, s kezével jelezte, hogy foglaljon helyet. Amint Alexander leült, egy kis vöröshajú lány jelent meg a ház másik szárnyából nyíló ajtóban. Annak a köntösnek zöld változatát viselte, melyet Nina hordott. Odament Alexanderhez, meghajolt, és megkérdezte, hogy óhajtja-e elkezdni a vacsorát, Alexander bólintott, majd visszafordult Bobhoz, és mutogatni kezdte a város különböző pontjait, melyeket a székükben ülve is jól láttak.

Amint így csendben beszélgettek, a vöröshajú lány lefedett zsúrkocsit tolt ki az ajtón, mögötte egy barna lány, hasonló, de sárga köntösben, szintén zsúrkocsival. Serényen ételt, tányérokat, ezüst evőeszközt raktak az asztalra, és propán égőket gyújtottak meg a kocsik lefedett részén néhány edény alatt.

- Bátorkodtam egy kis harapnivalóról gondoskodni magunknak ma estére, Robert. Remélem, talál majd valami kedvére valót.

- Ó, biztosan találok majd, uram. Bármi megteszi, köszönöm - válaszolta Bob.

- A zöldruhás fiatal hölgy szolgál fel magának ma este, Robert. Margaretnek hívják. Mindenről ő gondoskodik majd, amire csak szüksége lehet - mondta Alex, a lány felé mutatva, aki mosolyogva kissé meghajolt Bob felé. - A másik fiatal hölgy Priscilla, ő engem szolgál majd ki. -A lány felnézett, és szégyenlősen Bobra mosolygott, miközben ő is meghajolt.

- Egy kis halat kérek, zöldséggel és salátával Priscilla. És egy kis Chardonnay-t hozzá, kérlek - rendelte Alexander. Mikor a lány elindult, hogy teljesítse a férfi kívánságát, Alexander Bobhoz fordult, és azt mondta: - Az orvos az utóbbi időben korlátozza a húsfogyasztásomat, de van egy kedvenc sültöm, amiről nem tudok lemondani. Szeretem a jókora szelet húсок illatát, még akkor is, ha már nem élvezhetem őket olyan gyakran, mint azelőtt.

Margaret Bob mellé lépett, s nézte őt, mialatt Alexander beszélt.

- Mit hozhatok önnek, uram? - kérdezte kedvesen.

Alexander, észrevéve Bob pillanatnyi zavarát, megkérdezte:

- Éhes, Robert? Ha igen, Margaret összeál-
lít majd egy férfias adagot magának, és azt ehet,
amit csak akar. Megfelel?

- Nagyon jó lesz, Alex. Köszönöm.

Margaret a zsúrkocsihoz lépett, és Bob meg-
ragadta az alkalmat, hogy szemügyre vegye.
Látta lábait és fenekét, ahogy a köntös alsó
része alatt mozogtak. Elégedetten nyugtázta,
hogy a lány öltözéke egyik oldalon derékig fel
volt hasítva, lehetővé téve, hogy a lány lábait és
egyik csípőjét mozgás közben látni lehessen.
Amint a lány az asztalnál ténykedett, hogy a
férfi tányérját megrakja, Bob a köntös derékré-
sze alatt valamilyen érdekes mozgást figyelt
meg, úgy tűnt neki, hogy a lány meztelen volt a
ruha alatt, s ez még jobban felkeltette az érdeklő-
dését.

Mikor a lány a férfi felé ment kezében a
tányérral és az ezüst evőeszközzel, Bob észre-
vette, hogy a lány mellbimbói megduzzadtak, és
kinyomták a ruha anyagát. Olyan átlátszó és
selymes volt az anyag, hogy a férfi azt képzelte,
hogy a bimbóudvar körvonalát is látja,

Ahogy a lány közelebb jött, úgy tűnt, van
valami furcsa a mellbimbója körül, de nem
tudta kivenni, mi az, és nem akarta már az
eddiginél is tovább bámulni. A lány elment Bob
mögött, majd mellékerült, s letette a tányért, a

szalvétát és az evőeszközöket a mellette levő asztalra.

- Innivalót? - kérdezte kedvesen. Bob a lányra nézett, s hirtelen a nő melleinek látványa fogadta, szinte a mellbimbóit is látni lehetett. Sima, napbarnította, kemény mellei voltak. Mikor Bob fel tudta emelni a tekintetét, hogy a lány pillantásával találkozzon, látta, hogy ajkain halvány mosollyal nézi őt a nő. Szándékosan részesítette a férfit ebben a látványban, és úgy tűnt, jól szórakoztatja Bob reakciója.

- Kávét, feketén, legyen szíves - mondta a férfi, s újból a lány melleire nézett. Ha a lány meg akarta mutatni magát, hát neki sincs egyáltalán ellenére, hogy megnézze. Ahogy a lány megmozdult, Bob valami fémes villanást látott, ami egy pillanatra rejtélyesnek tűnt számára.

Az étele felé fordult, és enni kezdett, mikor Margaret visszajött a kávéval, letette, és visszavonult Bob széke mögé. A férfi a házigazdára nézett, és észrevette, hogy Priscilla is meghozta már az ételt, és most Alex széke mögött térdelt. Bob elfordította a fejét, és periferikus látásával megpillantotta Margaretet, aki hasonló testhelyzetben volt mögötte.

Mi az ördög folyik itt? - gondolta Bob. Alexander Sinclair az egész mindenség testületi elnöke. Miért van itt Nina? És nagybátyjának szólította Alexandert! Örület! Most aztán nagy bajban van. Vajon tudja Alexander, mi történt a vitorlásán? Vajon azért van mindez? Anyám! Ha Nina elmondta neki, már csak a letartóztatás van hátra.

Ráébredt, hogy Alexander beszélgetni kezdett, szerencsére általános témákról, melyek nem igényeltek közvetlen választ. Bob a házigazdára összpontosította a figyelmét, és kezdett ő is részt venni a beszélgetésben.

- Hogy mennek a dolgok a cégnél, Robert? - kezdte Alexander a társalgást.

- Általában véve remekül. Nincs semmi komoly gond, csak a szokásos összeütközések és ingadozások - válaszolta Bob óvatosan.

Alexander kuncogott.

- Úgy hallom, egy kicsit durva odabenn az alkalmazottakkal. Igaz ez?

- Nos, azt hiszem, nézőpont kérdése - mondta Bob, és kezdte magát kellemetlenül érezni.

- Igen, én is úgy gondolom - mondta Alexander, szemmel láthatóan élvezve a helyzetet.

- Ellenére lenne uram, ha megkérdezném, kitől hallotta mindezt? - kérdezte Bob, miután elhatározta, hogy nevéen nevezi a gyereket, és szembenéz a dologgal.

Alexander Bobra nézett.

- Csak a szokásos információs források, Robert. Vagy azt gondolta, hogy légüres térben tevékenykedik odabenn, és a főnökség nem tudja, mi folyik?

Megint kuncogott.

- Igaza van, többnyire nem tudják. Elolvassák a beszámolókat, és azt hiszik, tisztában vannak vele, mi történik a cégnél, de tévednek. Akár fel is szívódhatna a jövő héten, és a

bolondok észre sem vennék, amíg a hitelezők keresni nem kezdenék magát.

- Én viszont fontosnak tartom, hogy mindenről tudjak. És aki megakar tudni valamit, mindig kap információt. Biztosíthatom önt, hogy semmi sem történt a háta mögött. Nem szoktam Ninával beszélgetni a munkájáról. És ő jobban tudja mit tehet és mit nem, mintsem hogy a saját kontójára intézkedne bármiben is. Szeretném biztosítani önt, hogy bármiről is beszéljünk itt ma este, az szigorúan köztünk marad, és sohasem szivárogo ki ennek a háznak az ajtaja mögül, hacsak ön nem kívánja úgy. Sem személyét illetően, sem szakmailag, sem anyagilag nem fenyegeti önt veszély. Ígérhetem, később még visszatérünk Nina ügyére is. Tudom, hogy zavarja önt, hogy ma este itt látja, de kérem, ne foglalkozzon most ezzel. Majd napirendre tűzzük a dolgot a maga idejében.

Bob rövid pillantást vetett arra a lányra, aki Alexander mögött térdelt, és azon töprengett, vajon mivel éri el Alexander, hogy ne beszéljenek majd a lányok, aztán úgy döntött, hogy ez nem az ő gondja.

Alexander Bob arcát kémlelte, s felfigyelt a férfi pillantására. Halvány mosoly futott át az arcán, mintha tudta volna, milyen gondolatok villannak át Bob agyán.

- Ami a hírforrásaimat illeti, a Könyvelési Osztály panaszkodik az új bérlista aktái miatt, melyeket mind át kell adniuk magának, és a munkanélküli segélyek miatt, melyeket folyósi-

taniuk kell. A személyzeti osztályvezető aggodalmaskodik, hogy mit szól majd mindehhez az állam. A szokásos fecsegés.

- Nem tudom, miért tartjuk azt a kötekedő személyzetist. Folyton tajtézkik valami miatt, s még nem nagyon tapasztaltam, hogy valami hasznosat tenne számunkra. Állandóan azzal próbálkozik, hogy átadja a készleteket az alkalmazottaknak. Az ember már azon gondolkozik, hogy kinek is dolgozik tulajdonképpen?

Bob mosolyogva hallgatta, hogy Alexander saját érzelmeit visszhangozza, legalábbis ami azt a sok vesződséget illeti, melyekkel kénytelen naponta megbirkózni. Ez a férfi volt a legkétségbeejtőbb alak az egész vállalatnál, és Bob már többször hallotta, hogy az emberek a szexuális ügyeit tárgyalták. Az, hogy Alexander-tól hallotta ezt a véleményt róla, arra engedte következtetni, hogy ha ezt a beszélgetést túléli, lehetséges, hogy majd nagyon sokáig nem kell Dobbins-szal foglalkoznia.

- De mondja meg, Robert, miért olyan nagy magánál a munkaerővándorlás? Sokba kerül ez nekünk, és levesz a maga profitjából is.

- Keményen megdolgoztatom az embereimet, de jól meg is fizetem őket. Ha állást akarnak, nálunk kaphatnak, meglehetősen előnyös feltételek mellett. Ha nem akarnak dolgozni, mehetnek. És pont. Ha Dobbins és az állam ezt nem érti meg, akkor, azt hiszem, beszélünk kell majd a dolgról.

Alexander megint kuncogott.

- Épp ezt tettük. Ne idegesítse fel magát emiatt. A maga dolga az, hogy magasan tartsa a profitot, Dobbins dolga, hogy az állammal foglalkozzon, és az én dolgom, hogy Dobbinst kezeljem. Helyeslem a módszereit, fiam, és az információim azt mutatják, hogy maga az átlagosnál gondosabban foglalkozik az ügyekkel, úgyhogy csak így tovább.

- És ha már az információkról beszélünk, valaki meglehetősen intenzíven érdeklődött maga után az elmúlt három hónapban, és ez az illető én voltam.

- Megtudhatom, hogy miért? - kérdezte Bob.

- Megtudhatja, és idejében meg is adom majd a választ. Megvan rá az okom, hogy mindent meg akarjak tudni magáról. És most már tudok is mindent.

- Nem vettem észre semmiféle tudakozódást - mondta Bob egy kicsit ingerülten.

- Ha észrevette volna, valakinek igen sok kellemetlensége származott volna belőle. Sok pénzt fizetek azért, hogy ne tudják meg az emberek, hogy figyelik őket, mikor éppen terítéken vannak. De nincs mitől tartania. Mindent tudok, amit tudni akarok magáról. Tudom, hogy a bankegyenlege 2000,00 dolláron belül mozog. Tudok a házasságáról, amit a mai napig elkövetett legnagyobb baklövésének tartok. Az a nőcske vonzó volt, de ahhoz, hogy kielégítse a vágyait, még nem kellett volna feleségül vennie. Senki más sem vette el. Nem tudta, milyen híre

van annak a nőnek? Bár meg kell adni, teljes hat hónapon át hűséges volt magához, ami rekordnak számít az ő esetében. Tudok arról az esetről azzal az autóval, ami végzős korában történt. Az a véleményem, hogy nagyon eredeti megoldást talált. Senki sem lehet róla túl rossz véleménnyel - mosolygott Alexander.

- Maga és én sok tekintetben nagyon hasonlítunk egymásra. Sok a közös nézetünk és elképzelésünk. Ezt ne vegye bóknak, mert elképzelhető, hogy nem állja ki az idő próbáját. De mindezek miatt úgy döntöttem, hogy továbbra is magával dolgozom, és remélem, jól döntöttem, mert ha nem, a Testület valószínűleg egy értékes hivatalnokot veszít majd el.

Bob most, hogy ilyen változás állt be a beszélgetés menetében, egyre kevésbé értette az egész helyzetet, s úgy vélte, nem lenne okos dolog, ha emlékeztetné Alexandert, hogy ő nem hivatalnok, hanem igazgató. Egyértelmű volt, hogy az elnök tartogatott valamit, s Bob hallani akarta, mi az.

Bob hátradőlt a széken, s hirtelen rájött, hogy befejezték az étkezést, és a lányok már elvitték az edényeket és a maradék ételt, leszedték az asztalokat, és már éppen a zsúrkocsik tetejét tették fel, mindezt úgy, hogy Bob tudomást sem vett róla. Minden bizonnyal szakszerű felszolgálók voltak, és Bob kíváncsi volt, hol találhatta őket Alexander. Biztosan jó kis summába kerül felfogadni, és ezekbe a ruhákba bújtatni őket.

— Szeretnék mutatni magának valamit, Ro-

bert - mondta Alexander. - Azt hiszem, érdekesnek találja majd.

Priscilla, helyezkedj el! - hallatszott csendben az utasítás. A lány felkelt Alexander könyökénél elfogalt eddigi helyzetéből, a férfi elé került, és újból letérdelt a térdeinél. A lány leült a sarkára, háta egyenes volt, válla hátrafesztve, lábát kissé szétterpesztette, s kezeit a combjára helyezte, tenyere Alexander felé fordult. Fejét lehajtotta, s egyenesen a férfi övcsatját nézte. Nagyon békésen ült alig lélegezve.

Alexander figyelmesen nézte a lányt, a büszkeség halvány mosolya bujkált az ajkain. Alig észrevehetően bólintott, mikor a lány elhelyezkedett. Bob kinyitotta a száját, hogy kérdezzen valamit, de Alexander kis kézmozdulattal csendre intette, s közben egy pillanatra sem vette le a szemét az előtte térdelő lányról.

Priscilla maga volt a megtestesült nőiesség, amint ott térdelt. Karcsú, vékony csontú lány volt, talán tizennyolc vagy húszéves lehetett. Finom vonású kis manóarcát sötét, sűrű haja keretezte, mely szabadon zuhant le a hátán, majdnem a derekáig. Bőrén a napbarnította egészség melege és rugalmassága fénylett. Bőre sima volt és feszes, arca alig volt kifestve. Melle alkatához képest nagy volt, ami hangsúlyozta dereka karcsúságát és csípője gömbölyűségét. Combja hosszú és vékony volt, nagyon izmos, csakúgy mint lábikrája. Majdnem mozdulatlanul állta a két férfi tekintetét.

- Mutasd meg magad - hallatszott a csendes utasítás.

Priscilla szemei Bobra villantak, és enyhe pír ragyogott fel az arcán. Néhány másodpercig habozott, és mikor úgy tűnt, hogy Alexander szólni készül, finom mozdulattal köntöse bal vállpántjához nyúlt. A köntös anyagával babrált, nyilvánvalóan megpróbálta kikapcsolni. Azután ujjai megálltak, és a lány egy pillanatra mozdulatlan maradt, majd leejtette a kezét, benne az anyaggal.

Egyetlen simítással derékig meztelen lett, s a köntös összegyűrődött a dereka körül. Nem állt meg, kezét a jobb csípőjére tette, ahol a köntös hasítéka volt. Kikapcsolta a ruhát, lehúzta az anyagot a testéről és kihúzta a fenéke alól is. Majd kezei visszatértek a combjaihoz, kifordított tenyérrel, és felvette a korábbi egyenes tartást.

Bobot megszedítette a szeme elé táruló látvány. Csak bámulni tudta a fiatal gyönyörűségét. Telt mellei büszkén és biztosan ültek a mellkasán, mellbimbói teljes fél hüvelyknyire kidudorodtak a nagy bimbóudvar fölé. Hasa bemélyedt mély köldöke felé, egészen az öléig. Jól lehetett látni sötét szőrzetét, csakúgy, mint szeméremajkainak tetejét.

A lány arca kipirult, lélegzete felgyorsult, szaggatottá vált, és feszülten várakozott a következő parancsra. Bobnak eljutott a tudatáig, hogy merev pénisze a fehérenmű anyagát nyomja. Fájdalmas állapotban volt, de nem mert megmozdulni, nehogy felhívja magára a figyelmet.

- Ajánlkozz fel - mondta a lánynak Alexander.

Priscilla kezei combjai tetejénél lába külső oldalára siklottak, s lassan felfelé húzta őket teste két oldalán, és amint könyöke felfelé emelkedett, a lány mellei egyre jobban kiemelkedtek ívelő háta alól. Ujjai felfelé végigtapogatták a bordáit, majd végigsimította a bőrt a mellei alatt, a tenyerébe fogta őket. Azután felemelte és átnyújtotta őket Alexandernek.

A lány mellbimbóira helyezte a hüvelykujjait, lassan birizgálta, benyomta őket, majd hagyta, hogy visszaugorjanak eredeti helyzetükbe. Kezei előresiklottak, amíg hüvelykujja és mutatóujja el nem érte a bimbóit, s csavargatni és morzsolni kezdte őket előre és hátra, míg színük el nem mélyült, és a bimbóudvar össze nem ráncolódott a szenvedélytől. Még egy-két percig tovább játszott a mellbimbóival, majd újból tenyerébe fogta melleit, és gyengéden gyúrni kezdte őket, amíg a hús hullámzani nem kezdett a kezében.

Aztán elengedte a melleit, s lecsúsztatta kezeit teste elülső felén, simogatva és gyúrva a húsát, amint egyre lejjebb haladt. Légzése mélyebb lett, rendszeres ritmust vett fel, mellkasa fel-le hullámzott. Testében egyre nőtt a tűz, tagjai mozogni kezdtek, izmai megremegtek, mikor megérintette magát.

Kezei újra megérintették combjai felső területét, nyomkodni kezdték lábai belső oldalát, és lassan végigsimították a bőrt egészen a térdéig,

s mintha kifelé nyomta volna őket, még széjjelebb tárta a lábait. Gombjai belső oldalát lassan előre-hátra simogatta, kezei éppen csak megérintették a szeméremszőrzetet újuk legfelső állomásánál, és körkörös masszírozással haladtak lefelé. Majd lábait amennyire csak tudta, széttárta, dörzsölni kezdte belső combjain a sima húst, lassan egyre feljebb haladva. Mikor kezei újra a szőrzethez értek, előrefelé körözni kezdett a medencéjével, s kezeit egymáshoz szorította, hogy mintegy keretet és tartást, biztosítson a szeméremajkainak. Néhány percig masszírozta a szeméremajkait, majd mutatóujjával végigdörzsölte a nagyajkakát, széthúzta és ütemesen elengedte őket. Végül ujjait becsúsztatta a szeméremajkak közé, hogy széthúzzák és kitárják vaginája bíbor nedvességét.

Néhány simítással játszadozott a szeméremajkaival, de egy pillanatra sem engedte, hogy ujjai közéjük hatoljanak, épp csak ingerelte őket. Egyik kezét elvonta az erotikus feladattól, s ölelőleg maga mellé helyezte, s bágyadtan átfordult, hogy a hátsó felét mutathassa Alexandernek. Másik kezének ujjai egyetlen pillanatra sem hagyták el az ágyékát, s mikor a lány előrehajolt, láthatóvá vált, ahogy ujjai a hasadék alsó részét és a gátat simogatják. Fejét és mellét a földre eresztette, úgy tűnt, mintha nehéz keblei elgurultak volna, s a kövezetet keresnék ateste alatt. A lány elfordította fejét, s most arca Bob felé nézett, szemei csukva, arcán halvány mosoly.

Keze, melyre eddig támaszkodott, hátra-nyúlt, és a másikkal fel-le dörzsölgetni kezdte kitárulkozó nemi szervét és fenekének hasítékát, csapkodva és simogatva a végbélnyílását. Még néhány percig folytatta ezt a játékot, majd lassan letette kezeit, és újra felvette eredeti testtartását Alexander előtt. Arca kipirult, lélegzete mély és szaggatott lett előbbi mozdulatától és a nemi izglomtól.

Alexander egy pillanatig nézte őt, arcán a büszkeség és az öröm kifejezése ült. A lány arca felé nyújtotta kezét, és gyengéden megsimogatta. A lány a férfi kezébe hajtotta az arcát, és megcsókolta Alexander tenyerét.

8.

Hogy tetszik a lány, Robert? - kérdezte halkán Alex.

- Istenem, Alex, gyönyörű. Ez volt a legerotikusabb jelenet, amit valaha is láttam.

- Igen, ez a lány egy szépség. Még csak most tanulja a mesterségét, de nagyon jól halad - mondta Alex, nyilvánvaló büszkeséggel. A lány megint elpirult a bókók hallatán.

- Mit gondol, Robert, milyen kapcsolat fűzi hozzám ezt a kis teremtetést? - kérdezte újra Alex.

- Fogalmam sincs, uram - válaszolta Bob, akit meglepett ez a kérdés.

Alexander a lányra mosolygott, és azt mondta:

- Mondd meg neki, mi vagyok én neked, és mi vagy nekem te, Priscilla.

A lány felemelte a tekintetét, és azóta, hogy a férfi szemtanúja volt iménti mozdulatainak, most nézett először a szemébe. Csendesen ezt mondta:

- Ön az én gazdám, és én vagyok az ön szerető rabszolgája.

Bob érezte, hogy kiveri a veríték, mikor ezeknek a szavaknak a jelentése eljutott a tudatáig. Úr Isten! Gazda?! Rabszolga? Itt, most, a valóságban? Igaz ez? Igaz lehet? Bámulta a lányt, és próbálta felfogni, amit az előbb hallott.

- Igen, az vagy, csinibabám. Tulajdonképpen Margaret is az, így van, kedvesem? - mondta Alexander, s vállán át a csinos, vöröshajú lányt, nézte.

- Igen, gazdám - hallatszott a csendes válasz.

Bobot a hideg rázta, s a veríték elborította a testét. Olyan sok gondolat és benyomás cikázott abban a pillanatban a fejében, hogy tudatának egyetlen reakciója a zavar volt.

- Nem gondolta volna, hogy ilyesmit hallhat a XX. századi Amerikában, igaz? Ez a két szépség és még két vagy három másik az én kizárólagos tulajdonomat képezik, azt tehetek velük, amit akarok, amikor akarom és ahogy akarom. Ugyanúgy birtoklom őket, mint ezt a házat, ezt a széket vagy a festményeimet. Szolgáltatókat nyújtanak nekem, teljesítik a kívánságaimat. Mindenben engedelmeskednek

nekem, vagy megbüntetem őket... Olyan ke-
ményen, ahogy szükségesnek ítélem. Nem így
van, kedvesem? - kérdezte a lánytól, miközben
kezét kinyújtotta, hogy megsimogassa a lány
melleit.

- Igen, gazdám - hallatszott a suttogó válasz.

- Meg van döbbenve, Robert? - mondta
Alexander, és Robertre nézett. - Megbotrán-
kozik? Undorodik? Fel van háborodva?

- Megdöbbsentem ... igen, azt hiszem, ez a
helyes kifejezés. Amint ön is mondta, ez nem
olyasmi, amire az ember számítana a XX.
századi Amerikában. Megbotránkozás, undor
vagy felháborodás ... nem ... nem hiszem -
mondta Bob, még mindig a lányt bámulva. -
Azt hiszem, az elragadtatás lenne a legtalálóbb
kifejezés, ami az igazat illeti.

- Ah, tudtam, hogy nem tévedek magával
kapcsolatban, Robert. Igazolta a magába vetett
hitemet. Kiállta a tűzpróbát - mondta Alexan-
der, hátradőlve a székén. - Akár el is rohanha-
tott volna innen jogos méltatlankodás közepet-
te, és korunk társadalma teljes mértékben igaz-
zat is adott volna magának.

Bob mocorgott a nadrágjában, titkon meg-
próbálta óriásira nőtt péniszét kényelmesebb
helyzetbe hozni.

- Ó, fiam, bocsásson meg, úgy elfoglalt a
büszkélkedés, hogy megfeledkeztem a vendég-
látás kötelességeiről. Margaret! Helyezkedj el
Robert gazdád előtt.

Margaret megjelent Bob előtt, térdeire eresz-

kedett, s felvette azt a testhelyzetet, melyet Bob már Priscillától látott. Tekintetét a férfi ágyékára eresztette.

- Ajánlkozz fel!-hangzott a parancs.

Margaret azonnal vállához emelte a kezét, és kikapcsolta a ruháját. Ahogy az anyag lehullott, a férfi élvezhette a lány hetyke, kemény melleinek látványát. Előre álló mellbimbóit aranygyűrűk övezték. Bimbógyűrűk - gondolta Bob. Ez hamisította meg a melle körvonalait a köntösén keresztül.

A lány kikapcsolta a ruhát a csípőjénél, és kicsúsztatva maga alól, majd visszatért a kezdő pozícióhoz, kitarulkozva és védtelenül ült a férfi előtt.

Margaret kicsi volt és nagyon nőies. Vörös haja csigákban omlott le a hátán. Bőre az igazi vöröshajúak alabástrom bőre volt, elefántcsontszínű és puha, vállain és orrnyergén néhány szeplővel. Vonásai aprók és arányosak voltak, kivéve, hogy csípői kissé túl teltek voltak, s enyhén gömbölyű külsőt biztosítottak neki.

Telt és kemény mellei úgy emelkedtek ki mellkasából, mint két kúp, s a cseresznye-piros, duzzadt bimbóudvarban végződtek, melyet a kiálló, meggyűrűzött mellbimbók koronáztak. Felső teste fokozatosan vékonyodott el karcsú derekáig, melyet dús, nőies csípői követtek. Derekat vékony aranylánc övezte, mely valahol a fenéke mögött kapcsolódott össze.

A lány széttárt lábai feltárták a férfinak a

leborotvált nemi szervet, mely húsos ajkai kissé szétnyíltak, vagy a testhelyzet folytán, vagy az egyre emelkedő izgalom miatt. Bob látta, hogy a lánc a lány lábai közé lóg, hurkot vetve, s azt a látszatot keltve, mintha a vaginájában végződne.

- Feküdj hanyatt, és mutasd meg magad Robert gazdának, Margaret - mondta Alexander. - Ha nem bánja, tekintettel arra, hogy megfeledkeztem az érzéseiről, fiam, feltekintünk ennek a szépségnek a formális bemutatkozásától, habár ő szívesen és jól csinálja. De van egy kis apróság, amit kedvelek, és szeretném, ha ön is látná.

Margaret hanyatt feküdt, vállalai és feje a kövezeten pihent. Széttárt lábakkal, padlóhoz simuló térdekkel hátát ívben megfeszítette, és szeméremtete hüvelybemenetével és végbélnyílásával a férfi elé tárult. Bob figyelmét azonnal megragadta a kis aranylánc, mely Margaret feneke alól bukkant fel, s kis kupacba csavarodott, majd felfelé haladt kis redős rózsáján keresztül, hogy a szeméremajkain átfűzött két aranygyűrűhöz kapcsolódjon, s zárva tartsa az ajkakát.

A lány lábai és szeméremtete találkozásánál tartotta a kezeit, mutatóujjai a külső húsos részeken-mozogtak, s mozdulatai nyomán az ajkak kifordultak. Húsa rózsaszínű volt és telt, külső ajkainak belső felülete nedvesen csillogott, amint a lány a testén babrált. Egyik ujját lecsúsztatta vaginája alagútjába, s egy másodpercig ott munkálkodott.

- Margaret! - csattant fel gazdája hangja. A lány szelíden visszahúzta ujját a csúszós hüvelyből.

- Senki sem mondta, hogy ezt csinálhatod, igaz?

- Nem, uram. Megfeledkeztem magamról, uram ... abban az igyekezetemben, hogy örömet szerezzek önnek és Robert gazdámnak.

- Abban biztos lehetsz, hogy örömet is szereztél. Nos, emlékeztess majd, hogy leckézteselek meg jómodorból még ma éjjel. Ne felejtsd el megmondani Evalinának.

- Es most, Margaret, mondd meg Robert gazdának, miért viseled azt a láncot, mely összekapcsolja azokat az ajkakát? - mondta Alexander.

Margaret kinyitotta a szemeit, és Bob szemébe nézett. Szája megmozdult, hangjában érzelmek rezegtek.

- Azért, hogy emlékeztessen engem és a nővéreimet arra, hogy a testem a gazdám élvezetét szolgálja, és nem az enyémet, gazdám - mondta lány hangon a lány.

- Igen, Margaret egyszer elfelejtette, kihez tartozik. A saját kedvét és kötelességét akarta kielégíteni, és ezt mások kedve és kötelessége szenvedte meg. Látja, Robert, ha egyszer bármiféle bilincset kap egy lány, nem szabad leszednie. Csak a gazdája szedheti le, vagy parancsolhatja meg, hogy valaki leszedje.

- Priscilla, menj oda Margarethez, és vedd le a kapcsot, de csak egyik gyűrűről. Aztán térj ide

vissza - mondta Alexander visszafogott hangon.

A fiatal lány négykézláb Margarethez ment, mellei himbálóztak a teste alatt. Margaret csukott szemmel feküdt, míg Priscilla egyik tenyerét a másik lány feneké alá helyezte, s másik kezével a gyűrű kapcsán dolgozott. Mikor a kapocs felnyílt, s szabaddá tette az egyik gyűrűt, és Margaret szeméremajkai szétnyíltak, Priscilla kihúzta másik kezét a lány teste mögül, és ujjait becsúsztatta a résen, barátnője nedves hasadékán. Majd visszatért a helyére, Alexander térdei közé, s fejét az ölébe hajtotta.

Margaret feneké megremegett barátnője intim érintésétől, lélegzete a torkán akadt. Kezei megint a vaginájához siklottak, s most gondja volt arra, hogy ne érintse meg a belső felületet, hanem az ajkakat dörzsölje össze és nyissa szét, akárcsak a száj ajkait, melyre amúgy is emlékeztettek.

A két gyűrűt hüvelykujjai és mutatóujjai közé vette, és foggantyúként alkalmazva őket húzni és rángatni kezdte az ajkait. Olyan szélesen kitárulkozott, ahogy csak tudott, addig húzta a gyűrűket, míg körülöttük a hús el nem torzult, s a lukak, melyeken keresztül voltak fűzve, szintén ki nem nyúltak. Belső ajkai is szétnyíltak mozdulatai nyomán, s megmutatták Bobnak a lány vaginájának belsejét. Margaret lélegzete már röviddé és felszínessé vált, részben testhelyezete miatt, részben cselekedetei nyomán.

- Margaret, Robert gazdádát egy kicsit ké-

nyelmetlen helyzetbe hoztad azzal, hogy látta, milyen jól érzed magad. Kérdezd meg, megengedi-e, hogy segíts neki - intézkedett Alexander.

Margaret azonnal abbahagyta, amit csinált, és a kellő pózba emelkedett Bob előtt. Anélkül, hogy felemelte volna tekintetét a férfi ágyékáról, azt mondta:

- Elnézését kérem, amiért kényelmetlen helyzetbe hoztam, gazdám. Kérem, engedje meg, hogy segítek - és már puhatolózva emelte is a kezét a férfi felé.

- Ah, természetesen ... - nyögte ki Bob, s bőre jéghideg lett. Nem tudta, mit is tegyen, mit is gondoljon. Nem tudta, tulajdonképpen hogyan kéne most viselkednie.

Mikor Margaret kezei megtalálták a nadrág zippzárját, és lassan lehúzták, Bob lopva a házigazdára pillantott. Alexander Margaret ténykedését figyelte, s közben szórakozottan simogatta Priscilla fejét. Bobra mosolygott, és azt mondta:

- Mint mondtam, Margaret lesz ma este a szolgálatára. Tegyen vele, amit akar, fenntartás nélkül, szeretne különvonulni, amíg használja a lányt, vagy ezt a helyet tartja megfelelőnek? Ami engem illet, megengedem majd ennek a kislánynak, hogy bemutassa rajtam orális művészetét. Úgy tűnik, nekem is van egy kis kellemetlenségem, neki pedig szüksége van a gyakorlásra.

Bobnak az volt az érzése, hogy Alexander

jobban szeretné, ha ő is a verandán maradna, s bár korábban még sohasem vett részt nyilvánosan ilyesmiben, mégis sikerült azt mondania:

- Köszönöm. Itt maradnék, ha nincs ellene kifogása.

Margaret közben kiszabadította a ruhából Bob lüktető, merev dákóját, s lágyan simogatni kezdte a kezével.

- Hogy szeretné, gazdám, orálisan, análisan vagy vaginálisan?- kérdezte a lány, s közben a férfi szervét nézte.

- Ah... talán kezd a száddal, szívem, s majd onnan megyünk tovább - mondta Bob, akit kissé meghökkentett ez az orvosi megközelítés.

A lány előrehajolt, és szájába vette a férfi péniszének fejét, és gyengéden szopogatni kezdte, miközben nyelvvel simogatta. A kéjes érzések átjárták a férfi egész vesszőjét, s ettől medencéje vonaglani kezdett, tüdeje zihált. A férfi a lány fejének hátsó felére tette a kezét, s arra ösztönözte, hogy testének még nagyobb darabját vegye a szájába, A lány engedelmeskedett, ahogy csak tőle tellett, feje fel-le járt, s minden egyes simítással egyre többet fogadott magába a férfi húsából. Bob érezte, ahogy a lány nyelve és fogai a bőrén mozognak, amint egyre mélyebbre nyelte őt a lány. Margaret addig próbálkozott, míg az orra a férfi szőrzetébe nem ütközött. Ekkor ritmikus mozgásba kezdett, hagyva, hogy kissé ki-be járjon a férfi húsa a szájában.

Bobot nagyon meglepte, hogy egy ilyen kis nő képes volt nyolc hüvelyknyi testrészét befalni. Majdnem két hüvelyknyi volt a pénisze átmérője, a lány mégis kényszerítene magát arra, hogy helyet adjon neki.

Margaret visszahúzódott, s hagyta, hogy a férfi kijebb csússzon, addig, amíg csak a pénisz feje maradt fogva az ajkai között, többször mély lélegzetet vett, miközben nyalogatta a férfit. Majd újból lenyelte, ameddig csak lehetett, majd visszahúzódott, és ki-be lökdöste a férfi testrészét a szájában.

Bob lenyúlt, és a lány mellét kereste. Margaret, hogy eleget tegyen a férfi kívánságának, felemelte jobb karját, és úgy fordította a testét, hogy a férfi a kezébe vehesse a mellét. Bob ujjaival lágyan végigtapogatta a meleg keménységet, egészen addig, amíg a duzzadt csúcshoz nem ért, melyen a gyűrű béklyója volt. Játszani kezdett a gyűrűvel, nyomkodva és gyengéden cibálva, érezte, hogy a mell közben mozog. A jókora mellbimbót mutató és hüvelykujja közé fogta, gyengéden nyomkodta és csavargatta. Viszonzásként a lány a férfi kezéhez nyomta a mellét, és torka mélyéről egy kis nyögést hallott, melyet Bob inkább a péniszén érzett, mint valóban hallott.

Úr Isten - gondolta. Attól féltem, hogy fájdalmat okozok neki, ő pedig élvezi. Hát akkor nézzük, meddig mehetek el.

Ujjai közé fogta a gyűrűt, várt néhány másodpercig, közben Margaret ügyes száját élvezte,

majd hirtelen kegyetlenül megrántotta, és megcsavarta a lány mellbimbóját.

- Ummmmfff - nyögött a lány, s közben mélyen, torkáig bekapta a férfi dákóját. - Ummm ... ümmm... ummmmmm - vinnyogta, s fejét a férfinak szegezte, hogy megpróbáljon minél többet magába fogadni belőle.

Bob azonnal érezte a lány mozdulatainak hatását a herezacskójában, s tudta, önuralma határához érkezett.

- Hagyd abba, kérlek - mondta csendesen, s gyengéden eltolta a lány fejét. Margaret nyöszörgött egy kicsit, vonakodva kiengedte a férfit a szájából, majd simogatni kezdte Bob testét, s közben kéjesen megnyalta az ajkait.

- Állj fel! - mondta Bob, és miközben a lány felállt, ő is gyors lendülettel felkelt a székből. Megfogta a lány karját, és a nehéz, alacsony dohányzóasztalhoz vezette, mely a széke közelében állt.

- Hajolj rá erre, kérlek - mondta a férfi, s egy kicsit lökött a lányon.

A lány előrehajolt, megragadta az asztal szélét, széttárta a lábait, hátát feldomborította, hogy felkínálja magát Bobnak.

Bob rövid pillantást vetett Alexanderre, és látta, hogy kis szolgája szorgalmasan szopogatja és nyalogatja a házigazdát, miközben Alexander a lány egyik gyönyörű mellével babrál.

Bob Margaret mögé lépett, kilazította a szíjait, s nadrágja bokája körül a földre hullott. Egyik kezével megragadta a lány csípőjét, hogy

meztámassza őt, majd behajlította a térdét, hogy leereszkedjen a lányhoz. Másik kezével megragadta vaskos dárdáját, s bevezette a lány nedves, duzzadt nagyajkai közé. Néhányszor fel-le mozgatta a meleg, nedves részben, végül betolta a vagina nyílásának puha fészkébe.

- Margaret halkan nyögött, mikor a férfi pénisz fejt a lányba lökte, szétfeszítve őt. Mikor a férfi egy pillanatra megállt, a lány össze-össze-vezzenve belélegzett, s hirtelen zihálással kiengette a levegőt, amikor a férfi egyetlen ugrással felnyársalta, belökve magát a lány testébe, amilyen mélyre csak tudta.

- Unngg - szűkölt a lány, mikor a férfi ki-be lökte magát a testében. Bob, miközben ki-be mozgott, érezte, hogy a lány vaginájának izmai ritmikusan összehúzódnak. A lány zihálni kezdett, ahogy az összehúzódások egyre szaporábbá váltak, és aztán egy görcsös összehúzó-dással a férfi köré szorította a testét. - Óóóó... óóóóó... óóóó - turbékolta, ahogy a gyönyör csúcsára ért.

A lány mozdulatai és görcsös összehúzó-dásai betetőzték a nyomást, mely addigra Bobban felhalmozódott, s a férfi a lányba lökte magát, felemelve őt a padlóról, amint lábai felfelé lódultak. Bob kezei megragadták, és préselték a nő csípőjét, miközben Bob belefúrta magát a lányba, s spermájának sorozatos kilövellésével spiccelte tele a lány vagináját.

Azután szemérről feltisztult a piros köd, s zihálva kinyitotta a szemét, nagy kortyokban

nyelve az édes éjszakai levegőt. Rájött, hogy még mindig magához préseli Margaretet, csípőjét és hasát nyomkodja és dörzsöli, s a lány lábai görcsösen mozogtak, ahogy a fájdalomra reagált. A férfi eleresztette őt, előrehajolt, hogy a lány lába földet érhessen, s közben kihúzta félig még kemény vesszőjét a nő testéből.

Éppen arrébb akart lépni a lánytól, amikor a csendes utasítás jött:

- Vezesd az urat a vendégek fürdőszobájába, Margaret, és légy a segítségére, kérlek-rendelkezett Alexander. - Itt találkozunk majd megint néhány perc múlva, mikor már alkalma volt felfrissítenie magát.

Margaret megfordult, és a könyvtárba vezető dupla ajtó felé indult. Keresztül vezette Bobot a házon, amíg egy nagy, jó fekvésű hálósobához, és egy azzal egybeépített, mindennel ellátott fürdőszobához nem értek. A fürdőszobában dupla mosdó volt, pipereszekrény, valamint elszeparált fürdőkád és zuhanyozó az elülső részben, s WC még egy kis mosdóval a belső részben.

- Ott a mellékhelyiség, gazdám, ha használni akarja. Boldogan segítségére leszek, ha óhajtja - mondta Margaret.

Bob a lányra nézett, azt hitte, talán tréfál vele, de rájött, hogy Margaret teljesen komolyan beszél.

- Köszönöm, nem. Majd elintézem magam - mondta, és belépett a helyiségbe.

Mikor elkészült, s megmosta a kezét, kinyi-

totta az ajtót, és Margaretet a szoba közepén találta, térden állva. Mikor a férfi kilépett a belső részből, a lány kioldotta a nadrágszíját, s letolta az alsónadrágját a földre. Benyúlt az egyik mosdóba, és kivett egy mosdókesztyűt, kicsavarta belőle a meleg szappanos vizet, s mosdatni kezdte Bob nemi szerveit. Alaposan lemosta, majd bolyhos törülközővel megszáritotta, végül enyhén illatos hintőporral beszórta. Mikor befejezte, felhúzta a férfi nadrágját, és becsatolta.

Azután felállt, hogy elrakja a mosdókesztyűt és a törülközőt. Bob figyelte, ahogy a lány elfordult tőle, és ahogy lehajolt, hogy felszedje a törülközőt. Szeme megakadt a lány derekát övező kis lánc villanásán. Bob a szemeivel követte a lánc útját, mely leszaladt a lány hátán, fenekére kerek félgömbjeinek vágatába, hogy újból felfelé fusson, és hurkot vessen az ágyékánál.

Bob szinte gondolkodás nélkül kinyújtotta a kezét, és Margaret fenekének egyik felét a kezébe fogta, nyomkodta és cirógatta. Margaret mozdulatlaná vált, mikor a férfi keze megérintette, keze a mosdón pihent, fejét lehajította. A férfi a lány fenekének félgömbjei közé csúsztatta a hüvelykujját, fel-le mozgatta a meleg csatornában.

Margaret kissé meggörbítette a hátát, hogy a férfi hozzáférhessen a testéhez. Bob tudta, hogy telik az idő, és házigazdája már várja, de nem akarta elszalasztani ezt a nagyszerű lehetőséget, élvezni akarta ennek a kis nőnek a bájait.

Kezét lecsúsztatta a lány lábai közé, s tenyerébe fogta sima, leborotvált ágyékát, nyomkodta, dédelgette. Két középső ujját a lány vaginájába akasztotta, megállás nélkül egyre mélyebbre hatolva benne. Ujjait mozgatta a lány belsejében. Elgondolkodott, hogy a forró nedvnek, melyet a kezén érzett, vajon mekkora hányada az övé. Érezte, hogy valami végigfolyik az ujjain, és lecsöppen az ujjperecéin. Másik kezét a lány fenekének lukára tette, és gyengéden megnyomkodta. A lány előrehajolt, fejét behajlított karjaira fektette, és széttárta a lábait.

A férfi hallotta, hogy a lány lélegzete szaggattá vált, annak jeléül, hogy felébredt benne a szenvedély. A férfi lefelé tekintett, és látta, hogy hüvelykujja a lány kis redőkkal borított luka mellett fekszik. Arrébb csúsztatta, és körbesimítgatta vele a kis nyílás közepét, lassan növelve ujjával a nyomást. Megérezte, hogy hüvelykujjával szemben egyre lazább a bőr ellenállása, nagyobb erővel megnyomta, és hirtelen Margaret forró, nedves fenéklukába ágyazva találta magát. Nem hagyta abba a nyomást, amíg hüvelykujja egészen el nem vezett a lány testében.

A lány fenekének nyílását támaszpontként használva lassan behajlította a csuklóját, ki és be lökve ujjait a csúszós vaginában. Miközben ez történt, Bob észrevette, hogy Margaret vele együtt mozog, hátralöki magát a férfi kezébe, lélegzete szaggatott és torkából érdes hang tör elő.

Bob lenyúlt a lány testének másik oldalához, kezébe fogta bal mellét, és durván facsarni kezdte. Ujjait a vonagló lány vaginájába gyömöszölte, kitágítva a lány testét, és felfelé nyomta ujjait a hüvelykujja felé. Rájött, hogy ujjai tulajdonképpen kitapinthatják egymást a vagina és végbélnyílás közötti vékony húsfalon keresztül.

Bal keze buzgón játszott a lány mellbimbóival, és a rájuk erősített gyűrűkkel. Azzal szórakozott, hogy megrángatta őket, s közben kitapintotta, hogyan torzul el és tágul ki a lány melle. Megragadott egy gyűrűt, megrázta, és a lány melle is vele együtt rázkódott és ingott.

Egymáshoz szorította hüvelykujját és a többi ujját, ily módon felemelve a lány alsó testét a földről, s közben vadul megcsavarta a gyűrűt a lány bal mellbimbóján.

- Uuunnngggghhhh ... uumm ... aaahhhh-nyüszített keservesen Margaret, s közben dobálta magát, túlterhelt érzékeinek felkorbácsolt extázisában.

Mikor Margaret reszketése alábbhagyott, és lélegzete lecsendesedett. Bob a földre eresztette a lány lábfejét. Majd kicsúsztatta a lány testéből hüvelykujját és a többi ujját is. Mikor a férfi kihúzta a hüvelykujját Margaret végbélnyílásából, a lány összerezzen, aztán egy sóhajjal megfordult és letérdelt, s arcát a férfi combjára fektette.

- Köszönöm, gazdám. Köszönöm, hogy hoz-

zásegített az örömhöz. Nagyon kedves volt öntől. Tehetek valamit én is önért?

- Nem, köszönöm, Margaret. Most nem. Bárcsak lenne még időnk, de Alexander vár, s már épp eléggé megvárakoztattuk.

Bob megsimogatta a lány haját, majd a mosdóhoz lépett, és megmosta a kezét. Margaret megfogta a férfi kezét, és megszáritotta a törülközővel, végül megcsókolta. Bob az ajtóhoz lépett, és mikor visszanézett, látta, hogy a lány mosolyog rá. A folyosó felé fordult, és elindult, hogy újra csatlakozzon házigazdájához.

9.

- Szeretném elmondani a véleményemet arról, ahogy Margarettel bánik. A viselkedése szinte bizonyosan azt sugallja, hogy már korábban is szerzett hasonló tapasztalatokat, bár tudom, hogy ez nem így van. Ez a lány egy forróvérű kis szajha, és élvezi, ha szolgamódra engedelmelkedhet. Mindez gyakran oda vezet, hogy meg kell őt fegyelmezni.

- Észrevette, hogy szereti, ha szex közben fájdalmat okoznak neki? És viszont, élvez a szexet fájdalmak közepette, erre utaltam már korábban is. Meg fogjuk büntetni, amiért megfeledkezett magáról, ahogy már őt is figyelmeztettem erre. Ma este külön érdekessé teszi a büntetését, hogy az ön ténykedésére korbácsolódik majd fel benne a szenvedély.

Most, azt hiszem, ideje, hogy folytassuk a megbeszélésünket, ha ön is úgy gondolja, Robert - mondta Alex, és Bob helyeslően bólintott. - Egy olyan nemzetközi csoport tagja vagyok, melynek tagjai olyan kis cicamicákkal foglalkoznak, mint amilyenekkel ma itt találkozott.

Vagyis, hadd legyek teljesen őszinte! - mondta kissé előrébb húzódva a székén. - Rabszolgatartók vagyunk, renegátok a mai nyugati társadalomban, olyanok, akik az emberi testtel kereskednek. Nem azért mondom el mindezt, hogy dramatizáljam a helyzetet, vagy sokkoljam magát, hanem azért, hogy legyen Valami fogalma minderről, ami alapján majd ítélni tud. Ez a csoport több mint száz éve létezik, amióta csak a rabszolgaság intézménye kiment a divatból a politikában. Olyan egyének tartják fenn, akikben él az a vágy, hogy megőrizték ezt az intézményt a saját örömükre, és ehhez meg is vannak az eszközeik. Meglehetősen érdekes az a tény, hogy első tagjaink között sok politikus volt, akik a nyilvánosság előtt megbélyegezték ezt a gyakorlatot. A csoportnak nincs külön neve, de mi Virágfüzér Társaságnak hívjuk magunkat, amennyiben a társasági érintkezések során szükség van valamiféle címkére. Azt hiszem, azért esett erre a névre a választás, mert elég régiesen hangzik ahhoz, hogy értelmiségi vagy tudományos társaságot sejtessenek mögötte. A társaság első tagjai kapcsolatban maradtak egymással, és olyan rendszert fejlesztettek ki, melyben mindenki megta-

lálhatta a számítását. Kirekesztették őket a normális társadalomból, mind ízlésbeli, mind szokásbeli okok miatt, csakúgy, mint ma bennünket is. Pedig attól, hogy nem fogadjuk el a mai általánosan bevett erkölcs bizonyos, elvi tételeit, még nem vagyunk fogyatékosok vagy romlottak.

Sok férfi van, akinek ugyanúgy, mint nekem, saját házicicái vannak, olyanok, akik az üzleti élet tartópilléreinek számítanak, és méltán, Erkölcsileg és a becsület terén a legmagasabb fokon állnak, bár némely tekintetben egy kissé különböznek egymástól. És mivel az egyik árucikkkel kereskedünk egymással, kereskedünk a másikkal is. A mi kapcsolatunk a bizalomra és a kölcsönös segítségre épül, ami időnként nagyon jól jön. Nagy vagyonom és üzleti hálózatom van itt és máshol, szerte a világon. Bőséges forrásokkal rendelkezem, hogy fenntartsam az életnívómat és kielégítsem a vágyaimat. Nem azért mondom el mindezt, hogy büszkélkedjem velem, inkább bevezetőnek számom ahhoz a javaslat-hoz, melyet tenni szeretnék.

Üzleti karrieremen egy úriember indított el, akinek a neve mostani beszélgetésünk szempontjából nem fontos, és akit már régen másfelé vetett az élet. Ő fedezett fel engem, mint ahogy én is felfedeztem magát, ő nyújtott betekintést számomra az efajta életvitelbe. Ő indított utamra és irányított, ő csiszolta ki a képességeimet, és kihozott belőlem mindent, amit csak lehetett. De hogy a témánál maradjunk, az a

véleményem, itt az ideje, hogy tovább adjam végre, amit annak idején rámhagytak, és én magát választottam, hogy ennek az örökségnek a kedvezményezettje legyen. Ahogy nekem segítettek a karrierem elején, most én is felajánlom a segítségemet önnek. Ahhoz, hogy nyerjen valamit ebből az örökségből, dolgoznia kell majd, méghozzá keményen. Továbbra is a szakmájában marad, beosztottjai és ügyfelei legjobb érdekei szerint dolgozik majd. Olyan gyorsan haladhat majd előre, amennyire képességei és energiái lehetővé teszik, s nyíltan és burkoltan segít majd nekem, hogy az én érdekeim is maradéktalanul érvényesüljenek. Nem ajándékot kap. Lehetőséget kínálok önnek, és azért ajánlom fel, mert fel akarom ajánlani. El kell majd látnia számomra bizonyos feladatokat is, és más ehhez hasonlókat. Ezek a feladatok bizalmas jellegűek, az én érdekeimet szolgálják, s talán a magáét is. Biztosíthatom, hogy ezeknek a feladatoknak semmi közük sincs a kábítószerrekhez, a kémkedéshez és más ilyen természetű dolgokhoz. Visszautasítottam eddig is mindent, aminek a szervezett bűnözéshez vagy a kormányok piszkos ügyeihez köze lett volna, bár a saját ügyeim tekintetében nem sikerült teljesen elkerülnöm mindezt. De minderről majd egy későbbi, megfelelőbb időpontban beszélünk. Egyetlen egy fontosabb feltétel van még, melyet meg kell értenie és el kell fogadnia, mielőtt folytatnák a megbeszélést, méghozzá az, hogyha egyszer belekezdett, később már soha-

sem gondolhatja meg magát. Jogában áll úgy dönteni, hogy aktívan sohasem birtokol vagy tart majd ilyen árucikkeket, de a megszerzett információt sohasem használhatja fel azok ellen, akik így tesznek. Érti, amit mondok?

- Igen, uram értem. Azt mondja, hogy ha osztozni akarok ebben az életmódban, ez az elhatározás egy életre szól. És bármilyen későbbi, erkölcsi megbontránkozáson alapuló támadás, azt hiszem, ön így fogalmazott, káros lehet az egészségemre - válaszolta Bob.

- Nem lehet, Robert, hanem a lehető legbiztosabban az is lesz - mondta Alexander, komoran, átható tekintetet vetve a fiatalabb férfira. - Bizonyos embereket csak azért alkalmaz a társaságunk, hogy megsemmisítsék azokat a tagokat, akik veszélyessé váltak. Ezek az emberek könyörtelenek, és hihetetlenül hatékonyan teljesítik a feladatukat. Az eltelt több mint száz év alatt nem akadt senki sem, aki kibújt volna a hálójuk alól, és eljutott volna a kormányához vagy a sajtóhoz, hogy társait veszélyeztesse. Nagyon is valódi ez a fenyegetés, és nem szabad félvállról venni.

- Hát akkor legyen meg, aminek lennie kell - mondta Bob.

- Nagyon, nagyon biztos abban, hogy értette, amit mondtam és amibe beleegyeznek? Nem vonom kétségbe az intelligenciáját, vagy hogy megvan az a képessége, hogy döntő jelentőségű elhatározásokat hozzon, hiszen ezek nélkül itt sem lenne ma este. Csupán arról van szó, hogy

szeretnék nagyon is megbizonyosodni arról, hogy valóban meg akarja hozni ezt az elhatározást, és megfontolta azt is, milyen szörnyű következményekkel járna, ha valaha meggondolná magát.

- Köszönöm, Alex, fenntartás nélkül elfogadom a feltételeket, és köszönöm a belém vetett bizalmát.

- Helyes. És most szeretném, ha szót ejtenénk közös érdekeink egy bizonyos tételéről. Nináról. El tudom képzelni, milyen gondolatok futottak át az agyán, amikor megpillantotta őt itt ma este. Elnézését kérem, ha bármiféle szükségtelen aggodalmat keltett önben ez a találkozás, de úgy éreztem, így lehet a legjobban kezelni ezt az ügyet.

Nina az unokahúgom, de nem én vagyok az a wisconsini nagybácsi, akiről beszélt magának. Az a nővérem sógora volt. Azért fogalmazok így, mert hat hónappal ezelőtt meghalt. Nem voltunk szoros kapcsolatban, bár egy kissé megkésve rájöttem, hogy voltak bizonyos közös nézeteink, Nina szülei évekkal ezelőtt meghaltak egy balesetben, és a lány Helmut családjához költözött, ahogy a szülők végrendeletükben meghagyták. Mikor lehetett, megpróbáltam segíteni, de Helmut nagybátyjánál Nina jó kezekben volt, és szülei vagyonából mindene megvolt. Mikor eljött hozzám, megmondtam neki, hogy ha itt nem tudja fenntartani magát, legjobb, ha visszamegy Wisconsinba. Ez még azelőtt volt, hogy bizonyos egyéb tényekre fény

derült. Röviden vázolom a körülményeket, később átgondolhatja őket, ha akarja.

Helmut a szigorú, hajlíthatatlan, régivágású, nagy német fegyelmezők közé tartozott. A szó szoros értelmében pálcával irányította a családját. Megfegyelmezte a család minden tagját, beleértve a feleségét is. Senkit sem bántalmazott, senkit sem sértett meg semmilyen téren, kivéve talán a büszkeségüket. Épp csak elpáholta vagy megkorbácsolta őket a pálcájával, ha úgy döntött, hogy szükségük volt rá. Öt fiút és hét lányt nevelt fel így, és úgy tűnik, bevált ez a módszer.

Nina akkor jött el hozzám, mikor a nagybátyja távozott az élők sorából. A nagynénje már két-három évvel korábban meghalt. Nina magára maradt. Az unokatestvérei valószínűleg támogatták volna, de ő úgy döntött, hogy nem kér tőlük ilyesmit. Szereztem neki lakást, de ahhoz ragaszkodtam, hogy meg kell próbálnia megállni a saját lábán. Természetesen tudtam volna gondoskodni a jólétéről, de azt akartam, hogy függetlenné váljon. Jó nevelésben részesült, melynek alapja a kemény munka és fegyelem volt. Azt akartam, hogy továbbra is erre az alapra építsen, míg el nem döntöm, hogyan segíthetek, anélkül, hogy elkényeztetném.

Ugyanezt fedeztem fel Ninában, amit ön. Szereti, ha fegyelmezik. Szüksége van rá. Szüksége van rá, hogy érezze, és tudja, hogy ezt bármikor megkaphatja. Nem abnormális, csak természetes hajlama van a testi fenyítésre, amit

egyértelműen Helmut pálcája alakított ki benne, és ösztönzött tovább. Minderre akkor jöttem rá, mikor egyszer úgy kiborított, hogy elnászpángoltam érte. Éppen úgy történt, mint amikor önt is olyan sikeresen rávette erre. A fenekelésnek azonnal meg is volt a hatása. Jól ismerem az összes lehetséges fizikai hatást, melyet a büntetés eredményez. Sok éve tartok már női rabszolgákat, magas fokon megtanultam már ezt. Nina született rabszolga, miként ön született gazda. Nagyon messzire elmegy azért, hogy megbüntessék, mert úgy kell neki a fenyítés, mint a falat kenyér. Szüksége van rá, de én nem tudom neki ezt hosszú távon állandóan biztosítani. Szinte ozmózissal érezte meg, miféle háztartást vezetek. Szerves részévé vált, olyannyira, hogy elvárja, ugyanúgy bánjanak vele, mint Margarettel vagy Priscillával. Megtehetném, és meg is tettem. Élvezem a vérfertőzés pikantériáját, de mint mondtam, nem szeretném, ha ez állandósulna. Érti, mire akarok kilukadni?

Mit érez Nina iránt? Azért kérdem, mert ha érzelmileg kötődne hozzá, talán nem tudná elég hatásosan irányítani őt. Igaz?

Bob nemet intett a fejével, nem tudta eldönteni, milyen választ vár tőle Alexander, vajon szakítsa félbe a monológját, és szóban válaszoljon?

- Kielégítőnek találta őt, szexuálisan, a viatorláson?

- Igen, azt hiszem, bár az igazat megvallva

nem egészen úgy terveztem, ahogy történt - válaszolta Bob, és zavarában elpirult.

- Ne szerénykedjen, ne szégyenlősködjön amiatt, ami történt. Nina megkapta, amit akart, de talán nem mindent, amit megérdemelt. Tudnom kell, vajon fontolóra veszi-e, hogy vállalja azt a felelősséget, hogy Nina gazdája legyen. Tudom, egy kicsit buta dolognak tűnik, de ez a központi kérdés. Mielőtt válaszol, engedje meg, hogy szolgáljak még némi információval.

Nina az irányításom alatt álló céghez ment dolgozni, önhöz. Tudni akartam, hogyan alakul a helyzet, bármi esetre is. Nem állt szándékomban, hogy kémeket helyezzek a közvetlen közelébe. Épp ellenkezőleg. Az, ahogyan vele bánt, egész sokáig boldoggá tette őt, érezte, hogy a felügyelete alatt áll. Manfred azért adta át őt magának, mert ezt az utasítást kapta, és ritkán utasítja vissza a... javaslataimat... meglepi, amit hall? Nem is szükséges mondanom, hogy ez az információ bizalmas. Igaz?

Ismerem a hétvége részleteit, mert Nina elmesélte, miután ragaszkodtam hozzá. Nem akart beszélni róla, de végül beadta a derekát. A kirándulás után néhány napig egy kicsit óvatosan viselkedett, talán emlékezik erre, és nem pusztán azért, mert ön is erre ösztönözte. Én is kíváncsi voltam, mit kezd ön a lánnyal.

A lány lojalitása ön iránt nagyon megható, de emlékeztetnem kellett rá, hogy irántam is feltétlen lojalitással tartozik. Mindent egybevetve, nincs kifogásom az ellen, hogy a maga irányí-

tása alá kerüljön, de azt tanácsolom, hogy még egyszer-kétszer verje el, csak hogy kimutassa, nincs megelegedve a magatartásával. Ha mindez nem úgy hangzik, mint a szerető nagybácsi mondaná, az azért van, mert nem is vagyok az. Fontosabb szerepet játszom az életében. Én vagyok a gazdája.

Ugyanakkor, mivel az unokahúgom, és az anyjára emlékeztet, valamint az együtt töltött örömteli órák miatt, megengedtem neki, hogy új gazdát válasszon magának. A lojalitása, melyről beszéltem, hozzájárult a döntésemhez. Mindemellett nincs beleszólása a dologba. Ha úgy akarja, nyugodtan visszautasíthatja. Nem várom el, hogy elfogadja a javaslatomat, minden az ön döntésén múlik.

- Istenem, Alex. Nem is tudom, mit mondanak. Megtiszteltetés számomra, ha elfogadhatom Ninát, amennyiben ez az ön kívánsága, bár nem vagyok igazán biztos abban, mit is vár tőlem e tekintetben - mondta Bob, s csodálkozott, milyen változások zajlanak le benne, a helyzetéről nem is beszélve. Kell neki Nina? Akarja, hogy megint megkötözve és vonagolva feküdjön a keze alatt? Úr Isten, igen. De az, hogy itt ül, és nyugodtan csevegjen egy másik emberi lény leigázásáról és birtoklásáról, legvadabb álmain is túltett.

- Helyes. Elviheti, ha megegyezünk. Azt hiszem, elfogadhatónak tartja majd a feltételeket. Természetesen néhány dolgon még változtatni kell, mielőtt magához küldhetjük a lányt.

Egyfelől a jelenlegi lakásviszonyai teljesen alkalmatlanok a célhoz. Az a lakás, azokkal a papírvékony falakkal nem az a hely, ahol az ember elvégezhetné a fenyítést. Attól tartok, a szomszédai nem értenék, mi történik. És igaza van, ha úgy érzi, szüksége van némi útmutatásra és tapasztalatra, a tekintetben, hogy hogyan bánjon a lánnyal, és hogyan tartsa őt. Minderről majd itt gondoskodunk.

Van valamilyen, határozott kívánsága azzal kapcsolatban, hogy hol éljen? Úgy értem, van-e az ellen kifogása, hogy Sherrhan Oaks környékéről, a Mulholland útról járjon be?

- Igen, uram... akarom mondani, nem, uram, nagyon megfelelne. Holnap beszélek majd egy ingatlan ügynökkel, és utánanézek, hogy találjak valami megfelelő helyet - válaszolta Bob.

- Nem, fiam, már találtam magának megfelelő helyet a Mulhollandon. Csak arra voltam kíváncsi, lenne-e kedve ott lakni. Nincs benne semmi rendkívüli, ezt tudnia kell, de olyan az elhelyezkedése, hogy nem kell hivatlan kíváncsiskodóktól és tolakodóktól tartania, és a szórakozáshoz is megfelelő helyet nyújt. Ha elhelyezkedett, átutalom majd a jelzalogot és küldöm a személyzetet. Ninát is akkor helyezzük majd át. Bár már ma este a magáé lesz, azt javasolnám, hogy a lány ideiglenesen maradjon itt, s többnyire éljen ugyanúgy, mint eddig. Ha nem okoz gondot, azt javaslom, hogy maradjon továbbra is a titkárnője, több okból is, de ez

majd később válik kézzelfoghatóvá. Ha számításba vesszük, hogy megváltozott a viszonyuk, lehet, hogy nem lesz könnyű ez a helyzet, de jó gyakorlási lehetőséget biztosít majd.

- Bizonyára, uram, így lesz a legmegfelelőbb - mondta Bob, gyorsan mérlegelve a lehetőségeket.

- Helyes, helyes. Mindemellett azt szeretném, ha ideköltözne, hogy szerezzen egy kis tapasztalatot azokban a dolgokban, melyekről beszéltem. Majd a személyzetem mindent elrendez ... nos... kezdjük is el. Egyébként is találkoznia kell Evalinával, és most itt a megfelelő alkalom. Margaret, menj, és mondd meg Evalinának, hogy azonnal látni szeretném.

Bob figyelte, ahogy a lány felemelkedett Alexander térdeinél felvett helyzetéből, és a ház felé kutyagol. Mellei és fenekének két félgömbje ringtak léptei ritmusára.

- Ha majd már találkozott Evalinával, elküldök majd valakit Nináért. Nem üldögélhet anélkül, hogy lenne egy szolgáló, aki mindenben segítségére áll. Néhány perc, és orvosoljuk a helyzetet. Tudom, hogy a szakmájában tehetségesen intézi az ügyeit, de, fiam, az, amibe most kezd, nemcsak adimisztatív képességeket követel, hanem erős akaratot és sok más tulajdonságot is. Találnunk kell egy házvezetőnőt, ki ellátja a napi feladatokat, hiszen ezentúl már nem boldog aggregény többé, aki csak magának él. Szüksége lesz kertészre, sofőrre, akik a háznak és lakóinak biztonságáért is felelnek

majd. Szükség lehet még szakácsra is, attól függően, hogy mennyire sokoldalú a házvezetőnő, és hogy mennyi munka hárul rá. Talán még egy rabszolga kell majd erre a célra, csakúgy, mint nálam. Milliónyi részletkérdés van még, amivel meg kell barátkoznia, még mielőtt beindíthatná a háztartását. Ezért javaslom azt, hogy maradjon itt, legalább annyi időre, amennyire lehetséges, amíg a másik ház személyzete készenlétben nem áll. Fenntartja majd a lakását, és bizonyos időközönként megjelenik majd ott is, csak a formáság kedvéért. Ezáltal azt is elkerülhetjük, hogy a barátai és a kollégái túlságosan kíváncsivá váljanak.

Ó, és ha már a munkáról beszélünk, ma rendkívüli ülést tartott a Testület, és egyhangúan megválasztotta önt a társaság legfrissebb alelnökévé. Gratulálok.

Miközben Bob a legújabb bombát emésztette, Alex a ház felé fordult.

- Á, Evalina. Gyere csak.

Bob abba az irányba nézett, amerre Alexander beszélt, s egy magas, méltóságteljes fekete nőt pillantott meg, akit Margaret követett két-három lépésnyi távolságból. Bobot megdöbentette a nő méltóságteljes tartása, ahogyan megállt Alexander előtt, kezeit összetette maga előtt, és tekintete megállapodott a férfi válla fölött. Margaret megkerülte, és felvette korábbi testhelyzetét Alexander oldalán. Evalina tekintete a lányra villant, láthatóan viselkedését és megjelenését értékelte magában.

A nő ugyanolyan köntöst viselt, mint a lányok, csak fehér változatban, és ez a kontraszt meglepő volt és gyönyörű. Nem volt nagyobb, mint a lányoké, és előnyösen mutatta meg erőteljes, meglehetősen telt alakját. Közel ötvenéves volt, halántékánál őszült, Valaha nagyon csinos lány lehetett, akinek a szépsége imponáló intelligenciává és erővé fejlődött.

- Robert, ez itt Evalina, a ház gazdasszonya. Evalina, ez itt Robert gazda, akinek felajánlottam a ház vendégszeretetét, s aki előtt mindig nyitva áll az ajtónk. Az ő óhaja az enyém is. Mutatkozz be neki, kérlek - mondta Alexander, és egy kézmozdulattal Bobra mutatott.

Míg Alexander beszélt, a nő tekintete Alexander válláról a lábaira siklott. Mélyen meghajolt Alexander előtt, kecses testtartással Robert felé fordult, és térdre ereszkedett előtte. Kezét ünnepélyes keleti köszönésként a mellei elé helyezte, és meghajolt a férfi előtt, olyan mélyen, amíg homloka a padlót nem érte, majd újra kiegyenesedett.

- Isten hozta nálunk, Robert gazda. Parancsoljon nekünk, amit csak akar - mondta mély, bársonyos hangján, kissé idegenszerű kiejtéssel.

Bob rájött, hogy erre a szertatásra valahogyan válaszolnia kell, s bár nem nagyon tudta, mit takar az úrnő kifejezés, csendesen azt mondta:

- Köszönöm, Evalina, nagy örömömre szolgál, hogy együttműködünk majd.

- És most - mondta Alexander - Evalina, kérem, hozza ide Ninát, a nyakörvvel együtt, és hozza ide azt a borítékot is, melyet a könyvtárban talál az asztalon.

- Igen, uram. Kíván valamilyen különleges előkészületet? - válaszolta a nő, miközben ellépett Robert elől, hogy újból Alexander elé álljon. Bob tudta, hogy a szertartás véget ért, Evalina viselkedésével és tiszteletteljes hangjával egyértelműen jelezte, ki az igazi gazdája.

- Semmi különöset, csak győződjön meg arról, hogy felkészült a bemutatkozásra - mondta Alexander.

Kezének apró mozdulatával Evalina a térdeplő Margaretre mutatott, és azt mondta:

- Ez a lány azt mondta, hogy ön azt akarja, a kereten legyen ma este. Hánykor óhajtja?

- Igen, a keret megfelel majd. Majd küldöm Margaretet, ha itt végeztünk. Robert gazda itt tölti az éjszakát, és talán szívesen csatlakozik majd hozzám. Azért bemelegítheti a lányt nekem - mondta Alex, a térdelő alakra pillantva.

Amint Evalina mindkettejüknek bókkolt, és távozott, Alex megint Bobhoz fordult.

- Bocsásson meg az elbizakodottságomért, Robert, de úgy ítéltém meg, hogy célszerű lenne, ha itt töltené az éjszakát, s vagy vendégként itt marad a hétvégére, vagy, ha úgy jobban megfelel önnek; holnap reggel távozik. Remélem, nincs ellene kifogása.

- Természetesen, nincs, Alexander. Ha nem okoz önnek kényelmetlenséget, szeretnék ma-

radni, és megfigyelni, milyen is a háztartása - mondta válaszképp Bob, aki még mindig azzal volt elfoglalva, hogy felfogja, milyen változások álltak be az életében.

- Kitűnő. Akkor megállapodtunk. Ragyogó alkalom, hogy kiegészítse a tudását. Á... azt hiszem, ismeri már a következő vendégünket - mondta Alex, miközben az ajtó felé fordult. Nina bukkant fel, Evalina előtt lépdelt, kezei két oldala mellett lógtak.

- Helyezkedj el, lányom - morogta Evalina, s kezét Nina vállára helyezte, hogy lenyomja a padlóra. Nina azonnal leereszkedett, térdeit szétterpesztette, tenyerei előre mutattak oldala mellett, s nagybátyja lábaira szegezte a tekintetét. Ajkai kissé szétnyíltak, lélegzete felszínes volt és gyors, amint nyakát és arcát elborította a pír, mely köntöse felső részéből tört fel. Bob látta, hogy ver az ér a lány kecses, alabástrom nyaka oldalán.

Alexander kivette a csomagot és a borítékot Evalina felé nyújtott kezéből, és maga mellé tette az asztalra.

Evalina egy pillanatig habozott, majd ellenőrző pillantást vetett a két lányra, meghajolt, és a kijárat felé fordult.

- Evalina, gondoskodj Robert Gazda számára arról, hogy a Mulhollandi házba személyzet kerüljön, s hétfőre készíts ajánlásokat mindkettőnknek - míg Alexander beszélt, Evalina megállt, a gazdája felé fordult, fejét felemelve tekintetét a férfi arcára szegezte.

- Minden úgy lesz, gazdám, ahogy mondta - hangzott a válasz. Újra meghajolt mindkét férfi felé, majd távozott,

- Azt hiszem, Evalina nélkül teljesen tehetetlen lennék. Ő az emlékezetem, a lelkiismeretem, a jobbkezem. Egy perzsa barátomtól szereztem, akinek fogalma sem volt arról, milyen kincs van a birtokában. Az illető a barátom, de az üzlet az üzlet. A szerájából érkezett hozzá, a háremből, egy közel-keleti ismerősétől, és kötetekre való tudása van arról, mi a kék, a büntetés. Elég, ha csak ránéz valamelyik lányra, s az rögtön reszketni kezd. Ha akarja, pokollá teheti az életüket a sok fájdalommal és szenvedéssel, s ezt nagyon jól tudják - kuncozott Alexander.

- Most térjünk át Ninára - mondta Alexander, s a lányra nézett. - Nina, mi vagyok én neked, és mi vagy tenekem? - kérdezte csendesen.

- Az unokahúga vagyok, és ön az én gazdám - hallatszott a szinte suttogó válasz.

- Igen, azt hiszem, így lehet a legjobban összefoglalni a lényegét. - Erőszakkal váltam a gazdáddá, Nina? - kérdezte a férfi.

- Nem, gazdám, én adtam magam Önnek, saját szabad elhatározásomból - válaszolta a lány.

- Köszönöm, Nina. Ez marad az utolsó cselekedeted, melyet szabad elhatározásodból tettél. Ezentúl nem az unokahúgom leszel, hanem a tulajdonom. Addig szolgálj majd és engedel-

meskedsz nekem, amíg azt nem mondom, hogy már nincs rád szükségem, és akkor eldoblak majd, mint bármelyik másik tulajdonomat: egy széket, egy könyvet, egy szőnyeget vagy egy kutyát.

Margaret, védj le a leplet erről a rabszolgáról! - Hallatszott Alexander nyers parancsa. Nina felkapta a fejét, mikor a férfi megszólalt, könnyes tekintete először Alexanderre, majd Bobra rebbent, majd összerázkódott, s szemét újra Alexander ölére fordította. Amint a kis Margaret elindult felé, Nina elsápadt, s szája kinyílt, mintha mondani akarna valamit.

- Ne! - hallatszott Alexander figyelmeztetése, mire a lány összeszorította a száját, és a pír újra elborította az arcát.

Margaret kikapcsolta a csatot Nina köntösének vállán és a csípőjénél, széles mozdulatokkal lehámozta róla a ruhadarabot, és a térdelő alak mellé dobta, majd visszatért saját helyére, a szék mellé.

Most, hogy Bob újból bámulhatta az Alexander előtt térdelő lány érzéki bájait, ráébredt, hogy ágyékán kidudorodik a nadrág. A férfi nézte a lány telt kebleit, rajtuk a bíborszínű bimbóudvarral és mellbimbókkal, hasának izmos puhaságát, csípőjének párnázott gazdagságát, combjait, melyek a lágyan ívelt lábikra és a karcsú boka felé keskenyedtek el, és ágyékán a szőrzetet, melynek színébe árnyalatnyi mézsárga szőkeség vegyül, s mely a comb belső oldal mögül villant elő. Bob érezte, hogy a kéjes

forróság emelkedik benne, s keze kissé megre-
megett arra a gondolatra, hogy újból megérint-
heti, kezébe foghatja és megnyomkodhatja a
szeme elé tárulkozó gyönyörűségeket.

Istenem - gondolta, az enyém ez a lány, a
tulajdonom, úgy és akkor használom, ahogy és
amikor kedvem tartja. Akkor cirógathatom,
akkor fektetem le, akkor kínozom meg, amikor
csak akarom. Valóra vált egy istenverte álom.

- Állj elém, rabszolga - mondta Alex halkán.

Nina fél emelkedett, és Alexander térdeihez
lépett, lábait kissé szétterpesztette, kezeit olda-
lánál tartotta, előre fordított tenyérrel, fejét
leeresztette, a haja eltakarta arcát Bob szeme
elől. Alex kinyújtotta a karját, és kezét ez előtte
álló comb belső oldalára fektette, megsimogat-
ta, megtapogatta a ruganyos fiatal húst, hogy
érezze, hogyan mozognak az izmok a bőr alatt.
Kezét felcsúsztatta a lábak szőrrel borított el-
ágazásához, hüvelykujját előre-hátra mozgatta
a szőrzetben, s közben ujjának vége gyengéden
ki-be csúszott a szeméremajkak között. Ninát
lassan felhevítette, ahogy nagybátyja keze a
nemi szerveihez ért, fejét az égnek emelte,
szemeiből könnyek szivárogtak, s alsó ajkát
fogai közé harapta. Torkát kissé megduzzasz-
totta a gyötrellem, de egy hang sem tört fel
belőle. Alexander megfordította a kezét, és
egyik ujját a vagina belső ajkai közé fúrta,
végigsimogatta a lány belsejében a selymes
nedvességet, közben érezte, hogy ténykedése
nyomán a lány megreteg.

- Fordulj meg, Nina! - mondta a férfi, miközben ujját kihúzta a lány vaginájából. Nina háttal fordult felé, és csendben állt, lábfejei terpeszben, és várta a kéjt. A férfi tenyerét a lány gerincére helyezte, majd lecsúsztatta kezét a széles csípő hátsó részére, a lány fenekének mindkét oldalát végigtapogatva, hogy érezze a gömbök simaságát és súlyát. Ujjai a fenékvágatába csúsztak, és kitapogatták a rejtett redőket.

- Most hajolj le! - hangzott a csendes utasítás, és a lány előrehajolt, kezei könnyedén combjaihoz értek. Alexander rájött, hogy nem tud a kis nyílásba hatolni. Előrecsúsztatta az ujjait, másik ujját újból a vaginába tolta, második ujjpercéig belemártva. Bob látta, ahogy Alex keze megfeszült, mikor benyomta és megmozgatta ujját a szerelem-rés belsejében, mely oly elérhető távolságban volt tőle. A következő pillanatban a férfi kihúzta már nedves ujjait a meleg zugból, s újból a lány ráncokkal borított, kis lukának peremére helyezte. Egy másodperc alatt ujjának első percéig a lány testébe hatolt, és ott maradt. A fenéknyílására mért támadás meglepte Ninát, és hangosan levegőért kapott, mikor a férfi a testébe mártotta az ujjait.

- Feszés odabenn a lány, Robert. Az ember azt hinné, hogy még semmi sem járt arrafelé benne - mondta Alex, és ránézett a piruló, fiatalemberre. - Szűz a feneked? - kérdezte Alex, s még mindig Bobra nézett.

- Nem, gazdám-volt az alig hallható válasz.

- Mi járt már odabenn, rabszolga? - kérdezte Alex halvány mosollyal, szemét még mindig Bobon tartva,

- Az ön ujsa, gazdám... és egy... egy... mūdákó - lihegte a lány, miközben Alex ujsa testébe csúszott.

- Még egyetlen férfi sem hatolt be oda a péniszével, rabszolga?- faggatta tovább Alex.

- Nem, gazdám - suttogta a lány.

- Nem számít, elég gyorsan változtathatunk rajta, Nina. Állj fel, és fordulj meg! - mondta Alex, és kihúzta az ujját.

- Elfogadom a 25 dolláros ajánlatát ezért a rabszolgaért. Áll az alku, Robert, vagy hívasam Evalinát, hogy vigye el innen, és hozzon egy hasznosabb szolgát önnek?

Bobot lenyűgözte és szórakoztatta Alexander viselkedése és beszéde, tudta, hogy az ő tanulságára szánta, hogy bemutassa, hogyan kell megalázni egy rabszolgát, és hogy kiábrándítsa Ninát, ha netántán megérintette volna a büszkeség szele. Bobnak sikerült megőriznie arcán és hangjában a komolyságot, s ugyanolyan modorban válaszolt, ahogy a házigazda beszélt. Meg kellett köszörülnie a torkát, mielőttbeszélni kezdett, mivel csontszáraz volt a szája és a torka.

- Köszönöm, Alex. Azt hiszem, megveszem. Amint ön is említette, arra jó lesz, hogy gyakoroljak rajta, és ha véletlenül elrontok valamit, nem ér nagy veszteség. - Bob észrevette, hogy Nina lélegzete egy pillanatra elakadt, amíg

beszélt, s megint jól szórakozott, mikor látta, hogy a szégyen pírja előnti a lány nyakát és félig eltakart arcát.

- Ha így kívánja, ám legyen, Robert - mondta Alex komoran. - Talál egy átvételi elismervényt abban a borítékban, majd később kitöltjük és aláírjuk. Megkapja vele a ruháit és egyéb holmiját, amiről csak gondolja, hogy szükséges lehet. Hát akkor... Átruházok önre minden jogot és előjogot, mellyel efölött a rabszolga fölött rendelkezem, akit jelenleg Ninának hívnak. Ezennel minden fenntartás és feltétel nélkül ön rendelkezik vele... Menj, és állj gazdád elé, rabszolga! - Nina kissé meghajolt Alexander felé, majd rögtön Bob elé lépett. Fejét meghajtotta, arcán könnyek csorogtak, és kitolt melleire csöpögtek.

- Még egyszer köszönöm, Alex. Elfogadom a jogokat és előjogokat, melyek e rabszolga fölött engem illetnek - mondta Bob, megpróbált megfelelő választ kiötölni. - Ezennel átruházom önre azt a jogot, hogy használja és ha bármi kifogása merülne fel ellene, megbüntesse ezt a rabszolgát. Csak azt a jogot tartom fenn a magám számára, hogy saját örömömre megbüntethessem őt. Amíg az ön házában tartózkodik, engedelmeskedni fog a parancsoknak, melyeket ön vagy a ház gazdasszonya ad neki - mondta Bob a jelenethez illő komolysággal.

- Istenemre, fiam, ezt jól csinálta. Egyre jobban meg vagyok lepve, és meg vagyok elégedve magával. Igazam volt, mikor azt mond-

tam, hogy természetes hajlama van a rabszolga-tartásra. És köszönöm az irántam való udvarias-ságát - mondta Alexander, és Bobra mosoly-gott.

Alex felemelkedett a székből, a ház felé intett, s azt mondta:

- Vonuljunk át a könyvtárba, ha nincs ellene kifogása. Már hull a harmat, és egy kissé fázom.

10.

A könyvtár meleg volt, és kényelmes a hideg veranda után. A férfiak karosszékekben helyezkedtek el a kandallóval szemben, a tűz világított, a rabszolgányok kezük ügyében voltak. Margaret gazdája székének dőlve kuporgott, innen jól láthatta és elébemegetett gazdája vágyainak, és könnyen elérhető volt a férfi érintése számára is. Bob maga előtt helyezte el Ninát, a lány maga alá húzta a lábait, és a férfi lábai között a széknek támasztotta a hátát. Bob hanyagul simogatta a lány nyakát és vállait, miközben Alexandert hallgatta.

- Majd rá fog jönni, hogy rabszolgát tartani nagyon hasonló dolog ahhoz, mint amikor az ember bármilyen más kedves állatot tart. Azon kívül, hogy megbüntethetjük őket, vagy használhatjuk a testüket, még sok minden mást is tehetünk velük. Be kell tanítanunk őket, hogy megértsék és kielégítsék a vágyainkat, s anélkül, hogy mondanunk kellene, maguktól észreve-

gyék, mit kell tenniük, és tegyék is meg. Meg kell érteniük, mit jelent a társadalmi helyzetük. A mi kívánságunk mindenek fölött áll, s ők csak azért vannak, hogy minket szolgáljanak és nekünk engedelmeskedjenek. Azért léteznek, hogy használjuk és élvezzük őket, hogy szórakoztassanak minket. Önmagukkal csak annyiban foglalkozhatnak, hogy ápolják magukat és fejlődjenek, hogy minél jobban szolgálhassanak minket. Például itt van ez a kis rabszolgám, aki azon kívül, hogy kis szexuális ínyencfalat, igen szakavatott ínyenc szakács is. Szinte minden társaságban, megállja a helyét a francia vagy olasz konyhaművészetben, amit nagyon kedvelek. - Amint Alexander kezével végigsimogatta Margaret arcát, a lány kissé felé fordította a fejét, és megcsókolta a férfi ujjainak hegyét. - Jónak is kell lennie, annyi időt töltött már tanfolyamokon és gyakorlással.

- Tényleg elengedi őt egyedül a házból? - kérdezte Bob.

- Igen, vannak dolgok, melyek megkövetelik, hogy egy-egy rabszolga elhagyja a házat. Természetesen vannak olyanok, akikben nem lehet megbízni, vagy akiket nem lehet kitenni a látszólagos szabadság veszélyének. Az ilyenek még nem tanulták meg, hol a helyük, vagy nem tudják még élvezni a szerepüket, vagy talán nem tudják, hogy kell viselkedniük a gazdájuktól távol. Ezeket szoros őrizetben kell tartani. Vannak, akik megpróbálnak elszökni gazdájuktól, néhánynak sikerül eljutnia a rendőrségre

vagy más előljáróságra, és azt hiszik, biztonságban vannak. Azonban hirtelen nagyon nagy bajban találják magukat. Sok olyan becsapott és összezavart ember él a társadalomban, aki valamiféle pszichózisban szenved, és ezek a szökevények is ebbe a kategóriába kerülnek. Van, aki olyan feljegyzésekkel találja szembe magát, melyek arról tanúskodnak, hogy az illető bizalmi állásban volt annál a személynél, akit vádol, és felszólítják, hogy adjon magyarázatot bizonyos szabálytalanságokra, mint például tolvajlás vagy sikkasztás. Vagy az is előfordulhat, hogy csupán olyan sértett alkalmazottról van szó, akik megpróbálják nehéz helyzetbe hozni korábbi munkaadójukat, aki jó okkal rúgta ki őket.

Társadalmi helyzetünk és néhány barát a megfelelő helyeken megvéd minket az ilyen incidensektől, és az a szerencsétlen, aki hamis vádakot emelt, az első adandó alkalommal hirtelen eltűnik, miután nyilván belátta, hogy terve megbukott. A szökevény ezt követően nyakig találja magát a bajban. Meg kell leckéztetnünk, s nemcsak őt, hanem a többieket is, akiknek talán ugyanaz járt az eszükben. Előfordulhat, hogy a leányzó még mindig elég értékes ahhoz, hogy visszafogadjuk, s megengedjük neki, hogy körülbelül úgy éljen, mint azelőtt. De az is lehet, hogy elég nagy gondot okozott ahhoz, hogy már az értékei se számítsanak.

Margaret, gyere ide. Szeretnék megnézni valamit. Igen. Látom, valaki alkalmasint me-

gint elfelejtette visszakapcsolni a láncot a kis lukadra, igaz? Csináld meg magad, most rögtön! - hangzott a parancs, amint Alex megvizsgálta az elétároló, szenvedélytől csúszós kis erszényt.

A lány felemelte a csípőjét a szőnyegről, és kitapogatta a háta mögött a derekáról lógó kis lánc végét. Mikor megtalálta, maga elé húzta, és hozzálátott, hogy a láncot a szeméremajkain lévő gyűrűkhöz kapcsolja.

Alex keze lecsapott, és gyűrűs és kisujját behajlítva felnyársalta a csúszós vaginát a másik két ujjával, egész a harmadik ujjpercéig a lányba hatolva. A gyanútlan Margaret ajkairól éles sikoly szakadt fel, melyből az a meglepetés és a fájdalom érződött, melyet ez az erőszakos benyomás okozott.

Alex maga felé emelte a lány medencéjét, s közben mereven a lány szemébe nézett.

- Jól tudod, szajha, hogy nem előlről kell felerősíteni a láncot. A feneked vágatába való, mert én azt szeretem, ha ott van. Csináld meg rendesen, AZONNAL!!! - az utolsó szót olyan nagy nyomatékkaal ejtette, amelyet Bob korábban még sohasem hallott Alextől, s meglepte őt a hang intenzitása és ereje.

- Igen, gazdám... bocsásson meg, gazdám!
- zokogta a rémült lány, és fogát összeszorítva túrta, hogy Alex tovább gyötörje a vagináját.

A férfi hirtelen kirántotta ujjait a lány tátongó nyílásából, és a lány alsó teste egy huppanással a földre esett. Margaret kézzel-lábbal

kapálózott, hogy újból megtalálja a láncot, és a megfelelő módon a helyére illessze. Feneke belső oldalánál végigvezette a láncot, s közben felemelkedett a szőnyegről, majd felült, lábait széttárta, és átfűzte a kapcsot a szeméremajkain lévő gyűrűkön.

A hatás egyszerre volt komikus és nagyon erotikus Bob számára, aki mély érdeklődéssel figyelte a jelenetet. Az volt az érzése, hogy Margaret az éjjel nem fogja valami jól érezni magát a keretért, bármi legyen is az.

- Engedelmeivel, azt hiszem, ma éjjelre vége is ennek a kis epizódnak. Kétségtelen, hogy Margaret meglehetősen feledékeny hangulatban van, és szörnyen nagy szüksége van rá, hogy kioktassam a jómodorról. Remélem, megbocsát, de szólít a kötelesség - mondta Alex tompa hangon, miközben felállt.

- Természetesen, Alex. Nem történt semmi.
- Ha óhajtja, itt maradok Ninával, amíg elrendezi az ügyet - mondta Bob, miközben ő is felemelkedett a székről a házigazdával együtt, és rápillantott az Alex lábainál heverő emberkupacra.

- Szeretnék eltölteni néhány percet ezzel a személlyel, hogy megzabolázzam a figyelmét, de később szívesén látom önt, csatlakozzon hozzám a további büntetés alatt - mondta Alex.

- Majd küldök önért valakit, amikor befejeztük az első leckét. Ha úgy dönt, hogy megtekinti, valószínűleg nagyon tanulságosnak találja majd.

- Minden bizonnyal. Ahogy ön a legjobbnak tartja. Azt hiszem, addig Nina elszórakoztat majd - mondta Bob, és a lábainál lévő húsos kis zsákmányra nézett.

- Evalina... - kiáltott Alex.

A természetes fekete asszony a szobába surrant, csillogó szemei felmérték az eléjük táruló látványt. Egyetlen szó nélkül a magába roskadt Margarethez lépett, lenyúlt, és belemarkolt a dús hajba, és talpára húzta a síró lányt. Megragadta, és maga elé perdítette a rabszolgát, hátrahajlította a szerencsétlen fejét, hogy meghajtsa testét, majd arra kényszerítette, hogy így, előrehajolva, sírva és szipogva lábujjhegyen hagyja el a szobát. Az egész jelenet nem tartott tovább húsz másodpercnél, és élénken demonstrálta, milyen erőt és vadságot képes a gazdaasszony kihozni magából, ha a feladat úgy kívánja.

- Hát akkor, elnézését kérem - mondta Alex, kicsit meghajtotta magát, és a páros után indult.

11.

- Úgy tűnik, egy kis megkönnyebbülésre volna szükségem. A megjelenésed némi gondot okozott, amit orvosolnod kell - mondta Bob, miközben lehúzta nadrágján a zippzárt. - Mit gondolsz, megtalálod a módját, hogy segíts a dolgon?

- Ha megengedi, gazdám, megpróbálom

- mondta a lány, és térdein állva a férfi felé fordult.

Felnyúlt, és kezébe vette a kemény húst, gyengéden kiszabadította a feleslegessé vált ruhából, és szeretetteljesen simogatni kezdte.

- Gazdám? Megengedi, hogy elmondjam, mennyire örülök, hogy megvett engem, és mindent megteszek majd, hogy megérdemeljem a bizalmát? Boldog vagyok, hogy az öné lehetek, és én leszek az, aki megbüntetem saját magam, amikor rossz leszek vagy csalódást okozok önnek. Szeretem magát, és a rabszolgája leszek, ameddig csak megengedi, Robert Bonner gazda.

- Hallgass, rabszolga, tedd a dolgod! Használj a szádat a beszédén kívül valami másra is - mondta Bob, akit meghatott a lány vallomása, és ugyanolyan boldog volt, mint Nina, hogy birtokolhatta a lányt, s hogy minden megszorítás nélkül a magáénak vallhatta.

Úr Isten, el sem tudta hinni. Az est meglepései jártak az eszében, miközben kezébe fogta Nina tarkóját, és haját megragadva lökni kezdte magát a meleg, nedves szájba.

Testületi alelnök! Alexander Sinclair pártfogyottja! A kény és szórakozás egészen új világa tárult fel előtte!

A BIRTOKÁBAN van egy fiatal, érzéki RABSZOLGANŐ, az árbocrúdhhoz szíjazhatja a fenekét, és ha akarja, addig kúrhatja, amíg el nem cseppen, s ahogy elképzelte ezt a jelenetet, vágya még jobban felkorbácsolódott.

Lökései gyorsan száguldó gondolatai ritmusára mozogtak, s rájött, hogy Ninának kellemetlen, hogy a dákó a torka hátulját ütögeti. Istenem, de jó érzés volt benne lenni. Rá kéne vennie, hogy mélyen a torkába engedje őt. Bobot jóleső érzés fogta el attól, hogy a lány térden állva fogadta szájába a férfiasságát. Nagyon élvezetes lehet tanítani a lányt, ebben biztos volt.

Elhúzta a lány fejét a dákójától, és arcát a sajátja felé fordította. Láta, hogy a rúzs és a nyál szétkenődött Nina arcán, figyelte, hogyan kapkod lihegve levegő után, s milyen szaporán nyeldes, hogy csillapítsa szájában a feszítő érzést, melyet a torkában tartott dákó keltett.

A férfi arcához húzta a lány arcát, ajkait szájával perzselte, lány ajkaiba harapott, és nyelvét a lányba nyomta. Nina a férfi szájába nyögött, nyelve megtalálta a férfiét, örömmel fogadta magába azzal a fájdalommal együtt, melyet a férfi fogai okoztak, hogy fensőbbiségét jelezzék.

Eltaszította a lány fejét, megint szenvedélytől izgatott arcára meredt, nézte a lány alázatos tekintetét, s a belsejéből kiáradó túztól hevülő kebleit. A lány fészkelődött és mocorgott Bob bámuló tekintetétől, nem mintha el akarna menekülni, hanem azért, hogy a férfi hatalmába és védelmébe fogadja őt.

Bob megfordította a lányt, és a szék felé lökte, melyen korábban ő ült.

- Feküdj a karfára, Nina. Hátulról akarok

belédhatolni — morogta a lánynak. A lány készségesen ráhajolt a szék kipárnázott karfájára, hasát ráfektette, alkarjai és feje a másik karfán nyugodtak. A férfi gondolataiban olvasva lábát széttárta, és kitolta a fenekét, hogy gazdájának ajándékozhasssa magát.

Bob Nina mögé lépett, lenyúlt, hogy kezébe fogja a felkínált nemi szervet. Hüvelykujját a résbe csúsztatta, és nézte, hogyan nyílnak szét a meleg, nedves ajkak, hogy magukba fogadják a betolakodót. Gyengéden tovább nyomta az ujját, és amint egyre mélyebbre csúszott a lány testében, érezte, hogy a belső ajkak utat engednek. Ki-be kezdte húzogatni az ujját, élvezte a puhaságot és a meleget, és nézte, hogyan reagál a lány a tűzre, melyet a férfi egyre tovább szított benne.

Bob ott állt, és nézte a várakozó lányt; közben még néhány másodpercig folytatta, amit elkezdett. Akkor abbahagyta a mozgást, és lassan kihúzta hüvelykujját Nina vaginájából. Nina nyüszített, és hátralökte magát, megpróbálta újból megkaparintatni a hüvelykujjat, mely oly sok gyönyör forrása volt számára.

A férfi Nina hátsó feléhez lépett, behajlította a lábait, és lándzsája fejét a lány testének részébe helyezte. Mikor Nina megérezte a férfit, lábujjhegyre állt, és medencéjével körözni kezdett a férfi irányába. Felnyögött, amint Bob fokozatosan növelte nyomása erejét, és lassan becsuszszant a lány testébe.

Egy pillanatig mozdulatlanul állt, a lány csí-

pőjét fogta, és élvezte azt az érzést, melyet Nina teste keltett benne. Nézte a lány remegő fenekét, mely a férfi behatolásához igazodott,

- Végül megkaptad, amit akartál, igaz, Nina? - mondta Bob, miközben lassan és finoman beljebb hatolt a lányba.

- Gazdám?

- Azt mondtad a vitorlásra, hogy azt akarod, én legyek a gazdád. Nos, most már az vagyok. Szóval úgy tűnik, megkaptad, amit akartál, nem igaz?

- Ó, igen gazdám, megkaptam, amit kívántam, és köszönöm - mondta Nina, s közben mosolyogva vizionozta a férfi mozdulatait.

Bob visszahúzta magát, egészen addig, amíg csak vesszőjének feje maradt Nina vaginájában. Még erősebben megragadta a lány csípőjét, és a lányba vágta a húsát. A lány összerándult a lökés erejétől, mely a meglepetéstől és az érzéstől nyögést csalt elő a nő torkából.

- Figyelmeztettelek, hogy milyen következményekkel járhat, ha felkínálsz magad egy férfinak, igaz? - kérdezte Bob, miközben tovább csapkodta magát a lány testébe.

- Igen, gazdám - válaszolta Nina elakadó lélegzettel.

Bob nézte, milyen hatással járnak lökései, amit jól lemérhetett azokon a remegéshullámon, melyek Nina fenekétől indultak ki, s a vállalai felé folytak. Bob bal kezével átnyúlt a lány háta fölött, és elkapta egyik himbálózó mellét, megfacsarta, buján élvezte súlyát és anyagát.

- Kié ez, kislány? - kérdezte, nagyon csípve és csavarva a mellbimbón.

- Az öné, gazdám! - nyögte Nina.

- Mit tehetek vele? - mondta a férfi, ujjai között morzsolgatva a testrészt.

- Amit csak akar, gazdám! - válaszolta a lány.

- Lehet, hogy átfuratom majd, hogy olyan legyen, mint Margareté, és láncot tettek rá, hogy húzogathassalak, mint valami húzogatós játékot. Mit szólnál hozzá?

Amint kimondta a *húzogató* szót, érezte, hogy Nina vaginája összeszorul a teste körül, ami valószínűleg beleegyező választ jelentett az elképzelt fájdalokra, melyekben a lánynak része lenne, ha a férfi megtenné, amiről beszélt.

- Ön a gazdám, és azt tehet velem, amit akar.

- Igazad van, drágám. És még csak most kezdem igazán méltányolni, mit is jelent ez - kuncogott Bob. - Tudod, hogy mindig arra vágytam, hogy megdughassak a fenekén egy lányt? Találd ki, kinek a fenekét fogom erre használni?

Bob újból egyetértő összehúzódást érzett Nina vaginaizmain, melyet a lány testének szinte önkéntelen lökései követtek.

- Ó, az enyémen, gazdám, az enyémen. Kérem, részesítsen ebben a megtiszteltetésben - lihegte Nina.

- Megtiszteltetés. Előfordulhat, hogy egyáltalán nem lesz majd megtiszteltetés. Lehetsé-

ges, hogy úgy döntök, hogy szárazon vágom majd beléd, és vérrel nedvesítelek majd be, vagy valami hasonló.

Ujabb görcs.

- Kezdő kezei közé kerültél, tudod, és figyelmeztettelek, hogy esetleg fájdalmat okozok majd neked, de te nem hallgattál rám. Rabszolgaságot akartál, most megkaptad. Mondanám, hogy élvezd, de mint gazdád, nem kell, hogy feltétlenül törődjek ezzel, nem igaz? Úgy tűnik, csak arra ügyelünk, hogy én élvezzem a dolgot. És élvezni is fogom, alaposan! - Bob a lány vaginájába mért vad lökésekkel adott nyomatékot a szavainak, ami nyögésekre készítette Ninát, miközben levegőért kapkodva egyre magasabbra emelkedett orgazmusa csúcsa felé.

- Gyere ide! - morogta viczorogva Bob, s addig csavarta a lány testét, míg jobb csípője a szék párnázott karfáján nem feküdt, lábai lelógtak. A lány karjait a másik karfára vetette, súlyát bordái támasztották meg, amint Bob megfordította.

A férfi megragadta a lány bal lábát, és felfelé húzta a saját feje fölé, majd megragadta a combját, s a testére húzta a lányt. Mindettől szétnyíltak a lány lábai, s tökéletesen megközelíthetővé vált a teste, s a férfi lökései a lehető legmélyebbre hatoltak. Bob érezte, hogy dákJója feje a méh tövéénél lévő kis izomcsomóhoz ér, és kemény, erős ütésekkel mér a vaginára.

- Uuuuu... uuuu... uuuu - lihegte a lány, amint férfi lökései átjárták a testét, s érezte,

hogy Bob mélyebbre hatolt, mint korábban bárki más. Egyre jobban kiteljesedett benne a kék, és Nina érezte, hogy a feloldozás felé rohan, melyre már oly nagy szüksége volt.

Bob összehúzott szemekkel nézte, hogyan reszket és rángatózik a lány a testét hatalmába kerítő és korbácsoló érzés hatása alatt.

- Élvezz, rabszolga! - morogta Bob összeszorított fogai között. - Élvezz a gazdád kedvéért... Élvezz... MOST!!! - mormogta, és testét a lányéba csapta, és benn tartotta magát, míg magja a lányba lövellt.

— Aaaaa!... Aaaaa!... Aaaaaaaa - sikította a lány, miközben a férfinak engedelmeskedve duplán élvezte teste elernyedését, és tudatával azt a diadalt, hogy tökéletesen és alapvetően a férfi rabszolgája lehet.

Bob agyából kitisztult a szenvedély vihara, kinyitotta a szemét, és nézte, hogyan tükörződnek Nina arcán az orgazmus gyönyörének elhaló hullámai, melyek átjárták a testét. Erőtlennül feküdt keresztben a széken, testén ragyogott a veríték, izmai elernyedtek az átélt élmény hatására.

- Robert gazda?

Bob hátrapillantott, s látta, hogy a ház gazdaszonya áll a könyvtár ajtajában.

- Bocsásson meg, uram. A gazdám küldött, hogy mondjam meg önnek, hogy csatlakozhat hozzá, ha már végzett. Előkészítettem a szobáját és a fürdőt, ahol a rabszolgája segítségével felfrissítheti magát. Majd itt várok, ha megen-

gedi, és ha elkészült, a gazdámhoz vezetem - mondta a nő mély, dallamos hangján.

Köszönöm, Evalina. Nagyon jó lesz így. Kell-e különösebben sietnem? - mondta Bob.

Nem, Robert gazda. A gazdám befejezte Margaret büntetésének első részét, és gondoskodik róla, hogy ne lohadjon le a lány tüze, míg ön meg nem érkezik a következő menetre. Legalább tizenöt vagy húsz perc áll rendelkezésére, míg a gazdám könnyít magán Priscillával.

Bob kihúzta magát Ninából, a lány legurult a székről, és megállt előtte, leszegett fejjel, lélegzete újból normálissá vált.

Jól szolgálja önt ez a példány, Robert gazda? - kérdezte Evalina.

- Igen, azt hiszem, nagyon jól. Miért?

- Épp csak meg akarok bizonyosodni róla, hogy megdolgozik-e azért, hogy boldoggá tegye önt, Robert gazda. A gazdám azt akarja, hogy ön meg legyen elégedve, és ha a lánynak némi ösztönzésre lenne szüksége, én boldogan megteszem maga helyett, vagy segíték önnek, hogy elvégezze, ha óhajtja! - mondta Evalina, és végigmérete Ninát.

- Azt hiszem, lustán mozog, és ezen javítania kell. Azt hiszi, elég, ha széttárja magát önnek. Ha óhajtja, megtanítom néhány dologra, és garantálhatom, hogy meg is tanulja, amit kell - mondta a gazdasszony mosolyogva.

- Köszönöm, Evalina. Nagyon örülnék neki. És talán megengedi, hogy szemtanúja legyek egy-két leckének - mondta Bob.

- Természetesen, uram. Kedve szerint. Hét-
főn kezdem meg rajta a munkát, ha már nem
lesz rá szüksége aznap - Evalina meghajolt. -
Időközben várja a gazdám.

- Melyik lesz az én szobám, Evalina? -
kérdezte Bob, miközben karonfogta Ninát, és
az ajtó felé indult.

- A Remington szoba, Robert gazda. A
rabszolgája tudja, hol található, és odavezeti
önt.

Mikor a szobába értek, nem volt többé kétsé-
ges, honnan kapta a szoba a nevét. Két hatal-
mas Remington volt a szoba falán, és egy nagy
bronz szobor állt a szoba túlsó végében lévő
asztalon.

Nina a fürdőszobába vezette Bobot, és elke-
zett segédkezni neki a vetkőzésben.

- Miért veszed le a ruhámat, Nina? Épp csak
annyi időm van, hogy gyorsan lemossam ma-
gam - mondta Bob.

- Talán szívesen felvenné az egyik köntöst,
mely a szekrényben várja, gazdám. A nagy ...
Alexander gazda ezt viseli itthon, mert kényel-
mesebb. Most is ilyenben lesz, és gondoltam,
talán ön is ezt akarja - magyarázta Nina.

- Azt akarom, hogy azelőtt magyarázd el az
ilyesmit, mielőtt felhatalmazás nélkül bármit
tennél vagy feltételeznél. Először az informá-
ciót kérem, azután majd én döntök. De köszö-
nöm, felveszem a köntöst, ha Alexander is így
szokta.

Nina serényen előkészítette a vizet, a törül-

közöket és a fehérneműt. Aztán letérdelt Bob előtt, és mosdatni kezdte, a lábaitól egyre feljebb haladva. Miközben a lány mosdatta, Bob elgondolkodott az életében beállt változásokon, és a következő napok tennivalóin. Eszébe jutott valami, és elhatározta, hogy rögtön napirendre is tűzi a dolgot.

Nína, amikor a szárazföld felé közeledtünk a vitorlással hazafelé, figyelmeztettelek, hogy ne szólíts engem gazdádnak a vállalatnál, emlékszel?

Igen, gazdám.

Most kétszer annyira kell vigyáznod, tudom, mennyire szereted, ha így szólíthatsz, de könnyen a kapun kívül találhatod magad, ha egyszer is megbotlik a nyelved, bárki előtt is. Hallasz engem?

- Igen, gazdám - mondta a lány, s felpillantott a férfira, miközben a combját kezdte lemosni. - Ugyanolyan óvatos leszek, mint korábban.

Bobnak feltűnt, hogy Nina nem mosdatta olyan szakszerűen, mint Margaret. Biztosan a tapasztalat, hiányik! — gondolta magában. Még bőségesen lesz időnk, hogy tanuljon. Amint Nina a nemi szervek környékét kezdte lemosni, kezébe fogta a férfi péniszét, és felemelte, hogy a heréjéhez férjen. Keze mozogni kezdett, lassan maszturbálva a férfit, miközben labdáit mosta.

- Az istenit, kislány. Megint felhúzol, ha lovább csinálod. 40 kilós véznaságot csinálsz belőlem a sok kúrással, ha hagyom, igaz?

- Nem, gazdám. Gondoskodni fogok róla, hogy jól táplálkozzon, és megtartsa az erejét - mondta a lány, és megcsókolta a férfi merevedő húsát.

- Jól van - kuncogott Bob. - De most fejezd be. Mennem kell.

Később, miközben Bob a sötétbordó vastag bolyhos köntösbe bújt, melyet Nina tartott neki, a férfi megkérdezte:

- Hová mész, míg én Alexszel leszek?

- A női szállásra kell hurcolkodnom, gazdám.

- Halaszd későbbre, kérlek. Azt szeretném, ha itt töltenéd az éjszakát, úgyhogy tedd azt, ami ehhez szükséges.

- Igen, gazdám, mondta a lány, s arcán mosoly ragyogott.

- És most vissza kell mennem a könyvtárba. Itt kereslek majd, mikor visszajövök.

12.

Evalina az előtérben várta Bobot, és keresztülvette a házon, egy ajtóig, mely egy lépcsőházba, nyílt. Egy szinttel lejjebb ereszkedtek, s egy terembe jutottak, mely borospinceként funkcionált, s melyből két óriási ajtó nyílt, valószínűleg ezek is pincékbe vezettek. Egy rekesz üvegpalack mögé mentek, ahonnan még egy ajtó nyílt, újabb lépcsősorral. A lépcső alján hatalmas, súlyos ajtó volt, melyet Evalina nyitott ki, s betessékelte rajta Bobot.

Az, hogy ez a terem volt a büntető kamra, azonnal és megkérdőjelezhetetlenül nyilvánvaló volt. Három falát és a mennyezetet hornyolt deszkával borították, a negyedik falat pedig fehérre festett vakolat fedte. Füles peckek és gyűrűk álltak ki a falból és a mennyezet különböző részeiből. Az egyik falon feltekert kötelek és sokféle bilincs és eszköz lógott. A szobát három párnázott karosszékkal, néhány dohányzóasztallal, egy fapaddal, két párnázott paddal, egy olyan alkalmatossággal, mely ágaszkodó lóra emlékeztetett, valamint két hatalmas faszekrénnel bútorozták be. Kis vöröshajú nő lógott szétfeszített karokkal azon a szerkezeten, mely biztosan a *keret* lehetett. Nehéz szőnyegek és függönyök tették teljessé a kamra berendezését, melyeknek az volt a szerepük, hogy elnyeljék a hangot.

A keret egy négyzet alakú keretes szerkezet volt, mely nehéz gerendákból állt, s a paldóhoz és a mennyezethez rögzített oszlopok tartották. A négyszög alakú keret felső és alsó felét középen láthatóan forgópánttal látták el, ami lehetővé tette, hogy a keret forogni tudjon, terhét különböző helyzetekbe és testtartásba hozva.

Margaret a kereten függött, helyenként párnás bilincsek tartották, melyeket tőkékhez és csigákhoz erősítettek. Feje előre lógott, mélyen és lassan lélegzett. Háta mögé vastagon párnázott 4 x 4-es támlát helyeztek, mely előre hajlította a testét.

Priscilla csendesen ült a fapadon, vállait köpeny fedte.

- Robert, fiam. Jöjjön csak, jöjjön. Épp időben érkezett. Margaret és Priscilla jól elszórakoztatott, de itt az ideje, hogy folytassuk. Engedje meg, hogy megmutassam mi is folyik itt - mondta Alexander, s felállt az egyik székből.

Ismételten elnézését kérem, amiért várakoznia kellett. Remélem, jól elszórakoztatták.

- Igen, uram, így volt. Remélem, nem hátráltattam önt - mondta Bob.

- Egyáltalán nem. Jöjjön. Megmutatom magának, mire gondoltam, mikor azt mondtam, megzabolázom Margaret figyelmét. Nem élvezi különösebben ezt a kis gyakorlatot, de néha erre is szükség van - mondta Alex.

A forgatható kerethez lépett, és kiszedett egy pecket, mely egyenesen tartotta a gerendákat. A keret tetejét maguk felé eresztette, vízszintes helyzetbe forgatva a lányt, akinek hasa most felfelé ívelt. Azután Alex visszatette a pöcköt, hogy a keret ebben a helyzetben maradjon.

Bobot elkápráztatta, milyen változás állt be a lány külsejében. Arcán csíkokban folyt a könny és a, festék, kis száját szájszepek takarta el. Testének elejét, melyet oly finoman barnított le a nap, s melynek bőre oly egyenletes volt, rózsaszínű csíkok borították, a világos rózsaszín árnyalatától a mély, haragos bíborszínig. A csíkok a lány mellének halmainál kezdődtek, és töretlen vonalban folytatódtak egészen a tér-

déig. Bob megfigyelte, hogy a lány mellei, combjának belső fele és hasának alja a kevésnél kissé több figyelemben részesültek.

- Rosszul néz ki, és egy ideig ég, mintha tűzzel perzselnék, de nem okoz tartós sérülést - mondta Alex, Bob mellett állva. - Ezzel a kis játékszerrel csinálom - mondta, és átnyújtott Bobnak egy kis korbácsot, mely olyan volt, mintha azoknak a játékkorbácsoknak a hosszabb változata lenne, melyeket Bob odahaza látott a vidéki vásárokon. Körülbelül négy lábnyi hosszú volt, puha bőrből készült, melyet körülbelül a fele hosszúságában szoroson körbecsavarták egy felfelé elkeskenyedő ruganyos anyagon, majd egyetlen ostorként folytatódott egészen a végéig, melyre csomót kötöttek, s négyfelé hasítottak. Mindegyik ága két hüvelyk hosszú volt.

- Próbálja ki. Biztos vagyok benne, Margaretnek nincs ellen kifogása - mondta Alexander.

- Ó, nem. Nem hiszem, hogy helyesen teném. Félek, hogy valamit rosszul csinálok, és sebet ejtek a lányon - akadékoskodott Bob.

- Képtelenség, Robert. Nem okozhat sérülést ezzel, amíg távol tartja a lány arcától. Próbálja meg, jöjjön rá az ízére - sürgette Alex.

Bob a lány oldalához lépett, suhintott egyet a levegőbe, hogy kipróbálja, mennyire ruganyos a szerszám. Majd Margaret felé fordult, s megsuhintotta a lány ívelő hasát. Mivel nem sok hatást észlelt, ha volt egyáltalán valami hatása,

fokozta csuklója lendületét, nagyobb sebességet és erőt vité az ostor végébe. Margaret vonaglani és forgolódni kezdett, amint a korbács vége a testébe mart.

Bob úgy döntött, hogy megváltoztatja támadóállásának szögét, merő kíváncsiságból, hogy lássa, vajon ütései látható nyomot hagynak-e a lány húsán. Érdeklődéssel figyelte meg, hogy eltelt egy kis idő a csapás és a nyom megjelenése között, és amint mintázatot formálva kezdte forgatni a korbácsot, az ütések árnyékként követték mozdulatait, úgy belemélyedt a kísérletezésbe, hogy el sem jutott tudatáig a sírás és a fájdalmas nyögés, mely áldozatából tört fel.

Bob egy idő után szünetet tartott, Alexander felé fordult, s látta, hogy a férfi bódivt arckifejezéssel figyel. Majd felfigyelt a szenvedéssel terhes hangokra is, melyek a megkötözött lány felől hallatszottak.

- Ó, az ördögbe, Alexander. Igazán sajnálom. Nem fogtam fel, mit teszek, és attól tartok, elragadtattam magam - mondta Bob, miközben visszaadta a korbácsot Alexandernek.

- Ne is törődjön vele, Robert. — Csupán a technikáját csodáltam. Úgy látom hamar belevitt. Amint ön is megállapította, a dolog kulcsa a csuklóban van, s egyáltalán nem a kar erejében. Nina ezentúl jól teszi, ha vigyáz magára, azt hiszem. Igen. Egyre inkább.

Alexander az egyik szekrényhez ment, eltette a kis korbácsot, és kivett egy másik embernyúzó szerszámot.

Visszatért a kerethez, és Bob segítségével visszaforgatta függőleges helyzetébe. Elvette a kereszttrudat Margaret mögül, és keresztbe a hasa elé helyezte, amitől a lány teste a másik irányba hajlott. Háta és feneké ezúttal kifelé domborodtak, még sértetlenül.

- Itt az ideje, hogy megkoronázzuk az éjszakai szórakozásunkat! - mondta Alexander Bobnak. - Evalina, kérem, vegye ki a szájpecket Margaret szájából, hogy számlálhassa helyettünk az ütéseket.

Amint kivették szájából a pecket, Margaret zokogása azonnal hallhatóvá vált.

- Ó, kérem, gazdám.... hagyja abba... Kérem, gazdám, fáj.

- Az is a célunk, hogy fájjon, Margaret. Arra való az ostor, hogy biztosan fájjon - mondta Alex a lánynak. - És most kapsz egy tucattal a legjobb fajtából a korbáccsal, és majd te számolod helyettünk. Mint tudod, ha elfelejtelnél számolni, vagy elrontanád, addig kapod, amíg jól nem megy. Nem szeretném Robert gazdát sokáig megvárakoztatni. Új rabszolganője van, vele szeretne játszadozni az éjszaka, és nem akarja itt tölteni az egész éjjelt. Felkészültél?

- Igen... gazdám.

Alexander finoman a lány fenekére fektette a korbács szíjait, hogy felmérje, milyen távolságra van a célpontja. Margaret megfeszítette a fenekét, ahogy az ütéseket várta, s ettől kiugrottak az izmok kis cipóin.

- Lazítsd el azokat az izmokat, Margaret, vagy segítségképpen kapsz még két ráadást - mondta Alex csendben.

Margaret lassan ellazította az izmait, szemmel láthatóan tudatos erőfeszítéssel, és néhány másodpercnyi szünet után Alexander hátravonta a szerszámot, és ütést mért a lány fenekének felső részére.

Margaret remegve vett lélegzetet, majd levegő után kapott.

- Egy . . . gazdám - Olyan szorosan meg volt kötözve, hogy mozdulatai szinte csak az izmok reszketésére és vonaglására korlátozódtak.

HUSSSSSSSS ... ZSUPSZ! - K.... kettő ... gazdám.

Az ütések tovább záporoztak, lassan és kérélyelhetetlenül. A csapások nyoma a lány fenekének félgömbjeitől le combjainak felső részéig húzódtak, egyenletesen elosztva mindkét oldalon. Bob egyre növekvő elismeréssel figyelte, milyen ügyességre volt szükség ahhoz, hogy a szíjak a megfelelő helyen csattanjanak. A nyolcadik ütés után Alexander Bobra nézett, észrevette rajta, hogy szemmel láthatóan felizgatta a jelenet, melynek szemtanúja volt.

- Priscilla. Robert gazdának szüksége van a szádra, azonnal. Vedd le a köpenyt és gyere ide! - csapott a lány felé.

Priscilla, aki némi izgalommal figyelte a fejleményeket, felugrott, mikor Alexander hozzá beszélt, és esetlenül próbálta lerángatni magát az öltözéket. Evalina odament hozzá, félre-

ütötte a lány kezeit, és másodpercek alatt levette róla a köpenyt. Kezét a lány feje mögé helyezte, és Bob felé taszította őt.

Priscilla Bobhoz lépett, és ledobta magát előtte, mellei himbálóztak és ugráltak a mellkásán. Benyúlt a férfi köntösébe, szájába vette Bob merev vesszőjét, és szopni, és nyalni kezdte, buzgalma nagyobb volt, mint szakértelme.

Bob belemarkolt a lány hajába, és egy rántással elhúzta magától Priscilla fejét. — Lassan, kislány. Fognyomokra nincs szükségem.

- Ó, Robert gazda! Megharapta? - kiáltott fel Evalina, s lángoló tekintettel közeledett feléjük.

- Nem, és nem is fog - válaszolta Bob. - Épp csak egy kissé túlbuzgó, ennyi az egész.

- Ha netántán érezné magán a fogait, Robert gazda, mondja meg nekem. Tudja ő, mit várunk el tőle, és jobb, ha úgy is viselkedik, különben egy hétre a kezeim közé kerül - mondta Evalina, s lehajolt, hogy jelentőségteljesen a térdelő lány szemébe nézzen.

Alexander abbahagyta a munkát, hogy megnézze, miféle közbizalom folyik.

- Feltétlenül mondja meg neki, ha Priscilla bármiféle kellemetlenségeket okozna magának.

Visszafordult áldozata felé, hátravonta a korbácsot, és nagy szakértelemmel a lány lábai közé sújtott a szíjakkal, közvetlenül a vagina ajkaira és a szeméremtestre mérve az ütést.

- Aaaaaaa — Margaret vonaglott a köte-

lek között, feje hátracsapódott, szemei fennakadtak, Alexander várt, és mikor a ziháló lány nem számolt, még egy ütést mért ugyanarra a helyre.

- Óoooooooo, húúúúú - zokogta a lány. - Ó, t...tt. ..tíz.... gaz... .dám.

-Tévedés - csapott rá Alexander, újból zsenge lánytestére suhintva.

- Aaaa... aaaaa... kilenc!..., gaz... .dám! - sikította Margaret.

- Helyes. Mindjárt gondoltam, hogy eszedbe fog jutni! - mosolygott Alexander.

Tovább korbácsolta a lányt, néhány szíj Margaret vaginájába vágott, és Bob észrevette, hogy a lány ritmikusan kezdte összeszorítani a fenekét, hasát a teste elé helyezett rúdnak préselve. Feje lelógott, és hangja egyre magasabbra csúszott számolás közben.

- TIZENKETTŐ! - kiáltott fel Margaret, fejét hátradobva. - Jaj, kérem, gazdám... kérem ... kérem ... - zokogta.

Alexander a lányhoz lépett, másik kezébe fogta a korbácsot, s felnyomta a lány lábai között a végbélnyíláson. Addig nyomta, amíg négy vagy öt hüvelyknyi eltűnt a vonagló, remegő áldozat testében, majd hátralépett, s bennhagyta a korbácsot, hogy mint valami furcsa fark fityegjen a lány fenekéből,

- Ohhh ... húúú... - jajgatott Margaret, hánykolódva a testét átjáró orgazmustól.

Bob megragadta Priscilla fejét, és lökni kezdte magát a lány szájába.

- Evalina, szükségem van rád - szólt Alexander, miközben Margaret mozgását figyelte. A nyögő, megfeszülő lányra mutatott, és azt mondta: - Használd azt az éhes szádat, és segíts neki, közben én kitömöm a fenekedet, úgy csináld, hogy élvezd.

Evalina lehúzta magáról a köntöst, és eldobta, miközben Alexander kiszedte a csapszegeket a keretből, és leütötte helyéről a kereszttrudat. Addig forgatta a keretet, míg Margaret a mennyezettel szembe került. Addigra Evalina is ott volt, s feje elmerült a lány lábai között, kezei megragadták a lány fenékét, megnyomkodta és felemelte.

Alexander szétnyitotta a köntösét, kitarva hosszú, vékony erekcióját, a fekete nő mögé lépett, és beleillesztette magát. Mikor már sikeresen behatolt, felnyúlt, és megragadta Evalina mindkét dús keblét, s magára húzta a nőt.

Bob egyre növekvő tüsszel figyelte, hogyan kezd a három alak összehangoltan mozogni, mindegyik másiktól kapta a kéjt és az izgalmat. Margaret karjai és lábai megfeszültek és a kötél beléjük vágódott attól a nyomástól, melyet saját maga gyakorolt a kötelékeire, miközben azon igyekezett, hogy minél szélesebbre nyissa magát és a szájhoz és nyelvhez emelkedjen, mely megszabadítja ágyékát a tüztől. Evalina falta a zaftos zsákmányt és közben hátrafelé lökte magát az alsótestébe csusszanó lándzsába. Alexander a nő dús kebleit nyomkodta, hogy ujjai közé loccsanjon a hús, és a testét foglyul ejtő

nedvességbe vágta magát, a megkönnyebbülés felé hajszolva testét.

Margaret jajgatni kezdett, bizonytalan, magas hangon, teste olyan elevenen hánykolódott a szenvedély vajúdása közt, hogy a korbács szíjai, melyek a végbélnyílásából lógtak ki, Evalina hasát kezdték csapkodni. Evalina erős fogással megragadta a kicsi lány fenekét, és szájába gyömöszölte a nedvességtől csöpögő vaginát, szopogatta, és nyelvét a legmélyére lökte. Ezután Alexander következett, hátát behajlította, és magát mélyen Evalina beleibe spriccelte, eltorzult arccal.

Bob és Alexander elhagyták a büntetőkamrát, otthagyták Evalinát és Priscillát, hogy oldozzák ki Margaretet, és kísérik a lakhelyükhöz. A férfiak visszamentek a könyvtárba, és a túlságosan is kitömött székek kényelmében pihentek, kezükben itallal. Beszélgetésük néhány felületes megjegyzésre korlátozódott, majd mindketten belemerültek az est eseményei fölötti elmélkedésbe.

- Nos, Robert, mi a véleménye? - kérdezte végül Alexander.

- Őszintén megvallva nem tudom, mit is gondoljak, uram! - válaszolta Bob, - Ilyen erotikus és gyönyörteli élményben még sohasem volt részem, és képtelen vagyok feldolgozni az egészet. Azt hiszem, eléggé éretlen dolognak tűnhet, de elsődleges élményem a vágy. Maga a vágy. Vágy a nők után. hogy a tulajdonomnak tekinthessem őket, vágy a hatalom után, és az

élet után. Mindent egybevetve, meglehetősen mámorító ez az érzés.

- Igen, az - kuncogott Alexander. - És az idő múlásával egyre mámorítóbbá válik.

- Azt mondta, uram, hogy Margaret nem sérül meg a korbácsütéseimtől. Szörnyen fájdalmasnak tűnt. Mi lesz a hatása? - kérdezte Bob.

- Reggelre érzékennyé és kőkeményé válik, és helyenként horzsolások lesznek a bőrén, de semmi több. A hátsó fele jobban fáj majd, de csak néhány napig, és négy nap alatt minden heg eltűnik majd, és ahogy az én Margaretemet ismerem, jövő hétvégére újabb kezelést követel majd ki magának.- mondta Alexander. - Túl sok kéjben lenne része, ha hagynánk, és ezt az érrendszere sínylené meg. Ez is azok közé a dolgok közé tartozik, melyeket ismernie kell, és amiben gyakran kell döntenie.

A jövő héten még több fájdalmat és büntetést keres majd magának, de azt már nem engedhetem, úgyhogy ki kell majd találnunk valami más módszert, hogy kielégítsük az igényeit. Lehet, hogy nem törődöm majd vele, hogy így okozzak csalódást neki, vagy megalázom a többiek előtt, vagy úgy megrémisztem valami szörnyű büntetéssel, hogy félelmében maga hozza létre saját kínjait-magyarázta Alexander. - Sajnos, ha azt hitte, hogy egyszerű vagy könnyű dolog bármelyik kis cicamica gazdájának lenni, nagy megrázkódtatások előtt áll még. Rengeteg tervezéssel és törődéssel jár. Nem ostoba és unalmas időtöltés ez. Nos, fiam, remélem, megbocsát,

de hív az ágy. Egy meleg, puha test vár ott rám, és merem állítani, magát is várja egy. Tehát jó éjszakát kívánok! - mondta Alex, miközben felállt, és az ajtóhoz ment.

- Jó éjt, uram! És köszönök mindent - mondta Bob, és ő is felkelt.

- Örömmre . szolgált, biztosíthatom! — mondta Alex, miközben kezével intett. - Ne aggódjon a világítás miatt, majd a személyzet elrendezi.

Bob álldogált még néhány pillanatig a szobában, gondolataiba merülve. Majd megrázta magát, és saját szobája felé indult, ahol már várta a meleg, puha test, melyet sajátjának vallhatott.

13.

Bob a verandán ült, élvezte a jeges teát, és az alatta elterülő város semmihez sem hasonlítható látványában gyönyörködött. A levegő kristálytiszt volt, és a láthatár szinte a végtenbe nyúlt. A délutáni pára most ereszkedett a vidékre, homályba borítva a távoli városrészeket.

A hétféje járt az eszében. Ez a hihetetlen hétféje. Itt van például Nina. Az övé, hála Istennek. Alex azt mondta, Bob kezében van a hatalom a lány élete és halála fölött, és ha ez igaz, és él is vele, nem sok esélye marad Ninának az ellenszegülésre. A fenébe! Mámorító érzés.

És itt az új ház, az övé, hogy abban tarthassa a lányt. Tulajdonképpen az övé is és Alexanderé is, amíg ki nem fizeti a jelzálogot. A pokolba is, ami azt illeti, addig ő is Alexanderé.

Testületi alelnök. Alexander Sinclair pártfoglja. És a rabszolgája is, az igazat megvallva. De, a pokolba az egészszel. Ilyen az élet, és már nyakig belemerült abba az eshetőségbe, hogy Alex embere legyen, akár a legkisebb haszon nélkül is.

Bobnak eszébe jutott Nina, amilyen tegnap éjjel volt, mikor Bob belépett a szobába. Már majdnem aludt, keresztben az ágyon, s csaknem a padlóra vetette magát, hogy a férfi elé térdeljen. Mindent megtett, épp csak a lábtörlője nem lett; csakhogy kielégítse és megelőzze a férfi minden kívánságát, úgy tűnt, képes egész éjjel ébren maradni, és puha, meleg cicijéhez szorítva tartani a férfit, míg végül Bob rászólt, hogy hagyja abba ezt a butaságot, és bújjon ágyba. Egyik éjjel majd ki kell próbálnia. Nem lehet rossz. Gondold csak el... felébredsz, kinyitod a szádat, és hamm. Klassz lehet.

Aztán ma reggel. Mire a férfi jó későn felébredt, bosszúságára a lány már eltűnt mellőle. Mire Bob befejezte a zuhanyozás utáni törülközést. Nina kezében bőséges reggelivel megjelent. Bob nem tudta, hogy csinálta ezt a lány, de jól esett. Olyan boldog volt, mint egy kiskutya, mikor Bob megköszönte neki. Nina kis ujjatlan rakott felsőrészt viselt, mely majdnem lába felső részéig ért, így egy-egy mozdulatnál érde-

kes látvány tárult a férfi szeme elé. Néhány redő nyílást rejtegetett, nyilván azért, hogy a kéznek is engedjen valamit, de emellett ingerlő látványokat is kínált.

Ezen kívül a felsőrészhez illő lehelletnyi bugyit viselt, mely alig takarta el nemi szerveit, és egyetlen húr fogta össze, mely fenekének két oldala között a vágatban haladt fölfelé, a derekáig. Elmondta a férfinak, hogy ezt az egyenruhát viselik a lányok nap közben, és mint Bob rabszolgájának, neki is ezt kellett felvennie.

A lány kirakta a holmikát, melyek a gazda nappali egyenruháját képezték. Egy könnyű nadrág, melyen rugalmas övpánt volt, és elől nyílott, mint a régimódi tengerész nadrágok, de gombok helyett szalagok fogták össze. Fehérnemű nélkül viselték, mivel szatin-szerű anyaggal volt kibélelve. Rendkívül kényelmes volt, és felülre pamuttrikó járt hozzá, ugyanolyan anyagból és színben. Úgy tűnt, Alexander mindenféle méretben és színben tartott ilyen öltözetet, a vendégei számára. Gondoskodnia kell róla, hogy majd az ő háztartásából se hiányozzanak ezek a ruhadarabok.

Majd néhány órás beszélgetés következett Alexanderrel, vagyis valami, ami látszólag beszélgetés volt, de valójában tanóra, arról, hogyan kell a házicicákat gondozni, és tartani, valamint eligazítás Alex üzleti részvényeiben. Bob úgy érezte, érdekes lenne megtudni, hogy sikerül Alexnek tisztos távolságban tartania magától a jövedelemadó-ellenőröket.

Alex felhívta a figyelmét, hogy kemény munkával jár, míg beletanul és beleszokik ebbe az életbe, de ha a bőséges jutalmazásra gondol, áll elébe. Hozzászokott már a kemény munkához, és kész volt arra, hogy még keményebben dolgozzon, hogy a járulékos hasznokat is élvezhesse.

Ó, igen ... Majd később foglalkozik a dolognak ezzel az oldalával. És most egy kis élvezet.

- Nina.

- Igen, gazdám - mondta a lány, miközben kijött a házból.

- Helyezkedj el.

A lány letérdelt a férfi előtt, arcán ragyogott a megelégedés, amiért a férfi engedelmeskedést parancsolt neki. Az ördögbe is, tényleg imádja ezt a dolgot - gondolta Bob, ahogy a lányt nézte.

- Holnap is bemész a céghez, úgy, mint máskor?

- Igen, gazdám - mondta a lány mosolyogva.

- Ügyelj rá, hogy nehogy annyira szeresd ezt a megszólítást, hogy a vállalatnál is ez jöjjön a szádra. Még csak az hiányzik, hogy valaki meghallja - mondta a lánynak.

- És most, mondd el pontosan, mi lesz rajtad. Egészen a bőrödtől.

- Melltartó, bugyi, harisnyanadrág, kombiné, szoknya és blúz, vagy egy ruha, cipő és kardigán - válaszolta a lány.

- Milyen melltartó? - kérdezte a férfi.

- Egyszerű fehér vagy csontszínű - mondta a lány.

- Aha - mondta a férfi. - Minden rendben lesz, ha így is teszünk. Ha már a fantázia világába kerülök, azt akarom, hogy jó legyen, rendben?

- Igen, gazdám.

- Tehát holnap elmész a bankba, beváltasz egy csekket, és azután vásárlással töltesz két vagy három órát.

- Szükségtelen, hogy a bankba menjek, gazdám. Van saját pénzem, ami most már az öné is, mivel én is az öné vagyok. Használhatom azt is.

- Igazad van. Azt hiszem, semmi akadály. Erről jut eszembe. Tartsd fenn a számládat, amíg a cégnél dolgozol. Vigyázz, nehogy túl magas legyen az egyenleg, és gondoskodj róla, hogy rendszeresen vásárolj vele. Nem engedhetünk meg semmiféle hirtelen változást, nehogy valaki gyanút fogjon.

Ezen kívül... félre a harisnyanadrággal. Harisnyát és harisnyatartót hordj. Ha meg akarom melegíteni az ujjaimat, nincs szükségem arra, hogy egy halom áthatolhatatlan háló legyen az utamban.

A férfi mosolygott azon, hogy Nina izegve-mozogva reagál erre az utasításra. Mikor a férfi az ujjai melegítéséről beszélt, a lány combja és hasának alja szemmel láthatóan megremegett.

- Elmész valamilyen speciális fehérnemű boltba, és vásárolsz néhány összeillő melltartót, bugyit és harisnyatartót. És bármi mást is, ami tetszik neked, vagy amiről azt gondolod, nekem fog tetszeni. Ne felejtse el, semmi változás a

külső megjelenéseden, de sem az egyszerű fehér vagy csontszínű melltartó, sem a harisnyanadrág nem kell többé. Sőt, az is lehet, hogy egyáltalán nem kell melltartó. Rendben?

- Igen, gazdám - felelte Nina, ragyogó szemekkel.

- Édes kicsi lány, nem tudom eléggé hangsúlyozni, mennyire óvatosnak kell lennünk. Egyetlen botlás, és vége az egészségnek.. Sohase szólíts gazdádnak a vállalatnál, ha csak a legkisebb veszélye is fennáll annak, hogy valaki meghallja. Mindig alkalmazottként kell viselkedned, ha bárki is jelen van, vagy valószínű, hogy felbukkan. Megértetted?

- Igen, gazdám. Értem, és vigyázni fogok. Egyébként sem beszélgetek benn senkivel sem, de azért óvatos leszek.

- Le lehet szedni rólad ezt az izét? - kérdezte Bob, a lány ágyékkötőjére mutatva.

- Igen, gazdám. Máskülönben nem is viselhetnék a rabszolgák - mondta, s felemelkedett, hogy végignézzon a testén.

- Akkor miért nem veszed már le? - mondta halkan a férfi.

Nina gyorsan kikapcsolta elől a pántokat, és lehúzta magáról a G-húrt. Újból nyugalmi testtartást vett fel, szemeit a férfi ölére szegezte.

- Helyes. És most játszadozz egy kicsit azzal a csinos kis erszénykéddel, én meg nézem, és élvezem. Szép lassan csináld, mutasd meg nekem az összes érdekes részt, hogy hol okoz jó érzést, és mitől gerjedsz be. Rendben?

Nina elpirult, és egy percnyi habozás után kezeit lassan az ágyéka felé húzta. Bob kortyolt egyet, az italából, és elhelyezkedett a széken, hogy végignézze a saját külön szex-showját.

Nina habozó és egyenetlen mozdulatai mutatták, hogy nincs még gyakorlata az ilyen bemutatókban, és Bob gondolatban feljegyezte, hogy megkérdezi Evalinától, hogyan lehetne képezni e téren a lányt. Odaadása nyilvánvaló volt, mint ahogy az is, hogy túlságosan gyorsan felhevült. Szeméremajkain máris látni lehetett, hogy olajozottá és duzzadttá vált a vágytól.

A férfi figyelte, hogyan térnek vissza a lány ujjai újra meg újra az érzékeny pontokhoz, amit, mikor keze odaért, a lány önkéntelen összerándulásai és mozdulatai is jeleztek. Szemeit becsukta, és csípőjét a férfi felé fordította, hogy megpróbáljon eleget tenni a férfi utasításának, miszerint látni akarja a lány mozdulatait.

- Feküdj hanyatt, és tárd ki magad nekem.

- Nina a köveztetres ereszkedett a vállaival, és kihúzta maga alól a lábait. Egymáshoz illesztette a talpait, térdeit a köveztetres felé engedte, hogy teljesen kitárulkozzon a férfinak. Ujját a vaginájába csúsztatta, és széthúzta belső ajkait, megpróbálta annyira kitárni magát, hogy amennyire csak lehet, a férfi a teste mélyére nézhessen.

— Tárd szét a feneked nyílását, rabszolga.

A lány elengedte a vagináját, egyik karjával átnyúlt teste mögött, és a másik kezének ujjait sikamlósra kent, ráncos lukához csúsztatta.

Egyik ujját belemélyesztette, és körbejáratta. Mikor érezte, hogy már eléggé ellazította a záróizmát, megpróbálta másik kezének mutatóujját is becsúsztatni. Háromszor próbálkozott, és a kényelmetlen érzés okozta nyafogás kíséretében háromszor vallott kudarcot, mire végül sikerült mindkét ujját magába tolnia. Mindkét ujját második ujjpercéig csúsztatta magába, és a fájdalomtól nyögve lassan széthúzta a kis nyílást. A férfi nézte, hogy nyílik szét egyre jobban és jobban az apertúra, egészen addig, míg a lány ujjai között rést nem látott.

- Ennyi elég, drágám! - mondta gyengéden.
- Engedd el.

Nina ellazította alsótestének túlfeszített izmait, és hagyta, hogy ujjai kicsusszanjanak a testéből. Néhány másodpercig zihálva feküdt, majd megmozdult, hogy visszategye őket nedves, csúszós vaginájába.

- Nem - mondta Bob. - Ne nyúlj a testedhez azokkal az ujjakkal.

- Ó, gazdám, most mit csináljak?

- Szeretnél élvezni?

- Igen, gazdám, kérem.

- Azt akarod, hogy megdolgozzalak az ujjaimmal, igaz? - kérdezte a férfi.

- Kérem ...

- Azt akarod, hogy maszatoljam be az ujjaimat a vaginád levélvel, csak azért, hogy jól érezd magad, ezt akarod mondani?

- Kérem, gazdám, könyörgök! - mondta a

lány, a férfire mosolyogva. - Kérem. Nem tart sokáig. Épp csak egy kis benyúlás, kérem.

- Ami azt illeti, megtehetném. De ellentmondana a józan észnek. Ha Alexander rájön, tudod, bajba kerülhetek. Nem szereti, ha kielégítik a rabszolgák szükségleteit - mondta Bob, tettetett komolysággal. - Csúsztasd ide-azt a csinos kis fenekedet.

A lány a férfi felé csúsztatta a testét, addig, amíg csípői a férfi lábfejei közé nem kerültek, és mellkasa felé húzta a lábait.

-Szégyellned kellene magad, rabszolga, amiért élvezel, és amiért könyörögsz a gazdának, hogy mélyessze beléd az ujjait, csak hogy kielégítsd a saját vágyaidat. Egyáltalán nem szégyelled magad?

- Egyáltalán nem, gazdám. A... rabszolgák .. . nem .. . tudnak ... szégyenkezni. Azt kell tennünk, amit.... a gazdáink .. .m ... mondanak. És köszönöm, hogy .. .belémdugta az ujjait... Szeretem... magát... gazdám...mmmm.

Nina felcsapta testét, mint az ostort, mikor élvezni kezdte a férfi izgató ujjait. Amint a férfi megérezte, hogy a lány tüze magasba csap, ujjait Nina vaginájába gyömöszölte.

Nina a hátán feküdt, zihálva, karjait széttárta teste mellett, ujjai a kövezetet kaparták, mintha fel akarnák tépni, amint az érzés robbanásszerűen el-elárasztotta a testét. Bob a lány testében tartotta az ujjait, amíg Nina el nem csendesült, majd gyengéden kicsúsztatta őket. Mikor a lány

megérezte a férfi mozdulatát érzékennyé vált vaginájában, nyögni és rángatózni kezdett. Aztán kinyitotta a szemét, és a férfire mosolygott.

- Menjek mosakodni?

- Ne, még ne. Szeretem a frissen kielégített rabszolgálynok szagát és látványát, és az egyiket még nézegetni akarom itt egy darabig.

Nina felmosolygott a földről a férfira, becsukta a szemét, és ellazította a testét.

Vagy húsz percig tanulmányozta a látványt maga előtt, abban a tudatban sütkérezve, hogy Nina mindenben engedelmeskedne neki, amennyire csak tőle télük. Aztán leöntötte torkán az italát, lenyúlt a pihenő lányhoz, és megcsípte a szőrzetét. A lány meglepetten kapott levegő után, felugrott, szemei csillogtak.

- Menj, mosakodj meg. Teljesen összemaszatolod Alex verandáját.

Nina a talpára állt, és büszkén megállt a férfi előtt.

- Gazdám, kérhetek öntől egy kegyet?

- Azt hiszem, igen - mondta Bob.

- Csókoljon meg, kérem! Úgy, ahogy tegnap éjjel.

Bob mozdulatára a lány újból letérdelt, és a férfihoz hajolt a jutalmáért. Bob megragdta Nina haját a tarjókán, és ajkaihoz húzta a lányt. Nyelvét a nyitott szájba lökte, és saját szájával fedte le. A lány is a férfiéhoz nyomta a száját, és nyöszörögve mozgatni kezdte a nyelvét a férfi körül, hozzá-hozzáérve és simogatva. Bob keze egyre erősebben szorította a lány fejét, a sajátjá-

hoz préselve Nina ajkait, és a lány érezte rajtuk a férfi fogait. Ekkor Nina gyorsan lélegzetet vett az orrán keresztül, és kis kérő nyögéseket lehelt a férfi szájába. Még erősebben a férfi csókjába lökte magát, mintha azért könyörögne, hogy a férfi hagyjon rajta nyomot a fogaival.

Bob torkából morgás tört elő, mikor kis foglya ajkaiba harapott. Nem gondolt a lány finom bőrére, nem törődött semmivel. Nyomot akart hagyni a lányon, meg akarta bélyegezni, hogy mindenki lássa, hogy testestől lelkestől az övé. A lány hirtelen a férfire zuhant, csak a férfi karjai tartották, fújtatva vette a levegőt az orrán át, és közben alázatosan Bob szájába nyivákolt. A férfi elengedte a lányt, fejét eltolta magától, és gúnyosan a szemébe nézett.

- Ezt akartad, rabszolga? - morgott a lányra.

- Igén, gazdám - mondta a lány reszketve. - Ha így csókol meg, tudom, hogy a rabszolgája vagyok, és szeretem magát. Köszönöm, gazdám.

Bob elengedte Nina haját, és nézte, ahogy a lány felállt, és elindult az épület konyhai szárnya felé, vállát hátrahúzza, egyenes gerinccel, szinte menetelve.

14.

- Ez a lány büszke a rabszolgaságára, Robert gazda - hallotta Bob Evalina mély hangját a háta mögül.

Bob megfordult, s a nő ott állt mögötte, kezében egy kis jegelt kancsóval, s Nina távozó alakját nézte.

- Mióta állsz itt?-kérdezte Bob, szavarában elpirult.

Evalina tekintete a férfiéra siklott, és csendben rajta tartotta egy pillanatig. Valami meglágyult a nő tekintetében, elmosolyodott, és azt mondta:

- Csak azért jöttem, hogy friss italt hozzak önnek, Robert gazda.

Bob viszonzta a nő mosolyát, s kissé megkönnyebbülve felemelte üres poharát, és megkérdezte:

- Sok dolgod van? Van egy kis időd, hogy leülj velem beszélgetni egy kicsit? Szeretnék megkérdezni néhány dolgot.

- Az ön számára mindig van időm, Robert gazda. Amennyire csak szükség van ahhoz, hogy megválaszoljam a kérdéseit. A gazdámnak örömeire szolgál majd, hogy már megértette, mi az én szerepem ebben a házban, és hogy megbízik bennem annyira, hogy segítségére lehetek a rabszolgájával kapcsolatban.

- Épp itt van a gond, Evalina. Nem vagyok biztos abban, hogy tényleg értem a szerepedet. Tudom, hogy Alexander rabszolgája vagy, de te több vagy ennél. Vannak dolgok, melyeket meg kell tudnom, de ha nem muszáj, nem zaklatnám Alexet a kérdéseimmel. Azonban azt sem szeretném, ha vétenék a konvenciók ellen veled kapcsolatban. Érted, mi a gondom?

- Igen, Robert gazda, nagyon jól értem. Engedje meg, hogy elmagyarázzam. Én vagyok Alexander úr legodaadóbb rabszolgája. Azzal tisztelt meg, hogy engem nevezett ki a ház gazdasszonyává. Ez azt jelenti, hogy én viselem gondját a háznak és a rabszolgáknak. Megmondja nekem, mit szeretne, és én gondoskodom róla, hogy a dolog meg is legyen, anélkül, hogy neki akár még egyszer gondolnia is kellene a dologra. Én vigyázok itt minden apró részletre nap mint nap. Irányítok, képzem a lányokat, kiadom a munkát, és büntetek, amikor a parancsaimat nem teljesítik. Beszámolok a gazdámnak mindenről, amit teszek, és mindenről, amit tudok.

A gazdám tudatta velem, hogy ön a ház vendégszeretetét élvezzi, és tekintsem második gazdámnak. Ilyesmit még sohasem tett, de ő a gazdám, és az ő akarata az enyém is. Ön bármit kérhet tőlem, parancsolhat nekem vagy megbüntethet, ahogy kedve tartja. Én őszintén válaszolok, ha kérdez, engedelmeskedem önnek, és alávetem magam a büntetésének, egészen addig, amíg nem ütközik a gazdám kívánságaiba.

Egy pillanatra abbahagyta a beszédet, s a követ nézte a lábainál. Aztán komor arckifejezéssel Bobra nézett.

- Robert gazda, kérhetek öntől egy kegyet, anélkül, hogy meg akarnám bántani?

- Természetesen.

- Ön fiatal, és új még ebben a helyzetben. De

jól csinálja a dolgát, és a gazdám meg van elégedve magával. Szeretem a gazdámot, sohasem fogok szándékosan csalódást okozni neki, ezért kérem öntől ezt a kegyet. Bízson bennem, úgy ahogy a gazdám. Kérdezzen, és higgye el, őszintén fogok válaszolni. Ha nem értek egyet önnel, megpróbálom majd elmondani önnek, miért, de elfogadom majd a döntését. Ha nincs megelégedve velem, mondja meg négyszemközt, vagy inkább mondja meg a gazdámnak. Kérem, ne szégyenítsen meg a személyzet előtt, mert én a gazdám háziasszonya vagyok, és az én szégyenem órá száll. Ellenére van, ha ezt kérem?

- Az Istenért, nem, Evalina. Szó sincs róla. Pontosan az efféle segítségre van szükségem. Megsértenélek vele, ha barátomnak tekintenél? Nem vagyok biztos abban, hogy lehetséges-e köztünk ilyen viszony, vagy hogy ez a megfelelő kifejezés-é, vagy nem okoz-e gondot közted és Alexander között, de azt szeretném, ha a barátom lennél. Megpróbálok majd jól odafigyelni arra, amire tanítasz.

- Megtisztel, Robert gazda. Nagyra értékelném a barátságát, és megpróbálom kiérdemelni. És kitanítom majd a rabszolgáit, akár csak a gazdámét. Mint már említettem, az a bizonyos rabszolgája lustán mozog, de majd kikúrálom ebből. Nem mintha túl gyorsnak kellene lennie, de mozdulataiból hiányzik az energia és a céltudatosság. Jó a lány az ágyában, gazdám?

- Eddig még nincsenek panaszaim rá. De

természetesen még csak egy napja az enyém - kuncogott Bob. - Leszámítva egy csónakozását, mint bizonyára tudsz az esetről.

- Nos, ha úgy gondolja, hogy jó partner a lány, várjon csak egy kicsit. Akkor szolgál majd rá igazán az ágyas címre, amikor már kikerült a kezeim alól - mosolygott Evalina. - Igen, tudok a vitorlázásról. A többi rabszolga is tud róla, és egy kicsit féltékenyek Ninára, és arra, ahogy ön vele bánik.

Ó, és az a csók, amit épp az imént adott neki. Hol tanulta ezt, Robert gazda? Évek óta nem láttam ilyen csókot, legalábbis ebben az országban nem.

- Szóval leskelődött.

Evalina kuncogott.

- Hát, ahhoz, hogy gondoskodhassam arról, hogy rendben menjenek a dolgok, és hogy lássam, milyen képzésre van a rabszolgáknak szükségük, leskelődnöm is kell. De igen, valóban leskelődtem az előbb, és azt hiszem, mások is. És, Robert gazda, ha a többiek is úgy reagáltak arra, amit láttak, mint én, hamarosan meggyűlik a gondom. Az ilyen csóktól elolvadnak a rabszolgák. Az ilyen csók látványától a rabszolgák testét kiveri a hideg veríték. És ez a lány gondoskodni fog róla, hogy mindegyik rabszolga lássa majd azokat a sebeket, melyeket ön ejtett az ajkán, és elmeséli majd nekik, hogyan szerezte sérüléseit. Hogyan tanult meg így csókolni? - kérdezte Evalina komolyan.

- Nem tudom. Egyszerűen csak úgy érez-

tem, valamit adnom kell Ninának, s hogy ezt kell tennem. Ez a lány kihozza belőlem az állatot, úgy felkavar, mint még soha senki. Egyszerűen csak meg akartam enni, beleharapni, megjelölni, hogy az enyém. Őrülség?

- Nem, Robert gazda, egyáltalán nem őrülség. Ellenkezőleg, figyelemre méltó dolog, hogy tudta, hogyan kell csinálni. A lelkét jelölte meg azzal a csókkal. A rabszolgája lesz, élete végéig. Lehet, hogy más tulajdonába kerül, de mindig maga lesz a gazdája. Az ilyen csókkal nem is szokták más rabszolgáját illetni. Csak a saját rabszolga kaphatja, aki különösen megszolgált érte. Sajnos, a gazdám rabszolgái is szeretnék majd érezni ezt a csókot, és állandóan kettejük körül szimatolnak majd, és zaklatják magukat, hogy megkaphassák. Beszélnem kell majd velük a dologról, és a gazdámot is figyelmeztetnem kell, hogy szükség lesz valamilyen külön büntetésre is. Igen, az a csók rendkívüli. Már az is felkavar, ha csak rágondolok, úgy-hogy elképzelheti, mit éreznek a fiatalabbak. Nekem azt juttatta eszembe, hogy talán egy napon majd megmutathatom önnek, hogyan mozog egy igazi nő a férfi teste alatt.

- Sajnálom, ha bajt okoztam neked, Evalina. Majd megmondom Ninának, ne mondjon semmit se a többieknek.

- Már túl késő, hogy bármit is mondjon neki. Különbösen is mindannyian tudnak róla, és Nina kiérdemelte ezt a jelvényt, hadd viselje büszkén. És nem is olyan nagy baj. Legalább lesz

min gondolkodniuk a többieknek, és egy kicsit jobban igyekeznek majd, hogy ők is kiérdemeljék. Ettől majd jobban mozognak a gazdám kedvére, s megint egy kicsivel több érdekük fűződik a kötelességük teljesítéséhez.

- Árulj el nekem valamit, Evalina. Rendjén van az, ha le akarok feküdni Alexander egyik rabszolgájával, anélkül, hogy előbb megkérdezném tőle?

- Igen, Robert gazda. Alexander megajándékozta önt a ház vendégszeretetével, ami azt jelenti, hogy maga azt csinál a rabszolgáival vagy bármely más tulajdonával, amit csak akar. Ha azt akarja, hogy bármelyik kis játékszer a maga kedve szerint forgassa a testét, csak szóljon.

- Hát akkor válaszolj a következő kérdésemre. Megengedheti-e magának egy barát, hogy lefeküdjön a másik baráttal? Úgy értem, szeretném megtudni, hogyan mozog alattam egy igazi nő, de nem szeretnék elrontani egy barátságot.

- Ó, Robert gazda. Nemcsak ösztönösen jó gazda, de ráadásul csábítóan forgatja a szavakat is. Ne felejtse el, nemcsak a barátja vagyok, hanem a rabszolgája is. Akkor hívhat az ágyába, amikor csak akar, vagy máshová is, ha éppen ahhoz van kedve. Ráadásul csak jót tesz ezeknek a fiatal teremtéseknek, ha tudják, hogy még mindig kívánatos vagyok. És önmagának is jót tesz, ha kipróbál egy háremben nevelkedett rabszolgát, még akkor is, ha már öreg vagyok. A jó gazda kezében még mindig jól mozgok.

- A múlt éjjel nem tűntél öregnek, barátom. Hamarosan megbeszéljük majd a tanóra időpontját. Istenem. A végén még belehalok a jó dolgomba. A csudába, most felizgattál, és néhány perc múlva Alexanderrel kell találkoznom.

- Küldhetek használatára valakit a könyvtárba, aki lecsillapítja majd a tüzét, hogy koncentrálhasson arra, amit a gazdám mond - mondta a nő, és felállt. - Én kérném rá az előjogot, de gazdám érdekei máshová szólítanak.

- Nem, Evalina, bár valószínűleg élvezném, mégis jobb lesz, ha senkit sem küld - mondta Bob. - De köszönöm, hogy gondolt rá.

- Akkor a legközelebbi viszontlátásra, Robert gazda.

Amint a fekete bőrű nő az ajtó felé ment, Bob nézte ruganyos mozdulatait a fehér köntös alatt, mely teste körül lebegett. Korát meghazudtolóan fejedelmien és kecsesen mozgott.

A férfi mosolyogva gondolt vissza beszélgetésükre. Biztos volt benne, hogy felejthetetlen élmény lehet ezzel a nővel lefeküdni, ha éppen elemében van.

Néhány percig várt, aztán elindult a könyvtár ajtaja felé. A szoba üres volt, amikor Bob megérkezett, és egy-két percet azzal töltött, hogy a polcokon sorakozó könyvek címeit tanulmányozta. Azon a részen, melyet nézegetett, bőrkötéses klasszikusok álltak, és az volt az érzése, hogy nagyon régi kiadások lehetnek, ha nem egyenesen eredetik.

Mikor kinyílt mögötte az ajtó, Bob megfordult, és mosolyogva fogadta a belépő Alexandert.

- Hogy érzi magát ma reggel, uram?

- Remekül, köszönöm, Róbert. Meg van elégedve az ellátással?

- Igen, rendkívül, köszönöm. Erről jut eszembe, épp most beszéltem Evalinával, és megkértem, hogy szükség esetén adjon tanácsot. Remélem, nincs ellene kifogása.

- Ennél bölcsebbet nem is tehetett volna. Evalina tanácsai aranyat érnek, tapasztalatai valószínűleg egyedülállóak ebben az országban. Csak dicsérni tudom előrelátását, és tiszta szívből helyeslem, hogy beszélt vele. Tökéletesse neveli Ninát, ha rábízta.

- Én is azt remélem. Már meg is ígérte, hogy tesz valamit Nina érdekében - válaszolta Bob.

- Helyes, helyes. Térjünk a lényegre. Most, hogy már volt egy kis ideje, hogy elgondolkozzon az elmúlt éjszakán és ami velejár, hogy döntött?

- Már tegnap éjjel döntöttem, uram. Ha úgy akarja, benne vagyok a dologban. Nem találtam még okot arra, hogy megváltoztassam a véleményemet.

- Amit látott, az a csillogóbb oldala ennek az életstílusnak. Van egy sötétebb oldala is, mint bizonyára tudja. Ha valaki bármelyik társadalomban a renegát szerepét vállalja, kockázatot vállal, és ebben a társadalomban ez a kockázat nagyon is valódi. Ez a társadalom nyitott min-

den szándék és cél előtt, de meglepően sok módja van annak, hogy ha valaki meg akarja találni az útját, hogy minél többet megtudjon a másiktól, hozzá is férhessen a megfelelő hírforrásokhoz. És ha a lehetséges hatalmak túl kíváncsiak lesznek az emberre, nagyon kényelmetlen helyzetbe hozhatják. Ha kézzel fogható bizonyítékot találnak az erkölcsi ellen, nagyon valószínű, hogy börtönbe kerül. Ha a szállítói és a vevői rájönnek, milyen életmódot folytat, a pénzügyi hanyatlás, sőt, a csőd is lehetséges. Ahogy Jefferson mondta: A szabadság ára az örökös éberség, és ez különösen igaz a mi esetünkben.

Ez az örökös feszültség elgyengíti az embert, ha nem kezeli megfelelő módon. Ha a többi *szobacicatartó* bármi jelét észleli annak, hogy az ember összeroskad a terhek alatt, ideges lesz, és sokkal fenyegetőbbé válik, mint akármelyik kormány. Szóval, láthatja, vannak előnyök, de ugyanakkor ott a felelősség és a kockázat is. Ha nem tudja kezében tartani a dolgokat, belehal. Szó szerint. Alaposan megfontolta mindezt? - kérdezte komolyan Alexander Bobtól.

- Igen, uram, megfontoltam. És még mindig nem gondoltam meg magam. Az efféle nyereség nem lehet kockázatmentes. Még a gondolata is szörnyű lenne annak, hogy bármelyik bolondból vagy amatőrből *szobacicatartó* lehessen, és ugyanúgy élvezze az ezzel járó előnyöket, mint ön, aki minden bizonnyal keményen megdolgozott érte.

- Nos, ilyen is van. Vannak amatőrök, akik azt hiszik, hogy attól, hogy megvernek egy nőt és lefeküdnék vele, már a gazdáivá is válnak. És vannak mások, akik többnyire a Közel-Keleten laknak, és mi azt hisszük, semmit sem tudnak a mi hobbinkról. De az ő helyzetük különleges. A történelmük és a törvényeik támogatják őket, és még a mi társadalmunk is elfogadja az életmódjukat, ha saját kereteiken belül maradnak. Őket azonban könnyű elkerülni, és még szórakoztatnak is minket.

És most beszéljünk másról. Bármennyire is utálok előhozakodni a munkával, úgy érzem, muszáj. Mit szólna ahhoz, ha lenne még egy igazgató a vállalatánál?

- Milyen minőségben? - kérdezte Bob:

- Mint vezérigazgató, hogy megszabadítsa önt a napi terhektől. Időnként szükségem lesz rá, hogy a rendelkezéseimre álljon, és nem szeretném, ha ezt a munka sínylené meg. Ezenkívül több elfoglaltsága lesz benn, mint amennyit egyedül el tudna látni, így bővítenie kell a létszámot. Ez a személy, vagy személyek, kívül-állók lesznek, nem *gazdák*, tehát szükség lesz az óvatosságra. Különösen Ninával. Azért kértem, hogy hagyja meg őt az állásában, mert ez a legalkalmasabb hely, hogy felderítse vagy orvosolja az esetleges bajt. Szeretném Priscillát is odahelyezni. Priscilla egyébként gyakorlott számítógép programozó némi rendszerszervezői ismerettel, ami még hasznos lehet.

- Kétségtelenül. És Ninának szüksége van

valakire, akivel beszélgethet odabenn. Könnyen terhessé válhat, ha csak velem beszélhet. Ha túl sokat vagyunk egymás társaságában, az könnyen nyelvbotláshoz vagy hasonlóhoz vezethet. De nem szörnyen fiatal még Priscilla ahhoz, hogy ennyire magára hagyjuk? Nem szeretném, ha úgy érezné, megkérdőjelezem a döntéseit, de még annyjrá gyerekes ez a lány - mondta Bob.

- Gyerek is. Még csak húszéves. És a zsenialitás határán áll, főiskolát végzett. Gazdag családjá kitagadta, valaha narkós volt, és most odaadó rabszolga. Rabszolgasága nem más, mint egyfajta terápia, olyan védőburok, melyben elrejtőzhet. Nem kedveli a társaságot és nem valami határozott. Rendkívül intelligens, de tudja, rendkívül szétszórt is. Nem valami egészséges személyiség. Eljutott arra a pontra, hogy nem érdekelte, mit csinál, vagy mi történik vele. Szüksége van valakire, aki irányítja, és megszabadítja a döntéshozás felelősségétől. Ha nem találok rá, agyonnarkózott prostituálttá vált volna. Éppen ki akarta rúgni a szeretője, egy műkedvelő kerítő. Már az öngyilkosság gondolatával is foglalkozott. Nem valami kellemes gondolat. Most jobb állapotban van, és valóságos kis vagyontárgy lesz a mi üzletünkben.

Új osztályt szeretnék indítani a vállalatnál, melynek az Apex lenne a sarokköve. A számítógépes adatfeldolgozás témájában szeretnék terjeszkedni. Jókora rések várnak még betöl-

tésre ezen a téren, és az Apexet olyan helyzetbe kell hozni, hogy be is töltsé ezeket a réseket.

Még két órán át beszélgettek a vállalat kiterjesztéséről, míg egyszercsak halk harangszót hallottak.

- Á, néhány perc múlva mehetünk vacsorázni - mondta Alex. - Lenne szíves megnyomni azt a gombot maga mellett az asztalon, fiam? Ez a jeladás, hogy most akarunk enni. Megkímél minket attól a kellemetlenségtől, hogy valaki idejőjön, megzavarja a beszélgetésünket, csakhogy megkérdezze, hogy tálalhatnak-e és mikor, és egy csomó egyéb butaságot, melyek közhelyszámba mennek, és amit ez a csengő tökéletesen helyettesít. De hogy folytassam, ahol abbahagytam. Ez a fajta tevékenység-bővítő tevékenység arra is alkalmat ad majd nekem, hogy megtegyem azt, amit már évek óta meg akarok tenni. Hogy építsek egy... nevezük játékkeremnek... az egyik létesítményemben. Azt tervezem, hogy lesz egy tökéletesen biztonságos, hangszigetelt tanácsterem, az ön irodája mellett. Megközelíteni is csak az irodáján keresztül lehet. S ha majd lehetőség adódik egy kis kikapcsolódásra, lesz hol kielégíteni ezt az igényt. Olyan személyzettel, mint Nina és Priscilla, és más hasonlóan képzett lányok, nagyon kézenfekvő lenne ez a megoldás, nem gondolja?

- Ó, Istenem, dehogy nem. Úgy látom, elég nehéz lesz majd, hogy az eszem a munkán tartsam, a kezeimet pedig távol a titkárnőimtől.

És most üzembe akar helyezni egy személyzet-
tel ellátott játéktermet, hogy ezzel is a kísértést
növelje - nevetett fájdalmasan Bob.

- Majd megszokja, ebben biztos vagyok. És
használja belátása szerint. Ez a megoldás azon-
ban fellendíti majd a látogatók számát. Ezenkí-
vül nagyon valódi és nagyon kifinomult kom-
munikációt és számítógépes hálózatot biztosít
majd számunkra. Ha bárki odalátogat, tökéle-
tesen legitim helyet talál. De ha magának arra
lesz szüksége, hogy kidolgozzon magából vala-
milyen kudarcot, a terem rendelkezésére áll.
Úgy hiszem, egy kis enyelgés a délután közepén
nagyon pihentető és fiatalító lehet. Majd maga
is rájön.

És most, úgy vélem, itt az ideje, hogy együnk
valamit. Kíváncsi vagyok, mit készített szá-
munkra Margaret, és kit készített elő szá-
munkra Evalina, hogy felszolgálja az ételt.

- Azt hittem, Margaret nem szolgál egy ide-
ig, a múlt éjjeli események miatt - mondta Bob,
miközben az ebédlő felé sétáltak.

- Á, Margaret nem olyan. Van rajta néhány
zúródás, és talán lesz némi problémája az
üléssel, de attól még eleget tud tenni a köteles-
égeinek. Egyébként is könnyű munkáról van
szó. Holnapra már kutya baja sem lesz, és
valószínűleg szerdára újabb adag fenyítést vív
majd ki magának - mondta neki Alex.

Mikor beléptek a szobába, az asztal már terítve várta őket, s Evalina is jelen volt,

- Jó estét, gazdák - üdvözölte őket, összetett kezei fölött meghajolva.

- Jó estét, Evalina - mondta Alexander. - Velünk étkezel, családiasan?

- Nem, gazdám, köszönöm kérdését. Majd később eszem, a többiekkel. Arra gondoltam, hogy ön és Robert gazda szívesen étkezne együtt ma este - mondta mosolyogva. - Ha máris nekilátnak, jó étvágyat kívánok.

Egy másodperccel azután, hogy Evalina távozott, Priscilla és Nina jött be az ebédlőbe, tálcákon hozták a levest. Szűk, bőrből készült lábbelit viseltek, fekete neccharisnyát, melyet fekete csipke harisnyakötő tartott, és fekete G-húrt. Eföltött fodros fehér csipkekötényt hordtak, melynek alsó része körülbelül olyan széles volt, mint egy salátástányér, és a G-húr tetejéig ért. A kötény felső része a melleik között kúszott felfelé, ily módon szépen kiemelte a kebleket és a kirúzsozott mellbimbókat, míg a pántok a vállakon át íveltek. Alaposan kikeményített fehér kézelők, gyémánt mandzsettagombok és keményített fehér gallér fekete csokornyakkendővel egészítette ki az öltözéküket.

Bob megbámulta a lányokat, mialatt a szobába jöttek, majd kissé elpirult, és Alexanderre mosolygott.

- Valóban feltálatnak egy-két érdekes fogást, Alex.

- Igen, próbáljuk így járattni őket. Tudja, jobb lesz az ember étvágya - mondta Alex kajánul nevetve.

- Ó, és erről jut eszembe. Ha óhajtja, etetheti a cicuskáját a tányérjából is. Tudom, hogy van olyan ház, ahol ez nem szokás, de ma este kötetlenül viselkedhetünk.

Amikor a lányok letették a tányérokat a gazdáik elé, letérdeltek a szék bal oldalánál, és vártak. Amikor a férfiak végeztek a levessel, a lányok leszedték az asztalt, és hozták az előételt, Supremes de Volaille Panes a L'Anglais és Courgettes et Carottes a la Menthe.

Bob megnézte az adagokat, és arra a következtetésre jutott, hogy mind ő, mind Nina jól fognak lakni ma este. Nézte, hogy eteti Alex a kis szolgáját és úgy látta, ez az eljárás mindkettejük számára élvezetes lehet. És mivel a vacsora alatt Alex feltűnően fukarkodott a szóval, Bob egyre inkább csak arra koncentrált, hogy kielégítse Nina étvágyát.

Egyszer ő kapott be egy falatot, aztán Ninának adott egyet ugyanabból. Különböző etetési módszerekkel kísérletezett, végül annál a megoldásnál maradt, hogy villával adogatta a zöldséget, minden egyebet pedig kézzel. Azon kapta magát, hogy élvezettel nézi a lányt, s hogy erotikusnak találja, amikor a lány evés közben ajkaival és nyelvvel az ujjaihoz ér. Úgy tűnt, a lányt is magával ragadja ez az érzés, legalábbis

abból ítélve, hogy sűrűn módját ejtette, hogy megnyalja vagy megszopogassa a férfi ujjait. Kicsit gondot okozott Bobnak, hogy milyen szögben tartsa a borospoharat Nina szájához, de közösen rájöttek a módjára.

Mikor Nina bekapott egy-egy falatot, Bob kezei önkéntelenül is a lány mellein kóboroltak, simogatta és cirógatta őket, csípte és csavarta az ágaskodó mellbimbókat, miközben a lány evett, vagy amikor felemelte az arcát, hogy Bob törölje meg a száját a szalvétával.

Végeztek a salátákkal, végül a sajt és a bor következett. Nina fejével jelezte, hogy nem kér több bort, és ahogy Bob elnézte a lány kipirult arcát, úgy döntött, hogy valószínűleg igaza van.

Alexander általános üzleti dolgokról kezdett beszélni, s Bob is részt vett a társalgásban, de közben azon járt az esze, hogy vajon mi következhet ezután. Néhány perc így telt el, aztán Alexander megkérdezte:

- Csak a képzeletem játszott velem, vagy tényleg máshogy mozogtak edényhordás közben ezek a kis bestiák ma este?

- Nem is tudom, Alex. Túlságosan lefoglalt maga a látvány - mondta Bob.

- Nos, azt hiszem, volt valami szokatlan a járásukban, és már tudom is, hogy derítsem ki azokat.

Alex széke mellé állította Priscillát, és levette róla a G-húrt. Előredöntötte a lányt, hogy állja a kezén pihenjen, Bobbal szemben, lehetővé téve, hogy nagyszerű látvány nyíljon a lány dús

kebleire, melyek a teste alatt ringtak. Alex egy-két pillanatig azzal foglalta el magát, hogy a lány hátsó felét tapogatta.

Bob levette Nináról az izgató kis ágyékkötőt, az ölébe vette a lányt, és nemi szőrzetét simogatta, miközben Alexet nézték. Nina vihogva nézte, milyen kifejezés suhan át Priscilla arcán, miközben gazdája piszkálja.

- Aha! Mindjárt gondoltam - kiáltotta Alexander.

- Mit uram?-kérdezte Bob.

- Rájöttem, miért jár máshogy ez a kis szajha, mint szokott. Nem ott voltak, ahová rendszerint az ilyesmit teszik, és ez egy pillanatra megzavart. Ha már keze ügyében van az a kis zsákmány, nézze meg, nem lóg-e ki a fenekéből egy kis zsinór-javasolta Alex.

Bob lecsúsztatta a kezét Nina lábai közé, és ujjait a kissé széttárt szeméremajkak közé nyomta, be a lány kis rózsabimbójáig. Nina ficánkolt és vihogott, és megpróbálta összeszorítani a fenekét, hogy a férfi ne férhessen hozzá, de ez a testhelyzet a férfi ölében lehetetlenné tette a védekezést.

Bob óvatosan keresgélt az ujjával, majd felkiáltott.

- Megvan! Igen, uram, van itt egy zsinór. Mi a csuda ez?

- Húzza ki a zsinórt, és nézze meg, mi van a végén - mondta Alex.

Bob megragadta a zsinórt, és rángatni kezdte. Már egy pár hüvelyknyit sikerült kihúznia,

amikor érezte, hogy Nina összeszorította a záróizmát, és az egész folyamat leállt. A férfi erősebben kezdte rángatni a zsinórt, de eredménytelenül. Csak azt látta, hogy Nina az ajkaiba harapva koncentrált.

- Ne butáskodj, add ide - mondta Bob mosolyogva.

- Ü, ü. . . - mondta a lány, s fejét rázva a férfit mosolygott.

- Miért nem?

- Mert az enyém, és olyan jó érzés. Meg akarom tartani - mondta a lány játékosan.

- Ide vele - mondta Bob tettetett komolysággal.

- Nem.

- Szerencsével jár, Robert? - érdeklődött Alex.

- Úgy látszik, egy kis rabszolgalázadás nehezíti itt a dolgomat, uram - mondta Bob.

- Elkövettem azt a hibát, hogy nem kaparintottam meg ezeket a műtyüröket, amíg tudtam, és most én is ugyanezzel a problémával küzdök.

- Hogy oldjuk meg a helyzetet, uram? Önnek több tapasztalata van az ilyesmiben, mint nekem, úgyhogy önre bízom magam.

- Nyilván nem hagyhatjuk, hogy sikerrel járjon a lázadás. Addig kell büntetnünk őket, amíg nem teljesítik a követelésünket. Egyetért velem?

- Igen, uram. A leghatározottabban. Mit javasol?

- Mindkét kis szajha újkeletű rabszolga, és

egyiküknek sincs még sok tapasztalatuk arról, hogyan viseljék el a fájdalmat. Játékos kedvemben vagyok, úgyhogy azt javaslom, versenyezzünk. Lássuk, melyikünk tudja a legrövidebb idő alatt kiszedni az elrejtett kis csomagot az odúból? Megegyeztünk?

- Érdekesen hangzik. És mi a tét? - kérdezte Bob.

- Szóval, azt akarja, hogy igaziból fogadjunk. Rendben, hadd gondolkodjam csak. Igen ... ez a bor, amit most iszogatunk, az egyik legkedvesebb borom, és egyre nehezebb megtalálni ezt az évjáratot, úgyhogy fogadjunk egy üvegben ebből a fajtából. Ja, és hogy tisztességes legyen a fogadás, az a rabszolga, amelyik miatt veszít a gazdája, kap egy tucatnyi vesszőzést a verseny után. Megegyeztünk?

- Egyre jobb. Még két dolog, mielőtt elkezdjük. Először, mennyibe kerül nekem egy ilyen üveg bor, másodsor, mik a szabályok, ami a módszereket illeti?

- Á, igen, a szabályok. Nos, először is, a bor, valahol ezen a környéken, ha sikerül ráakadnia. 100 dollárjába kerül majd, másodsor olyan eszközöket nem választhatunk melyek vérzéssel járnak. Nincs gusztosom a vér látványához közvetlenül vacsora után. Megfelelnek a feltételek?

- Azt hiszem, igen. Kezdhethetjük?

- Majd én kezdem, hogy legyen mihez tartania magát. Hadd lássuk vajon a fiatalos buzgalom le tudja-e győzni az érett tapasztalatot - mondja Alex nevetve, s már fel is állt a székből.

Priscillát otthagya az asztalon fekve, átment a könyvtárba, és egy perc múlva visszatért, kezében egy fából készült evezőlapáttal.

A lányokat szorongás fogta el, mikor látták, hogy ez a kis ellenállási játék olyan versennyé fajult, melyben az a döntő tényező, hogy ők mennyire bírják elviselni a fájdalmat. Mialatt a férfiak megbeszélték a részleteket, Nina kezdett kissé nyugtalanul fészkelődni Bob ölében, különösen, mikor Alex visszatért kezében az evezővel.

- Hát akkor, Priscilla már a helyén van, úgyhogy legyen szíves, mérje az időt - kérte Alex. - Ja, igen, és még egy dolog.

Mikor Bob felállt a székből és Ninát a többiekhez vezette, Alex kivett a zsebéből egy darab zsinórt, és áthúzta azon a hurkon, ami Priscilla végbélnyílásából lógott ki.

- Amilyen ügyetlenül csak tudja, próbálja meg kihúzni ezt innen, amíg én a lapáttal páholom a lányt - magyarázta Alex.

- Csak úgy kíváncsiságból kérdem, mit akarunk innen kipecázni? - kérdezte Bob.

- Ben Wa golyókat. Ezek kis műanyag vagy, fém golyók, melyeket félig megtöltenek folyadékkal, és a vaginába helyeznek. A lány mozdulatai nyomán a folyadék mozog a kis edényben, apró rezgéseket bocsátva ki magából órákon át az orgazmus határán tartja a lányokat. Jó érzés, igaz, Priscilla?

- Igen, gazdám, nagyon jó.

- Igen. De ezúttal valaki a végbélnyílásukba helyezte őket. Felkészült, Robert?

Bob szeme elé emelte a karóráját, és azt mondta:

- Akár rögtön kezdhetjük, uram.

Alex hátralendítette az evezőt, és csapkodni kezdte vele a lány fenekét, gyorstüzeléses módszerrel, még annyi időt sem hagyott két ütés között, hogy az első csípése érvényesülni tudjon, mielőtt a második megérkezik. Egy perce csinálhatta ezt, amikor hirtelen abbahagyta, és nagyot rántott a zsinóron.

- Aha!- kiáltott fel. - Már majdnem megvolt.

Taktikát váltott, először a lányra csapott, aztán rángatta, cibálta a golyót, még mielőtt a lány összeszedte volna magát. Bob nézte, hogy rándul össze a kislány arca, amikor az evező megüti, és aztán hogyan szorítja azonnal össze az állkapcsát, arra összpontosítva, hogy zárva tartsa a záróizmát.

Egy pillanattal később Alex újabb ütésre lendítette a karját, de aztán mégis a zsinórt húzta meg helyette.

- Megvan az egyik! - viháncolt, magasra tartva a zsinórt, hogy Bob is láthassa a végén himbálózó piros műanyag golyót.

Priscilla felnyögött, és mérgében maga előtt az asztalra csapott az öklével.

SPLATTY! Az evező megint lecsapott.

- Uuuuuu - vinnyogott Priscilla, szeme kekre nyílt a meglepetéstől.

- Óra állj! - mondta Alex, magasra emelve mindkét műanyag gömböt.

- Nagyon jó, uram. Három perc, negyvennyolc másodperc. Már a számban érzem annak a remek bornak az ízét - mondta Bob mosolyogva.

Priscilla felállt az asztalról, arcát eltorzította a fájdalom, alsó ajkát előrebiggyesztette, és mindkét kezével a fenékét dörzsölte járkálás közben.

- Vedd el onnan a kezeidet, Pris. Legyél okos kislány - mondta neki Alex.

- Ó, .. igen, gazdám. De az az utolsó nagyon fáj- úgy nyafogott, mint egy gyerek. Elvette kezeit a fenékéről, és az oldalához húzta, s ahogy egyik lábáról a másikra lépett, combjait egymáshoz préselve, hol ökölbe szorította, hol kiengedte az ujjait.

- Az asztalra, Nina! - hangzott Bob utasítása. - Lábakat szét. Kölcsönvehetem a zsinórját, uram? Nagyon hasznosnak tűnt.

Rákötötte a zsinórt a lány végbélnyílásából kikandikáló hurokra, nagyot rántott rajta, s ettől a lány kissé felnyögött.

- Jobban tennéd, ha már most feladnád, és megkímélnéd a fenekedet a fájdalomtól, szívem mondta Bob.

- Nem, gazdám. Nem akarom odaadni - válaszolta a lány,

- Kezdetjük, uram? - mondta Bob, Alexanderre nézve.

- Akár rögtön.

Bob a lány mögé állt, hátrahúzta a karját, s ütést mért a lány jobboldali fenekének peremére, s ezt visszakézből újabb ütés követte a másik oldalon. Szünet nélkül folytatta ezt egy darabig, s nézte, hogyan csapkodja a fejét és hogyan szorítja össze a fenékizmait a lány, hogyan vívódik a fájdalom és a vágy között, hogy megtarthassa zsákmányát. A férfi várt egy ideig, amíg úgy érezte, a lány ellazította a szorítást, s hirtelen megrántotta a zsinórt.

Bob megpillantott valami sima és piros tárgyat, mely a kis lukból bukkant elő, és már azt hitte, az egyik golyó a kezében van, amikor Nina felkapta hasát az asztalról, és összepréselte a fenékizmait, hogy visszakövetelje.

- Már majdnem megvolt, igaz? - mondta a kuncgó lánynak Bob.

- Igen, gazdám, de a majdnem nem számítválaszolta, vállai fölött a férfira nevetve.

Bob a lány mellett állt, egyik kezével a kötelet húzta, másik kezével megint a lány fenekét csépelte. Érezte, hogy Nina küzd, de azt is érzékelte, hogy minél tovább ostromolja ütéseivel, annál enyhébben szorítja a lány a golyót. A férfi nekigyürkőzött, és anélkül, hogy megtörte volna a ritmust, hatalmas csapást mért a lány fenekére, és ugyanakkor megrántotta a madzagot is.

- Uuuuuu - nyögött fel Nina, amint a kis golyó kipattant. .

- Aha! - kiáltotta Bob. - Megvan - és

kirántotta a másikat is, miközben Nina gyanútlanul pihent.

- Óóóóóó - jajgatott Nina. - Pedig menynyire figyeltem,

- Ugyanezt a trükköt használta Alexander is, és mégis bedőltél neki - ugratta a lányt Bob. Megint meglepődött az evezőt, és meglepetészerűen alaposan elnászpángolta a lányt, viszonzásként. Nina sikított a fájdalomtól. - Ez kell neked. Hogy emlékezz, nem érdemes makacskodni a gazdáddal! - mondta kajánul.

- Három perc, harmincnégy másodperc - jelentette be Alexander. - Már majdnem azt hittem, hogy legyőzöm magát.

- A szerencsén múlt, uram. A megfelelő időpontra vártam, hogy azt alkalmazzam, amit Öntől tanultam - mondta Bob. - Úgy tűnik, holnap egy üveg finom borban lesz részem.

- Nem árt, ha ezentúl jobban megfontolom, melyik trükköt mutatom meg magának. Túl gyorsan tanul - nevetett Alexander. - Van még hátra egy feladatunk, igaz, Priscilla?

- Mire gondol, gazdám?

- Arra a kis ígéretemre, ami a tucát vesszőcsapást illeti. Emlékszel?

- Igen, gazdám, de azt reméltem, ön már elfelejtette.

- Gondolom, hogy ebben sántikáltál. Szóval, menj a vesszőkért. Elég jókat hoznál, különben kapsz még két tucattal arcátlanságodért - mondta Alex, és a lány fenekére húzott.

Bob észrevette, hogy Nina feláll, és össze-

dörzsölgeti a combjait, miközben kezeit összeszorítja maga előtt.

- Egy kicsit ég a hátsó feled, ugye? - kérdezte Bob.

- Igen, gazdám, egy kicsit.

- Helyes. Csak a kíváncsiság kedvéért, jó érzés volt, amikor ezek a Ben Wa golyók a fenekedben voltak? - kérdezte, kezében dobálva a golyókat.

- Igen, gazdám. Olyan finoman csiklandoztak. Azt az érzést keltik az emberben, hogy valahogy meg kell vakarnia, ott, ahol csikland.

— Majd én megvakarom a viszketésedet. Ezek pedig már az enyémekek, de azt akarom, hogy nálad legyenek, amíg megint szükségem lesz rájuk. Hajolj az asztalra, és tárd szét a lábaidat.

Mikor Nina elhelyezkedett a férfi kívánsága szerint, Bob fogta a kis gömböket, belemártotta őket a pohár borba, és az egyiket rögtön a lány végbélnyílásának feszítette. A nyomás hatására Nina enyhén lihegni kezdett, aztán lágy nyögés tört fel a torkából, mikor megérezte, hogy a golyó az izomgyűrűn át a testébe hatol. A lány összeszorította a fenekét, és mintha valami izgatná, mocoogni kezdett.

- Biztosan a bor — mondta Alexander, ahogy a lányt nézte. - Egy kicsit majd csípni fogja benn az alkohol. Ezt megjegyzem magamnak.

Bob az egyik ujjja köré csavarta a zsinórt, nehogy elveszen a lány testében a golyó, majd a másik golyót is lassan a végbélnyílásba nyom-

ta. A lány megint lihegett egy kicsit, majd mikor ez is a testébe jutott, sóhajtott.

- Jól benn vannak? - kérdezte Ninától.

- Igen, gazdám. Most már nagyon kellemes, köszönöm.

- Maradj ott még egy percig. Ellenőrizni akarom, hogy tényleg jól a helyükön vannak. Megengedi, uram?

— Természetesen, fiam. Kérdeznie sem kell. Tudja, az ember sohasem lehet elég óvatos az ilyesmivel. - Válaszolta Alex mosolyogva.

Bob észrevett egy darab maradék vaját az egyik ottmaradt tányéron, egyik ujját belemártotta, míg teljesen vajas nem lett. Majd másik kezébe fogta a zsinórt, és bekent ujját a kis ráncos lukba nyomta. Nina hátsó fele egy kicsit izgett-mozgott, mikor a férfi ujjá belehatolt, és a záróizmot préselte.

- Még az a szerencse, hogy Alex vigyáz a saját és vendégei egészségére, és sótlan vaját szolgáltat fel, nem gondolod? - kérdezte Bob Ninától, miközben ujját a leány testében mozgatta.

- Mmmmm ... igen, gazdám. Nagyon figyelmes - mondta a lány, Alexander pedig nevetett.

Bob a hüvelykujja köré hurkolta a kötelet, hogy bebiztosítsa, és másik kezének két ujját Nina nedves hasadékába majd vaginájába csúsztatta. A lány csípője hullámozott, mikor a férfi a testébe hatolt, s Nina mély lélegzetet vett.

- Jé, a kutyafáját, ott vannak. Kíváncsi va-

gyok, vajon érzem-e, ahogy mozgás közben rezegnek? - mondta a férfi érdeklődve.

Bob a lány vaginája hátsó fala felé hajlította az ujjait, s közben megfeszítette a kötelet, hogy a kellő helyzetben tartsa vele a golyókat. Megpróbálta a vékony falon át megpöccenteni őket, hogy megtudja, fel tud-e fedezni a golyóknál bármiféle vibrációt.

- Óóóóóóóó - nyögött Nina, miközben Bob mindkét nyílásában mozgatta az ujjait.

- Volt már benn mással is, mint az ujjával, fiam? - kérdezte Alexander hanyagul.

- Még nem, uram. Kevés volt az idő, s egyelőre nem alakultak úgy a dolgok - mondta neki Bob.

- Ne kényeztesse el a lányt, Robert. Az egyetlen szükséges körülmény az ön vágya. Nem fog belehalni, mert már volt elég vaskos múdákó odabenn, néhány napja. Nyögött és morgott miatta, de azt hiszem, tulajdonképpen tetszik neki. Á! Itt a kis edényke a vesszőkkel. Hadd lássam - mondta, s kezét Priscilla felé nyújtotta.

- Alex megfogta a két nyaláb vesszőt, és megvizsgálta őket, végül mindkettővel előre-hátra suhintott a levegőbe, hogy ellenőrizze hajlékonyságukat és súlyukat.

Miután kiválasztotta az egyik köteget, elhelyezte Priscillát, úgy, hogy a lány feje az alkarjain feküdt az asztalon, s lábait vállszélességben széttárta.

- Tartsd a hátadat előredöntve, a lábaidat

pedig egyenesen, úgy, ahogy tanították. Érted, kis bestia? - mondta Alex, miközben beállította a lány testtartását.

- Igen, gazdám - mondta a lány, hangja kissé remegett.

- Ne felejtsd el, hogy neked kell számolnod az ütések helyett. Tiszta, érthető hangon, rendben?

- Megpróbálom - válaszolta a lány.

- Nemcsak megpróbálsz. Odafigyelsz, és számolsz. Főiskolát végeztél. Tudom, hogy el tudsz számolni tizenkettőig, úgyhogy rád is érvényesek a szabályok. Megszámolod őket, vagy minden egyes rontásért illetve kihagyásért kapsz még egyet - figyelmeztette a lányt Alex. - És azt tudod-e, hogy miért kapod ezt a kis simogatást, és nem Nina?

- Igen, gazdám. Mert hagytam, hogy túl korán megszerezze a kéjlabdákat - mondta a lány.

- Helyes. Az volt a kötelességed, hogy tartsd magadban őket, mert ez volt a verseny feltétele. Te pedig túl korán feladtad, és veszítettem miattad, úgyhogy most megfizeted, amit veszítettem. Tárd szét szépen a lábaidat, és lazítsd el az alsófeled, mint ahogy jó kislányhoz illik.

Bob kihúzta az ujjait Nina végbélnyílásából, de lassan és ritmusosan tovább mozgatta vaginájában lévő ujjait. Nina is alkarjaira eresztette a fejét, s Alex és kis kedvence felé fordította. Míg Bob és Nina figyeltek, Alexander egy lépést hátra és oldalt lépett, a vesszők végét

Priscilla fenekének alsó hajlata alá helyezte, hogy bemérje a távolságot. Karját a feje mögé húzta, és a lány húsába mérte az első ütést.

- HUUUUUU... egy, gazdám - mondta Priscilla, feneké kissé bizsergett az égestől.

- HUUUU ... kettő, gaz...dám.

- Há...rom, gazdám.

Mindegyik ütés Priscilla kerek fenekét érte, és Bobot mulattatta, hogy Nina vaginájának izmai együttérzően összerándultak, és egy kissé ujjaihoz dörgölődtek. A lányt felizgatta Priscilla büntetésének látványa és hangja. Bob erekciója már akkor kezdődött, amikor a két rabszolgalány megjelent az ebédlőben, és már azóta érezte lüktető keménységét, amióta a lapáttal elpáholta Ninát. Nyilvánvaló volt, hogy mindkettejüknek tetszett ez a gyakorlat.

- Aaaa... hé...t, gazdám - nyögött fel Priscilla.

- Nehéz elsajátítani ezt az ütésfajtát, Alex? - kérdezte Bob.

- Nem, egyáltalán nem. Egy kis kar- és csuklómozgás, hogy a megfelelő helyen csattanjon a vessző vége, de egyáltalán nem nehéz. Nézze.

Alex Priscilla tomporára csapott a nyalábbal, s közben eltúlzott mozdulatokkal mutatta be, hogyan csinálja.

- Látja? Semmiség az egész. Meg akarja próbálni?

- Igen, szeretném. Van itt nálam is egy kis popó, amelyikre ráfér vagy fél tucat, hogy

gyakorolhassak egy kicsit. Használhatom a másik köteget?

- Magától értetődik, fiam. Rendelkezzen fölötté - mondta Alex, s Bob felé nyújtotta a másik nyalábot. -Jegyezd meg, hol tartottunk, Pris. Az az utolsó csak egy kis bemutató volt Robert gazdának, nem számít a tucatba.

Nina izmai Bob ujjára tapadtak, míg a férfi Alexszel beszélt, és egy kicsit nehézkessé váltak a mozdulatai. Bob mélyebbre gyömösölte az ujjait a lány testébe, közben fogta a vesszőnyalábot, és benntartott ujjával addig forgatta Ninát, amíg a lány az asztal másik végére hajoló Priscilla tükörképévé nem vált.

- Lábakat szét, cicám - intézkedett a férfi, s közben kicsúsztatta a lány testéből az ujjait, amitől a lány önkéntelenül összerándult.

Alexander Prisciila mellett állt, a lány forró, vörös fenekét simogatta, s közben elismeréssel nézte Bob előkészületeit.

Bob hátralépett, és felmérte néhányszor a távolságot, felvette a megfelelő testhelyzetet, és aztán csapást mért a vastos kis fehér célpontra maga előtt. Nina összeszorította a fenekét a szúró fájdalomtól, mely testébe nyilalt.

- Az erő elég, de javítania kell még a csuklómozgáson. Ne felejtse el, hogy most nem valami szilárd rudat tart a kezében, mint amilyen egy golfütő vagy egy evező, hanem különálló vesszőkből álló hajlékony legyezőt. Az a cél, hogy ütés közben egy kicsit szétterüljenek, valahogy így - tanította Alex, és hogy szavait tettek

kísérjék, rácsapott Priscilla fenekére. - Próbálja meg megint. Számoltassa Ninával az ütéseket, hogy legyen mire figyelnie közben.

Bob kísérletképpen megsuhintotta maga előtt a nyalábot, s közben figyelte a vesszők mozgását.

- Ó, értem már. Hát akkor így - mondta Bob, ütést mérve Nina ülepére.

- Kettttő...huuu-nyögte Nina.

- Ez jól sikerült, Robert. -Azért kiereszthet egy kis gőzt, amíg még gyakorol. Ma éjjel csak felüdítő gyakorlatokat végzünk, nem büntetünk. Márjók a csapásai. Alig várom már, hogy egyszer meghívjon, nézzem meg, hogyan veszi kezelésbe a lányt. Az lesz majd a valódi élvezet. És most figyelje meg újra, nézze a csuklómozdulatot - ajánlotta Alex, miközben a megfelelő szögbe állt, és még egy csapást mért rabszolgája hátsó felére.

A lecke folytatódott még egy ideig, Alex bemutatta a mozdulatot, és Bob utánozta, csapásról csapásra haladva.

- Aaaaaa... tizennégy, gazdám - jajgatott Nina.

Bob Nina popsijára nézett, és látta, hogy égő vörös színe lett, és olyan volt, mintha sugárzott volna belőle a forróság. Különböző alakú bíbor-színű nyomok voltak rajta, ott, ahol a vessző különösen jól eltalálta. A férfi a lány fenekének jobb oldalára helyezte a kezét, és dörzsölni kezdte a lány érzékeny bőrét. Érezte, milyen meleg, és hogyan remeg Nina teste.

- Azt hiszem, most bajban vagyok, uram - mondta Bob Alexnek, miközben Nina hátsó felét simogatta.

- Bajban? - kérdezte Alex. Bob nadrágjára pillantott, és elmosolyodott. - Ó, semmi baj. Én is ugyanolyan állapotban vagyok ezen a részen, de Priscilla segít majd, hogy kikúráljam. Igaz, kedvesem? - mondta Alexander, és nadrágja elejét a lány fenekéhez dörzsölte.

- Igen, gazdám - válaszolta a lány, s összerándult, ahogy Alexander az érzékennyé vált bőrhöz ért.

- Mondd meg Robert gazdának, hogyan kúráljuk az ilyen állapotot, Pris - mondta Alex.

- Úgy, hogy belémteszti a péniszét, és lecsillapítja a tüzemet, gazdám.

- Szereted az ilyesmit, cicám?

- Igen. Nagyon - mondta a lány, gyengéden gazdájához dörgölőzve.

- Tudom ajánlani, Robert. Különös tekintettel arra, hogy mindkettejüknek szüksége van rá. Maga nem maradhat kielégületlen, egyetlen pillanatig sem. Tudja, erre való a rabszolgája. Megszabadítja magát a feszültségeitől és a csalódásaitól, és lehetővé teszi, hogy ereje teljében végezze a feladatait. Amint már mondtam önnek, korbácsolás után mindig szívesen közösülök hátulról a lánnyal. Ilyenkor bizonyos okból még jobban esik - magyarázta Alex. - Gyerünk, Pris, kapaszkodj az asztalba.

Priscilla karjait az asztalra helyezte, és rájuk fektette a fejét. Arcát Bob és Nina felé fordított.

ta, szemeit becsukta. Egyenes lábakkal, szétvetett lábfejekkel hasalt, s behajlította a hátát, hogy átadja magát gazdája kemény testrésznének. Alexander a lány mögé lépett, és térdeit behajlítva a lányon tátongó részbe illesztette magát. Egyetlen lökéssel a lányba temetkezett, és egy pillanatig gyengéden mozgott benne, majd lassan hátrálva kicsúszott belőle.

Nagyon figyelte Priscillát, mialatt ezeket a bevezető mozdulatokat végezte, mosolygott azon, hogy hirtelen behatolásával tompa nyögést csikart ki a lányból, és a kis mozdulatokon, melyekkel Priscilla azt akarta elérni, hogy gazdája ne hagyja még el a testét, maradjanak még összekapcsolódva.

- Most, Pris - mondta Alex halkán.

Priscilla egyik kezével hátranyúlt, megragadta a férfi megkent lándzsáját, és végbélnyílásába vezette. Kis grimasz ült ki a lány arcára, amikor Alex nyomni kezdte, és lassan becsúszott a lány testébe. Mikor Alexander teste mélyébe hatolt, a lány kinyitotta a szemét, Ninára nézett, és mosolygott. Mikor Alexander kezdte ki-be lökni magát a lányban, Priscilla változatlanul Ninát nézte, szemei tükrözték a gyönyört, melyet az aktusból nyert. Nagy mellei ringtak a teste alatt, felvéve Alexander lökéseinek ritmusát.

Bob észrevette, hogy Ninát kezdi felizgatni a szeme előtt lejátszódó jelenet. Mozgatni kezdte a fenekét Bob keze alatt, és légzése kissé szaggatottá vált. Bob ujjait a lány részéhez csúsz-

tatta, és érezte, hogy az ajkak szétnyíltak, és nedvesek.

- Tetszik, amit láatsz, cicám? - kérdezte Bob a lánytól.

Nina összerezzen a férfi hangjától, mintha most jönne csak rá, hol van és mi történik vele, és hogy Bob tudja, mitől jött tűzbe. Bob gyengéden oldalba lökte a lányt, hogy figyelmeztesse, nehogy félig öntudatlanul elfordítsa a fejét.

- Igen, gazdám, tetszik-válaszolta a lány.

- Helyes. Nézd őket, és tanulj. Én majd a kis csúszós vaginádat választom.

Bob beszéd közben szabaddá tette erekcióját, és kissé lehajolt, hogy a lányba illessze magát. Érezte, hogy amint a lányba csúszott, az megremegett, és gyönyörteli nyivákolás hagyta el az ajkait;

Nina tüze és csúszóssága azonnal hatással volt a férfire, és amikor a lány hátrahajtotta a fejét, hogy a férfi mélyebbre hatolhasson, Bob érezte, hogy a megkönnyebbülésre váró nyomás a tetőpontjához közeledik. Belevágta magát a lány testébe, és átkarolta, hogy melleit kezébe foghassa.

A lányok tovább nézték, hogyan fogadja be a másik a gazdája vágyát, és titkon figyelték, hogy mozognak a férfiak ki és be a társukban. Mindegyiket tovább serkentette a másik látványa, és büszkévé tette őket az a tény, hogy valaki figyeli őket, miközben gazdájukat szolgálják.

Bob lehúzta Ninát az asztalról, és arra utasította, hogy hajoljon le, és bokafogással támasz-

sza alá a testét. Ennek kettős célja volt. Egyrészt megrövidítette a lány vagináját, másrészt jobban kitárta a lányt a férfi szemének. Bob, belevetette magát a lányba, s érezte, hogy merev húsának feje a lány méhéig csúszik, es egy kéjes huppanással vaginája falába ütközik. Ahányszor csak Bob átjárta a lány testét, Nina aprókat nyögött a kellemetlen érzéstől, ami csak egyre fokozta a férfi élvezetét.

Bob észrevette, hogy Alexander tekintete időnként rájuk téved, miközben rabszolgája végbélnyílását élvezi. Láthatóan felébredt benne a vágy, hogy egy kis változatosságot vigyen a ténykedésébe, mivel a férfi magára húzta Priscilla alsó felét, és tovább lökte a lányt az asztalon. Mikor a lány lábai az asztal széléhez értek, a férfi arra utasította, hogy forduljon meg, majd felemelte a lány lábait, és újabb pozícióba helyezte a hátán, anélkül, hogy testük szétvált volna. A férfi a lány lelapult mellei felé tolta a lány lábait, és újult erővel mozgott ki és be dugattyú módjára a lány testében.

Nina vaginája kezdett görcsbe rándulni Bob pénisz körűl, amint a tetőpont vajúadásához érkezett, és a férfi önuralmat gyakorolva megpróbálta minél hosszabbra nyújtani az élvezetét Nina testében.

- Aaaaaa, aaaaaa, uuuuuuuu - nyögte a lány, mikor elérte célját. Annyiszor élvezett, ahányszor csak Bob belé csapta magát, a gyönyör sok kis robbanással árasztotta el a testét.

Bob megragadta a lány haját, és hirtelen

felrántotta őt, előrelökte, hogy fejével szinte lesodorta az edényeket az asztról, és az asztrra taszította őt. Majd megragadta a lány jobb térdét, és az asztr tetejéig emelte, miközben a lány testét a másik pár irányába fordította.

Bob nézte, hogyan tapadnak Priscilla szemei Nina kitárt szeméremajkaira, amint a lány vaginája elnyelte Bob erekcióját. Priscillának kis kéjes sikolyok hagyták el a száját, miközben Alexander a testébe lövellt, és lábizmai és hasa reszketni kezdett, ahogy elérkezett a gyönyörhöz.

Bob átnyúlt az asztralon, megint megvajazta az ujját, és amikor már elég zsíros volt, mutatóujját a lány végbélnyílásához illesztette, és benyomta. Nina kezével az asztr tetejét kezdte vakarni, és zihált, mikor a férfi ujjja a testébe csúszott.

- Aaaaaa, aaaa... ajjjjj — énekelte, mikor újból a csúcsra ért, újra a nyílásait érő kettős támadás hatására.

Az az érzés, ahogy saját testrésze a másik nyílásba dugott ujjja mellett siklott el, és ahogy a lány görcsösen a férfi testrészeire tapadt mind a vaginájában, mind a végbélnyílásában, több volt annál, amit Bob el tudott viselni, és magát kezdte a lány testébe lövellni. Egyik sorozat a másik után szabadult Nina testébe, miközben a lány magán kívül jajgatott és kiabált, amint a két hullámai átmosták a testét.

Bob az asztralba kapaszkodva pihente ki magát, és hagyta, hogy ernyedt férfiassága kicsúsz-

szon Nina forró, nedves vaginájából. Mindketten zihálva tértek magukhoz a vad érzésekből.

Bob kinyitotta a szemét, és észrevette, hogy ujjá még mindig Nina alsó lukában rejtőzött, és hogy a Ben Wa golyók zsinórja rá volt burkolva. Lassan kicsúsztotta az ujját a lányból, s ahogy megmozdult, érezte, milyen feszes a lány teste.

- Óóóóó - sóhajtott a lány, mikor a férfi ujjá kipattant belőle.

Bob bedugta az ujját a hurokba, és gyengéden húzni kezdte. Nina szeme kerekre nyílt a meglepetéstől, amint váratlanul mozgást érzett a testében; fejét felemelte, hogy lássa, mivel idézi elő Bob ezt az érzést.

- Engedd el magad, cicám - mondta a férfi, mivel a lány önkéntelenül megfeszítette a záróizmát. Minden akaratával azon volt, hogy ellazítsa magát, és fejét karjára fektetve várt, amíg Bob a zsinórt húzta.

- Aaaaaaa - nyöszörgött Nina, amikor az első golyó kiugrott belőle. Medencéje önkéntelenül megrándult ettől az érzéstől. Majd megint ellazította magát, mikor érezte, hogy a másik gömb is a testnyílás felé halad a férfi unszolására.

Pihenés közben Alex és Priscilla a másik párra nézett, mikor Nina nyöszörgött, és figyelték, hogyan szerezte meg Bob az első golyót Nina végbélnyílásából, pattanásig feszítve a zsinórt, hogy aztán folytassa a húzást.

- Auuuuu... - lihegte a lány, amikor a második golyó is kipattant a testéből. Bob

felemelte a kéjlabdákat, hogy a másik pár is lássa, s közben hüvelykujjával Nina végbélnyílását masszírozta.

- Megőrizte őket egy időre - magyarázta nevetve Bob.

- Ragyogó gyakorlat, ragyogó - mondta Alexander, és ő is Bobbal együtt nevetett. - Úgy érzem, feltétlenül innom kell egy kis brandyt a könyvtárban, pihenésképpen. Csatlakozik hozzám, fiam?

- A legnagyobb örömmel, uram. Rám fér egy kis pihenés - mondta, miközben gyengéden Nina fenekére csapott.

- Helyes. Néhány perc múlva találkozunk, addig van egy kis időnk a tisztálkodásra.

Mikor a könyvtárba mentek, már várta őket a brandy. Ültek a székben a kandalló előtt, és hagyták, hogy a parázsló fa és a likőr melege átjárja a testüket. Priscilla és Nina a lábukhoz bújva ült, Bob Ninának nyújtotta a brandys poharat, hogy ő is szippantson belőle.

Alex gyengéd mosollyal nézte, mit csinál Bob.

- Elkényeztetni azt a kis kancát. Még elrontja, ha nem vigyáz.

- Tudom. De magamat is kényeztetem vele. Ha meg elrontom, abban az örömben lehet részem, hogy megnevelhetem a vesszővel és a korbáccsal, úgyhogy mindenképpen élvezetes lesz. Eddig még nagyon jó kis rabszolga volt.

- Evalina egészen el van ragadtatva magától, fiam, ami nem kis dolog. Beszélt nekem arról,

miket csinált és milyen tervei vannak, beszámolt az egész beszélgetésükről. - Alexander hosszas szünetet tartott, majd folytatta. - Tudja, hogy már több kavarodást okozott, és több energiát ébresztett a házunkban, az elmúlt két nap alatt, mint amennyiben az elmúlt hat hónapban részünk volt? Büszke vagyok rá, hogy magát választottam, és igen meg vagyok elégedve az alkalmazkodókészségével. Közénk való, és minden bizonnyal jól meghajtotta ezeket a kis kancákat is.

Köszönöm, uram. Hálás vagyok a lehetőségért, és nagy örömömmre szolgál, hogy elégedett velem. Megpróbálok majd a jövőben is megfelelni az elvárásainak. És ha megenged nekem egy ostoba megjegyzést, nagyon ösztönző hatású a program, melyben részesít.

Nevetésük megrengette a házat, s egymás köszöntésére emelték a poharukat.

16.

Bob tűnődve ült az íróasztalánál, kávékat kortyolgatott. A cégnél minden úgy ment, mint máskor. Mihelyt reggel megérkeztek az ellenőrei, rögtön értékezni kezdett velük, ami persze egy kissé meglepte őket. Rendszerint az irodájába hívta őket. Ma reggel úgy döntött, hogy szakít a hagyományokkal, kiviszi hozzájuk az aktákat, és a társalgóban ül le velük beszélgetni. Jót tesz

a csapatnak is, ha az ellenőrökkel látják a főnököket. Legalább van min rágódniuk.

Átrohant a papírmunkán és a postán, készített néhány feljegyzést, és válaszolt egy levélre. Még mindig sok munkája maradt, de ma elméledő hangulatban volt.

11 óra 15 perc volt, és Nina még mindig nem jött vissza. Feltételezte, hogy vásárolni ment. Tegnap este, mikor már távozóban voltak, azt mondta a lánynak, hogy addig ne jöjjön be az irodába, amíg be nem vásárolt. Pillanatnyilag nem volt olyan sok munkája, s Bob is fel tudja venni a telefont, amíg a lány visszajön. Különben is, valószínűleg szüksége Ninának egy kis pihenésre ez után a hétvége után.

Úr Isten. A hétvége. Hazavonszolta magát a lakásába, és összeesett. Mikor reggel lecsöngött az ébresztőóra, nem akarta, elhinni, hogy közben eltelt hat óra.

És most ugyanolyan hihetetlennek találta az egész hétvégét.

Megszólalt a belső telefon.

- Itt vagyok - hallotta Nina hangját. - Akarja, hogy bemerjek?

- Igen. Jöjjön be, ha tud.

Néhány perc múlva kinyílt az ajtó, és Nina csomagokkal megrakottan belépett.

- Bátorkodtam megmondani Feliciának és Wongnak, hogy néhány órán keresztül lekötik a testület ügyei, és senki se zavarjon. A telefont rátettem az üzenetrögzítőre, hasonló üzenettel. Jól tettem? - kérdezte a lány az ajtóban állva.

Nagyon jól, szívem. Zárd csak be az ajtót, és mutasd meg, mit vettél.

Még sohasem vásároltam ilyesmit, és azt sem tudtam, mi tetszene önnek, így aztán mindenből többfélét vettem - mondta a lány, miközben a tárgyalóasztalhoz lépett, Bob íróasztala elé. - Megmondhatja, melyik tetszik, és a többit megpróbálom visszavinni a boltba. Szóltam az eladónak, hogy számítsen erre.

Ezt hogy csináltad? Megmondta nekik, hogy először bele kell egyeznie a főnöknek?

Nem. Azt mondtam nekik, hogy nagyon finnyás a szeretőm, és határozott elképzelései vannak arról, hogy mi tetszik neki és mi nem. Egyébként az eladó el is hitte - mondta Nina, miközben rengeteg kis dobozt vett elő a szatyrokból, és az asztralra tornyozta őket.

Bob felkelt az íróasztal mögül, a lányhoz ment, és megállt mögötte, nézte, hogyan rakosgatja ki a dobozokat. Kinyújtotta a karját, kezeit a lány csípőjére tette, és magához húzta Ninát. A lány a férfinak dőlt, fenekét és hátát a férfihoz nyomta.

Kezével kitapogatta a lány popsijának egyik felét a ruhán keresztül, és lágyan dörzsölni és nyomkodni kezdte. Másik keze lassan feljebb siklott, és tenyerébe vette az egyik keblet.

- Megmondtam, hogy képtelen leszek majd arra, hogy türtöztessem magam. Mmmm, már érzem is az én kis Ninámat a blúz alatt. Csak az a baj, hogy mielőtt bejöttél, nem vetted fel valamelyik kis darabot.

- Dehogyanem. De nem tudtam felvenni a hozzá illő melltartót, úgyhogy csak kibújtam az egyszerűből, s majd itt felveszem a másikat, ha akarja.

Bob elengedte a lányt, és hátrébb lépett. - Mutasd csak - mondta, s kezével intett.

Nina egy kis fordulatot tett a férfi felé, majd derekáig felemelte a szoknyáját, hogy Bob megnézhesse harisnyába bújtatott lábait, melyek fölött a combok egy hosszú darabon és a csípők csupaszok voltak. Aztán elfordulta férfitől, s a férfi felől felemelve a szoknyáját megmutatta neki lábait és fenekét, mely majdnem a vágásig meztelen volt, ahol is egy darabka kék anyag feszült.

- Nem tudtam felvenni a harisnyatartót a mosdóban, úgyhogy úgy döntöttem, ebben a gumírozott harisnyában jövök be magához. Nem kell hozzá harisnyatartó. Legalábbis elég jól a lábamon marad anélkül is.

A lány tovább forgott, egyre jobban felhúzta a szoknyáját, míg végül megállt a férfivel szemben. Lábai és hasa alja Bob szeméi elé tárultak. A férfi látta, hogy ível felfelé a kék anyagcsík a lány lábai között, hogyan simul a lány vaginájára, s hogyan kapcsolódik a gumírozott derékpánthoz. Aranyságra szőrzete a kis G-húr pere-mén göndörödött.

- Ahhoz képest, hogy még sohasem vettél ilyesmit, pokolian jól kezded.

-Végiggondoltam, hogy a... Alexander gazda milyen darabokkal látja el a lányokat, és

megpróbáltam eszerint válogatni. Feltételeztem, hogy az ő ízlése megegyezik az önével, legalábbis valamennyire, és talán kitalálhatom belőle, mi tetszik majd magának - mondta a lány büszkén.

- És még mit vettél?

- Rengeteg mindent. Nem is tudtam, hogy ilyen sok szexis dolgot lehet kapni a boltokban. Az az üzlet pedig, amelyik szexis ruhákra specializálódott, teljesen örült holmikát árul. Sok mindent vettem ott is. Nézze például ezt - mondta Nina, s egy maroknyi fekete anyagot tartott a blúza elejéhez.

- Mi ez? - kérdezte Bob.

- Melltartó - magyarázta a lány. - Nézze, megmutatom - mondta, és már gombolta is ki a blúzáét. Amikor kigombolta a blúzt, lehajolt, és magára illesztette a kis ruhadarabot, majd helyére szorítva a melltartót, felegyenesedett. A ruhadarab elfedte a mell alsó részét, és felül is egy sávot, a bimbóudvar körül pedig csipkével és hímzéssel szegett nyílás volt, mely előretolta, kiemelte és hangsúlyossá tette a mellbimbókat.

- Látja? Hát nem egészen más így? Nem tudtam eldönteni, hogy megvegyem-e vagy se. Hogy tetszik?

- Ami azt illeti, nem sokat változtat rajtad, de te pokoli sokat javítasz rajta. De azért tetszik. Sohasem árt ha azt hangsúlyozzuk, ami amúgy is jó - mondta Bob mosolyogva. - És mi van még?

- Előbb még valami - mondta a lány, letette

a pillekönnyű ruhadarabot, és begombolt egy gombot a blúzán. - Megálltam út közben, és vettem néhány szendvicset, mert tudtam, hogy elfelejtkezük majd az evésről, úgyhogy ha gazdám is úgy akarja, maga majd eszik, én meg bemutatom a ruhákat. - Viaszos papírba csomagolt ételt tett a férfi elé. - Kávé? - kérdezte a lány, miközben fogta Bob csészéjét, és a kávéfőző felé indult, csípőjét feltűnően ringatva.

- Ó, édes gazdám. El sem hiszi, mennyire életerősnek, szexisnek és forrónak érzem magam. Ahányszor csak megpillantottam valamilyen darabot az üzletben, lelki szemeimmel magát láttam, ahogy engem néz, miközben felveszem, hogy megmutassam magának. Attól tartok, egész átnedvededtem, mire ideértem.

Letette Bob kávéját a szendvicsek mellé az íróasztalra, és visszament a tárgyalóasztal mellé, a csomagokhoz, válogatta, nyitogatta őket. Kiválasztott egy csomagot, és leszedte róla a csomagolópapírt. Háttal fordított Bobnak, és kezdte magára venni a holmit, testével és ruhájával eltakarta Bob elől. Bob érdeklődéssel nézte, ahogy a lány néhány határozott mozdulat után végül helyére simította és rázta a ruháját.

Megállt háttal a férfinak, fejét lehajtotta, kezeit a csípőjére tette, majd lassan és színpadiasan megfordult. Felemelte a fejét, és mosolyogva a férfire nézett. Lassan blúza gombjaihoz emelte a kezét, és kigombolta őket. Közben le sem vette szemét a férfi arcáról, Bob tekintetében sütkérezett. Néhány másodpercig össze-

fogta magán a blúzt, majd lassan szétnyitotta, mintha színházfüggönyt húzott volna szét. Feltárt melleit világoskék melltartó fedte, anyaga tört csipke és átlátszó szatén, mely szinte eggyéolvadt a testével, s tökéletesnek mutatta az alakját. Bob látta Nina bimbóudvarának körvonalát a csipkés alsó kosárkán keresztül, és a bimbóudvar rózsaszínű tetejét, mely a kosárka felső széle fölött kukucskált ki.

Nina lassan előre és hátra körözött felsőtestével, míg vállait úgy tartotta, hogy közönsége jól láthassa a melltartót és a lány bájait.

Mikor majdnem oldalvást állt a férfihoz viszonyítva, egyik lábát előreemelte, s kezdte leeresztett szoknyáját lassan felcsúsztatni a lábán. Miután összefogta a szoknyát a derekánál, megállt, és gondosan elrendezte magán. Mikor ezzel is elkészült, szembe fordult a férfival, s bemutatta neki a melltartóhoz illő harisnyatartót, melynek szabása és anyaga nemcsak arra volt jó, hogy a harisnyát megtartsa a helyén, hanem arra is, hogy felhívja a figyelmet a lány szőrzettel fedett részeire. A harisnyatartó fölött színben hozzáillő bugyit viselt, mely átlátszó nylonból és csipkéből készült, s mely úgy tapadt a lányra, mintha az is a bőre lenne. A csipke mintája felfedte a lány hasának egy-egy részletét, s lejjebb is csak annyira szélesedett ki, hogy láttatni engedte a nemi szőrzetet, vagy legalábbis az árnyékát.

Bob nézte, figyelte Ninát, alig evett, míg a lány a bemutató végére nem ért. A lány is

figyelte a férfi arcát és szemeit, miközben Bob magába itta a gyönyörűséget, melyet felfedett, elrejtett és hangsúlyossá tett a kiválasztott fehérnemű.

- Megnyerte a tetszését, gazdám? - kérdezte a lány rekedtes hangon.

A férfi letépte tekintetét a fehérneműről, felnézett a lányra, s szemében észrevette a tüzet.

- Nem viszed vissza ezt a szerelést. Megtartod.

- Már nem is tudnám visszavinni, gazdám - mondta rekedtes hangján a lány.

- Miért nem?

- Sajnos, valószínűleg összepecsételtem már a bugyit, olyan nedves vagyok.

- Hány ilyen szerelést vettél? - kérdezte a férfi.

- Kilencet vagy tízet.

- Hát, ma nem tudod mindet végigmutogatni. Most nincs olyan sok időnk, de minden egyes darabot meg akarok majd nézni, és ugyanolyan tálalásban, mint ezt - mondta a férfi mosolyogva.

- Gyere, hadd lássam, mennyire vagy átnedvesedve - utasította a lányt Bob.

Nina lassan megkerülte a férfi íróasztalát, megállt a térdeinél, s közben Bob is megfordult a székén.

Bob a lány lábai közé csúsztatta a kezét, és az ujjai közé fogta az ágyékát.

- Tényleg nedves vagy, igaz? Jobb lesz, ha

ezeket leveszem rólad, mielőtt még tönkreteszed őket - mondta a férfi, miközben a derékpántnál fogva megragadta a bugyit, és a lány csípőjén és harisnyás lábain át lehúzta róla. Akkor sem engedte el, mikor Nina kilépett belőlük. Azután arcához emelte, és mélyen beszívta az illatot.

Olyan szaga van, mint egy felizgult rabszolganak-mondta.

Mosolyogva nézte, hogy Nina orrlukai kitárnak, és ajkai kissé megremegnek.

Felizgult rabszolga vagy, cicám?

Igen, gazdám, nagyon felizgult rabszolga.

Bob félretolta a kávéját, és a maradék szendvicset az íróasztal szélére söpörte.

Ülj csak ide, és mutasd meg, mennyire izgultál fel,

Nina felemelte egyik lábát, az íróasztal szélére ült, és amikor Bob hátradőlt, a lány a regiszter közepén helyezkedett el az íróasztalon, széttárt lábakkal. Nina megint összefogta a szoknyáját, és úgy tartotta, hogy gazdája láthassa vaginájának virágzó ajkait. Aztán kezeivel lenyúlt, és ujjaival szétnyitotta testét a férfi tekintete előtt, simogatva és mozgatva a külső ajkakat.

Bob egy pillanatig nézte, majd megragadta a térdei alatt, felkapta a lány lábait, így kényszerítve őt arra, hogy kezeire támaszkodva hanyatt feküdjön az íróasztalon. A vállaira tette a lány lábait, és csókolgatni és nyalni kezdte a puha, sima bőrt a lány combjának belső oldalán.

Lassan, türelmesen és kitartóan legelgetett a lány nyitott és megduzzat ágyéka felé.

- Ó, gazdám. Mit csinál. Ezt nem teheti velem. Óóóóó, aaaaaa, - kapott levegő után, amint a férfi ajkaival és nyelvével elérte őt.

- Mikor a férfi vállai a lány lábához nyomódtak, Nina oldalra terpesztette a lábszárait, hogy teljesen kitarva feküdhessen a férfi lakmározó szája előtt. Bob fel-le kezdte mozgatni a nyelvét a lány hasítékában, nyaldosva és tapogatva, csiklandozva és simogatva a lány húsát.

Szájába szívta a belső ajkakát, fogai közé szorította, s Nina reszketni és rángatózni kezdett a gyönyörtől. Egyre beljebb nyalta magát a lány nedvességébe, amíg ajkaival meg nem érezte a lány klitorisának kemény kis cseresznyéjét. Ajkai közé fogta, és lágyan megbökte a nyelvével. Ahányszor a férfi nyelve megpöccintette a lány kis kéjgombját, Nina megrándult, mintha áramütés érte volna, s zihálni és nyögni kezdett.

A férfi a klitoris után újból a korallszínű finomságok harapdálásához és simogatásához látott. Mikor visszatért a középső részhez, nyelvével széthúzta a csúszós belső ajkakát, és olyan mélyre döfött, amennyire csak tudott.

- HUUUUUUUNNN ... -nyögött Nina, miközben felsőteste felemelkedett az íróasztal tetejéről a testét elárasztó érzéshullám következtében.

- Ohhhh, aaaaa, aaaaa, gazdám, mindjárt... elélvezek... AAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Bob megtartotta a lányt, mikor Nina alsó teste a görcsös összehúzódások ritmusára hánykolódni kezdett. Feje előre-hátra gurult, melleit a mennyezet felé lökte, kezei hol ökölbe szorultak, hol pedig kinyíltak, s az íróasztal tetejét kaparták.

Mikor a lány az orgazmushoz ért, Bob megragadta combjának felső részét, és a szájába húzta a lányt, szorosán tartva őt, míg szájával végigmardosta a vagina nyílását, s közben nyalta és szopta a lányból szivárgó szerelmi nedveket.

Amikor a lány egy kicsit lecsendesült, a férfi újra nyalni kezdte nemi szervének redőit és völgyeit, majszolva és fosztogatva, hogy lassan újból eljuttassa a lányt arra a csúcsra, melyre nem is olyan rég eljutott. Mikor a lány megint nyögéssel válaszolt a férfi nyelvének mozdulataira, Bob még egyszer utoljára végigszivattyúzta a szeméremrést tövétől a klitoriszig, melynek nyelve dörzsölésével szalutált, majd felállt a lány lábai között.

Másodpercek alatt kioldotta a szíját, kigombolta a nadrágját, és alsónadrágjával együtt ledobta magáról, kiszabadítva forró és merev férfiasságát.

Nina kinyitotta a szemét, hogy megnézzé, miért hagyta abba a férfi szájával a simogatást, és turbékolni és nyögni kezdett a férfi péniszének látványától. Fenekét az íróasztal széléig csúsztatta, s öntudatlan, lázas, lökő mozgásba kezdett, a férfi behatolását várva, hogy betöltse vele éhes vagináját.

- Ó, igen, kérem, kérem, gazdám. Adja ide. Hadd érezzem a testemben. Jöjjön, kérem. Döfje belém, kérem, kérem... - könyörgött.

Bob megragadta a lándzsáját, és a végét fel-le csúsztatta Nina nedvéiben, hogy sikamlóssá tegye, és közben átadja magát az érzésnek. Majd helyére illesztve, a lányba lökte, alsó ajkait bökdöste, majd teste mélyére merült, elégedett nyögéseket csikarva ki a lányból. Bob felemelte Nina lábait, lábikráját feje két oldalán és mellkasán támasztotta meg, magához húzta a lány térdeit, hogy kiegyenesítse Nina lábait, és így fenekét magához szorítsa.

Bob érezte, amint a lány hüvelyizmai megszorítják, és hallotta ki-bejáró mozdulatai nedves hangját, és a zihálást és a nyögést, mely a lány szájáról szakadt fel, amint magába fogadta a férfi dugattyúként mozgó rúdját.

A férfi érezte, hogy közeledik a csúcshoz, és megpróbálta késleltetni a dolgot, hogy még élvezhesse ezt az érzést, hogy elnyújtsa ezt a fenséges agóniát. Tudta, veszített, mikor válszul Nina hüvelyizmainak görcseire és préselő mozdulataira vonaglani kezdett. Dárdáját a lányba csúsztatta, mélyen szántva Nina testében, s megpróbálta magját a lány vaginájának legmélyébe ültetni.

Nina jajgatni és nyávogni kezdett, amint ő is a tetőpont peremére jutott a gyönyör vad forgatagában és enyhülésében.

Mikor lélegzetük lelassult, és a férfi ereje visszatért, Bob leengedte Nina lábait, átkarolta

a lányt, és felemelte, anélkül, hogy kihúzta volna magát a testéből. Leült a székébe, a lányt a ölébe vette, elernyedtt pénisze még mindig a lányban volt. Nina lábai Bob székének karjáján pihentek, s szeméremcsontja a férfiéhoz szorult a lány súlyánál fogva.

Bob lepillantott Nina ziháló melleire, melyek még mindig a hártavékony csipkébe burkolóztak, és azt mondta:

- Add.

Nina azonnal a melltartó két kosárcája közé nyúlt, és kicsatolta a kapcsot, széthúzta testén a csöppnyi anyagot, és átadta magát gazdája élvezetének. Bob magához húzta a lányt, a szájába vette, szopta és gyengéden rágta a húsát, meleg, puha mellei közé fúrta az arcát. A lány a férfi tarkójára tette a kezét, simogatta a nyakát és a haját, miközben nézte, hogyan tapogat és játszik mellei körül Bob. Mikor már eleget játszadozott az egyikkel, áttért a másikra, a mellbimbót ajkai és fogai között morzsolgatta, majd mélyen beszippantotta, húzta és rángatta, a szájával, majd elengedte, hogy simogathassa és nyalogathassa a lány kebleinek dudorodó hegyét.

Amint a férfi szopta a lány melleit és játszadozott velük, mindketten arra lettek figyelmesek, hogy a férfi merevedése visszatér.

- Megint velem akar lenni a gazdám, vagy megengedi, hogy lakmározzam egy kicsit a testén a számmal? - kérdezte a lány, a férfire mosolyogva.

- Lakmározz csak, rabszolga. Azt gyanítom, csak arra vagy kíváncsi te is, milyen íze van egy felizgatott rabszolgának - mondta Bob viszonozva a lány mosolyát.

- És tetszett az az íz, imádott gazdám? - mondta a lány, miközben lecsúszott a férfi öléből, és szabadon hagyta az egyre keményebbé váló húst.

- Így első ízlelésre igen. Bár azt hiszem, megint mintát kell majd vennem, hogy megbizonyosodjam az első benyomás helyességéről.

- Ó, remélem is. Még egyetlen férfi sem tette ezt velem. Jobb, mint amikor egy másik lány csinálja. Azt hiszem, valószínűleg akkor a legjobb, amikor a gazdám csinálja - mondta a lány, miközben térdére ereszkedett, és a férfi vesszőjét a kezébe fogta. Bob nézte, amint a lány nyalogatni és szopogatni kezdte a testét, ízlelgetve és simogatva a merev húst.

A férfi hátrahajtotta a fejét a székre, és nézte, hogy fizeti vissza a lány az orális tisztelgést.

- Hogy tetszik a saját ízed az én dákómon?

- Imádom, gazdám. - Olyan az íze, mint magának, némi Nina-ízesítéssel - mondta, és folytatta a pénisz kezelését.

- Nagyon jól végzed a dolgod. Sok tapasztalatod volt már? - kérdezte a férfi.

- Csak az utóbbi időben. A gazdám azt akarja, hogy minden porcikám az övé legyen, és egyre gyakrabban azt követeli, hogy a számmal elégítsem ki a vágyait. Még új vagyok ezen a

téren, de meg akarom tanulni - válaszolta a lány, és ismét a szájába vette a férfit.

- Egy napon, kis rabszolgám, majd az asztal alatt csinálod ugyanezt, miközben értekezlet tartok- Az lesz aztán az élvezet, nem?

Nina beleegyezően morgott a merev testrészszel a szájában, és még mohóbban szopta és nyalta a gazdáját.

Néhány perc múlva Bob ellökte magától a lány fejét, és azt mondta. Kelj fel, és hajolj az íróasztalra, cicám. A vaginádat akarom, hátulról. Markolatig akarom beléd döfni magam, mégpedig azonnal.

Nina feltápáskodott, és az asztalra dőlt, fejét a karjára pihentette, miközben Bob felemelte a szoknyáját, hogy feltárja a lány fenekét. A lány begömbítette a hátát, s a férfi a testéhez illesztette magát, s az belenyomult, addig, míg szőrzetük egymáshoz nem nyomódott. Bob megragadta a lány csípőit és kezdte ki-be meríteni magát Nina testébe. Mikor sikerült kialakítania a legkényelmesebb, legizgatóbb ritmust, egyik kezét lecsúsztatta a lány mellkasa alá, és tenyerét az egyik lógó mell hegyéhez érintette, és előre-hátra görgette vele a mellbimbót, a támadás ütemére.

Bob érezte, hogy közeledik a megkönnyebülés pillanata, és eszébe jutott, milyen lenne, ha Nina végbélnyílásán át közösülnének, és ahogy elképzelte, hogy dákója ki-be csúszkál Nina ráncos fenéklukán, ereje a végsőig fokozódott, belevágta magát a lányba, és Nina

csípőjébe és mellébe kapaszkodva ürítette ki magját.

Mikor kihúzta magát a lányból, a lány zihálva az asztalra borulva maradt még néhány másodpercig, aztán felegyenesedett, és a férfi felé fordult. Hagyta, hogy szoknyája visszahulljon, és lábujjhegyre állva megcsókolta a férfi arcát.

Bob kezeibe fogta a lány fejét, s megcsókolta a lány száját, nyelvét a lány szájába csúsztatva. Egy hosszú percen át fogta és csókolta őt, majd elengedte.

- Be akarom fejezni a szendvicsemet és a kávémat, mert hirtelen rámtört az éhség. S mivel te vagy az oka, te az ölemben ülsz majd, és etetsz mindkettőnk. És amikor befejeztük, lemosol és letisztítod rólam az összes lány-szapot, hogy folytathassam a munkát. De az Isten kegyelmezzen neked, ha újból felizgatsz, elvégre nem tölthetem az egész napot azzal, hogy téged duglak. Megértetted?

- Igen, szeretett gazdám. Megpróbálok majd tartózkodni attól, hogy vágyra gyűjtsam. Mit kíván, felemeljem a szoknyám, vagy ne?

- Hajtsd fel, te dörzsölt kis kurva, hogy érezhessem azt a bombajó feneked. De figyelmeztetek, ha megint merevedésem lesz, azonnal lecsillapítom a feneked lukán.

- Igen, gazdám, ha ez a kívánsága - mondta a lány, s felemelte a szoknyáját, hogy elhelyezkedjen a férfi ölében.

- Erről jut eszembe - mondta Bob, miközben kezébe fogta a lány egyik mellét. - Mondd

le a péntek délutáni programjaimat. Megint a hajón töltjük majd a hétvégét, kettesben. Úgy érzem, szükségem van rá, hogy újból eltűnjek egy időre, mert már kezd megviselni a munkával járó stressz meg az új munkatársak betanítása. Szükségem lesz a pihenésre.

Igen, gazdám. Megpróbálok majd gondoskodni róla, hogy egy kis pihenésben is legyen része. Köszönöm, hogy engem is magával akar vinni. Nagyon megszerettem azt a csónakot. Imádok mindent, amit az ember ezen a csónakon csinálhat. Újból elvisz majd a szigetre?

Elképzelhető. És most légy jó rabszolga, és etess meg. Munkához kell látnom, mielőtt a főnököm alkalmatlannak találna és kirúgna.

17.

Amint a csónakkikötő felé hajtott, Bob átgondolta az elmúlt hetet. Ninát már előreküldte, hogy rakja a fedélzetre a készleteket és a saját ruháit, és várjon. Eközben ő a zárás előtti részletekre ügyelt az üzemben.

Érdekes öt nap volt, a szokásos munkamenyniseggel, s megpróbált ebédidőben mindig időt szakítani Nina divatbemutatóinak is. Az istenit, szexis kis sztriptíz táncos lett a lányból. Rendszeresen még azelőtt elment otthonról, hogy Nina felöltözött volna, s szándékosan nem kérdezte meg, mit vesz fel, hogy még izgalmasabb legyen a várakozás.

Sajnos, az utolsó két napon Alexszel és 'Potyautas' Dobbinsszal kellett ebédelnie, illetve arra kellett áldoznia a délutánját, hogy megbeszélje velük, milyen szempontok alapján válaszszerzőnek új aligazgatót Bob számára, és hogy áttekintsék a lehetséges jelöltek már meglévő jelentkezési lapját és rezüméjét.

Úgy, ahogy megjósolta, nem volt könnyű távöltartania a kezeit Ninától. Nagy élvezettel fogta tenyerébe a lány melleit, mikor Nina megjelent a háta mögött, s hasonló örömmel simogatta és cirógatta a lány fenekét. Mikor a lány bevitt neki valamit, Bob ragaszkodott hozzá, hogy Nina az íróasztal végéhez lépjen, hogy kezével végigsimíthassa a lány lábát, s érezze, hogyan mozognak az izmok sima, meleg nejlonhüvelyükben, és hogy felnyúlhasson a lábak között, tenyerébe foghassa a lány fenekét, s cirógathassa, míg a lány mellette áll.

A lány úszott a férfi figyelmében, vihogott, ha Bob hozzáért, s mindig készségesen teljesítette a kívánságait. Mindig a lány ellenőrizte és gondoskodott arról, hogy senki se tartózkodjon a közelben, mikor gazdája játszadoxni akart. Nagyon okos fogásokat talált ki arra, hogyan riadóztassa Bobot, ha valaki megjelent.

És a déli dáridók. Semmi sem hiányzott belőlük ahhoz, hogy orgiának nevezhessük őket. A lány bemutatta a fehéreneműket, és addig heccelte a férfit, amíg az szabályszerűen rátámadt, majd Nina a szenvedélytől lihegve és

nyögve feküdt, miközben Bob fölékerekedett, vagy az orgazmusig ingerelte a nyelvével.

Ennek ellenére nem vette észre, hogy rosszabbul végezte volna a munkáját. Energikus volt és összeszedett, úgyhogy olyan gyorsan és hatékonyan rágta át magát a tennivalókon, hogy két héttel ezelőtt maga is meglepődött volna ezen. Biztosan azért van, mert nincsen frusztráció és aggodás, gondolta. Azt az energiát, melyet azelőtt az ilyesmire pazarolt, most jobban vezette le.

Nina is nagyon hatékonyan dolgozott, mikor a férfi hagyta. Boldognak és megelégedettnek látszott a szerepében, és bámulatos mennyiségű munkát tudott elvégezni. A pokolba is, gondolta, biztos boldog lenne a lány egy szenilis férj mellett, aki időnként hajlandó, lenne evezővel eldöngetni a fenekét.

De Bobé volt. Megvette és kifizette.

A fenébe! Ahányszor csak erre gondolt, még mindig felpezsdült a vére. Az ő tulajdona volt. Az övé volt, azt csinálhatott vele, amit akart, amikor akarta és ahogy akarta. Milyen ördögi dolog. Teljesen az ő irányítása alatt áll egy másik emberi lény sorsa. Úgy vélte, ez az érzés vezetett el ahhoz a megfigyeléshez, miszerint „A hatalom elrontja az embert, az abszolút hatalom pedig abszolút elrontja.” Könnyen elragadtatja magát az ember a saját fontosságától, ha ilyen helyzetben van, mint ő. „Ez a tanulság, öreg fiú” - gondolta magában Bob.

Leparkolt, fogta a felszerelését, bezárta a

kocsit, és gyorsan a mólóhoz vezető kapu felé futott.

A fedélzet alá vezető lépcső ajtajából kiszivárgó fény meleg izzása jelezte, hogy Niha a vitorlásra volt. Mikor a férfi a fedélzetre lépett, kiáltott a lánynak, hogy tudja, ki jött, majd leereszkedett a létrán a kabinhoz. Nina, arcán boldog mosollyal, a hajókonyhában állt, bő nadrágban, tengerészcipőben és meleg alsótrikóban, mely inge nyakánál kikandikált. Ugyanazt a gyapjúinget viselte, mint a múltkor.

- Sikerült mindent elrendezned? - kérdezte Bob.

- Ó, igen. De néhányan nagyon furcsán néztek rám, miközben felhordtam a holmit ide. Gondolja, hogy valamit rosszul csináltam?

- Nem. Valószínűleg olyan emberek voltak, akik ismernek, és gondolták, furcsa, hogy hagyom, hogy egy lány matasson a csónakon. Nem volt túl sok női utas, sőt, semmiféle legénység ezen a vitorlásra, és ezt sokan tudják. Móját kell majd ejtenem, hogy feltűnés nélkül bemutassalak néhány embernek, nehogy túl sok kíváncsiskodót szerezzünk magunknak. -A férfi Ninára mosolygott.

- Valamilyen különös vonzódást érzel ez iránt az ing iránt, vagy egyszerűen csak nem találtál magadnak más ruhát?

- Szeretem ezt az inget. Szeretném, ha az enyém lehetne, ha nincs ellene kifogása. Olyan alkalmas... egy sor dologra - mondta a lány,

miközben jobb kezével az ing bal ujját dörzsölgette.

A férfi hajósruhát öltött, és sorban elvégezte a szokásos teendőket, majd eloldotta a csónakot a parttól, és útnak indította, hogy túljussanak a hullámtörő gáton, mielőtt a nap a látóhárlár alábukna.

Nina elrendezkedett, és a kormányosfülkébe ült, elragadtatással nézte a színek játékát, amint a nap a tengerbe süllyedt. Nézte, amint a város és a kikötő fényei kigyulladtak, és egyre fényesebbé váltak, ahogy az est leszállt. Bob a környezetükben mozgó hajókat mutogatta a lánynak, s elmondta neki, mit jelentenek a különböző színű fények.

A következő órát azzal töltötték, hogy Bob megmutatta Ninának, hogyan kell a hajót kormányozni, melyik kötéllel melyik vitorlát lehet irányítani, és hogy kell vész helyzetben gyorsan bevonni őket, hol van a gépi kormányberendezés, a rádió, a radar és a mélységmérő készülék, és hogyan kell szivárgás esetén üzembe helyezni az egész hajótestet védő felszerelést. Bob meggyőzte a lányt, hogy neki is tudnia kell, mi a leendő vész helyzetben, és elmondott neki néhány egyszerű szabályt, arra az esetre, ha netán szükség lenne rá.

Nina lement a konyhába, hogy készítsen valamit vacsorára, míg a férfi irányba állította a vitorlást, és gondoskodott róla, hogy minden kifogástalan állapotban legyen az előttük álló öt-hat órás útra, a szigetekig. Nina forró leves-

sel és szendvicsekkel kezében tért vissza, melyeket azalatt készített, míg Bob érkezésére várt. Méltán lehetett büszke a teljesítményére, és Bob nem is fukarkodott a dicsérettel.

Egymáshoz bújtak a kormányosfülke széloldali ülésén, és Nina etetni kezdte a férfit, miközben Bob figyelte, hogy halad a vitorlás.

Nina levitte a csészéket és a tányérokat, majd egy hálósákkal és két csésze gőzölgő kávéval tért vissza. Mikor engedélyt kapott rá, bebújt a hálósákba, és a férfi mellé kuporodott, nézte a tájat, s közben a kávéját szürcsölgette.

Egy ideig beszélgettek, és néhány óra múlva Nina elaludt Bob karjai között. A férfi átkarolta, fészkelődött egy kicsit, hogy elviselhetőbbé váljon a merevedése. Mikor a sziget radarjának hatótávolságán belül értek, a férfi gyengéden felébresztette a lányt, és leküldte, annak ellenére, hogy Nina álmosan azt hajtogatta, hogy segédkezni szeretne a lehorgonyzásnál.

Ezúttal is megnyugtató érzés volt számára, hogy saját horgonyzatuk van, s bőséges időt fordított arra, hogy a hajó orránál és faránál horgonyt vessen, diesel motor segítségével eresztve le a vasmacskákat. Rögzítette a vitorlákat és a futókötélzetet, majd még egyszer körülnézett, és lement.

Ninát a fekhelyen találta, összekuporodva aludt, ruhástól. Bob levetkőztette a lányt, mint egy gyereket, és betakarta. Kávé főtt magának, és visszament a fedélzetre, hogy megvárja, amíg megfordul az ár, hogy ellenőrizhesse, jól

tart-e a horgonyzat. Mikor kielégítőnek találta, lement, betakarta a tüzet, és bezárta a hajókonyhát, levetkőzött, és bebújt Nina mellé a meleg ágyba.

Kávét és szalonnaillatot ébresztette fel, és mikor a fürdőbe lépett, Ninát a tűzhelynél találta. A lány reggelit főzött, és gyapjúingén és bolyhos gyapjúzokniján kívül nem sok minden volt rajta,

- Jó reggelt, gazdám. Sajnálom, hogy elaludtam magán tegnap éjjel. Meg kell ezért büntetnie. Reméltem, hogy nem ébred fel, amíg ágyba nem viszem a reggelijét, hogy kárpótoljam a történetekért - üdvözölte a lány, miközben kávéöntött a férfinak.

Bob fogta a kávékat, és csak úgy megszokásból bekukucskált a lány ingébe, a mellei közé. Nina elpirult, a férfit mosolygott, s közben elfordult. Bob hátulról a lány inge alá csúsztatta a kezét, és megcirógatta a bugyiba bújtatott fenekét.

- Látom, teljes felszerelésben vagy ma reggel - csipkelődött Bob, miközben a létra felé fordult,

- Igen, uram. A gazdám nagylelkű, és megengedi, hogy kényelmesen öltözködjem a jelenlétében. Szereti, ha egyszerre könnyed és hozzáférhető ruhákban járok - válaszolta a lány.

Bob megállt a létrán, és azt mondta:

- Valóságos herceg lehet ez a te gazdád. Kíváncsi vagyok, hogy tetszene neki, ha meg-

rágcsálnék egy bizonyos cicit, és rajtahagynám a fogaim nyomát?

- Ó, biztos vagyok benne, hogy nem bánna túlságosan. Mikor szeretné nyélbeütni azt a kis rágcsálást?

- Ó, ma biztosan tudok szakítani rá egy kis időt - mondta, miközben felfelé mászott, hogy ellenőrizze a horgonyzatot és a kötélzetet.

Reggeli után felpakoltak, és Bob Ninával a szigetre evezett, hogy újrakezdjék a két héttel ezelőtti barangolást. A lány szendvicseket csomagolt, melyeket viharkabátjuk zsebébe dugtak, s egész napos felfedező útra indultak. Átfésülték a tengerpartot, Nina nagy gyönyörűségére.

Visszafelé Bobnak eléggé zavaros tengeren kellett eveznie, ami azt jelezte, hogy meglehetősen élénk szél fúj. A vitorlásra érve végigbiztosította a dingit, és miután gondosan ellenőrizte a horgonyzatot és a futókötélzetet, levont a nedves, hideg levegő elől.

Nina az elülső kabinba ment, hogy átöltözzön. Bob begyújtotta a tűzhelyet, és feltett még egy kis kávé, majd felerősítette a fűtést. Mikor Nina felbukkant az elülső kabinból, üde és friss volt, a gyapjúing volt rajta, mely leért a lábáig, gyapjúzokni, és még valamilyen vastag, világoskék ruhadarab, ami úgy nézett ki, mintha kötött alsónadrág lett volna.

- Mi az ördög van rajtad? - kérdezte Bob a lány lábszárára mutatva.

- Ezt azért vettem fel, hogy melegítsen,

gazdám - válaszolta Nina, - Látja? - Felemelte az inget, és megpördült, a férfi előtt. Amit ő alsónadrágnak nézett, lábszármelegítő volt, olyan, amelyet a táncosok viselnek, s egész a lábszára tetejéig volt felhúzva. Bugyi azonban nem volt rajta, így hasa és csupasz fenéke a férfi szeme elé tárult, miközben a lány forgott.

Bob érezte, hogy keményedni kezd, amint magába itta rabszolganője erotikus látványát, ahogy Nina mutogatta magát neki.

A lány mosolygott a férfi reagálásán, és kecsesen ledobta magáról az inget.

- Hogy tetszik a szabadidőruhám, gazdám?

- Mit gondolsz, mennyit lustálkodhatsz majd benne? - kérdezte Bob.

- Nem tudom. Most van rajtam először, még ki kell tapasztalnom, hogyan alakul a dolog - mondta a lány. - Kiraktam néhány ruhát az ágyra, ha át akarna öltözni, gazdám.

- Ez célzás akar lenni, ha jól értettem - mondta Bob mosolyogva.

Átment az elülső kabinba, s már útközben lerángatta magáról a ruháit. Amint átlépte a küszöböt, az ágyon megpillantott egy fehér frottírból készített matrózruhát. Miután szivaccsal jól lemosta magát, felpróbálta az öltözéket, és úgy találta, hogy ráillik. Mire rájött, hogyan lehet elől összefogni az öltönyt, már tudta, hogy bizonyára Alexander egyik alkalmazottja tervezte, vagy valaki hasonló. Kipróbálta, hogy mikor a három, tépőzárral rögzített lebenyt feltépte, testének egész elülső fele lát-

hatóvá vált, és hogy ezeket akár állva, akár ülve ki lehetett nyitni. Ha a tépőzár zárva volt, kényelmes, tágas, egyrészes szabadidő ruhát kapott. Felhúzott még egy pár gyapjúzoknit is, és a főkabinba lépett.

Amikor Nina meglátta, elmosolyodott, és kilépett a hajókonyhából, hogy megnézze a férfit a ruhában.

- Igen, tudtam, hogy a fehér a maga színe. Nagyon jól áll magának. Örülök, hogy kiengedtettem egy kicsit a vállából. Tetszik? - csacsogta, s izgatottan várta, mit szól a férfi.

- Igen. Honnan vetted?

- Otthon varrtuk. Margaret és én - mondta a lány mosolyogva, közben a férfi karját simogatta.

- Köszönöm mindkettőtöknek. Nagyon jól sikerült. És érdekes a fazonja is.

- Igen. Olyan öltözék, mely gazdák ruhárába illik. Örülök, hogy tetszik, mert még három ilyen várja otthon - mondta a lány. - És most, ha megbocsát, hozok még önnek egy kis friss kávé, és folytatom a vacsorakészítést.

- Bob az asztalnál ült, kávéját szürcsölgette, s közben nézte, ahogy Nina a konyhában ténykedik. Percenként lehajolt vagy felnyúlt valamiért, és a férfi könnyen megpillanthatta a lány valamelyik mellét vagy a fenekét. Újszerű elfoglaltságot jelentett számára, hogy a kukkoló szerepét játssza egy olyan lánnyal, akit egyetlen szavával meztelenre vetkőztethetne. Élvezte

ezt az ingerlő játékot, és azt gyanította, hogy Nina is.

Mikor befejezték a vacsorát, Nina elmosta az edényeket. Bob pedig eltörölgette őket, miközben az ing alatt cirógatta a lány fenekét és melleit. Aztán visszavonultak az előtérbe. Nina egy képeslapot olvasgatott, míg Bob a fedélzeten járta, hogy ellenőrizze, vajon a horgonyzat és a kötélzet biztosan és jól tart-e.

Mikor a férfi visszatért az előtérbe, az asztalnál ülő Nina háta mögé osont, s egyik hideg kezét végighúzta a lány ingének elején, és megragadta az egyik meleg, puha mellett. Nina rémületében felsikoltott, és ugrálni kezdett, hogy megpróbálja elmenekülni a férfi elől, Bob pedig nevetett, és addig a lányon tartotta a kezét, amíg tenyere meg nem melegedett.

- Tudtam, hogy megvan az oka annak, hogy magammal hozlak ezekre a kirándulásokra - nevetett a férfi. - Jó kézmelegítő vagy. És tetszenek a melegítőid.

- Maga fukar, hideg szívű és hideg kezű gazda, így bánni egy szegény rabszolganővel - mondta Nina kötekedve, kihúlt mellét az ingen keresztül dörzsölgetve.

- Gyere ide, és ülj az ölembe. Majd megcsókolgatom, és mindjárt jobb lesz - utasította Bob a lányt, s közben Nina combjait fogdosta.

- Nina óvatosan a férfi ölébe ült, úgy, hogy csupasz feneké a férfihoz érjen, és aztán kigombolta az ingét, és kezébe fogta egyik mellét, hogy a férfi megcsókolja. A karjaiban tartva a

lányt, Bob a szájába vette a felajánlott testrészt, szopta és nyalta, majd átváltott a másikra, mikor a lány azt is a figyelmébe ajánlotta. Egyik kezét lecsúsztatta, és simogatni kezdte a lány hasát és combjait, játszadozva a lány szőrzetével, lassan feltüzelve őt.

A férfi a lány mellei után a nyakát és az ajkait kezdte csókolgatni, nyelvét a lány szájába lökte, gyengéden mozgatta a lány nyelve és fogai körül. Szándékosan fel akarta izgatni, mert azt akarta, olyan legyen, mint egy iskoláslány a randevún, akit éppen most csábítanak el. Akarta Ninát, de nem mint a rabszolgáját, legalábbis most nem úgy. Talán azért, mert csak Bobon állt a döntés, gyengéden akart bánni a lánnyal, és meg akart dolgozni a jutalmáért.

A lány kezdett mélyen és szaggatottan lélegezni, lágyan de kitartóan dörgölődött a férfi kezéhez. Széttárta a combjait és halkan nyöszörgött, mikor a férfi becsúsztatta ujjait a meleg, nedves hasadékba. Ujjaival a szeméremajkakkal játszott, izgatva és gyengéden ingerelve a lány klitorisát, s ettől a lány rángatózni és reszketni kezdett. Bob érezte, hogy Nina le akart nyúlni a férfi ágyéka felé, hogy segítsen neki, vagy magához tartsa a férfi veszőjét, de megtagadta magától ezt az örömet, és továbbra is Bob vállát és nyakát ölelte. Ujjai cirógatták és simogatták a férfit, miközben Bob a lány örömét kereste.

Nina megpróbálta mozdulataival foglyul ejteni a férfi ujjait, s így elérni, hogy testébe

csusszanjanak, de Bob még nem tartott egészen itt. Cirógatta és simogatta a lányt, hogy felizgassa és vágyra gerjessze. Hogy egy kis változást vigyen a dologba, egyik ujját, mely a lány nedveitől már sikamlós volt, hátracsúsztat-ta, és Nina kis végbélnyílását simogatta vele. Lágyan és gyengéden masszírozta egy-két pillanattig, majd visszatért elsődleges célpontjához. Mikor már néhány perce ezt csinálta, végre a lány vaginájába mártotta mutató majd még két másik ujját, és ritmikusan simogatni és tologatni kezdett velük.

Nina rásegített a férfi mozdulataira, alsó testét rázva, és azzal, hogy még szélesebbre tárta a lábait, hogy megkönnyítse a férfi dolgát. Bob újból a lány melleit kezdte serkenteni a szájával, egyiket, majd a másikat a szájába véve szopogatta és rágta a duzzadt bimbókat. Nina hátrahúzta a vállát, hogy a férfinak nyújthassa a mellbimbóit, és zihálva, lihegve válaszolt a testének nyújtott szolgálatra.

Bob az eddig ostromlott mellbimbókról a mell belső ívére tért át a szájával, beleharapott a puha húsba, kis sebeket és fájdalmat okozva. Nina megint felkiáltott, és magához szorította a férfi arcát.

Mikor a lány orgazmusa múltával abbahagyta a mozgást, a férfi felemelte őt, és hátára fektette az asztalon. Bob testének két oldalára helyezte a lány lábszárait, és maga felé húzta Ninát. Arcát lehajtotta a kitárt és nedves vaginához, és csókolni és nyalogatni kezdte. Mikor a lány

megérezte testén a férfi száját, felnyögött, és felső testét összegömbölyítette az átélt kéjes roham hatására. Kezeibe fogta a férfi fejét, és gyengéd, reszkető ujjakkal simogatni kezdte.

- Ó, gazdám, szeretem magát. Szeretem magát, és mindent, amit csak velem tesz, szeretem azt az érzést, melyet önnek köszönhetek, és szeretem azt is, amit tőlem akár. Ahhhhh, aaaaaa.

Bob tovább lakmározott a nedves testrészen, és nyelvét a lányba lökte, körözve, tapogatva és simogatva vele. Nina újra zihálni és lihegni kezdett, amint megint a csúcs felé emelkedett. A férfi a lány klitoriszához vitte a száját, nyaldosta és harapdálta a kis gombot, melynek következtében Nina ugrált és sikított a gyönyörtől.

Anélkül, hogy e roham után pihenni hagyta volna a lányt, tovább ösztönözte a nyelvével, s még két orgazmusba vitte. Az első után a férfi lecsúszott az ülésről, felállt, feltépte tengerészruhája elejét, és kiszabadította merev férfi húsát. Csípőjénél fogva megragadta a lányt, és maga felé fordította, majd egyik csípőjére gördítette az asztal szélére. Az alsó lábát Nina melléhez nyomta, a felsőt pedig megragadta és mellkasához szorította. Megragadta dárdája nyelvét, és amilyen gyorsan csak tudta belökte magát a lány forró, sikamlós testébe.

Nina felkiáltott a vágytól és a kéjtől, mikor a férfi belehatolt, és amennyire csak tudta, ő is

lökni kezdte magát. Bob teste felé, egyre többet és többet fogadva magába Bob férfiasságából.

Egy tucatnyi lökés után Bob felemelte a fejét, és felkiáltott, hirtelen a lányba dőfte magát, s beleszórta a spermiumát, belefúrva magát Nina testébe.

A lehető legrövidebb pihenő után Bob megint mozogni kezdett a lányban, és mikor Nina jajgatva panaszkodott, amiért megfosztotta a kéjrúdtól, a hasára fordította a lányt, és maga felé húzta, míg végül csak mellkasának felső része és lábszárai tartották meg. Bob széttárta a lány lábait, fenekének mindkét felét a tenyerébe fogva szétfeszítette a két félgömböt, és újból a lányba csúszott. A lány a kéjtől dorombolva fogadta a testébe visszatérő dákót, majd elcsendesedett, amíg a férfi körbe-körbe mozgott a testében.

Bob ezt néhány pillanatig folytatta, majd megint kisiklott a lány testéből, vesszője fejét azonnal a ráncos kis végbélnyíláshoz illesztette, és a lány testébe dőlt. Nina annyira ellazult az átélt orgazmusoktól és attól, hogy Bob kifosztotta forró nedves vagináját, hogy még mielőtt a lány rájött volna, mi készül, a férfi már a testébe is hatolt.

Mikor a férfi a testébe fúrta magát, Nina a meglepetéstől és a kellemetlen érzéstől felkiáltott. Bob megérezte, hogy a lány záróizma görcsösen dárdája köré tapad, s abbahagyta a mozgást. Tudta, hogy nem juthat előrébb, így

várt, hogy Nina hozzászokhasson szokatlan jelenlétéhez.

- Lazítsd el magad - mondta a lánynak. Nyomj hátrafelé a hasizmaiddal, úgy, mintha meg akarnál szabadulni tőle. Ne feszítsd meg magad. Lazíts.

Csendben beszélt hozzá, s közben a lány mozdulatlanul várt, s Bob érezte, hogy lassan ellazul dárdáján a szorítás. Nina a férfi felé fordította alkarjain pihenő fejét, ránézett, szemei szélesre tágultak a feszültségtől és a vágytól. Mikor Bob egy kicsit előrébb nyomult, Nina megrándult, és összeszorította a szemét úgy lihegett és zihált, mintha versenyt futott volna.

- Ó, gazdám, olyan furcsán érzem magam. Mintha kitömtek volna, nem kapok levegőt, úgy ég - lihegte.

Bob várt, amíg a lány ellazította magát, amit Nina izmainak reszketése jelzett. Aztán megint a lányba hajolt, s lándzsájának teljes hosszával a lány szűz fenéklukába csúszott, egészen a markolatig.

- Ó, gazdám! Nem érzem, hogy bennem van, ó, ég és fáj. Ó, gazdám, most már a magáé vagyok. Most már mindenképp a magáé vagyok. Aaaa- lihegte, feneke remegett a megerőltetéstől.

Bob várt egy percig, aztán gyengéden ki - be mozogni kezdett a lányban, hogy érezhesse őt testében a lány, és legyen ideje hozzászokni is. Szándékosan lassan és gyengéden mozgott az

első néhány lökés erejéig, majd fokozni kezdte mozdulatainak hosszát és sebességét.

Mikor a férfi mozogni kezdett, Nina visszatartotta a lélegzetét, majd robbanásszerűen kifújta, és amint a kezdeti kényelmetlen érzés elmúlt, s kéjes érzés lépett a helyébe, máshogy kezdett zihálni.

- Ó, gazdám..., ó, istenem, .. olyan jó érzés,... jó érzés, ó, gazdám, lökje belém, lökje belém,... lökje a fenekembe... lökje meg a rabszolgáját, gazdám,... ó, ó, gazdám.. . mindjárt élvezek... mindjárt élvezek, már érzem, érzem... uuuuuííííí - sikoltotta, miközben hátát megfeszítette, és testét visszalökte a férfi felé, hogy felhúzhassa magát a férfi rúdjára.

Bob lábujjhegyre emelkedve a lányhoz nyomta a testét, s olyan mélyre nyomult, amilyen mélyre csak tudott, végül spermaterhét a lány beleibe lőtte, diadalittas üvöltéssel.

- Óóóóó - jajgatott Nina, és a férfihoz nyomta magát, hogy visszaszerezhesse a dárdáját.

Aztán a lány csendben a férfi karjaiban maradt, Bob a lány melleit cirógatta és péniszét Nina fenekének két félgömbje közé tette. Két vagy három perc múlva Nina mélyet sóhajtott, és azt mondta:

- Fáradt vagyok. Kérem, vigyen a karjaiban az ágyba. A karjaiban szeretnék aludni az éjjel. Kérem...

Bob az elülső kabin felé fordította a lányt, és

karjaiban tartva elindult vele. Mikor a fekhelyhez érkeztek, Bob megszorította Nina melleit, majd elengedte, hogy levehesse róla az inget, és kibújthassa belőle a vállait. A lány előreesett, és bemászott az ágyba, mint valami álmos gyerek. A férfi megtámasztotta a lány csípőjét, átfordította, és nekilátott, hogy lehúzza a zokniját és a lábszármegítőjét.

Bob mosolyogva nézte, milyen nedves és gubancos a lány ágyékán a szőrzet, látta, hogy spermájától és a lány vagina nedveitől sikos és maszatos Nina combja és fenekének két félgömbje, s mikor keze a lábszármegítő tetejéhez ért, érezte, milyen nedves lett a lány ruhája a túláradó nedvektől.

Nina szinte bénán feküdt, míg a férfi levetkőztette, lélegzete elcsendesült és szabályossá vált, amint nyugodt, mély álomba merült. Mikor Bob elhelyezte a fekhelyen és betakargatta, Nina sóhajtott, elväckolt a párnán, és mozdulatlanul aludt.

18.

Bob lassan felébredt, és arra lett figyelmes, hogy halk zaj hallatszik a zuhanyozó környékéről. Elfordította a fejét, és látta, hogy Nina egyik lábát a WC-re rakva áll, és mosdókesztyűvel mosakodik. A férfi nézte, amint a lány felegyenesedett és megfordult, kicsavarta a rongyot, majd megtörölte a fenekét és a lába közét.

Érezte, hogy vesszője megkeményedik a lány látványától. Nina a férfire pillantott, mintha megérezte volna Bob tekintetét, és megdermedt, amikor szemük találkozott. Lassan elpi-
rult, belépett a fürkébe, és azt mondta:

- Elnézést, gazdám, hadd készüljek el a másik szobában. Zavarba ejt, ha így lát.

- Mit szólnál, ha megkérnélek, hogy ülj le az ágyra, és játssz magaddal, mit csinálnál akkor?

- Belehalnék a zavarba, mert még nem vagyok elég tiszta a gazdámnak.

- Az a test az enyém, szolgál, és nézni akarom, ahogy letisztítod. Lépj ide, hadd lássalak.

Nina nyilvánvaló zavarban kijött a mosdófülkéből, és hátratett kezekkel megállt a fekhely mellett, elkerülve a férfi tekintetét. Bob érezte a lány parfümjét és testének illatát, s ez még nagyobb hatással volt rá.

- Jó a szagod, cica. Olyan, mint a frissen megdugott rabszolgáé. Egész kemény lettem miattad, látod? - mondta, és felemelte a takarót.

- Ó, gazdám - mondta a lány, s kezeivel kapkodó mozdulatokat tett.

- Most fejezd be a mosakodást, had élvezkedjem rajta. Megrögzött kukucskálót csinálsz belőlem, tudsz róla?

A lány szégyenlősen a férfira mosolygott, és visszament, hogy folytassa a mosakodást. Bob érdeklődéssel nézte, ahogy a lány kecses mozdulatokkal megmosta és megtörölte izmos domborulatait. Nina a szeme sarkából lopva a férfit

figyelte. Gondoskodott róla, hogy úgy forduljon, hogy Bob egy-egy villanásra láthassa, amint a belső szeméremajkakat és a lába között mossa. Különös gondot fordított a melleire, és csábos pózokat vett fel, miközben egyéb részeit mosta.

Mikor elkészült, alaposan megtörölközött, fogta kis púderes pamacsát, és finoman bepúderozta magát, Bob az orrában érezte az illatát. Aztán fürgén kikefélte a haját, és lófarokba fogta. Majd néhány percig háttal maradt a férfinak, s a tükörbe nézve kifestette magát.

Aztán az utazótáskájához lépett, kivett egy világosbarna lábszármelegítőt, s lábát Bob mellkasa mellett a fekhelyre rakva lassan felhúzta magára a ruhadarabot. Kis show kíséretében megigazította, elsimította a combján, és szétnyitotta a lábait, hogy ellenőrizze, mindenhol jól áll-e rajta, végül zoknijába bújt. A férfi elé állt, és csípőjére tett kézzel, sugárzó arccal kérdezte:

- Vegyek fel ma bugyit, gazdám?
- Minek? Csak útban lenne.
- Köszönöm. Megmosdathatom?
- Előtte vagy utána? - kérdezte, s a lány mély kék szemeibe nézett.
- Is-is, vagy ahogy akarja, szeretett gazdám - suttogta a lány, közben a férfi erekcióját nézte, és nyalogatta a száját.
- Most, hogy már mindenütt tiszta vagy, idejöhethnél, ráülhethnél erre itt, és gondjaidba vehetnéd - mondta a férfi, és a hátára fordult. -

Az ördögbe is, a puszta jelenlétedtől kemény leszek, tudod-e?

- Ó, igen. Kiszolgáltatott rabszolga vagyok. És bármit is kíván tőlem, meg kell tennem. Szeretem, ha néz, mert így szolgálhatom és örömet szerezhetek neki. És szeretem, ha lefekszik velem, és üde és friss vagyok mindig, hogy megtehesse.

- És most azonnal mosdani akar, mert a lucskos kis rabszolgája összecsigatta a golyóit a kéjnedveivel.

Nina ijedt kiáltással leugrott a férfiről, hallható bizonyítékot szolgáltatva arra, hogy tényleg nedves és hogy teste össze volt kapcsolódva a férfiével. A lány kifacsart egy mosdókesztyűt, letérdelt a fekhely mellé, és miután megcsókolta a férfi péniszének fejét, elkezdte letisztítani a férfiről közösülésük bizonyítékát.

A lány lemosta Bob nemi szerveit, majd addig rimánkodott neki, anyíg a férfi fel nem állt, akkor aztán lemosta és megszáritotta tetőtől talpig, végül befújta kölnivel, és hintőporral szórta be. Meg akarta borotválni, de a férfi ellentmondást nem tűrve megtiltotta neki, mondván, hogy még meg tudja borotválni magát, és meg tudja mosni a saját fogát.

Miután Nina is megmosakodott, otthagya Bobot, és elment reggelit készíteni. A férfi addig befejezte a tisztálkodást. Étkezés közben a lány szinte a tenyeréből etette a férfit. Számátlan módját találta annak, hogy örömet szerezzen Bobnak, és a férfi jókedvűen fogadta igye-

kezetét, simogatta és mellbimbóját csipkedte, miközben a lány körülötte forgolódott.

Mikor befejezték a reggelit, Nina leszedte az edényeket, és mosogatni kezdett a konyhában. Bob üldögélt még egy ideig, és a lányt nézte, aztán felkelt, megállt a lány mögött, simogatni kezdte a nyakát, karját, időnként a lány karjai alá csúsztatva a kezét, hogy melleit cirógathassa.

- Élvezi, hogy a tulajdona vagyok, gazdám?

- Igen. Miért kérdezed?

- Gazdám? Mikor kell ma visszaindulnunk innen? - kérdezte, témát változtatva.

- Azt hiszem, hamarosan, ha azt akarjuk, hogy korán hazaérjünk. Kedvez az útirányunknak a széljárás, körülbelül négy órába telik, hogy a kikötőbe jussunk.

- Korán kell visszaérnünk?

- Nem különösebben, Nina. Miért?

- Élvezte, mikor a múltkor itt voltunk?

- Mi... Mire gondolsz, hogy élveztem-e? - válaszolta Bob, s szeme a lányra szegeződött.

- Élvezte?

Egy darabig mindketten némán álltak.

- Melyik részét? Mit szeretnél megtudni? Mit akarsz hallani tőlem? - kérdezte végül a férfi.

- Épp csak azt szeretném tudni, élvezte-e, mikor a múltkor itt voltunk. Csak kíváncsi vagyok.

- Igen, Nina, élveztem. Soha életemben nem

csináltam még olyat, mint akkor, de igen,... élveztem.

- És én is, drágám - suttogta a lány, a férfihoz simulva.

- Az Istenit neki, Nina. Mit beszélsz? - morogta Bob, s miközben megragadta a lány karjait, és magához húzta őt, merevedő péniszze nyilvánvalóvá vált.

- Csak azt, hogy én is. Akkor még nem volt a gazdám, és fogalmam sem volt róla, hogy valaha is az lesz. De azt akartam, hogy a gazdám legyen, és ezért hecceltem bele abba, hogy elfenekeljen. Szeretem, ha megbüntet, és szeretném, ha megint megtenné. - suttogta a lány, fejét a férfiéhoz dugva. - Egyszerűen szükségem van rá, hogy megbüntessen. Maga az én imádott gazdám, és én szeretem, ha uralkodik rajtam, és ha szenvedhetek, miközben magát szolgálom. Szükségem van rá, gazdám.

- Az egészre? - suttogta a férfi a lány fülébe.

- Igen.

Bob a lány karjairól a mellein át az ing elejére csúsztatta a kezét, megragadta az inget, lehúzta a lány vállairól, és a fülkébe dobta.

19.

A lány csendben állt, míg a férfi visszafordult hozzá, karjait a lány köré helyezte, melleit a kezeibe fogta. Nina a férfinak dőlt, s Bob gyúrni és cirógatni kezdte őt. A férfi látta, hogy Nina

mellbimbói megduzzadtak, és meggyászínbe borultak, ami az izgalomjele volt. Bob hüvelykujjai és mutatóujjai közé vette a mellbimbókat, görgette és csavargatta őket, kitapogatva alakjukat és a bőr felszínét, s az egész bimbóudvar és a cicik csúcsa kiemelkedett és mozgott a férfi ujjmozgása nyomán.

A férfit megint megdöbbsentette a lány melleinek látványa, ahogy keményen, kis ereszkedéssel kiálltak a mellkasából. Miközben játszadozott velük, nézte, hogy ringanak és himbálózhatnak. Elbűvölten tapogatta ujjjaival a rugalmas húst. A lány bőre sima és hibátlan volt, mint a selyem, úgy mozgott és olyan képlékeny volt mintha folyadék töltene ki, s közben meleg és kemény volt a férfi ujjai alatt.

Bob rájött, hogy Nina észrevette az erekcióját, és lassan masszírozni kezdte a fenekével. Ettől a kis mozgástól eltekintve a lány csak állt, karjai az oldalánál lógtak, fejét hátrahajtotta a férfi mellkasára, s passzívan fogadta a férfi cselekedeteit.

- Biztos vagy benne, hogy ezt akartad? Fájdalmat okoztam a múltkor, és most is fájdalmat okozok, ha megbüntetlek - suttogta lágyan Bob a lány fülébe.

- Igen, biztos vagyok benne. Nem sértette fel mélyen a bőrömet a múltkor. Csak egy kis ideig fájt, és ma egyáltalán nem fog fájni. Szükségem van rá, hogy megbüntessen, gazdám. Szükségem van rá, hogy megint elfenekeljen és megkorbácsoljon, ha úgy akarja - vála-

szolta a lány, s közben feneke még intenzívebben járt a férfi ágyékán.

Bob megfordította a lányt, és gyengéden az előtér felé tolta, Nina megállt az asztalnál és mikor Bob a háta mögé ért, megfordult. A férfi látta, hogy két darab zsinór van a lány kezében, s Bobnak nyújtja őket.

Mikor a férfi elvette a kötelet a lánytól, látta, hogy az egyik az a horgonykötél volt, mellyel a múltkor csapkodta meg a lány testét, a másik pedig egy rövid pamutzsínór volt.

- Arra az esetre, ha meg akarna kötözni - csak ennyit mondott Nina, s lesütött szemmel és fejjel állt a férfi előtt, kezeit maga elé tartva.

Bobba belehasított a felismerés, hogy a lány a rabszolgatartás művészetének újabb fázisába kalauzolja őt. A férfi arcát és egész testét elöntötte a forróság, mely ágyékából tört fel, és szétáradt benne. Mintha Bob agya elhatárolta volna magát attól, ahogy teste reagált a lány kívánatosságára és kiszolgáltatottságára, hideg és számító gondolatok jártak benne Ninával kapcsolatban. Fontolgatni kezdte, milyen lehetőségek és alternatívák tárulnak fel előtte, s szinte vigyorgott a rátörő heves érzéstől.

Kezével hurkot kötött a pamutkötélre, majd a lány csuklójára csúsztatta, és néhány gyors tekerő mozdulattal megkötözte.

- Tudod, hogy mit csinálsz? - kérdezte hal-
kan. - Tudod, mit kockáztatsz? Azt hiszed, elég jól ismersz engem ahhoz, hogy ilyesmire bátoríts, és rám bíz az életed? Nem gondolsz arra,

hogy halálra kínozzhatlak, aztán bedobhatlak a tengerbe, és soha senki sem tudná meg?

Bob érezte, hogy utolsó szavai alatt a lány testén enyhe remegés futott át, majd borzongva levegőt vett, és azt mondta:

- Igen, gazdám. Bármit tehet velem. Az öné vagyok. A foglya vagyok.

Mikor a lány a fogoly szót kimondta, a férfi durván a mellbimbójába mart, égő, fehér de forró fájdalmat küldve a lány testébe. Nina feje hátracsapódott, szeme tágranyílt a fájdalomtól. és a rémülettől, s nyitott szájjal kapott levegő után. Térdei megrogytak a kintól, s csak Bob makacs szorítása tartotta a talpán, s ezért újabb és erősebb fájdalommal járt, hogy mikor lefelé zuhant, testének súlyát csak mellének csúcsa tartotta meg. Lábszárai megfeszültek, hogy felemeljék a lányt, s így valamivel csökkent égő fájdalma.

A levegő, melyet az imént zihálva beszívott, most egyetlen fájdalommal és félelemmel terhes tömbben szakadt ki belőle.

A lány állt, reszketett a félelemtől és a fájdalomtól, miközben nézte a kezét, mely simogatásával már annyi örömet adott, s mely most oly sok kín forrása lett.

- Látod, mi történik, ha hülyeségeket csinálsz, Nina. Hülyeség volt, hogy ma rám erőltetted ezt a dolgot, anélkül, hogy a következményekre gondoltál volna. Ha büntetést akartál, most meg is kapod. Megkapod a butaságod

miatt. Talán tanulsz majd belőle - morogta Bob a fogai között.

Elengedte a lány mellbimbóját, Nina levegőért kapott, és remegve mély lélegzetet vett. Bob körbe forgatta maga előtt a lányt, megfogta a szalagot a lábszármelegítőjén, és egyetlen rántással letépte a lány lábáról. Majd átfogta Ninát, áthúzta a szalagot a lány két lába között, rángatva felhúzta az ágyékáig, s kezét pedig az ölére rángatta. Aztán a könyökénél lekötözte a lány bal karját, majd a jobbat is, majd a kötél alatt még egyszer átvitte a kötelet a másikra. Úgy megfeszítette a kötelet, hogy ezzel hátra-szegezte a lány könyökét és vállát, megkötözött csuklóját felemelte, mellkasát és mellét előre-tolta. Erőteljesen megrántotta a kötélnek azt a végét, mely a lány lábai közül kandikált ki, s így a lány fenekének vágásába kényszerítette. Bob előre-csúsztatta a kezét, és kitapogatva a kötél végét, előre és hátra húzogatta, hogy a szeméremajkak közé helyezhesse. Aztán megint megrántotta hátul a kötelet, hogy a lány nemi szerveibe, s mélyen a fenekébe temesse. Még néhány igazítást tett a lány karján, végül megcsomózta a kötelet, s ott állt a lány gúzsba kötve, csak egy darab zsinór lógott le a fedélzet deszkájára.

- Kigyógyultál már a hülyeségedből, Nina? - kérdezte a férfi halkán.

- Nem, gazdám - válaszolta a lány.

- Sejted már, hogy hibáztál? - faggatta Bob kitartóan.

- Nem tudom, gazdám.

- Hát, akkor talán segíthetünk, hogy rájöjj - morogta a férfi.

Bob a mennyezetre nézett, és megpillantott a fülke keresztboltozatába ágyazva egy gyűrűs csapszeget. Bob megfogta annak a kötélnek a végét, mellyel Ninát megkötözte, átfűzte a végét a gyűrű lukán, és szorosan meghúzta. Feljebb húzta a lány könyökét, így arra kényszerítette Ninát, hogy előrehajoljon, és saját súlyával vaginája ajkai közt és a fenékvágatában megfeszítse a kötelet.

- Iiiiiiiii - sikoltott a lány, amint a kötéllágy húsába mart. Kapálózva próbálta lábait maga alatt tartani, lábujjhegyre emelkedett, hogy inkább ily módon támassza alá a súlyát, mint könyökével és a lába között.

Bob néhány percig ilyen felfüggesztett helyzetben tartotta a lányt, majd alig észrevehetően lazított a kötélen, hogy a lány a lábaira állhasson. Nina nehezen lélegezve állt, feje lelógott, s kissé lábujjhegyre emelkedett, hogy könnyítsen a kötéllágy kényelmetlen szorításán.

Bob a lány egyik mellbimbóját az ujjai közé vette, és gyengéden morzsolgatni kezdte.

- Kényelmes így? - kérdezte a férfi könnyed hangon.

- Nem... gazdám - lihegte Nina, s közben Bob ujjait figyelte.

- Helyes.

- Bob elengedte a lányt, és az elülső kabinba ment, majd néhány másodperc múlva vissza-

tért, kezében vászon vitorlázó cipőt tartott. Könyökénél fogva megragadta Ninát, és úgy fordította, hogy a lány fenéke merőleges legyen a férfi testére.

- A múltkor a saját bőrömön tapasztalhattam, hogy nem a legjobb, ha a kezemmel fenekellek el. Talán ez is megteszi - mondta Bob a lánynak.

A testéhez emelte a cipőt tartó kezét, és lecsapott a cipő talpával Nina fenekére, csak úgy visszhangzott a csattanás.

- Jiiioouuu - rikoltott Nina, s hihetetlen erőfeszítéssel előreszökkent, hogy elszökjön az ütés elől. A megfeszülő kötélen azonban durván megállította, Nina megrándult, és elveszítette az egyensúlyát. A lába kicsúszott a teste alól, s Nina könyökénél, puha fenekénél és vaginájánál fogva himbálózni kezdett, nagy fájdalmak között.

- Jiiiiiii, jiiiiii - csaholta a lány újra meg újra, amint himbálózva erőlködött, hogy lábai földet érjenek, és ne vájjon a kötélen a testébe. Bob belamarkolt a lány hajába, hogy megtartsa fejét, nehogy beleüsse valamibe kapálózás közben,

- Na, most azt hiszem, rájöttél, mivel jár, ha ész nélkül csinálsz valamit. Most választhatsz, állsz, és eltűröd a büntetésedet, vagy ugrándozol, és összevagdalod magad a kötéllel. Ezúttal gondolkodj, mielőtt bármit is tennél - mondta Bob a lánynak, s karját hátralendítette a következő ütéshez.

A cipő megint a lány húsára csapott. Nina felkapta a fejét, nyögött, és kézzel-lábbal próbálta megtartani az egyensúlyát, hogy talpon maradjon. Mikor visszanyerte az egyensúlyát, Bob megint megütötte. A lány megint talpra állt, meghajolt a férfi előtt, és várt.

Ez a körforgás újra meg újra megismétlődött, Bob időnként a lány másik oldalát vette kezelésbe, hogy véletlenül se kapjon kevesebbet Nina fenekének egyik fele, mint a másik. A lány többnyire meg tudta tartani az egyensúlyát, fájdalmában jajgatva és sírva. De időnként megcsúszott, vagy egy-egy különösen jól elhelyezett csapás hatására lógva találta magát, s a kötél fájdalmasan testébe vágódott, felsértve és megvágva vaginájának gyenge húsát. Nina ereje egyre fogyott. Bobnak talpra kellett segítenie őt, s a lány csak állt, zokogva és hajlongva, mellei lüktettek ziháló mellkasán, feneke remgett a megrázkódtatástól és a verés fájdalmától, miközben a következő csapást várta.

- Eleget kaptál? - kérdezte Bob, s a lány fölé hajolt, hogy szemügyre vegye könnyáztatta arcát.

- Igen... igen, gazdám - zokogta Nina, arca eltorzul a fájdalomtól.

- Hát, lehet, hogy ebből elég is. De sajnos nem elég a büntetésből - mondta Ninának Bob, s leszedte róla a kötelet, hogy biztosan állhasson a padlón. Abból ítélve, ahogy a lány összekuporodott, s megpróbálta eltávolítani a lágy hár-

tyákra tapadt kötelet, nyilván nagyon fájtak a szeméremajkai és a gátja.

- Fáj egy kicsit arrafelé? - kérdezte tettetett ostobasággal Bob.

- Ó, igen, nagyon - lihegte a lány.

- Jól jönne ott egy kis segítség? - kérdezte a férfi enyelegve.

- Igen, gazdám. Mindent megtennék azért, hogy levegye a kötelet. Kérem, gazdám? - könyörgött a lány zokogva.

- Bármit? - kérdezte Bob.

- Ó, igen, gazdám. Csak kérem, vegye le.

- Látod, milyen bajba sodrod magad, ha nem vigyázol? Bármit megtennél, mi? Például mit?

- Bármit, amit csak akar, kérem - esdekelt Nina, miközben fájdalmában ide-oda forgolódott.

- Lássam csak. Mi lenne, ha lehajolnál, és én a fenéklukadba gyömöszölném magam, szárazon? Mit szólnál, ha bedugnám négy ujjamat a kis vaginádba, vagy akár az egész öklömet, ha már itt tartunk?

Bob nevetgélve tekerte le a lány testéről a kötelet, utoljára a lába közül szedte ki, kihúzta a szeméremajkak közül, Nina nagy megkönnyebbülésére. A lány kezeit azonban megkötözve hagyta. Néhány percnyi pihenőt tartott, s közben megvizsgálta Nina fenekének állapotát, majd a lány elé került, és egy oszlophoz húzta Ninat, mely hat hüvelyk átmérőjű, egyenesre

faragott tölgyfa volt, mely az árboc súlyát és nyomását viselte a tőkecönkön.

Bob a lány elé hajította a szoknyáját, és azt parancsolta Ninának, hogy térdeljen rá, s mikor a lány engedelmeskedett, a férfi Nina csuklóit az előtte álló oszlophoz kötözte.

Bob a konyhába ment, öntött magának egy csésze kávé, és visszament, megállt a térdelő lány mögött. Nina felkötözött karjaira fektette a fejét. Még mindig mélyen lélegzett. Bob észrevette, hogy a lány összeszorította a fenekét, és megpróbálta egymáshoz nyomva mozgatni a combját, mintha valamit meg akarna dörzsölni.

Kis rázkódás szaladt végig a lány alsótestén, feje kissé megmozdult, mikor alig hallhatóan levegőért kapott. 'Ez a kis szajha úgy próbálja meg kielégíteni magát, hogy összedörzsöli a lábszárát' -. döbönt rá Bob meglepetten. 'A fenekeléstől forróbb lett a vére, mint egy két dolláros pisztoly. Nicsak, nicsak! Remélem, végül is nem sértettem fel a bőrét.'

- Nina - mondta gyengéden Bob. A lány azonnal abbahagyta a mocorgást, szinte megmerevedett.

- Rossz kislány vagy, magaddal játszol?

A lány a karjaira ejtette a fejét, teste zavarában összeroskadt.

- Muszáj, gazdám. Kell. Kérem, engedje - jajgatott.

- Nyisd szét a lábadat, Nina - jött a halk parancs.

- Ó, kérem, gazdám, kérem... - könyörgött a lány, vállán át a férfire nézve.

- MOST!

A lány szemei tágra nyíltak, és az ugatásszerű parancs hallatán teste megrándult, lábai szinte ösztönösen széjjelcsúsztak.

- Nem azért végezzük ezt a kis testmozgást, hogy jól érezd magad közben, igaz? - kérdezte a férfi, hideg mosollyal.

- Nem - válaszolta a lány, még mindig a férfit nézve.

- Hanem azért, hogy emlékeztessen arra, hogy nem szabad hülyeségeket csinálni.

- Igen.

- Nem leled öröme a dologban, amíg meg nem engedem, igaz?

- Igen, gazdám.

- Helyes. - Bob egyetlen korttyal befejezte a kávéját, és a pultra tette a csészéjét. Aztán letérdelt Nina mellé, anélkül, hogy a lány egy percre is levette volna róla a tekintetét. Bal kezét a lány csípőjére csúsztatta, puha hasára és alatta szőke, göndör szőrzetére. Néhány másodpercig ujjai a lány kis bozótjával játszottak, majd alászálltak, hogy a szeméremajkakat fogják meg.

Nina becsukta a szemét, és halkán zihált, miközben a férfi ujjai átsurrantak a lány nagyjai között. Nina medencéjével a férfi felé körözött, hogy jobban érezhesse a ráhelyezett kezet, s megpróbálta gyengéden a férfi kezébe lökni magát, hogy kielégüléshez jusson.

- Ejnye, ejnye. Hogy tudtál így átmedvesedni? - kérdezte Bob kedvesen.

- Ó, ... gazdám... - zihálta a lány.

- Tetszik, amit veled műveltem?

- Igen... nem... Az jó volt, hogy gazdám csinálta, ... de nem ... tetszett...

Bob nézte a lány arcát, melyen az érzelem hullámai tükröződtek. Anélkül, hogy megmozdította volna bal kezét, felemelte jobbát, és megpaskolta a lány jobb oldali fenekét.

- Ne mozogj!

Nina torkából morgás tört fel, mikor az ütés célba ért a lábán, és teljesítette a parancsot, térdelő helyzetében megdermedt, levegőt is alig vett.

- Majd szólok, ha azt akarom, hogy élvezz ... emlékszel?

- Igen, gazdám - hangzott a suttogó válasz.

- Azt szeretnéd, ha játszanék egy kicsit veled, igaz? - kérdezte a férfi, s ujjai könnyedén a külső szeméremajkak között mozogtak.

- Igen, ó, igen — suttogta a lány. Bob érezte Nina testében a feszültséget. A lány szívesen megmozdult volna a férfi keze felé, de Bob parancsa visszatartotta. Gyors, apró lélegzetvétellel teljesen mozdulatlan próbált maradni.

- Azt is szeretnéd, ha beléd dugnám az ujjaimat, ugye? - suttogta Bob a lány fülébe, miközben második ujját is benyomta a meleg, nedves résen, óvatosan, nehogy behatoljon Nina vaginájába.

- Ó, Istenem - kapott levegő után a lány. -

Igen... igen... szeretném... - suttogta válaszul Nina, s szemeit szorosán összezárta az erőfeszítéstől, nehogy megmozduljon.

- Hm - morogta Bob, s felállt a lány mellől. Mikor a férfi elvette a kezét, mereven kinyújtotta ujjait, s a lány vaginájába dőfte, majd ismét kihúzta, és a másodperc törtrésze alatt Nina klitoriszába szúrta.

- Aaaaaa - kiáltott fel Nina, s medencéje megrádult, válaszul a klitoriszát ért tüzes tördőfésre. Zihálni kezdett, mintha csak fizikai megpróbáltatásból térne magához. Feje megint a karjain pihent.

Bob csendben várt, míg Nina lélegzete ismét a normálisra lassult, a feszültség feloldódott a testében, s visszanyerte lélekjelenlétét. A férfi ezalatt, kihasználva az időt, feltöltötte a fűtőtestet, s felszaladt a fedélzetre, hogy ellenőrizze a horgonyzatot és a kötélzetet, és hogy meggyőződjön róla, hogy még mindig egyedül vannak a kis öbölben. Nem szerette volna, ha most bármilyen látogatójuk érkezik.

A férfi újból lement, nagy izgalomban, hogy vajon milyen látvány fogadja majd lenn. Nina. Nina, aki az ő kényére kedvére van megkötözve. Bob péniszé emelkedni kezdett, ahogy emlékezetében felidézte a lány puha húsát és forró nedvességét. Igen, mindkettőjükre ráfért már egy kis lazítás.

Az ördögbe is, hihetetlen, hogyan reagált a lány a fenekelésre. Ha benne hagyta volna az ujját, úgy elsült volna, mint egy pisztoly. És

Bobnak az a perverz vágya, hogy megtagadja a lánytól az örömet, és megbüntesse, hogy visszatartsa Ninát a kéjtől. Az istenit, fiú, alantastrici lett belőled egyik napról a másikra. Vagy úgy táncolsz, ahogy Nina fütyül?

- Nina, .. állj fel - mondta Bob, s a lány háta mögé lépett. Nézte, ahogy Nina talpra áll, észrevette, milyen vörös Nina fenekének domborulata. Olyan volt, mintha izzott volna, mint a kohóban felhevített fém.

Bob megfordult, a szekrényhez lépett, és kivett belőle egy darab alumíniumcsövet. A cső szétszedhető evezőlapát része volt, és a felfújható csónakhoz tartozott. Körülbelül három lábnyi hosszú volt, és másfél hüvelyknyi az átmérője, és, gondolta Bob, elég vastag a célhoz.

Eloldozta Ninát az oszloptól, és kikötözte a kezeit is. A lány állt, karját és csuklóját dörzsölgette, és nem nézett a férfira. Bob megfordította őt, hogy Nina a dívánnyal szembe kerüljön.

- Hajolj le, és fogd át a bokádat, a lábaidat pedig tartsd egyenesen - utasította Bob. - Homlokodat tedd az ülőkére, és karold át magad.

Miközben Nina megcsinálta, amire Bob utasította, a férfi kezeivel végigszaladt a lány fenekén, érezte, hogy tüzel, majd ujjjaival a fénékvágtatba siklott, s végigtapogatta a horzsolást, amit a kötél okozott. Nina megrándult, mikor Bob a sebeihez ért.

Bob a lány térdei mögé helyezte a csövet, és összetolta a lábait.

- Karold ezt át, és tartsd a kezeiddel a lábszáradhoz.

Kis kezdeti ügyetlenkedés után Bobnak sikerült úgy odaillesztenie a csövet, hogy a lány erősen a térdhajlatába szoríthassa könyökének belső hajlatával. Bob gyorsan letérdelt, a kötélhurkot a lány csuklója köré csúsztatta, rátekerte és megkötötte, erősen összekötözve a lány kezét.

A férfi hátralépett, és a lányra nézett. Nina előregörnyedt, gerincének kis dudorai kitárt, szembetűnő fenekéig futottak. Az erőltetett póztól a lány popója büszkén felfelé állt, ágyékának kis fügéje a selymes, göndör szőrzettel lábszára mögül kandikált ki.

Bob hátranyúlt, és levette az asztalról azt a darab kötelet, melyet odakészített, kettéhajtotta, és megfogta a huroknál.

Nina mikor hátrapillantott, és meglátta, mit csinál a férfi, nyöszörögni kezdett, és megpróbált elmozdulni a helyéről.

Bob kinyújtotta a kezét, s a lány hátára és csípőjére helyezte.

- Ne mozogj - mondta halkán.

A férfi keze lecsúszott a lány hátán a fenekéig, cirógatta és csípdeste a két gömbölyű testrészt, kicsit lejjebb a lábszárait is, majd újra feljebb, vaginája biggyedő ajkait. Ujjait fel-le mozgatta a kis barázdában, tapogatta, cirógat-

ta, masszírozta a nedves alsó ajkakát, szétnyitotta és széttágította őket, mint valami virágot.

Nina vacogott és mocorgott egy kicsit, lihegett és sóhajtozott a férfi ténykedése nyomán.

Bob meg volt elégedve a lány reakciójával, s kezét lecsúsztatta a lány egyik lábszárán, ami szemmel láthatóan csalódást keltett Ninában. A férfi még néhány percig tovább simogatta és tapogatta a lányt, hogy kezének érintésével megnyugtassa Ninát.

Bob feljebb csúsztatta a kezét, majd könnyedén a lány hátsó felére fektette, s közben lassan felemelte másik kezét a kettéhajtott kötéllel. Aztán lecsapott vele a kiálló fenékre, végigvágott a leghúsozabb részen.

- Júúúúúúúú... - sikított Nina, lábaiban és egész testén hullámozott a váratlan ütés okozta tüzes fájdalom. A lány megrogyott, mintha össze akarna esni, de Bob kezeivel megtámasztotta a hátát.

- Állj fel. Gondoltam, ez tetszeni fog - mondta Bob. - Nos, ha tetszik, kaphatsz belőle többet is - s hogy szavait tett kövesse, módszeresen csapkodni kezdte a lány fenekét a kötéll végével. Mikor egy teljes tucatnyi ütéssel megvolt, átment a lány másik oldalára, és folytatta a büntetést.

Nina visított és sikított a fájdalomtól, kiabált, hogy Bob hagyja abba, könyörüljön rajta. Kiáltásába szavak és artikulálatlan hangok vegyültek, amint az ütések a fenekére záporoztak.

Mikor már néhány tucat ütet mért a lányra,

Bob arra lett figyelmes, hogy a lány kiabálása már nem olyan sürgető és követelőző, egyszerűen csak az ütésekre ad velük választ. A férfi úgy döntött, hogy a jelenlegi célpont érzéketlenné vált, lejjebb helyezte támadása célpontját, és a lány lábszáranak felső részét kezdte verni.

Nina azonnal sikoltozva és a fájdalom valódi panaszával díjazta.

- Ó, gazdám... az Ég szerelmére..... kérem, gazdám... ott ne ... kérem ... kérem .., - zokogta, de hiába próbálta meggyőzni a férfit, hogy hagyja abba.

- Itt nem akarod? És mit szólna helyette ehhez?

Az utolsó szónál újból lesújtott, ezúttal rövidebben és máshová, a kötél végei a lány formás fenekének árkába csapódtak, s a nagyjakak lágy nedvességébe temetkeztek.

Nina megvonaglott, mintha áramütés érte volna. A lélegzet zihálva hagyta el a tüdejét, feje a végletekig hátracsapódott, szája kinyílt. A kötélnak feszítette magát, izmai csomóba rándulva, mereven álltak a lábszárain, fenekén, hátán és karjain, az erőfeszítéstől, hogy elmenekülhessen.

A lány mellkasa felhevült, a levegő bezúdult a tüdejébe, hogy aztán fájdalmas és szégyenteli sikollyal törjön ki.

- Aaaaaaaaarrrrrr...— sikoltott a lány, és előrezuhant. Feje és mellkasa az ülésen maradt.

- NEM! ÁLLJ FEL! - hangzott a parancs, a

következő ütés társaságában, mely a comb belső oldalát érte.

- Uaaaaaaaa... - hallatszott az üvöltés a lány ajkairól, aki közben megpróbálta megtartani a testhelyzetét.

A kötél vége megint a lány puha erszénykéjébe csapott, tovább fokozva a mély, égő fájdalmat.

- Oooooooooaaaaaa.....- jajgatott megint Nina az ütés okozta kintól.

20.

- Most már elég mély fájdalmat okoztam? - morogta Bob a lány fülébe. A lány még előrehajolva állt, feneké reszketett, lába is együttérzően remegett a megerőltetéstől, ujjait és lábujjait egyaránt összeszorította a kín.

- Iiii.. .gen gaz.. .dám... ké .. .rem... gaz.. .dám ... - zokogta Nina.

Bob hosszasan nézte a lányt, figyelte, hogy reagál mozdulataival a fájdalomra, melyet ő okozott neki, nézte, hogy piheg a lány mellkasa a zokogástól, hogy nyeli hatalmas kortyokban a levegőt. A férfi kinyújtotta kezét, megsimogatta a pirosra csíkozott popsit, kitapogatta a kis völgyeket, melyeket a kötél végével vajt a lány testébe.

- És most, kis foglyom, megduglak. Szeretnéd? - kérdezte a férfi könnyedén, s közben kinyitotta tengerészruhája elejét. Rápillantott a

válaszfalon függő órára, és meglepetten látta, hogy több mint egy órával ezelőtt kezdte Ninát kezelésbe venni.

- Ó, igen, .. igen, szeretném, Kérem, gazdám, kérem, dugjon meg - könyörgött Nina, s fejét elfordította, hogy a férfira nézhessen.

- Azt hiszed, érdekel, hogy élvezed-e vagy sem, kislány? - kérdezte a lányra mosolyogva.

- Nem, gazdám, de remélem, hogy engem használ majd az élvezetéhez, és ez boldoggá tesz majd. Kérem? - válaszolta halkán, szemei nedvesen csillogtak.

- Az ördögbe is. Ebben biztos vagyok - mondta enyhén csodálkozva Bob. Még soha életében nem találkozott senkivel, aki olyan lett volna, mint ez a csendes, előzékeny, erotikus kis hölgy.

Bob gyorsan a létrához ment, visszatolta a tolóajtót, gyorsan, de alaposan ellenőrizte a csónakot és a környéket. Megelégedetten tapasztalta, hogy minden rendben van, és visszavonult a kabinba, bezárta maga mögött az ajtót.

A lány alakjának látványa, az, ahogy Nina előredőlt, feneke és vaginája a férfi elé tárva, s türelmesen várt a férfi vágyára, örömteli, csiklandó érzéssel és várakozással töltötte el Bobot.

A férfi lehajolt, és kicsúsztotta helyéről a csövet, mely kordában tartotta a lányt, s kiszabadította a lány karjait is. Nina nem egyenesedett fel, összekötött kezeit felemelte, megdörzsölte arcát és homlokát, s elsimította a haját az arcából.

Bob a lány mögé lépett, kezébe fogta a lány csípőjét, és egyetlen medencemozdulattal a lány lábai közé dőfte óriásira nőtt péniszét. Épp a klitorisz alatt ütközött a lány részébe, majd feljebb siklott a külső szeméremajkak között, hozzáérve a kis érzékeny gombhoz, amitől a forró kéj hullámai árasztották el az idegrendszer közvetítésével a lány testét. Nina lábai hirtelen kiegyenesedtek, amint az érzés belehasított a testébe. Bob hasa és combja a lány fenekéhez csapódott, merev rúdja lefelé nyomult, nyomást gyakorolva a vagina érzékennyé vált húsára.

- Aaaaaaa - szívta be Nina a levegőt, amint a férfi a testébe hatolt.

Bob gyengéden de határozottan a kerevet ülésére nyomta Ninát, úgyhogy Nina könyökével és homlokával támaszkodott az ülés párnáira. Mikor a lány elmozdult a férfi testétől, Bob péniszének feje Nina nedves részébe hatolt, és lábait kissé behajlítva, csípőjével kicsit lökve, befúrta magát a lány vaginájának bejáratába.

Bob egy pillanatig ott tartotta magát, s Nina mozdulatlanul várta, hogy a férfi újból a testébe lökje a dákóját. Mintha a durvaság mellett döntött volna, Bob belevágta magát a lányba, s egész a szőrzetéig beletemetkezett egyetlen lökéssel.

- Ummmmmmffff - robbant ki a levegő Nina tüdejéből a férfi behatolásának ereje alatt, s a lány csípőjével a férfi felé mozdult, hogy testük találkozzon. Bob dárdájával ritmikus mozgásba

kezdett, először a lány nedvességét tapogatva, majd hallotta lökéseinek és visszahúzódásainak nedves hangját az egyre lucskosabb lukból.

Bob tartotta a tempót, egy pillanatra sem változtatott rajta, csak lökéseinek ereje nőtt, ahogy megérezte, hogy közeledik a megkönynyebbülés pillanata. Érezte magömlésének első görcsét, és olyan erővel dőfte magát a lány vaginájába, hogy a lány lábai felemelkedtek a padlóról. Minden egyes összehúzódással beljebb nyomult a lány testébe, kezei a lány csípőjét szorították, hogy Nina testét maga felé húzva próbálja felmérni a lány testének mélységeit.

A férfi tovább ostromolta a lányt, lihegett, nagy kortyokban nyelte tüdejébe a levegőt, pénisze nem veszített vad keménységéből, s száját szenvedélyesen morogva hátrahúzta.

Bob oldalra lökte Ninát, úgy fordította a lányt, hogy háta a támlának dőljön, s közben nem húzta ki fegyverét a hüvelyből. Felemelte a lány bal lábát, és a mellkasához szorította, majd széthúzta a lány lábait, hogy jobban hozzáférhessen.

A lány a férfi felé fordította az arcát, és Bob ránézett. Nina szemei a férfibe révültek, szája dolgozott, alsó ajkát a fogai közé szorította, majd mikor a férfi a testébe fúrta magát, levegő után kapva elengedte, hogy aztán újból a fogai közé szorítsa. A lány becsukta a szemeit, testén remegés futott végig, és a férfi tudta, a lány a csúcson járt. Tovább nézte Ninát, miközben

lökései nem szűntek, és néhány pillanat múlva a lány megismételte az előbbi jelenetet.

Annak ellenére, vagy talán épp azért, mert a férfi olyan brutálisan bánt a lány testével, Nina kétszer elégtelt ki. Nem volt semmi gyengédség Bob önkívületében. Szinte olyan volt, mintha a lány csak a maszturbáció meleg, nedves eszköze lett volna, és Bob csak saját maga kielégítésére használná.

A lány ugyanúgy zihált, mint a férfi, és ugyanannyi kéjt nyert abból, hogy Bob a testét használta, mint a férfi, őt is tökéletesen magával ragadta a jelenet durvasága.

Mikor a szenvedély lecsendesült, a férfi lassan elengedte a lány testét, hagyta, hogy Nina lába lecsússzon. Majd a teste alatt fekvő alak mozdulataira lett figyelmes, kinyitotta a szemét, és látta, hogy Nina teste reszket és megfeszül a testét gyötrő orgazmus hullámainál.

Aztán ő is lassan túljutott a heves érzések csúcán, mozdulatai lelassultak, egyre erőtlenebbek és lazábbak lettek, végül megszűntek. Lassan kinyitotta a szemét, felnézett a férfira, s tágra nyílt szemekkel, megnyugodva várt.

Anélkül, hogy fontolóra vette volna, Bob előrehajolt, kezébe vette a lány állát és állkapcsát, ajkával a lány ajkához hajolt, és megcsókolta. A lány szája kinyílt az övé alatt, nyelve kutatva és simogatva a lány szájába csúszott.

Keze végigcsúszott a lány nyakán, vállán, tenyerébe fogta a mellét, tapogatta, cirógatta, lágyan emelgette, mintha most érhetne hozzá

legelőször. Majd otthagya a meleg gyümölcsöt, és keze tovább vándorolt lefelé, átszánkázott a lány hasára, és megsimogatta, majd a köldökével játszott, cirógatta a kemény, izmos húst, majd lejjebb csúszott, hogy ismét kezébe fogja a lány ágyékát. Miközben tovább csókolóztak a férfi ujjai a vagina ajkaival és redőivel foglalkoztak, végül két ujját a lányba csúsztatva gyengéden izgatni kezdte a selymes, nedves belső részeket. Nina mozogni kezdett a férfi kezének ritmusára, lélegzete elmélyült, s az erősödő szenvedélytől egyre szaggatottabbá vált.

Bob kibontakozott a csókból, és a lány szemibe nézve kihúzta ujjait Nina testéből, és nézte, hogyan villan meg szemében a csalódás. A férfi keze a szájához emelkedett, és bekapta a lány nedveitől ragacsos ujjait, leszopogatta róluk Nina ízét, anélkül, hogy szeméit egy pillanatra is levette volna a lány tekintetéről.

Miután kivette az ujjait a szájából, megint tenyerébe fogta a lány egyik mellét, és felemelte. Arcával fölé hajolt, szájába vette a mellbimbót, és hevesen szopni kezdte, nyelve hegyével dörzsölve a bimbó csúcsát. Nina zihálni kezdett a rátörő érzelmi hullámtól, és mellkasát a férfi felé tolta, hogy minél többet etessen meg magából a férfival.

Bob befejezésül egy kicsit a lány mellbimbójába csípett a fogaival, s a lány összerándult a váratlan szúrásszerű fájdalomtól.

A férfi felemelte a fejét, a lány szemébe nézett, sokáig figyelte Ninát, és anélkül, hogy

egy szót szólt volna, megfogta a csuklóját és eloldozta, megszabadítva Ninát minden kötelékétől.

- Ebből elég, itt az ideje, hogy elinduljunk - mondta végül. Már elég régen enyelgünk, és ha kellő időben vissza akarunk érní, el kell indulnunk.

A férfi a lányra mosolygott, s felemelte kezét, hogy megsimogassa az arcát. Amint Bob keze Ninához ért, a lány kezeibe fogta, és felé fordítva fejét gyengéden megcsókolta a tenyerét és az ujjait. Azután visszatette a férfi kezét az arcára, és szemét becsukva magához szorította.

21.

- Robert, szeretnék adni magának egy kis feladatot. Érvényes az útlevele? - mondta Alex Bobnak, mikor felvette a kagylót.

- Igen, uram, érvényes. Hová kell mennem?

- Angliába. Van egy hajórakomány árunk, aminek gondját kéne viselni odaát, és ezt szeretném magára bízni. Van ellene kifogása?

- Természetesen nincs, uram. Tudok rá időt szakítani, és boldogan megcsinálom.

- Helyes. Egy kicsit sürget minket az idő, és nagy terhet venne le a vállunkról. A küldemény címzettje ragaszkodik ahhoz, hogy elkísérje valaki a rakományt, és a fuvarozó nem tud elmenni. Nagy örömére szolgál majd az a tudat, hogy maga elmegy helyette - mondta Alex.

- Valami nehézségre számít? - kérdezte Bob, azon töprengve, vajon mi lehet a dolog mögött.

- Nem, semmi ilyesmi. Egyszerűen csak ez az egyik eladási feltétel, és mint ilyet, teljesíteni kell. Csak néhány napját veszi majd igénybe, úgyhogy visszaérhet majd a Samulson-féle partyra. Nem szívesen mulasztaná el, igaz?

- Hát, az igazat megvallva, nem szívesen, mert látni szeretném, hogy sikerül majd. Remélem, sikerül majd megállnom nevetés nélkül, amikor ön eltűnik egy félórára.

- Én is. Egy óra múlva küldöm magáért a limuzint a lakására. Addig elég ideje lesz, hogy bepakoljon néhány dolgot. Majd elmegyek magával a fellevőhelyre és a repülőtérre, úgyhogy beszélgethetünk még az útjáról. Sajnos úgy néz ki, le kell ma mondania az ebédjéről, de talán ez a kis utazás kárpótolja majd. Egyébként valószínűleg nem árt, ha kipihen magát. Egy óra múlva találkozunk - mondta Alex, és letette a kagylót.

Bob szinte látta Alex arcán a mosolyt, amikor letette a telefont. Már alig várta a mai ebédet, mert az utóbbi egy héten ez lett volna az első ebédje Ninával. Hát, szólít a kötelesség, gondolta. Felvette a telefont, és felhívta Tom irodáját.

Annak idején felhatalmazta Tomot, hogy alkalmazzon saját titkárnőt vagy segítőt. Tom talált is megfelelő nőt, aki elvégzi helyette, amit kell, s ha Nina nincs benn, elvégzi a legfonto-

sabb papírmunkát is, amire Bobnak van szüksége. A nő munkahelye és íróasztala közel volt a vállalat bejáratához, úgyhogy nemcsak Tom titkárnőjeként, hanem portásként is tevékenykedhetett.

- Beszélni szeretnék Tommal, Alice - mondta Bob, amikor a titkárnő felvette a kagylót.

- Igen, Tom. Néhány napra külföldre megyek, úgyhogy te helyettesítesz - mondta Bob a helyettesének. - Rengeteg munkát adott az Öreg, úgyhogy kiadok Ninának egy rakás kutatást, hogy csinálja meg, amíg nem vagyok benn. Lehet, hogy ő sem lesz benn, amíg én távol vagyok, mert a könyvtárban dolgozik, vagy a központban, szóval ne aggódj, ha nincs itt. Kérd meg Alice-t, hogy vegye fel a telefont, rendben? Helyes, és köszönöm. Néhány nap múlva találkozunk.

Csöngetett Ninának, és behívta. A lány azonnal meg is jelent Bob székénél, arcán kis mosollyal. Bob hátradőlt, kezét a lány lábaközé tette, s lassan felfelé csúsztotta. Alaposan ki akarta élvezni, hogy keze végre kóborolhat a lány szoknyája alatt. Imádta a lány harisnyába bújtatott lábának meleg tapintását, és fölötte a szaténsima bőrt. Ujjai még magasabbra kalandoztak, és Nina szőrzetéhez érték. Felnézett, és látta, hogy Nina arcán gonoszkodó mosoly ült.

- Pillanatok alatt kibújsz ezekből a göncökből, igaz? - mondta a férfi, miközben ujjait végigfuttatta a duzzadó szeméremajkakon.

- A rabszolga mindig gazdája rendelkezésére áll - mondta a lány ártatlanul.

- Az imént telefonált Alexander, ma este el kell utaznom Angliába. A limuzinja egy óra múlva vár a lakásnál. Két napig nem leszek benn, úgyhogy azt akarom, hogy fejezd be a munkádat, és aztán holnap egész nap Evalinával dolgozz. De készítsd el azt a jelentést is, melyet felvázoltam, és várjon az asztalomon, amikor visszaérek. Rendben?

- Igen, gazdám, kivéve, hogy alig vártam már a mai ebédet -biggyesztett Nina.

- Én is, cicám. Terveim voltak a hátsó feledel, de el kell halasztanom őket. Ó, és még egy dolog. Kérd meg Evalinát, hogy menjen el veled a Mulholland Házba, és ellenőrizzék a munkát. Győződj meg arról, hogy betartják-e a biztonsági előírásokat, és hogy menetrend szerint haladnak-e a dolgok.

- És most - mondta, visszahúzza ujjait a nedvesedő nagyajkak közül - mennem kell, vagy megadom magam a kísértésnek, hogy megegyek ebédre.

Bob épp befejezte a csomagolást az útra, mikor Ito csengetett az ajtón. Levitte Bob táskáját a kocsihoz, és kinyitotta neki az ajtót, anélkül, hogy egyetlen szót szólt volna. Bob nem tudott igazán megbarátkozni Alex sofőrjével. Mindig az volt az érzése, hogy nem nagyon irányítható, és ha Alex elengede a gyeplőt, Ito nagyon veszélyessé és kezelhetetlenné válna.

Alex átadta Bobnak a jegyeket, és az utazás

körülményeiről kezdett beszélni. A nő, Dorothy, Alex barátjának rabszolgája volt öt vagy hat éven át, és most visszaviszik Angliába, egy üzlet keretében, melybe ingatlan, rabszolgák és más árucikkek tartoznak. A vevő nem akarta, hogy bármelyik rabszolgája is kíséret nélkül utazzon, úgyhogy Bobot alkalmazzák 'kíséretként'.

- Elképzelhető, hogy egyúttal ez a nagy alkalom számunkra, Robert. Az angliai vásárló, Charles Detmers, azon gondolkodik, hogy visszavonul. Van itt az Államokban három vagy négy vállalata, melyek nagyon jó vásárt jelenténeek számunkra, ha az ár elfogadható. Ez az utazás alkalmat ad önnek arra, hogy találkozzon Detmersszel, és beszélgessen vele egy kicsit. Próbáljon benyomást szerezeni arról, hogy mi történik odaát. Csak benyomást. Egyelőre se célzásokra, se ígéretésekre nincs szükség. Ha úgy érzi, menni fog a dolog, tanulmányozni fogjuk. Ha nem, akkor várunk, és másfelé tapogatózunk.

- Mit kell tennem út közben ezzel a rabszolgával? - kérdezte Bob.

- Tulajdonképpen semmit. Úgy intéztük, hogy egymás mellett ülnek majd, de bárki kívülálló szemében ismeretlenek maradhatnak. Esetleg megismerkedhetnek az út során, hiszen úgyis egymás mellett ülnek, de csak ha a véletlen úgy hozza. A nő majd elintézi magának a vámvizsgálatot, és ha ön is úgy gondolja, mindkettőjüket kocsira várja majd a londoni repülőté-

ren. Magánál lesznek a nő papírjai, az üzleti iratai között, s majd adja át őket Charles-nak, amikor találkoznak. Tényleg semmi bonyodalomra sem kell számítania - mondta Alex.

- Tud még valaki az utazásról, vagy fűződik valakinek valamilyen érdeke hozzá, amiről nem árt, ha tudok? - kérdezte Bob.

- Nem, amennyire tudom. Ezekben az ügyekben általában nincs ilyesmi. Ha biztonsági intézkedésekre lenne szükség, más eszközöket használnánk, és magát valószínűleg nem vontuk volna be. Legalábbis nem az első bevetése alkalmával - mosolygott Alex. - Ó, lehet, hogy kap majd egy töltőtollat vagy valami hasonlót. Nem vagyok biztos benne, hogy Richard tampon használ, de ha mégis, nem okoz majd problémát önnek. Csak annyit kell tennie, hogy állandóan tartja a tollat, és amikor megérkezik, odaadja Charlesnak.

- Tampon használ? Az meg mi, és mire való a toll? - kérdezte Bob.

- A tampon egy kis készülék, melyet a rabszolga vaginájába helyeznek, ugyanúgy, mint egy igazi tampon. Teljesen ártalmatlan, amíg a rabszolga testében van, és két-háromszáz lábnyi távolságon belül van hozzánk, illetve a tollhoz viszonyítva. A toll kis teljesítményű különleges frekvenciájú adó. Amíg a tampon érzékeli az adó jelenlétét, és nem érintkezik fémmel, vagy nem mozdítják el a helyéről, minden rendben van. Ha a tampon bármi ilyesmivel aktivizálják, kis robbanás történik, és a rabszolga má-

sodperceken belül mérgezésben meghal. Az úticélnál minden káros következmény nélkül eltávolítják a rabszolga testéből. Visszatartja a rabszolgákat attól, hogy kísértésbe essenek, és segít megőrizni a titkokat - magyarázta Alex. - Sem a toll, sem a tampon nem aktivizál egyetlen biztonsági szerkezetet sem, egyetlen készülék sem fedezi fel, melyet nem hangoltak pontosan az adó frekvenciájára, és nem ismeri az adó különleges kódját. Nagyon jól tudjuk használni már vagy három-négy éve.

- De nem biztos benne, hogy ezúttal használni fogják? Az ember azt hinné, hogy mindig használni kellene. Erről jut eszembe, mit kell tennem, ha a rabszolga elszökik út közben?

- Először is, ezt a készüléket nem használja akárki, mert nem tetszik mindenkinek, sokféle okból kifolyólag. Én többnyire akkor használom, ha valamelyik házicicámat utaztatom, néhány kivétellel. De mindenki úgy csinálja, ahogyan akarja - mondta Alex. - Ha a rabszolga engedetlené válik, bánjon vele legjobb belátása szerint. Tegye meg, amit kell, hogy ne csússzon ki a kezei közül az irányítás. Ha magánál van a toll, és úgy dönt, hogy véget vet az adott helyzetnek, csak nyomja meg erősen a hegyét valami kemény felületen. Tegyen úgy, mintha meg lenne lepve, amikor a nő összeroskad, és adja át a tollat Charlesnak, amikor találkoznak.

Alex szomorúan mosolygott Bob arckifejezése láttán.

- Jusson eszébe, megmondtam magának, hogy a tulajdonosok biztonsága mindenek fölött való. Tudja, a rabszolgák feláldozhatók, és valóban mindennap fel is áldozzák őket. Elég érett már ahhoz, hogy döntsön, ami a rabszolgák jólétét és beosztását illeti, ezért választottam magát örökösömnek. Tegye, amit szükségesnek lát, ha a helyzet úgy kívánja. De meg vagyok győződve arról, hogy kellemes utazás előtt áll, és élvezni fogja majd a találkozást Charles-szal. Nagyon érdekes fickó a maga nemében.

A kocsí egy műútra hajtott a dombok közé, és rögtön be is kanyarodott a kapun. A bejáratnál középmagas, szőke ember fogadta őket, megnyerően mosolyogva. Ő és Alex melegen üdvözölték egymást, a férfi gratulált Bobnak a kinevezéséhez és Nina megszerzéséhez. Úgy tűnt, örült, hogy megismerhette Bobot, és megköszönte neki, hogy vállalta, hogy kiségi őt.

- Határidős munkám van, amit nem tudok sem elhalasztani sem lemondani, ezért nem tehetem meg magam ezt az utat - mondta, miközben bevezette őket a beüvegezett verandára. - Kávét, vagy egy italt? - kérdezte, és felemelt egy kis csengőt.

Mikor Alex és Bob bólintott, Richard megrázta a csengőt, és azonnal belépett a szobába egy lány.

Karcsú, hajlékony lány volt, kecsesen átvitt a szobán, hogy letérdeljen a gazdája előtt. Mozdulatait tisztán csilingelő harangocskák hangja

kísérte. Eltekintve a ragyogó, rézzel díszített lószerszámtól, melyet a lány viselt, Bobot lenyűgözte az a tény, hogy a dús, sima gesztenyeszínű haj pontosan illett a lány farkának dús, gesztenyebarna színéhez.

Mikor a lány meghallgatta a parancsot, és felállt, Bob jobban megnézhetette, és elbűvölte a teljes látvány. A lány lábain térdig érő, magas-szárúcsizmát vagy hosszú szárú, fehér prémmel fedett harisnyát viselt. A lány farka bőrrel fedett kis nyélből állt ki, mely a lány fenekének két oldala közé volt illesztve, az alsó felszerelés segítségével. Büszkén, derékszögben állt ki, és majdnem a padlót söpörte a lány háta mögött. A lány derekát heveder övezte, melyet rézkarika fogott össze, valamivel kifésült és fazonra igazított nemi szőrzete fölött, és lejjebb, a két lába között. Ez tartotta a helyén a felszerelést. Mikor a lány elindult, a fark fel-le mozgott és suhogott, ahogy feneké két félgömbje járt. Nyakát, felső karjait, csuklóját és mellkasát fényes szegecsekkel kirakott bőrpántok díszítették, melyek csillogó rézszegecsekkel és karikákba kis rézcsengőket erősítettek. A lány bőre aranyszínűre barnult, és a hatást sehol sem törte meg más öltözet vonala vagy árnyéka.

A hatás meglepő volt és izgató. Hangsúlyossá tette a lány kötelékeit, és azt az illúziót keltette, hogy a lány félig ló, félig ember.

Richárd Bobra mosolygott, és azt mondta:

- Amint látja, ügető lovakat tartok. Mindkét fajtát. A négylábúak futnak a helyi versenye-

ken, és a kétlábúak itthon versenyeznek, és engem szórakoztatnak. Meglepő, milyen kecsesen tudnak körbeügetni a pályán, szekeret húzva. És a korbács szavára is hallgatnak. Az egyik páros már benevezhetne akár az északi versenyekre is, ha már profi pályákra is ki lenne képezve.

- Igen, tényleg jó kis istállója van, Richard - nevetett Alex. - Legalább annyi pénzt veszítettem, mint amennyit nyertem, ha fogadást kötöttem az állataira.

- Még mindig keserű szájjal emlékszik vissza rá, igaz? Megmondtam magának, ne fogadjon az ellen a görög ellen. Tényleg jól mozgott, és poroszkálás közben megmutatta az erejét. Ezért az egyért ne engem hibáztasson, barátom - nevetett kajánul Richard.

- Na és a drogok is besegítettek-- mondta Alex, fejét rázva.

- Igen, Dimitri elég gyorsan kiégette belőle az erőt velük. Azután a verseny után hamarosan le kellett írnia. Többet nem engedem Dimitrit versenyezni, az szent. Egyáltalán nem kedvelem az ilyesmit. Nem sportszerű. És nincs benne semmi élvezet sem.

A lány visszatért, lágyan csilingelve átjött a helyiségen, és a felszolgálótálcát az egyik asztalra tette. Sorban mindenkit kiszolgált.

- Dorothy készen áll már az útra? - kérdezte Alex.

- Igen, kivéve, hogy még nem mutattuk be Robertnek. Három vagy négy óra áll még a

rendelkezésre a repülőút előtt, úgyhogy, gondoltam, talán szívesen megismerné Dorothyt. Hadd vegye gondjaiba magát. Nincs ellene kifogása, ugye, Robert? - kérdezte Richard, és Bobra nézett.

- Nem, természetesen nincs ellene kifogásom. Mi a teendőm?

- Nos, ha kedve tartja, becézgethetné, simogathatná, akár használatba is vehetné, hogy lecsillapítsa egy kicsit. Bármilyen módon is kívánja igénybe venni, mindenképpen kitűnő, és jól tűri a szórakoztató büntetéseket. De nem szeretném ha most, a szállítás előtt túlságosan megbélyegezné, bár biztos vagyok benne, hogy Charles nem csinálna nagy ügyet belőle. Dorothy legjobban a határozottságra reagál. Ha bármire utasítani akarja, ez a kulcsa. Jól tudja, mi a szerepe, és el is játssza, de ha elfelejtené, határozottsággal és egyértelmű utasításokkal irányítani lehet - mondta Richard nyugodtan. - Úgy döntöttem, megfogadom Alex tanácsát, és használni fogom a tampont ezen az utazáson, úgyhogy amikor ön már végzett vele, behelyezzük, mielőtt kikísérjük magukat a repülőtérré. Reggel elküldtem telexen Charlesnak a kódot, Alex, úgyhogy ott már fedezve vagyunk.

- Igya meg a kávéját, és aztán leviszem Dorothyhoz. Itt helyeztük el, lenn, az előtér mellett.

Richard kinyitotta az ajtót, és kézmozdulatával maga elé tessékelte Bobot. Dorothy az ágy mellé volt kipányvázva, szimpla lánc lógott a

nyakpántjától a falba rögzített karikáig. Felnézett a férfiakra, ajkain kis mosoly vibrált, és azonnal hódoló pózba térdelt.

- Ezt a rabszolgát Dorothynak hívják, Robert. Hűséges, jó beállítottságú állat, azt hiszem, nem lesz baja vele. Dorothy, Robert gazda beleegyezett, hogy biztonsági okokból elkísér majd új gazdád otthonába. Most üdvözölheted.

- Parancsoljon velem, Robert gazda. A kezében van az életem, és mindenben engedelmeskedni fogok önnek. Miben lehetek most szolgálatára? - kérdezte a férfitől lágyan és halkán.

- Körülbelül egy óra múlva találkozunk, Robert. Jó szórakozást - mondta Richard, miközben az ajtóhoz ment. - Ha bármire szüksége lenne, kérje meg Dorothyt, és idehozza, vagy elvezeti magát, ahová akarja.

Dorothy az átlagosnál magasabb volt, karcsú, barna hajú, egész testét sötétre barnította a nap. Meztelen volt, eltekintve a nyakát, csuklóját, combját és bokáját övező pántoktól. Karcsú, izmos, atlétaalkatú volt, edzéssel és különböző gyakorlatokkal eredményesen hozták csúcsformába.

- Légy szíves, állj fel, Dorothy - mondta Bob.

A lány egyetlen lendülettel felállt, és mozdulatlanul, lehajtott fejjel állt a férfi előtt. Lábikrái, combjai és fenéke jól fejlett volt az elvégzett feladatoktól, amit a dudorodó és feszülő főbb

izmok bizonyítottak, mikor a lány megmozdult. Magasságához képest csípője széles, dereka pedig karcsú volt. Mellkasa és válla erőről és energiáról tanúskodott. Melleit alig lehetett többnek nevezni, mint mellkasán ülő zsírpárnáknak, melyeken meglepően nagy és puffadt volt a bimbóudvar. Szórtelen volt, és mindenhol ragyogóan sima volt a bőre. Ágyéka is napbarnította és sima volt, s ez arra utalt, hogy már régóta ilyen külsővel járt.

A lány kissé megremegett, és fújta egyet az orrán át, amikor Bob megsimogatta a kezével az oldalát. A férfi megmarkolászta a lány fenekét, és döbbenet tapasztalta, hogy izma kőkemény az ülepén.

Tovább simogatta, próbálta körbejárni, hogy megérthesse saját érzéseit, melyeket ez a szokatlan nő váltott ki belőle. Valószínűleg sokkal kevésbé volt nőies, mint amihez Bob hozzá volt szokva, fizikailag pedig keményebb volt, mint a legtöbb férfi, akit Bob ismert.

- Mesélj magadról, Dorothy - mondta a férfi, miközben kezét lejjebb csúsztatta, hogy tenyerébe vegye a lány szeméremajkait.

- Richard gazda ügető lovai közé tartoztam, de már nagyon lelassultam a versenyzéshez, úgyhogy megengedte, hogy kevésbé kimerítő feladatokat lássak el. Most az európai kultúra és zene terén képeznek. Hét hangszeren játszom, és három nyelven beszélek folyékonyan - mondta a lány, miközben Bob ujjai az alsó ajkain jártak.

- Valami szokatlan szexhez lenne kedvem, Dorothy. Mit javasolsz?

- Sajnálom, de nem ismerem az ízlését, így nem mernék javasolni semmit sem. Bocsásson meg, gazda, hogy engedély nélkül elmondom, de reméltem, hogy használatba vesz majd, mielőtt elindulunk. Egy kicsit ideges vagyok, és azt hiszem, ez majd segít egy kicsit, hogy lecsillapodjak - mondta a lány.

Bob a vállaira tette a lány kezét, majd lehajolt, és felemelte a lány egyik lábát a vállához, és odafogta. A lány Bobra mosolygott ebben a hasadásba kényszerített helyzetben, a férfira szegeződő vaginával. Bob tenyerébe vette a lány fenekének egyik oldalát, és magához tolt vele a lány hasát. Majd kissé behajlította a térdeit, és becsúsztotta kemény húsát a kitáruló ajkakon át a vaginába. Három vagy négy döfés után dákójának hegyét a lány vaginájának bejáratához helyezte, és egyetlen lökéssel bele nyomta magát.

Dorothy nyöszörgött, kezei a férfi vállát szorították, mikor érezte, hogy Bob a testébe hatol. A lány nyugodt tekintete a férfire szegeződött, miközben Bob ki-be mozgott a testében. A férfi érezte, hogy a nő megfeszíti az izmait, és meleg, bársonyos vaginájával Bob mozgásának ritmusára meg-megszorítja a húsát. Mikor a férfi lökött egyet, a lány elengedte izmait, és amikor Bob vissza akarta húzni magát, Dorothy megszorította a vaginájával, amivel teljesen szokatlan és izgató hatást tett Bob-

ra. A férfi a csípőjéig eresztette a lány felemelt lábát, és Dorothy fenekét fogantyúként használva felemelte a lányt, aki azonnal megértette a férfi kívánságát. Egyik lábát a férfi köré fonta, és Bob mögött átkulcsolta a másikkal, kezeit pedig a férfi tarkója alatt összefűzte. Fantasztikusan edzett lábai és hasizma segítségével fel-le szánkázott a merev rúdon, s minden csúszás alján beleőrölte magát a férfibe, s élvezte, hogy a férfi húsának csúcsa vaginájának végét dörzsöli.

- Jó?-kérdezte a férfi.

- Ó ... igen, gazda. Nagyon.

A férfi nézte a lány izmainak játékát, és az élénk rózsaszín vaginaajkak szorítását a pénisze körül, miközben a lány előre-hátra emelgette magát a testén. Kis idő múlva Bob érezte, hogy kezdenek elfáradni a lábai. Felemelte a lányt, és cuppanó hang kíséretében kicsusszant belőle. Dorothy ellazította a csípőjét, és egy nyögéssel lecsúszott a férfi testén.

A lány megfordult, és az ágyhoz ugrott, térdeire ereszkedett, arcát az ágytakaróra fektette. Bob sikamlós lándzsáját a lány beleinek bejáratához emelte, és amikor látta, hogy Dorothy ellazította magát, becsúszott, épp csak egy kicsi ellenállásba ütközve, s egyetlen mozdulattal a szőrzetéig a lány testébe temetkezett. Majd előrehajolt, a lány apró melleinek bimbóit az ujjai közé fogta, csípni és csavarni kezdte, s közben újból belevágta magát a lányba.

A lány azonnal reagált a férfi érintésére, vagy

a fájdalom miatt, vagy azért, mert nagyon érzékeny mellbimbói voltak. Bob körmeivel megkarcolta a mellbimbók csúcsát, s nyögés és a záróizmok gyors szorítása volt a jutalma.

- Fáj a cicid?.

- Neeeeem ... Olyan jó érzés, mikor hozzá-ér. A többi lány szereti, de Richard gazda sohasem érinti meg a mellbimbóimat. Imádom, ha egy gazda keze ér hozzájuk.

- Most szoríts meg - mondta a férfi.

A lány azonnal összeszorította testét a férfi húsán, olyan érzést keltve Bobban, mintha egy erős kéz szorította volna meg. A férfi a lányba tömte magát a szorítás közben, és élvezte a feltárulkozó új dimenziókat. A lány prézelésével gyorsan a megkönnyebbülés határához jutatta a férfit, és, amint ez a pillanat egyre közelebb került, a férfi felemelte a lányt, a mellkasához szorította, és csipkedni, csavarogni kezdte a lány bimbóudvarát és megkeményedett mellbimbóját. A nő begörcbített hátát a férfihoz nyomta, s nyögve körözni kezdett a fenekével Bob felé. A férfi érezte, hogy a lány megremegj és amikor záróizma Bob köré zárt, a férfi a nőbe lövellte spermáját, egyik sortűz a másikat követte.

Bob a lány elernyedte testét az ágyra döntötte, félkemény péniszét kiszabadította belőle, és állt, nézte, ahogy Dorothy lihegve próbált levegőhöz jutni. A lány egy-két pillanattig hanyattfekve az ágyon maradt, aztán kinyitotta a szemét, s megfordult, hogy a férfire nézzen.

Bob lehajolt, megint cirógatni kezdte a lány kicsi melleit, amitől a lány tűzbejött, újra aktívává vált.

Bob a kezébe fogta a lány állát, felemelte, és az ágyhoz vezette Dorothyt. A hátára fektette, felemelte a lány lábait, és térdeit a saját vállára tette. A férfi letérdelt a nő alá, fejét lehajtotta a tág és fényes vaginához.

- Óóóóó, nem, gazda. Nem mosakodtam még meg. Nem vagyok tiszta, gazdám.

- Csend legyen, rabszolga. Csak a kielégülés hangjait akarom hallani tőled. Csitt - mondta csendesen.

- Unnnnggggg - nyivákolta a nő, mikor a férfi ajkai és nyelve a testéhez ért. Bob csipkedte és csavargatta a belső szeméremajkakat, és addig ingerelte a klitoriszt, amíg a nő hánykolódni nem kezdett az ágyon, a gyönyörtől és a tűztől sóhajtozva és nyögve. A férfi gyengéden a fogai közé fogta a klitoriszt, és nyelvvel ostorozni kezdte. A lány teste megfeszült, mint egy rugó, és feltört belőle az orgazmus sikolya, mely hullámokban áradt szét a testében, A férfi lehajtotta a fejét, hogy lenyalja a lányról a szerelmi nedveket, majd feljebb haladt a testén, hogy megcsókolja a lány nyitott száját, így a lány megízlelhette magát a férfi ajkain és nyelvén.

Csók közben a nő mocorgott a férfi alatt, a szájába nyöszörgött, s ezalatt a férfi forró dákóját a lány tág, hívogató vaginájába juttatta. Hosszú, lassú lökésekkel mozgott a lányban, érezve a nő testét és lelkét egyaránt.

Érezte a lányon végigsöprő orgazmusokat. Dorothy reszketett, és vaginája a férfire kapcsolódott, nedves, bársonyos érintésével. A nő feje előre-hátra gördült, szemeit behunyta, míg a férfi szünet nélkül ki-be mártotta magát a testébe. Majd a lány nyögése és kiáltozása tompa jajgatássá halkult, s torka mélyéből doromboló hang hallatszott.

Bob felemelkedett, begörbítette a testét, hogy elérhesse a lány melleit, nyalni és rágni kezdte a kiálló, puszkagolyókemény mellbimbókat. Dorothy szemei felpattantak, vadul a férfira meredtek, és a nő újabb és újabb tetőponthoz ért a kettős támadás alatt.

A férfi érezte, hogy ágyékát előnti a forróság, és úgy zihált, mintha fájdalmai lennének. Egyetlen becsapódó lökéssel magára húzta a lányt, magját a nőbe lövellve, a befogadó fészekbe ürítve nedveit.

A férfi leengedte a lábait, s a könyökére támaszkodva lihegte ki magát. Mikor kinyitotta a szemét, észrevette, hogy Dorothy lágy, csillogó tekintettel nézi őt. Majd felemelte a kezét, és elsimított egy hajfürtöt a férfi arcából.

- Elkényeztetni a szegény rabszolgát, Robert gazda. Mindig örömmel és szerettei gondolkodok majd vissza erre a napra. Ön tudja, hogy kell megalázni egy rabszolgát úgy, hogy még tetszen is neki, s hogy kell olyan magaslatokba eljuttatni őt, ahová talán soha többé nem jut el. Szeretném, ha megkorbácsolna, mert tudom, hogy azt is jól csinálná. Nagy örömömre szolgál-

na, ha az ön kezéből kapnám a büntetést -
suttogta a férfinak.

Bob mosolygott, és megcsókolta a lány orra
hegyét.

- Ezt azért kaptad, hogy lecsillapítson az
utazás idejére, rabszolga. Azt akarom, hogy ne
legyen bajom veled az úton, értetted?

- Ó, Robert gazda. Semmi baja sem lesz
velem. De remélem, nekem lesz majd dolgom
önnel - mosolygott vissza a lány.

- Akartál melltartót venni magadnak? - kér-
dezte a férfi.

- Igen, de csak eddig a pillanatig. Jobban
szeretné, ha nem lenne?

- Igen. Sem melltartó, sem bugyi. Vegyél fel
egy hosszú, ha lehet rakott szoknyát, és ne
vegyél alá harisnyanadrágot, csak egy G-húrt.
Nem juthatok majd a vaginád közelébe, de az
okos kis fenéklukad még szóba jöhet.

- Ó, gazdám. Remélem hosszú lesz az uta-
zás.

22.

Felszállás után Bobnak sikerült néhány órát
dolgoznia vacsora előtt. Dorothy csendben ült,
kinézett az ablakon, és olvasott, ügyelve, ne-
hogy megzavarja Bobot. Vacsora után üldögél-
tek, és nézték a filmet, a férfi keze a lány lábai
között pihent, szórakozottan simogatta a lányt,
gyengéden cirógatta az ágyékát az elsötétített
fülkében. Dorothyt szórakoztatta a film, és

közben örömmel és izgalommal töltötte el, hogy Bob figyelmet szentelt rá. A férfi többnyire gondolataiba mélyedt.

Dorothy egy kicsit nyugtalankodott, amikor Alexander a testébe helyezte a tampont, de Richard szavai és Bob mosolya megnyugtatta. A poggyásza már be volt pakolva, de Bob utasításai az öltözködéssel kapcsolatban nem okoztak problémát, mert felvette azokat a ruháit, melyeket amúgy nem vitt volna magával. Napbarnította lábai eleve szükségtelenné tették a harisnyát és a harisnyakötőt, így egy barna gyapjúkosztüm, - alatta egy aligbugyival ki-egyenlítette a számlát.

Mind Richard, mind Alex jól mulatott Bob kívánságain Dorothy útiruháit illetően, és Alex különösen nagy odaadással egyengette az ügy útját. Nagyon elégedettnek látszott, amiért a protezsáltja bizonyos dolgokat már előnyben részesített, és elég önbizalma volt ahhoz, hogy ennek hangot is adjon.

Dorothy csuklóját és nyakát is karkötők, pántok, láncok díszítették, melyek meleg színű korinthuszi sárgarézből készültek, s azt a célt szolgálták, hogy félrevezessék a fémdetektorokat a repülőtéri előcsarnok bejáratánál. A biztonszági emberek azt akarták, hogy Dorothy vegye le őket, de gyorsan beleuntak, és azzal is megelégedtek, hogy a kézikészülékekkel ellenőrizték a lány holmiját.

A film után az első osztály utasai közül néhányan a társalgóba mentek, köztük Bob és

Dorothy is. Bob kiolvasta a rájuk szegeződő tekintetekből, hogy élénk találgatás folyik a kapcsolatukról. A két légikisasszonyt is izgatta a dolog, és állandóan Dorothyt nézték, talán azért, hogy rájöjjenek, miért vonzódik hozzá Bob.

Miközben italukat kortyolgatták, Dorothy is megemlítette, hogy a figyelem középpontjába kerültek. Először aggódott miatta, de Bob azt mondta, felejtse el, és vad ötletekkel kezdte szórakoztatni a lányt, arról, hogy mit gondolhatnak a többiek. Beszélgetve üdögéltek és pihentek, és végül észrevették, hogy már csak hárman voltak rajtuk kívül a társalgóban.

Bob egyáltalán nem volt fáradt, és Dorothy is kijelentette, hogy teljesen ébren van, úgy-hogy Bob kért még egy-egy italt. Bob Dorothyval szemben ült, és azzal szórakoztatta magát, hogy belesett a lány szoknyája alá, míg a nő pillantásaival ingerelte őt. Hogy gyorsabban múljon az idő, Dorothy Richard gazda istállójában szerzett élményeiről mesélt Bobnak. Egy kis idő múlva a stewardess zavarta meg őket, megkérdezte, hogy kívánnak-e még több italt, és szeretnék-e, ha elhomályosítaná a világítást. Rajtuk kívül már senki sem volt a társalgóban.

Bob megkérdezte, hogy kaphatnának-e egy főzet kávé, és hozzátette, hogy majd kiszolgálják magukat. Közölte, hogy ő is el tudja homályosítani a világítást, ha akarja. A légikisasszony Dorothyra pillantott, szélesen elmosolyodott, és elment.

Visszahúzódtak egy félhomályos sarokba, ahol nem pillanthatta meg őket rögtön, aki a társalgóba lépett. Bob leült, és Dorothyt állni hagyta maga előtt. Megkérte, hogy vegye le a kedvéért a G-húrt, és a lány a férfi előtt állva egész kis mutatvánnyal engedelmeskedett. Nem léphetett volna Nina helyébe, de jól elszórakoztatta Bobot, és ennél többet Dorothy nem is akart.

Bob megkérdezte a nőtől, hogy felkészült-e a szolgálatra, mielőtt elindultak, s erre Dorothy mosolyogva elővett egy kis tubus kenőcsöt a zsebéből. Letérdelt a férfi lábai közé, kizippzárta a sliccét, és kiszabadította Bob keményedő húsát. Finoman megsimogatta, aztán csókolgatni és szopogatni kezdte a szájával. Rendkívül készségesen engedte a torkáig a férfi péniszét, és Bobnak le kellett állítania, mert kezdett túlságosan felhevülni a lány szájától.

A nő bekente a férfi erekciójának koronáját, majd háttal állt neki, szoknyáját a derekáig felhúzta, miközben Bob csípte és harapdálta a tomporát, s végül ő is bekente a lányt. Dorothy finoman a férfi erekciójára ereszkedett, és felsóhajtott, mikor a férfi a testébe hatolt. Egész a szőrzetéig magába fogadta a férfit, és csendben ült, fenekében a férfi nedves dákójával. Majd ritmikusan össze-összezárta az izmát, s kissé mozogni kezdett, fel-le a férfi ölében, hogy nyomó- és szívóhatást teremtsen a férfi rúdja körül. Ennek pusztá újdonsága is felhevítette a

férfit, s csak néhány percig élvezhette, mielőtt telefröcskölte a nő belsejét a spermájával.

Ebben a helyzetben maradtak, a nő a testében tartotta a férfit, Bob pedig az érzékeny mellbimbókkal játszott a következő fél órában, s közben Dorothy kétszer is kielégüléshez juttatta Bobot, anélkül, hogy a férfinak meg kellett volna mozdulnia. Az utolsó alkalom után Bob kinyitotta a szemét, s Dorothy vállain át megpillantotta a kis stewardest, aki tíz lábnnyira állt tőle. A légikisasszony tekintete elárulta, hogy tudta, mi folyik a két utas között, és elpirult arra arról is árulkodott, hogy a látvány felizgatta a lányt.

Dorothy felpillantott és fel akart ugrani, de Bob felemelte egyik kezét, és ujjával közelebb hívta a szemlélődőt. A férfi egy szavával lecsillapította Dorothyt, a stewardess pedig néhány másodpercig csak állt, és nézte őket, majd elindult feléjük.

- Szörnyen sajnálom, uram, és hölgyem. Nem akartam megzavarni magukat, de a kapitány megkért, hogy vigyek neki valamit, és elfelejtettem hogy önök még mindig itt vannak.

- Szeretne csatlakozni az alkalmazottamhoz és hozzám egy kis ... á, Joni, ugye úgy hívják? - kérdezte Bob halkán.

- Ó, nem is tudom, uram. Sok dolgom van még, és el kell vinnem a kapitány jegyzetfüzetét, és ... és...

- És igen, szeretne egy kis szünetet tartani, és csatlakozni hozzánk, miután elvitte a kapi-

tánynak a jegyzetfüzetét, igaz? Egy-két perc múlva várjuk.

- Igen, uram - mosolygott a lány, és elindult, hogy megkeresse a jegyzetfüzetet.

Mikor elment, Dorothy felállt, és kiengedte Bobot a meleg, nedves öbölből. Megfordult, arcán pánik tükröződött.

- Gazdám.

- Psszt, semmi gazdám. Bob vagy Mister Bonner. Semmiféle körülmények között se szólíts gazdádnak, hallod? Hozz egy szalvétát, és tisztíts le. Biztosan találsz majd mosogatót a bárpult mögött. És most siess.

- Hallom, és engedelmeskedem... Mister Bonner - mondta a lány suttogva.

A lány lemosdatta a férfit, és leült Bob ölébe, levetett kosztümkabáttal, nyitott blúzzal, s a férfi éppen a melleit cirógatta, mikor a stewardess halk köhécseléssel visszajött a társalgóba.

- Jöjjön be, Joni. Már vártuk magát. Elvégezte a feladatait, és tud már csatlakozni hozzánk?

- Igen, uram. Megmondtam a másik stwini-nak, hogy itt leszek magukkal, és hívjon, ha szüksége lesz rám - mondta a nő, miközben hozzájuk lépett. - Azt mondtam neki, hogy társalgói szolgálattal kötöm össze a pihenőidőmet, és ne hívjon legalább egy óráig. Jó kolléga, úgyhogy biztos nem is hív majd. Ezenkívül bezártam az ajtót, és kitettem a „Zárva” táblát - mondta, s közben le sem vette szemét Bob kezéről, mely Dorothy blúzában mozgott.

- Ragyogó. Joni, ez itt Dorothy, aki attól tart, hogy maga talán nem akar részt venni a szórakozásunkban. Én Bob vagyok, és azt mondtam neki, hogy dehogynem, boldogan részt vesz benne, és igazam is volt, nem?

- Ó, rögtön a közepébe vág, igaz? Üdv, Dorothy, és igen, Bobnak igaza volt. Szeretnék csatlakozni magukhoz.

- Hát akkor jöjjön ide, és pecsételje meg ezt egy csókkal.

Joni leült Bob mellé, és ajkait a férfiéhoz tartotta. Bob szájával a nő szájához ért, és egyáltalán nem volt meglepve, mikor a légikisasszony kinyitotta a száját a férfi nyelve előtt. Bob rátette a kezét a nő mellére, és Joni nyöszörgött, míg a férfi gyengéden cirógatta a melleit. Bob finoman hátba lökte Dorothyt, hogy jelezze, ő is hasonló módon üdvözlje Jonit, és amikor a férfi ajkai elhagyták a nőét, a kis hölgy azon kapta magát, hogy egy szakértő simogatja a szájával. Keze felemelkedett, és Dorothy blúzába siklott, hogy végigsimogassa az ott talált kemény kis melleket.

- Ummm, maguk aztán értik a módját - zihált Joni, mikor Dorothy elengedte. - Kik maguk? Milyen viszonyban vannak?

- Csak üzleti ügyekben utazunk, és szeretjük, ha közben jól érezzük magunkat, ha egymásnak és a barátainknak örömet szerezhetünk - beszélt folyamatosan Bob. Gyengéden megfordította a lányt, hogy háttal legyen feléjük, és aztán, amint Dorothy lecsúszott az öléből, Bob

lefelé nyomta a lányt, amíg a karjaiban nem feküdt.

- Nem akarja kényelmesebben érezni magát? Össze szabad gyűrni az egyenruháját? - kérdezte, miközben kigombolta a nő blúzáját.

- Kényelmesebben... - mondta a lány, miközben száját a férfiéhoz emelte.

Dorothy letérdelt melléjük, és segített Bobnak levetkőztetni az izgő-mozgó, ziháló kis szőkét. Szemügyre vette a lemeztelenített érzéki kis testet, s kezével és ujjjaival minden lehetséges helyen megfogdosta és megcirógatta a nő testét. Eközben Bob tovább csókolgatta és tapogatta a fiatal hölgyet, s a légikisasszony pillanatokon belül nedves lett, és nyögdecselni kezdett.

Mikor már levetkőztették a lányt, Bob kicsúszott alóla, és ráfektették arra a kerevetre, melyen ültek. Bob jelzésére Dorothy előredőlt és lágyan csókolgatni és szopogatni kezdte Joni melleit, s közben simogatta a testét. A lány kinyitotta a szemét, és Bobra nézett, mintha azon töprengene, hogy tiltakoznia kellene-e vagy sem, de Dorothy Ujjai rátaláltak az egyre nedvesebbé váló részre, és máris túl késő volt.

Dorothy pillanatokon belül az őrületig feltűzelte a kis szőkét, majd teste fölé térdelt, s fejét a lány lábai közé temette. Joni keze és feje rángatózott, miközben megpróbálta olyan közel húzni magához Dorothyt, hogy viszonzhassa a szívességet, melyet kapott.

Bob felhúzta Dorothy szoknyáját a hátára, és

Joni arca fölé emelve mozgatta a lányt. Ujjait Dorothy szeméremajkai közé dugta, széttárta és simogatta őket, miközben a szőke lány a fölötte ívelő napbarnította, izmos combokat csókolgatta középtájról felfelé haladva.

Bob felemelte Dorothy haját, hogy nézhesse, mit csinál Joni vaginájánál, és Dorothy felemelte és széttárta a lány lábait, hogy gazdája jobban lásson. Nyilvánvaló volt, hogy volt már gyakorlata abban, hogy gyönyört keltsen másokban. Türelmesen és alaposan vette kezelésbe az elé táruló húsos virágot. Csapkerte, csavarta, szopta, nyalta és felfedezte minden kis ráncát és redőjét, végül megmerevített nyelvét partnere nedves üregébe csúsztatta. Joni Dorothy sikamlós testébe zihált és nyögött, kevesebb szakértelemmel és a kétségbeeséssel határos vággyal.

- Aaaaarrgggg ... aaaaa... aaaa... aaa - nyögött Joni, mikor első orgazmusa keresztülhasított rajta. Bob a hang felé fordult, és letérdelt a lány elé. A lány hátravetette a fejét, ahogy a kirobbanó kéjre reagált, s Bob ajkaival a lányéra hajolt, szájában Dorothy ízével.

- Abba az isteni fenekébe fogom lökni magam. Akarja megnézni? - kérdezte Bob Jonitól.

- Ó, Istenem, igen. Igen, kérem. Lökje bele. Hadd nézzem.

A férfi felállt, kibújt a nadrágjából és az alsónadrágjából, Joni arca fölé helyezkedett, kemény testét célpontja felé irányította. A lány

felnyúlt, kezébe vette a férfi dákóját, és a szájához húzta. Nyalogatni kezdte a férfi fegyverének koronáját, majd a szájába csúsztatta. Néhány másodpercig nyelvével simogatta, majd kihúzta, és a feje fölött lévő ráncos lukhoz illesztette.

Dorothy megint ellazította magát, és Bob könnyen és kényelmesen becsúszhatott a lány meleg nedvességébe. Dugattyúként mozgott a rabszolgalány lyukában ki és be, s Dorothy kezdte megint meg-megszorítani a záróizmival. Joni tenyerébe fogta a férfi himbálózó golyóit, és kezében tartva csókolgatta, miközben a férfi az előtte lévő kemény fenékbe verdeste magát.

Dorothy tovább ingerelte a légikisasszonyt, miután Bob megkezdte a rabszolga elleni támadást. A lány pedig kezébe fogta a puha, húsos feneket, s masszírozni és cirógatni kezdte. Aztán érdeklődési körét kiterjesztette a lejjebb felkínálkozó összeszorított rózsás nyílásra. Gyengéden megcsókolta és megsimogatta a nyelvvel, majd egyik ujjával megmasszírozta, miközben visszatért Joni vaginájához, hogy a tárt, édes húst élvezze. Enyhén megcsípte a klitoriszt, amitől ujját a másik nő végbélnyílásába csúsztathatta, és mozgatni kezdte a saját lukában faltörő kos módjára döngető dákó ritmusára. Egy kéjes pillanat után a második ujjá is a lukba csúszott, és ki-be járva kéjes és vággyal teli nyöszörgést csikart ki a lányból, akit egyszerre tüzelt fel a látvány és az érzés.

Bob lehúzta a blúzt Dorothyról, és játszani kezdett a két érzékeny mellel, cirógatta, nyomkodta, és a kettő közötti különbséget mérlegelte. Kezdett megelégedni Dorothy fenekének gyönyöreivel, kihúzta magát belőle, és hirtelen támadt ötlettel megfogta Joni kezét, és három ujját bedugta abba az ellazított lukba, melyet ez imént kiürített.

Dorothy görcsösen rátapadt a vendég ujjaira, kéjes kiáltást váltva ki ezzel Joniból. Ujját elragadtatással ki-be járatta Dorothy napbarnította testében, míg cselekedetének erotikája, valamint Dorothy szája és nyelve újabb orgazmusáradatba nem söpörte.

Bob megint letisztította magát, állt, és nézte, ahogy Joni lecsillapodott, majd lehajolt a lányhoz,

- Kívánlak.

A lány szemei tágra nyíltak, a férfire mosolygott, ajkai nedvesek voltak a vagina nedveitől.

- Igen-lehelte.

- Úgy, ahogy Dorothyval csináltam, s közben maga őt elégíti ki. Neki is szüksége van a gyönyörre, nem gondolja?

- Ó, Istenem, de, igen, úgy, ahogy Dorothyval, igen.

- Csinálta már valaha?

- Igen, és most is akarom.

Jonit hanyatt a földre tették, Dorothy pedig fölé térdelt, meztelenül. Maga felé emelte a kis szőke lány térdeit, miközben letelepedett a lány várakozó ajkai fölé. Dorothy ujjait Joni nedves

mézesköcsögébe dugta, s nedveit a nő végbél-nyílására és aköré kente, hogy előkészítse Bob rohamára. Játszott egy kicsit a lány klitoriszá-vaí, s a vágy lassú tüzén tartotta, miközben Joni a leborotvált, puha ajkakkal szegélyezett lukat nyalta és szopogatta a feje felett.

Bob egy pillanatig nézte őket, majd letérdelt, hogy átengedje húsát Dorothynak, hogy töltsé be. A lány megragadta, és fel-le mozgatta Joni szeméremajkai között, hogy megnedvesítse, majd a lány beleinek rózsás bejáratához tartotta. Bob előredőlt, és lökött egyet, de nem tudott behatolni. Dorothy masszírozni kezdte a végbél-nyílás környékét, és egy másodperc múlva a lány húsa kezdett becsúszni. Bob lassan haladt előre a lány testében, amíg tövig bele nem temetkezett. Hallották, amint Joni liheg és jajgat alattuk.

Dorothy simogatni és ingerelni kezdte Joni vaginájának ajkait és klitoriszát, egyrészt azért, hogy növelje gerjedelmét, másrészt azért, hogy segítsen neki befogadni a masszív rudat, melyet éppen vendégül látott. Bob kinyújtotta a karját, és magához vont Dorothyt, ajkait a sajátjával borította be, nyelvét a lány várakozó szájába küldte. Tenyerébe fogta és megcirógatta a mel-leit, miközben ki-be lökte a forró, görcsösen összehúzódó lukba, mely dákóját tartotta.

Joni megvadult a vágytól, csépelő nyelvét Dorothya nyomta, csipkedte és harapdálta a lányt, kiszopva belőle a nedvességet. Keze az izmos testen barangolt, nyomkodta, simogatta, cirógatta.

Dorothy ki-be mártogatta ujjait a lány tátongó vaginájába, összhangban gazdája kőkemény lándzsájával. Mikor száguldani kezdett a megkönnyebbüléshez vezető kéjes úton, nyögni és nyöszörögni kezdett Bob szájába. Mikor az orgazmus első rohamában görcsösen összerándult, Bob a hüvelykujja és a mutatóujja közé fogta a lány mellbimbóit, és vadul csavargatni kezdte őket, sokkot és ellensokkot küldve keresztül a lány testén. A lány Bob szájába vonította a gyönyörét, amint időről időre túláradt benne a kéj.

Bob nedvei kirobbantak elbújtatott rúdjából, mélyen Joni fenekének forró nedvességébe. Joni is átadta magát az élvezetnek, mikor érezte, hogy testét belepi a férfi forró töltete.

Gyengéd és hosszas csókok közepette megtisztították egymást, s olyan lassan öltözködtek, mintha vonakodnának véget vetni az osztozkodásnak, melyben az imént vettek részt.

- Hol szállnak meg Angliában? Van három szabadnapom, és szeretnék megint találkozni magukkal, ha lehet. Vagy majd itthon az Államokban, ha önök is úgy gondolják. Nem szeretnék tolakodónak tűnni, de még sohasem éreztem magam ilyen oldottnak és kielégültnek. Úgy érzem, mintha magukkal bármire képes lennék - mondta Joni.

- Hát, nem tudom, hogy tudjuk megoldani. Dorothynak egy időre Északra kell utaznia, ott lesz megbízatása, közben időnként külföldre kell mennie, én pedig haladéktalanul visszaté-

rek az Államokba, és aztán Keletre utazom. De mi is szeretnénk összejönni magával. Ha gondolja, megadhatná nekünk a címét, vagy bármilyen címét, ahol elérhetjük magát, és majd értesítjük, ha tudunk időt szakítani a találkozásra-mondta Bob.

- Mielőtt kiszállnak, megadom majd a címet. Most már tényleg mennem kell. Körülbelül három óra múlva landolunk, úgyhogy viszontlátásra az utastérben.

Nézték, hogy távozik a lány, és Dorothy a férfihoz fordult.

- Maga gonosz, kegyetlen gazda, tudja? Engedi, hogy egy pillanatra megízleljem, milyen az élet az ön szolgálatában, aztán örökre eltűnik az életemből.

- A gazdának joga van ahhoz, hogy kegyetlen legyen, rabszolga. Élvezted ezt a kis tréninget?

- Igen, gazdám. Nagyon, köszönöm. Még mindig érzem, ahogy mozog a testemben. Joni is tüzes teremtés, igaz?

- Igen, csak fegyelmezetlen. Meg kell tanítani az összpontosításra. Lehet, hogy egyszer majd erre is sor kerül. Menjünk vissza az utastérbe. Szundítanom kell, mielőtt leszállunk. Azt hiszem, kifárasztottál. Előlről kell majd kezdenem az egészet, hogy megbüntesselek - s mind a ketten nevettek.

Miután visszatértek, Joni, anélkül, hogy feltűnően csinálta volna, figyelmesen bánt velük. Kiszálláskor mindkettőjükre szélesen rámosolygott, és szólt Bobnak, hogy hordár várja őket az ajtóban, hogy a kézipoggyászukat vigye. Nyilvánvalóan megsúgta a hordárnak, hogy különleges bánásmódban részesítse Bobot és Dorothyt, mert szinte őket is a tenyerén vitte át a vámvizsgálaton és a csomagkiváltó részlegen. Nehezen viselte el Detmers sofőrjét, és Bobnak úgy kellett ráerőltetnie a borraivalót.

Az út Detmers házáig hosszú, de pihentető volt. Bob utasította a sofőrt, hogy csukja le a válaszfalat, és Dorothy szájával és végbélnyílásával szórakoztatta magát, miközben az elvonuló tájat nézte.

Detmers a bejáratnál üdvözölte őket, szívélyesen üdvözölte Bobot, és futólag végigmérte Dorothyt. Azonnal a rabszolgák szálláshelyére akarta küldeni, de Bob csendesen kintartott amellett, hogy először olvassa el Detmers a nála levő iratokat, és adjon átvételi elismervényt az „áruról”. Detmers ezen egy kicsit megsértődött, és biztosította Bobot, hogy szükségtelen ez a formáság, de Bob adta az ártatlant, és azt mondta, hogy ő csak közvetítő, és a megbízójától a lehető legszigorúbb utasítást kapta, ezen kívül Dorothy tamponot visel, és Bob is szeretne minél hamarabb megszabadulni az adókészüléktől.

Detmers szemmel láthatóan megnyugodott, és nevetgélve azt válaszolta, hogy szerinte is azonnal tisztázni kell a részleteket. Ebből Bob arra következtetett, hogy Detmers vizsgáztatta az imént, és hogy a jelekből ítélve átment a vizsgán. Detmers a könyvtárba kísérte őket, és itallal kínálta Bobot. Miután kiöntötte az italt, kinyitotta az iratgyűjtőt, melyet Bob adott neki, és átnézte. Aláírta az iratgyűjtőben talált átvételi elismervényt, és köszönettel átnyújtotta. Aztán megrázott egy kis csengőt, és egy libériába öltözött férfi jelent meg az ajtóban.

- Acher, ez itt Mr. Bonner, akit vártunk. A ház vendégszeretetését élvezzi, amíg itt tartózkodik.

- Igenis, uram. Isten hozta Harglade-ban, Mr. Bonner. Állok szolgálatára - mondta, és mindkét férfi felé meghajolt.

- Ő pedig Dorothy, Archer. Mr. Chatsworth amerikai istállójából érkezett hozzánk. A szállására kell vezetni, és majd el kell távolítani belőle a szállítási tampont. Segíteni kell neki az elhelyezkedésben is. Egyelőre semmi tréning. Csak könnyű feladatokat kap, amíg megszokja az új környezetét. A kódot majd megtalálja a szálláson, és kérem, vigye ezt a dossziét a dolgozószobámba, és tegye a páncélszekrénybe. Elköszönhet Robert gazdától, Dorothy - mondta Detmers, és átnyújtotta az iratgyűjtőt a szolgának.

Dorothy Bob felé fordult, hódoló testhelyzetbe ereszkedett, fejét lehajtotta.

- Köszönöm a kedvességét és a gondoskodását, Robert gazda. Imádkozni fogok, hogy a gazdám egy napon majd megengedje, hogy újra szolgálhassam önt.

- Én is várom azt a napot, Dorothy. Biztos vagyok benne, hogy új gazdájának is annyi örömet szerez majd, amennyit nekem szerzett.

A két férfi néhány percig még elbeszélgetett egymással, hogy egy kicsit jobban megismerkedjenek. Aztán valaki halkan kopogott az ajtón, és egy feltűnően csinos kis barna nő nyitott be, átlátszó kaftánt viselt, mely a lány vállától a földig ért, szabadon hagyva a nő karjait. Csuklóin pántok voltak, csakúgy, mint bokáin, amennyire az anyagon keresztül sejtetni lehetett, mikor a lány feléjük lépett.

- Gyere be, Sylvia - mondta Detmers halkan.

- Robert, ez itt Sylvia, az egyik élvezeti rabszolgám. Az öné, amíg itt tartózkodik, ha elfogadja a szolgáltatásait - mondta Detmers, miközben a lány letérdelt Bob elé, és fejét a padlóhoz érintette. - Majd a szobájába vezeti, és mindenben a segítségére lesz. Ha önnek is kedve tartja, két óra múlva teázunk. Megfelelő az időpont?

- Igen, köszönöm, uram, nagyon jó lesz. Azt hiszem, most egy kis szundítás következik, aztán nagyon jól fog esni egy könnyű étkezés - mondta Bob, miközben felállt, és kezét a házigazda felé nyújtotta.

Sylvia egy kényelmesen berendezett szobába vezette Bobot, az emeletre. Útközben három

fiatal lány mellett haladtak el, akik kézzel sikálták és fényesítették a bútorokat és a padlót. A lányokon rövid, rakott gyapjuszoknya és mellény volt, a felsőrész látni engedte csupasz hátukat és himbálózó mellüket, miközben dolgoztak. Mikor a férfi elment mellettük, mindnyájan abbahagyták a munkát, hódoló testtartást vettek fel, majd amint az udvariassági szabályok lehetővé tették, folytatták a munkát.

Mikor a szobába értek, Bobot már kicsomagolva várta a holmija, az ágyra pedig háziköntöst készítettek a számára. Sylvia gyengéden és ügyesen segített neki az átöltözésben, és a megnyugtató meleg zuhany közben. Bobnak épp csak be kellett vizeznie magát, a lány már ott is állt az ajtóban, kezében mosdókesztyű és egy darab illatos szappan.

Sylvia maga volt a megtestesült érett szépség. Bob megítélése szerint harmincas éveinek közepén járhatott, s bizonyára gondosan ügyelt a testmozgásra és az étrendjére. Fantasztikus mellei voltak, kiálló mellbimbókkal. A mellek kényelmesen ültek a mellkasán, épp csak egy kicsit ereszkedtek le. Dereka keskeny volt, csípője széles és formás. Szeméremdombja csupasz volt, és hívogató. Mindenhol puha és vigasztadó volt. Valószínűleg fejlett izomzata volt, de ez nem volt feltűnő.

Természetesen viselte a csukló- és bokapántokat, melyek felhívták magukra Bob figyelmét, valamint arra, hogy a rabszolgalány jelenleg az ő örömeire szolgál.

Hogy haját megvédje a víztől, fején sapkát viselt, mely inkább dísznek tűnt, mint védőöltözetnek. Bobnak tetszett ez a kis ruhadarab, mert mindig is irtózott a szokványos, ízléstelen női holmiktól.

A nő gyengéden, de alaposan megmosdatta, s míg a férfi a víz alatt állt, a lányt csodálta. Sylvia különleges figyelemben részesítette félig kemény dákJát és a herezacskókat.

A nő a zuhanyzó előtt térdelt, kezében törölközővel, mikor Bob kimászott a víz alól. Sylvia megtörölte, és rásegítette a ruháját.

- Miben lehetek még segítségére, gazdám? - kérdezte a lány halk, édes árnyalatú hangján. Akcentusától ítélve közép vagy magasabb osztálybeli, született brit nő volt.

- Mutasd meg a bilincseid láncát - mondta Bob, és a lányra nézett.

A lány csak egy villanásnyi aggodalmat árult el, meghajolt, és a falnál álló kis szekrényhez lépett. Kinyitotta, és négy csillogó láncot vett ki belőle. Visszament Bobhoz, és a láncot maga elé tartva letérdelt előtte.

Bob elvette a láncokat a lánytól, szemügyre vette őket, különös figyelmet szentelve két végükön a szokatlan kis lemezeknek. A lány egyik csuklóját a kezébe fogta, és a pánton egy kis rést talált. Mikor a részbe tolta a lemezkét, a pánt egyik része elmozdult, hogy a lemez a helyére csúszhasson, és bezárulhasson. A zárószervezet mellett egy kis szegecs csillogott, melyről Bob tudta, hogy a nyitószervezet volt.

A láncok egy lábnyinál kissé rövidebbek voltak, és sok kis csillogó szemből álltak. Nagyon is megfeleltek a céljuknak.

Bob a lánc másik végét a másik pántba illesztette, és a többi láncot a székre dobta. Mikor körülnézett, észrevette, hogy sok kampó áll ki a falból, különböző magasságban, ahogy gyanította. Az engedékeny lányt az egyik ilyen kampóhoz vezette az ágy mellé, felemelte a karjait, s áthurkolta a láncot a felszerelésen, hogy Sylviát hozzáerősítse.

Bob maga felé fordította a lányt, leült az ágyra, és megcsodálta a magatehetetlen teremtetést. A lány ott állt a falnál, szemérmesen a padlót nézte, bal térdét kissé keresztbe rakta a jobb fölé, hogy ágyékát részben eltakarhassa a férfi tekintete elől. Mivel karjai a feje fölé kerültek, mellei felemelkedtek, és még formásabbá váltak, mellbimbói pedig megkeményedtek és megduzzadtak.

- Fordulj meg.

A lány megfordult, hogy megmutassa a férfinak sima hátát, és lágyan ívelő fenekét.

- Hogy kedveskedsz a gazdádnek, rabszolga?

- Parancsolhat a testemmel, gazdám. Úgy használhatja, ahogy akarja - hallatszott a halk válasz.

- Szükségem van valami altatóra, hogy szundíthassak egy órácskát. Mit javasolsz?

- Elnézést, de nem ismerem az ízlését, gazdám. De felajánlanám a számát és az ágyékomat egy kis megkönnyebbülésre, és a melleim

között pihenhet a feje, amíg alszik, ha úgy kívánja.

- És ha úgy döntöttem, hogy megkorbácsolak, rabszolga, hogy a nyögéseid szolgáljanak altatódalul?

Bob nézte, hogy a lány nagyot nyelt, és suttogva válaszolt:

- Ha úgy kívánja, gazdám, parancsoljon velem.

A férfi mosolygott a lány viselkedésén, és élvezte ezt a kis játékot. Arra gondolt, vajon mit szolt volna Nina, ha hallja, hogyan ijesztgeti ezt a kis angol lányt. Valószínűleg vihogott volna még a gondolatára is, hogy Bob önkényesen megver egy csinos kis rabszolgányt.

- Talán később. Azt hiszem, elfogadom a javaslatodat, hátha beválik. Ha nem, kipróbáljuk az én ötletemet - mondta a férfi, miközben felkelt, és leoldotta a lányt a kampóról. Levette a láncokat, és visszament az ágyhoz, útközben levette magáról a köntöst.

- Robert gazda? - hallatszott a suttogó kérdés.

Bob lassan és kellemesen ébredt. Mikor kinyitotta a szemét, eszébe jutott, hol van, és miféle párnákon nyugszik a feje.

Élvezte a kis hölgy szolgálatait. Ügyes szájával és meleg, nedves vaginájával lecsillapította a férfit. Tehetséges volt, tapasztalt és jól ellátta a feladatát. Bár az is eszébe jutott, vajon nem az iménti kis játékkal ösztönözte-e a lányt arra, hogy jobban kielégítse a vágyait.

És tényleg ragyogóan szolgált párnaként. Mellkasán és hasán ringatta a férfi fejét, csodálatos mellei és mellbimbói elérhető közelségében. Elalvás előtt eljátszadozott még velük egy ideig.

Arcán és fülén érezte a meleg, kemény, sima melleket.

- Robert gazda? Azt kívánta, ébresszem fel egy óra múlva. Ébredjen fel, gazdám.

- Köszönöm, rabszolga. Ébren vagyok. Mit tudsz ajánlani, hogy felkavard a vérem és életet lehelj belém?

- Talán egy zuhany vagy egy masszázs?

- Azelőtt vagy azután, hogy megkorbácsolom, a feneked? A rabszolgák vérenek látványa mindig pezsdítően hat rám.

- Ahogy kívánja, gazdám.

- Mit szólnál egy zuhanyhoz és egy masszázshoz, miután mintát vettem a végbélnyílásodról, kis rabszolgám?

- Köszönöm, gazdám. Megpróbálok majd a kedvében járni.

- Nemcsak megpróbálok, különben megkorbácsolom a fenekedet, még hozzá a nadrágszíjam csatjával. Keress valami kenőcsöt, és kerekedj fölém. Meg akarom nézni és ki akarom próbálni máshol is a bájaidat.

Sylvia a fürdőszobába surrant, és néhány másodperc múlva kezében kis tubussal visszatért. Letérdelt az ágy mellé, és lehúzta a takarót Bobról. Előredőlt, egyik kezébe fogta a félig erekcióban lévő húst, és az ajkaihoz emelte.

Egy pillanatig csókolgatta és szopogatta a koronáját, majd teljesen elnyelte. Bob érezte a lány torkának belsejét, miközben Sylvia nyelve a pénisze körül mozgott. A szájbéli művészet mestere volt, és pillanatok alatt megkeményítette a férfit.

A lány kicsúsztotta a férfi testét a szájából, és fürgén bekente a lándzsa végét és koronáját. Aztán eldobta a tubust, felállt, és felrázta a férfi feje és vállai mögött a párnákat, hogy biztosítsa Bob kényelmét. Majd a férfi fölé siklott, és két oldalt a csípője mellé térdelt.

Bob a lány csupasz szeméremajkaira nézett, melyek tárva és nedvesen csalogatták, majd kiválasztott célpontját kereste a tekintetével. A dús, kemény és sima fenék és a nemi szervek szirmai között nem vette rögtön észre a lány végbélnyílását. Sylvia előrefelé forgatta a csípőjét, széttárta a lábait, hogy a kis rozettát a férfi szeme elé tárja.

A fürdőszobában nyilván rászánt néhány másodpercet a végbélnyílására, a jó hatás kedvéért, a sötétrózsaszín peremre és környékére kent csillogó, sikamlós anyagból ítélve.

Kezébe fogta a férfi kemény rúdját, végbélnyílásának bejáratához illesztette, és szinte habozás nélkül, simán becsúsztotta testének forró mélységeibe. Gondja volt rá, hogy teljesítse a férfinek azt a kívánságát, hogy látni is akarja, miközben testét fel-le járatta a belefűrődő húsos rúdon.

A lány váltogatta a tempót, a behatolás

mélységét és a lökés irányát, hogy a lehető legtöbb kéjben részesíthesse a férfit.

- Lassabban egy kicsit, cica. Szeretnék játszani veled egy kicsit - mondta Bob csendesen, miközben a lány dús kebleiért nyúlt.

A lány kissé elmosolyodott, és lejjebb csúszott, hogy teljesen magába fogadhassa a férfit. Bob szeméit nézte, miközben a férfi cirógatta és csavargatta a mellbimbóit.

Bob lecsúsztotta egyik kezét a lány hasára, s közben élvezhette, ahogy a lány záróizmai önkéntelenül összeszorultak, amint a férfi a lány szeméremajkaihoz közeledett. A férfi megsimogatta a lány ágyékának nedves ajkait, majd fel-le csúsztotta a hüvelykujját a nedves csatornában. Aztán ujjait benyomta a vaginába, és dákóját mozgatva a lány testében, megpróbálta kitapintani saját testét a vékony belső falon keresztül. Mint mindig, most is magával ragadta az az érzése, ahogy saját húsa egy női testben mozog. Kis nyögést érzett és hallott, mikor a lányba hatolt.

A férfi elfordította a kezét, és gyengéden dörzsölgetni és ingerelni kezdte a lány ágaskodó klitoriszát. A lány felnyögött, és megszorította a férfi testét, s a kétpólusú simogatás erotikus hatására remegni kezdtek a belső részei. Arca elpirult és megrándult, mikor a férfi a kettős izgatással, erogén zónájának ingerlésével felhevítette.

Válaszként a lány lélegzete elmélyült és szagatottá vált. Egyre erőteljesebben mozgatta a

férfi dákóját ki és be a testében, s egyre mélyebbre hajolt, hogy fogva tarthassa a férfi hüvelykujját a tüzes vaginájában,

A lány halkan nyögni és kiáltozni kezdett, amint a férfi kemény húsa ki-bejárt megfeszülő testében. Bob fürgén és céltudatosan dörzsölni kezdte a lány klitorisát, amitől a lány zokogni és vonaglani kezdett gyönyörében.

Többször a csúcs közelébe vitte őt a férfi, abbagyva vagy megváltoztatva a támadást, hogy újra meg újra megakadályozza a kiteljesülést. Mikor a lány megint a tetőponthoz közeledett, hirtelen kihúzta belőle a hüvelykujját, és miközben a lány jajgatott, amiért megfosztotta a kellemes érzéstől, oldalára döntötte.

A férfi a teste alá gyömöszölte a lányt, majd egyik lábát leszorította, másikat pedig felemelte, hogy szétfeszítse, s nagyobb felületen közelíthesse meg a lány fenéklukát.

Tövíg csapkodni kezdte magát a lányba, majd medencéjét forgatta, hogy beljebb fúrja magát a lány testébe. Egyaránt élvezte, hogy a lány teljes testét érezheti, illetve, hogy ilyen jól együttműködnek. A lány forró nedvessége, záróizmának szorítása, fenekének és lábizmainak összehúzódása a férfi testén, az az érzés, melyet lándzsájának érzékeny koronája közvetített, mikor a lány beleinek tekervényét és a lány hasának izmos részeit döngette.

Sylvia jajgatva hánykolódni kezdett felsőtestével az ágyon, a kirobbanó megkönnyebbülés rohamában.

Bob lenézett, hogy lássa a lány vaginájának tág, húsos redőit, mely széttárult a lányra kényszerített testtartás következtében. Keresztben átnyúlt, térdben megragadta a lány egyik lábát, s a lány felsőteste felé húzta. Majd annyira kihúzta magát, hogy a lány elhagyott vaginája hozzáférhetővé váljon.

Három ujját figyelmeztetés nélkül felcsúsztatta a lány sikamlós vaginájába, majd, mikor magömlése elkezdődött, belevágta magát a lány fenéklukába.

- Ajjj - sikoltotta a lány, amint ő is görcsbe rándulva hánykolódott a rárontó kéjben. Bob ismét a lányba csapta a testét, mikor kiengedte magából a nedvét, s közben igyekezett annyira belökni az ujjait a lány testébe, amennyire csak lehetett, ütögetve a lány lágú húsát, a tökéletes alávetettség extázisába kergetve a kis rabszolgát.

Bob kihúzta magát a hanyatt fekvő lányból, s látta, hogy ettől a mozdulattól a lány érzékeny-nyé vált teste idegesen összerándul. Sylvia teljesen kimerült, és a teljes ellazulás félálomszerű állapotába zuhant.

Bob egy pillanatig nézte a lányt, majd mosolyogva elfordult, és a fürdőszobába indult.

Felváltva jéghideg és gőzölgő forró vizes zuhannyal kezelte magát, amikor hallotta, hogy kinyílik az ajtó. Sylvia lépett be rajta függén, és letérdelt a férfi elé. Kezében mosdókesztyű és egy darab szappan volt, s mosdatni kezdte a

férfi lábfejét és lábszárát, anélkül, hogy felnézett volna Bobra.

Ahogy egyre feljebb haladt a munkával, arca Bob férfiasságával egy vonalba került. Anélkül, hogy abbahagyta volna a férfi lábának tisztogatását, a szájába vette a férfi húsát, és finoman simogatni kezdte a nyelvével. Gyengéden dédelgette az egyre vastagabbá váló rudat, nyaloga gatta és szopogatta a koronáját, úgy, hogy kezével véletlenül sem ért hozzá. Egyértelmű volt, hogy hódolatát fejezi ki a férfi dákójának.

Még mikor a lány feltűnt az ajtóban, Bob melegre állította a vízcsapot, és most csendben álldogált a hátát verdeső víz alatt, míg a lány szolgálatát végezte. Sylvia megmosta Bob hátát és hasát, miközben szájával tisztelgett a testén, végül levette róla a száját, kezébe fogta a férfi péniszét és herezacskóit, és gyengéden megmosdatta őket.

A lány lassan felállt, s a férfi felsőtestét és hátát kezdte mosdatni. Időnként csókokkal illette a férfi bőrét, testét Bobhoz dörzsölte, hogy érezze a férfi bőrét a sajátján, s továbbra sem nézett Bobra, testére összpontosított, és arra, hogy kifejezze hódolatát az előtte álló gazdának.

Egy pillanatra Bobot elfogta a vágy, hogy megint magáévá tegye ezt a gyönyörű rabszolgát, de érezte, hogy a szexuális lakoma, melyben a repülőgépen és megérkezése után részt vett, megtette hatását, és legnagyobb bánatára

csak cirógatni és simogatni tudta az elé táruló kincseket.

A lány megmosta a férfi haját, majd segített neki a szárítkozásban, azután hátralépett, hogy a férfi elhagyhassa a zuhanyzót. Egy kicsit meglepődött, amikor a férfi fogta a mosdókesztyűt, és mosdatni kezdte vele a lányt. Sylvia Bobra mosolygott, mikor a férfi kezébe vette a lány lábát, hogy beszappanozza a lábfejét és a lábszárát, s közben tanulmányozza a nő testét. Alaposan megmosdatta a lányt, különös bánásmódban részesítve a lány fenekét, mellét és ágyékát.

Mikor a lány a zuhanyrózsa alá állt, hogy leöblítse magát, a férfi a lábai közé nyúlt, s ujjait a lány ágyékának redői közé bújtatta. Sylvia teste megfeszült, amint érzékeny húsának ingerlésére átvillant testén az érzés. Becsukta a szemét, és háttal a falnak dőlt, a víz végigfolyt a testén, miközben Bob ujjával kezdte kielégíteni őt. A férfi figyelte, hogy vibrál a lány arcán az érzelem, és hogyan remeg és rándul össze Sylvia teste, amint Bob viszonzta a lány kedveskedését.

Mikor a lány már orgazmusa kezdetéhez ért, a férfi hüvelykujjának körmével megrezzengette a lány klitoriszát.

- Aaaaaaa... aaaaa... aaaa ... - a lány szeme felpattant, s a férfira meredt, miközben a testét átjáró érzések rohamának ritmusára vonaglott és jajgatott.

A férfi a lány vaginájában tartotta az ujjait, és testét felemelve visszanyomta a lányt a falhoz.

- Ó, gazdám, kérem, könyörüljön rajtam. Nem tudom tovább szolgálni. Teljesen kimerítet, gazdám. Kérem, engedje, hogy pihenjek, könyörgök - esedezett.

- A rabszolga azt teszi, amire a gazdája utasítja. Most megtörölhetsz, és ha már felöltöttünk, elkísérhetsz oda, ahol Mr. Detmerszel kell találkoznom.

- Igen, gazdám. Bocsásson meg. Nem úgy értettem, hogy a kívánságai bármilyen téren is kielégítetlenek maradjanak.

- A lehető legkevesebb beszéddel teljesítsd a kötelességedet, rabszolga. Majd közlöm veled, ha kétségbevonom a hűségedet.

24.

Detmers felpillantott, és elmosolyodott, mikor Bob a szobába lépett, majdnem a pontos másolatában annak a bőszárú nadrágból és pólóból álló szerelésnek, melyet ő maga viselt, mikor először Alexnél járt. Szeme Sylviára villant, aki Bob után lépett be, és intésére felvette a szokott testhelyzetet. Detmers egy pillantást vetett a lány meztelenségére, és észrevette, hogy a lány teljes figyelme Bobra összpontosult.

- Remélem minden rendben? - kérdezte, vendégére nézve.

- A lehető legnagyobb rendben, köszönöm, - válaszolta Bob mosolyogva. Nem voltam biztos az itteni rabszolgák öltözködési követel-

ményeiben, úgyhogy úgy döntöttem, abban az öltözékben adom vissza önnek, amelyik a legelőnyösebb számára - mondta, a térdeplő szépség felé intve.

Detmers nevetett a válasz hallatán, és bólintott.

- Valószínűleg igaza van. Meglehetősen kimerültnek tűnik ez a rabszolga. Igényt tart még a szolgálataira?

- Nem, ha nem ragaszkodik hozzá, uram. És szeretném megköszönni a vendégszeretetét, és hogy rendelkezésemre bocsátotta a ház szolgáltatásait.

- Szóra sem érdemes, fiam. Ez a legkevesebb - mosolygott Detmers Bobra. - Hagyj minket magunkra, Sylvia - mondta a lánynak.

Detmers felállt, Bobba karolt, és átvezette a férfit az ebédlőbe. A megterített asztal mellett a személyzet állt: három fiatal lány és Archer. A lányok élénk színű felsőrészt viseltek, alatta fehér mellénnyel, mely meztelen mellük alatt gombolódott. Az anyag lefelé hosszú, bő szoknyában folytatódott, és Bobot nem lepte meg, hogy az anyag kettévált, s a lányok alsó testét tapintani és látni lehetett.

A lányok meghajoltak, mikor a férfiak a szobába léptek, és Archer jelzésére leültették a gazdákat. Két lány elhagyta a szobát, míg a harmadik étvágygerjesztőket és poharakat tett a gazdák elé.

Archeren arannyal szegélyezett fekete inas-

ruha volt, és szigorú figyelemmel, követte a lányok minden mozdulatát és ténykedését.

- Nem tudtam, mennyire éhezett meg, úgy-hogy többféle fogást készítettem: Csak jelezze a szolgálóknak, hogy mihez támadt kedve, és egyen, amit csak akar - mondta Detmers. Ha van valamilyen különleges kívánsága, szóljon Archernek, és ő azonnal teljesíti.

A lányok visszatértek, és tányérokat rakosgattak az asztalra, rajtuk mindenfélével, a salátától kezdve a levesekig, húsokig és zöldségig, ami csak egy komplett reggelihez kell.

Egy karcsú kis nő felemelt egy tányért, odament Bob székéhez, és várakozóan megállt. A férfit megragadta a kis szolgáló bájainak látványa, mely, mialatt a lány megrakta a férfi tányérját az eléjük tálalt bőségből, a szeme elé tárult.

A lány barna haja puhán omlott a vállaira, hogy finom csontozata arcát keretezze, melyet magas pofacsontok, szeplővel teleszórt orr és enyhén elkeskenyedő szempár jellemzett, mely kissé keleties külsőt kölcsönzött a lánynak. Kicsi szája volt, ívelt ajkakkal, melyek szélein az étkezés legnagyobb része alatt mosoly rezgett. Mellei csésze nagyságúak voltak, és kemények, mint az alma, a bimbóudvar és a mellbimbók halvány rózsaszínűek voltak, s vagy a hűvös levegő, vagy az új gazda közellétének izgalma hatására megduzzadtak. A bőre, már amennyit a férfi látott belőle, világosbarna volt és sima. Láthatóan nem volt kifestve, leszámítva a vilá-

gos ajakfényt. Csípőjének és lábainak formája, melyet Bob a ruhán keresztül láthatott, amikor a lány megmozdult, tetszetős, fejlett fiatal lányról tanúskodott. Szappan- és édes lányszaga volt.

A kis hölgy letette az edényt Bob elé, és megállt a széke mellett, hogy ha bármire szükségé lenne, tovább szolgálja őt. Detmers olyan témákról kezdett beszélgetni, melyek puhatólózó jellegük voltak, és ugyannakor érdekes kijelentéseket is tartogattak. Alex tevékenysége és sikerei iránt érdeklődött, és teljesen nyíltan beszélt a sajátjáról. Tájékozott és szellemes volt, és ragyogó házigazda. Bob egy kissé meglepődött, amikor az étkezés befejeződött, és a könyvtár felé vették útjukat.

Vidám tűz elé ültek, és az egyik lány cigaretta-t és szivart szolgált fel számukra, majd magukra hagyta őket.

Mikor Archer megjelent, Detmers megkérdezte Bobtól, hogy választott-e magának hölgyet az estére. Bob azt válaszolta, hogy az a lány, aki felszolgált neki, megfelelne, s kíváncsian várta, mi jár Charles fejében.

Néhány másodperc múlva két lány jelent meg, feszes bőrpapucsban, térdzokniban, rövid rakottszoknyában, mely két vagy három hüvelyknyire a fenekük alatt ért véget, valamint puha, világos pasztel színű pamutszvetterben, mely lágyan a testükhöz tapadt, kiadva a körvonalakat. A szvetterek elején gombok voltak, hogy testük kívánságra hozzáférhetővé válhas-

son. Első pillantásra maguk voltak a megteste-
sült fiatal szépség és báj. A férfiak székéhez
léptek, leereszkedtek, válluk finoman a férfiak
térdéhez ért.

- Ez Angela, Robert. Az öné arra a két
órára, ami még maradt, mielőtt el kell indulnia
a repülőtérré. Ez a kicsi pedig Gwendolyn -
mutatta be Detmers a lányokat. Kinyújtotta a
kezét, és megsimogatta a rabszolga haját.

- Azt hiszem, Angela szeretne kérdezni ma-
gától valamit, Robert, ha nincs ellene kifogása.

Bob lenézett az előtte térdelő lányra.

- Az ölébe ülhetek, gazdám? Szeretném, ha
dédelgetne egy kicsit, ha nincs ellene kifogása -
mondta halk, szégyenlős hangon.

Bob felpillantott, és látta, hogyan helyezke-
dik el Gwendolyn Detmers ölében, akinek keze
már felfelé siklott a lány lábán.

- Természetesen, ülj csak.

A kis Angela gyorsan felkelt, a férfi lábai
közé surrant, és letelepedett Bob bal combján,
ügyelve, hogy hátul fellibbentse a rövid szok-
nyát, elől pedig a lehető legdekoratívabban
rendezze el. Finoman elhelyezkedett a férfi
ölében, karjának és mellkasának dőlt, Szemét
szégyenlősen ölébe ejtett kezeire szegezte.

Bob a lány meleg combján pihentette a kezét,
és gyengéden megmarkolta, hogy érezze a lány
reakcióját. Angela kissé széttárta a lábait, szé-
gyenlősen mosolygott, és közben csábítóan a
férfire mosolygott.

Ezek az én kis vacsora utáni játékszereim,

Robert. Hozzák - viszik a dolgaimat-, több hangszeren és miegymáson játszanak, adnak valami hasznos tennivalót a kezeimnek, és egyéb szükségleteimet is kielégítik, ha belelendülnek. Általában véve nagyon sok hasznukat lehet venni. Hiányzik belőlük az idősebb nővérek tapasztalata, de naivitásuk változatossá teszi az életet, és nagyon szórakoztató, mikor tanítja őket az ember.

- Elég szokatlan szerzemények, ugye?

- Nem, nem különösebben. Legalábbis Angliában nem. Ezekre a kis kincsekre azután tettem szert, miután úgy döntöttek, hogy új életet kezdenek. Tragikus kábítószer-túladagoláson estek keresztül, a halálból hozták vissza őket, és a társadalom számára már nem is léteznek. Megtanulták az engedelmesség és a kemény munka értékét.

- Teljes mértékben használhatók?

- Igen, némi fenntartással és óvatossággal. Nincsenek kétségeim afelől, hogy felfedezte Sylvia szakértelmét, ami testének különböző pontjait illeti. Ezek a kicsikék meg tudják csinálni a legtöbbjét, az is lehet, hogy mindegyiket, csak kevesebb lelkesedéssel.

Angela kicsit mocorogni kezdett Bob ölében, s mikor a férfi ránézett, azt látta, hogy a lány elbűvölten nézi gazdáját és Gwendolynt.

Detmers kezét felcsúsztatta a lány szoknyája alá, és a lány széttárt lábaival meglehetősen kivehető képet szolgáltatott Bobnak és a kis játékszerének a szinte teljesen szőrtelen szemé-

remajkairól, melyet éppen gazdája ujjai ostromoltak. A lány testét a kéjes pólus felé domborította, szemei becsukódtak, s nyitott szájával kapkodott levegő után.

Bob kezét Angela lábára csúsztatta, erre a lány is kissé széttárta a lábait, hogy Bob a testéhez férhessen. A férfi ujjai megtalálták a csupasz alhas pihékkel borított domborulatát. Egy pillanatig eljátszott a puha felülettel, végül tovább haladt, hogy megkeresse a meleg, síkamlós nyílást, mely már várta. A lány szinte önkéntelen mozdulattal előretolta a medencéjét, hogy az ujjak könnyebben elérjék.

Bob érezte, hogy Angela fenéke mozogni kezd, s a lábaihoz dörgölődzik heves, fiatalos érzelmeitől űzve. Kezei az ölébe csúsztak, úgy tűnt érzései hatása alatt saját testét akarja megérinteni.

Bob kihúzta a kezét a lány szoknyája alól, és a szettere alá nyúlt. Megnyomkodta az egyik meleg, kemény mellet, és ujjait a mell csúcsáig csúsztatta, hogy csipkedni és csavargatni tudja a kiálló mellbimbót. Körmeivel enyhén és ritmikusán karcolni kezdte a lány bimbóudvarát és mellbimbóját. Angela megfeszítette a hátát, és halkán nyávogni kezdett, majd a férfi felé fordult, lábait a férfi ölébe húzta. A lány feje a férfi mellkasán pihent, homlokát a férfi nyakához támasztotta, forró lélegzete a férfi mellkasát érte. A lány kezeivel a térdébe kapaszkodott, és ujjai a férfi ujjait utánozva dörzsölték puha bőrét.

Bob figyelte, házigazdája hogyan utasítja, a hölgyét, hogy vegye le a szvetterét, s hogy csókolgassa és harapdálja a zsenge gyümölcsöt, melyet a ruhadarab helyén talált. Ujjai még mindig Gwendolyn síkos alsó ajkait ingerelték és simogatták, s időnként betolakodta a lány hátsófelébe is, A fiatal hölgyet magával ragadták az érzelmek, melyeket gazdája kavart fel benne, és szinte elepedt a férfi figyelméért.

Bob áttért a másik mellre, s most már ennek érzékeny kis csúcsát ingerelte tovább. Angela fészkelődni kezdett az ölében, fenekét a férfi lábához dörzsölte, hogy megpróbálja kielégíteni a viszketést a lábai között. A férfi elmozdította a fejét, hogy elérhesse a lány ajkait. Mikor a férfi ajkai a lányéhoz értek, a lány nyöszörgött, s szétnyíló ajkait a férfi szájához nyomta.

- Gombold ki a szvetteredet, szívem - mondta a férfi halkán.

A lány ujjai a szvetterre rebbenték, hogy teljesítsék a férfi kérését, és néhány másodperc múlva Angela már azon igyekezett, hogy levegye magáról a szvettert.

- Ne. Hagyd magadon. Tetszik a színe a bőrödön. Nézz a kezemre.

A lány lenézett a férfi ujjaira, melyek éppen a bimbóudvarát és mellbimbóját karmolták, a lány ujjai pedig rángatóztak a testében feltámadó érzéstől.

- Akarod, hogy megcsókoljam őket?

- Ó, igen, gazda. Kérem, nagyon szeretném-lihegte a lány.

Egy kicsit megrántotta a lány mellbimbóját, mintha jelt adna, melyre a lány felemelkedett, és kincseit a férfi ajkai elé tartotta. Bob annyit szívott a szájába a lány kemény húsából, amennyit csak tudott, s ettől Angela hátravette a fejét, és nyögni kezdett a gyönyörtől. A férfi felváltva szentelt figyelmet az élvezetes páros tagjainak, fogaival csipkedve, nyelvével mosdatva.

Míg a férfi figyelmét a mellek kötötték le, kezét a lány térdhajlatára csúsztatta, majd feljebb juttatta, hogy tenyerébe fogja a lány izmos fenekének egyik odalát, s ujjai a vágatba csúszszanak.

Angela mellkasából mély nyögés tört fel, mely csaknem dorombolásnak tűnt.

A férfi könnyed mozdulatot tett a csuklójával, s két ujjá máris a lány szeméremajkainak meleg nedvességébe csúszott, nem hatolt mélyre, hanem előre-hátra siklott a kis résben.

A lány karjait a férfi feje köré dobta, s miközben a feje búbját csókolgatta, megpróbálta a férfi szájába lökni magát. Eközben csípője a férfi ujjainak ritmusára táncolt. Bob megmerezítette a kisujját, és felfelé csúsztatta, hogy megkeresse a lány klitoriszát. A lány a férfi hajába sikoltott, s az est első orgazmusában vonaglott.

Bob érezte, hogy a lány váladéka megnedvesíti az ujjait. Összegyűjtötte a nedvességet, azután visszacsúsztatta és belökte a mutatóujját, majd még két ujját a lány görcsösen összeszoruló végbélnyílásába.

A lány meglepetten hátrakapta a fejét, majd mély lélegzetet vett, mely az eksztatikus, lányos kielégüléssel járó jajgatás kezdetét jelentette. Bob megragadta a lány nyakszirtjét, és száját a sajátjához húzta, hogy elfojtsa Angela kiáltásait.

A lány előre-hátra mozgatta a medencéjét, a férfi ujjai elé fűrészelve a fenekével, hogy még erőteljesebben érezhesse át, amint a férfi forró, sóvár testébe hatol.

Angela újabb orgazmusba merevedett, s mivel ezt az erős érzést már nem tudta elviselni, zokogni és jajgatni kezdett. Egyik orgazmusból a másikba esett, s erre teste hánykolódva válaszolt.

Bob kicsúsztotta ujjait a már majdnem hisztérikus lányból, s addig simogatta és csókolgatta őt, amíg le nem csendesedett és meg nem nyugodott.

Mikor a férfi a házigazda felé pillantott, hogy lássa, vajon zavarják-e a másik párt, észrevette, hogy mind Detmers, mind pedig a kis cicuskája őket nézi. Gwendolyn-félelemmel terhes tisztelettel bámult, próbálta megérteni, mitől szenved annyira a szobatársa. Charles jóindulatúan mosolygott Bobra.

- Már régóta várom, hogy megtudhassam, mi történik, mikor valaki áttöri a lány önuralmának határait, és indulatba hozza őt. Le vagyok kötelezve magának, fiatalember. Úgy látom, jól reagál a lány, ha tapasztalt gazda veszi kezelésbe.

- Attól tartok, ma estére már túlságosan kifárasztottam a leányzót. Ágyba dughatom?

- Természetesen, fiam, ha úgy akarja. Vagy megkérhetem Archert is, hogy vigye el.

- Nem, majd én, ha megengedi. Lehet, hogy még egy kicsit többet ki tudok csalni belőle. mielőtt magára hagyom, de most szinte félholt.

Bob felállt karjában a törékeny kislánnyal, kinek karjai Bob nyaka köré fonódtak, feje pedig a férfi vállán pihent. Bob elmosolyodott, mikor elképzelte, milyen látványt nyújthatnak a többieknek, ahogy a lány nyitott szvettere kitérte a lány zsenge bájait, s ahogy rövid szoknyája csupasz fenekét keretezte, a férfi kidudorodó nadrágja fölött libegve.

Archer megjelent az ajtóban, és keresztül vezette Bobot a házon, egészen a kis szobáig, mely nyilvánvalóan a lány hálólhelye volt. Az inas az egyik ágyra mutatott, és diszkréten távozott, miközben Bob lepakolta terhét.

Mikor Bob megpróbált felegyenesedni, Angela fejét a férfiéhoz szorította, és ajkaival az ajkához közeledett. Nyitott száját a férfi ajkaira nyomta, és nyelvét megpróbálta a férfi szájába helyezni. Lágyan nyöszörgött, s mindent elkövetett, hogy választ csaljon ki a férfiből. Mikor a férfi kinyitotta a száját, Angela nyelve egy szempillantás alatt belehatolt, s buzgón izgatni, szopogatni kezdte vele a férfi nyelvét.

Majd elhúzta száját a férfiétől, és lihegve azt mondta.

- Kérem, gazdám. Engedje, hogy kielégít-

sem a vágyát. Szeretném érezni a testét az enyémben. Kérem, gazdám, hadd fizessem vissza a kedvességét. Kérem, használja a testemet a saját kedve szerint.

- Nem, szívem. Már túl sok erőt kivettem belőled ma éjszakára. Most pihenj, vissza kell nyerned az erődöt.

- Ó, gazdám, nem. Érzem, milyen kemény a teste. Tudom, hogy szenved. Kérem, engedje, hogy magamba fogadjam a magjait. Ha akarja, majd szopni fogom, vagy éljen a testemmel, ahogy csak kívánja. Erős vagyok, és Charles gazda egyébként is megengedi majd holnap, hogy pihenjek. Kérem, engedje meg nekem ezt az egyet.

- Akkor vetközz meztelenre. Ruhátlanul akarlak látni.

Angela felkelt, az ágy mellé állt, és másodperceken belül meztelenül mutatta magát a férfinak. Minden mesterkéeltség nélkül, mint a gyermek, hiszen az is volt, s ugyanakkor azzal az örök női praktikával, mely Éva óta minden asszony természetes tudománya, kezeit mozgatni kezdte a testén, hogy a férfi figyelmét a bájaira irányítsa, s tovább gerjessze a vágyat a férfiben a maga iránt és magában a férfi iránt. Visszamászott az ágyra, s kinyitotta Bob nadrágjának elejét, s feltárta az ágaskodó férfiasságot. A makk csillogott a férfi vágyának nedveitől.

A lány feje lecsapott, hogy a szájába zárja a férfi húsát, s elragadtatott morgással nyalni és szopni kezdte. Megcirógatta a herezacskókat, s

tenyerébe fogva morzsolgatni kezdte őket. Elengedte szájából a férfi dákóját, majd egyenként ajkai közé vette a tojásait, gyengéden nyalogatva és szopogatva őket.

- Be tudsz fogadni a kis erszénykédbe, szívem?

- Igen, gazdám. Akarom - mondta a lány, hanyatt feküdt, s kitárta magát a férfinak.

- Megpróbáljuk, ha nem okozunk neked fájdalmat vele. Ha túl szűknek bizonyulsz hozzám, majd használd a szád.

Bob a lány széttárt és behajlított lábai közé térdelt, s egy pillantást vetett a szétnyílt, nedves, rózsaszínű hasadékra. Leereszkedett, és szerszáma fejét a lány nyílásához illesztette. Angela megragadta a férfihúst, és magába vevette, megpróbálta siettetni a folyamatot, alig várta, hogy beteljesítse saját vágyát, és magába gyömöszölje ennek a kedves gazdának a húsát.

Bob egy rövid lökéssel a lány nyílásába döfte lándzsájának fejét, s tágítani kezdte a lány zsenge húsát. Angela az ajkába harapott, nehogy kiszakadjon a torkából feltörő hang, nehogy észrevegye a férfi azt a kellemetlen érzést, melyet méretei keltettek benne.

Bob gyengéden, de határozottan tovább nyomta magát a lány testébe, s Angela lihegni kezdett, mikor minden eddig megszokottnál szélesebbre tágította őt.

- Minden rendben?

- Igen, gazdám - nyögte a lány. - Olyan nagyszerű és jó érzés.

Bob mozogni kezdett a lányban, hátra, majd előre, hogy a kitágult rést hozzászoktassa dá-kója átmérőjéhez. Néhány pillanat múlva már a lány is a férfi ritmusára mozgatta testét, s egyre többet fogadott a férfi lándzsájából a forró csatornába. Bob hirtelen nagyot lökött, s a lányba temetkezett. Mikor a férfi a vaginája hátsó falába ütközött, a lány fájdalmában felsikoltott. Csak öt hüvelyknyit tudott magába fogadni Bob testéből, de ez volt a legtüzesebb, legszorosabb ágyék, melyet Bob valaha is próbált. Angela előre-hátra lökte magát, megpróbálta felhúzni testét a férfi hosszú rúdjára. Lélegzete egyre szaporábbá vált, míg izmai és húsa el nem ernyedtek, amint az erotikus gyönyör hullámai, ismét átjárták a testét.

- Ó, gazdám, megint szeretném. Ó, gazdám ... - dorombolta, s közben a testébe húzta a férfit. Feje hánykolódni kezdett, miközben egymást követték érzékeiben a megkönnyeb-büléshullámai.

Mikor Bob érezte, hogy a tetőpont közeledik felé, a lányba görbítette testét, és az egyik édes kis mellbimbót a szájába szívta. Mikor a magömlés kifröccsent a testéből, fejét hátrakapta, fogai összecsattantak. Arcát a lány melléhez dörzsölte, s közben újból és újból a lány cséplő, nyögő testébe lövelte ondóját.

Kicsúszott a lányból, s addig csókolgatta és cirógatta Angela felhevült testét, míg a lány lecsillapodott, és öntudatlan álomba nem me-

rült. Fogta az ágytakarót, és betakarta vele a lányt, úgy, ahogy éppen feküdt.

Bob jó hangulatban vált el Charles Detmers-től. Csendes útja volt a Heathrow repülőtérig, majd az út java részét átaludta hazáig. Álma kellemes volt, teli a fiatalos lendület nagy teljesítményeinek és újra meg újra ismétlődő élményeinek emlékeivel.

A hatalomra épült életforma és társaság minden bizonnyal nagy élményt jelentett, s gyönyört gyönyörré halmozott Bob életében.